

AUTHOR _____

NO. 176

TITLE _____

בְּיָאִים רִשְׁוֹנִים
עֵפֶסֶט

RR _____

[NEBIIM RISHONIM: JUDGES]

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

LEIRIA, 1494

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

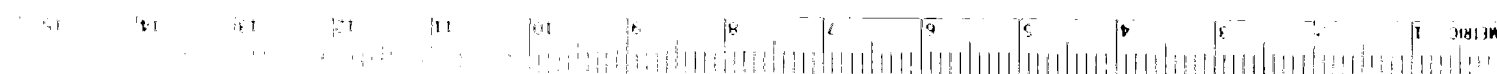
CALL NO. _____

GOFF, HEB-23; ACC. 102002

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

AN IMAGING SERVICE CORPORATION

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

HYMAN G. ENELow COLLECTION

Heb-23 —: — (Comm: David Kimhi and Levi
(H523) ben Gerson). Leiria: [Samuel Dortas]
Jan. 1494. f^o.
N.B. With the Targum of Jonathan. For colophon,
cf. Schwab, *Journal Asiatique*, series 11, vol. VI,
Sept.-Oct. 1915, p. 311-316.
Ref: H 13492, Haeb(RI) 558; Kurz 306, 101
— Amzalak p. 30, DeRosa (p. 104) 49, Fren-
mann p. 117, Jacobs 93, Marx 12, Schwab 80,
St 18, Thes B27.
Cop: Harev.L., HFBL(trag); HUCL(Judees and
Samuel, -); JTSL; LC(trag), NYPL(D)(frag);
YUL(-).

ועתה נצחק' נספר קאנפטיס'
ומזדים תחשוק' ומעריך שטיס'

תש אל מרא' לכן קמחי עזרק'
לבענדך תתמוך' ואת ידיו תפמוך'

ספר שופטים

רדק

ויהי אחרי מור' יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני כחללה להלחם בו ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגדלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורדך וילך אתו שמעון

כברל' ויש פתרון יעלה קוח עתה אל בן קנז אחיעבן דאמן נמש' סוסה מה שמו יקודק אחי שמעון שמו לשמעון חמ' שיעלה חת' נזק שם מקום

רלב' ויהוה בטר' דמיר' יהושע ושאלו בני ישראל במימרא דין למיטר מן יסק לנא לות כנענאי בקדמיתא לאנחא קרבא ביה ויאמר יו' יהודה יסק הא מסרית יתיתבי ארעא בידה ויאמר יהודה לשמעון אחוהי סק עמי בעדכי ונעמי קרבא בכנענאי ואיהך אף אנא עמך בערבך ואול עמיח שמעון

ישאלו נמשפס קאנפטיס' ואלם קרען בזר' ע אחרי מות יהושע קנצרט לשאלו מי יעלה נלחם ע נלחמה קר' אשונה שרש גדול לשאר קנענאיו וזק שחם ינצח ישראל נלחמה קר' אשונה יחמ' קנעניס קנצריס קקס' מר נלם מעלוקס' ויתחזקו ללחם נלם' ואס ינצחו חותם יתל בעמ' מורך נעיס קקס וינצחו ישראל בקלות וזק נצד קקס שילחם תחלה מי שקוח ראי ויהר' לנצח וקוח שחם יקודק וסכב יקודק שיעלה חת' שמעון ללחם נצד שחרו בערע מנעיס קקס' וקח קנע' ונ' יו' יו'

ותעב עמך לבן קמחי עזריק
ומזדים תחשוד ומדרך שמים

תעב אל נדח לבן קמחי עזריק
לעבדך תתמוך ואת ידיו תסמוך

ספר שופטים

רלבג

ויהי אחרי מות
יהושע וישאלו בני
ישראל במיטרא רימ
למיטרי מן יסק לנו
לוח כנעני בקדמיתא
לאנחא קרבא ביה
ואמר יי יהודה יסק
הא מסרית יתיתבי
ארעא בדיה ואמר
יהודה לשמעון אחוהי
סק עמי בעדכי ונניח
קרבא בכנעניא
ואיהך אף אנא עמך
בערבך ואול עמית
שמעון

ספר שחרי מות
יקושע שאלו בני
ישראל רימ
למיטרי מן יסק לנו
לוח כנעני בקדמיתא
לאנחא קרבא ביה
ואמר יי יהודה יסק
הא מסרית יתיתבי
ארעא בדיה ואמר
יהודה לשמעון אחוהי
סק עמי בעדכי ונניח
קרבא בכנעניא
ואיהך אף אנא עמך
בערבך ואול עמית
שמעון

ישאלו במשפט קאורים ואולם קרען בזה ט
חרי מות יקושע קוצרנו לשאלו מי יעלה בבחל
ט במלחמה הראשונה שרש גדול לשיר קמלחמו
וזק שחם יקוצו ישראל במלחמה הראשונה יחזו
קמים קשורים קקם סר כלם מעללים ויתחזקו לבחם זקם ואם יטצחו אותם יתול בעמך מורך בעים קקם
ויטצחו ישראל בקלות וזק צד קשם שחם תחלה מי שקור רחוי יותר לבחם וקור שחם יקורק וסכב יקורק
סיעלה איה שמעון לבחם צאשר צאשרו במרעו מקמים קקם

רדק

א

ויהי אחרי מות
יהושע וישאלו בני
ישראל ביהוה לאמר
מי יעלה לנו אל
הכנעני בתחלה
להלחם בו ואמר
יהוה יהודה יעלה
הנה נתתי את הארץ
בידו ויאמר יהודה
לשמעון אחי עלה
אתי בגרלי ונלחמה
בכנעני והלכתי גם
אני אתך בגורלך
וילך אתו שמעון

וימי אחרי מות
מי יעלה לנו אל
הכנעני לבחם את
קארן אשר שחריק
לבחם כלם אל
קמקמוות שקמלן
במרעו וידין לר
ככשו ויאמר יי
שחם יקורק
יעלה תחלה לבחם
מרעו ויאמר
יקורק לשמעון
אחיו לשחם שמעון
עלה איה לעורר
לבחם מה שער

במרעו ויש פתרון יעלה קור עתה אל בן קכו קאיעבן
דאין במם סוסה מה שמו יקורק חרי שמעון שמו
לשמעון חמ שיעלה איה זק שם מקום

הד"ק

ויעל יקורקונו בזק שס מקנס וימצאו רלכ"ג
את אדט בזק מלרע ויאמר אדט

בזק מלשנך וקולך בספת ר"ל ארון בזק וכן אדם
יוסף ארון יוסף וינם בנאות מן עין ידו ואינם
מימשקלן אלא מימשקל לשון שונות וקולו קול אדם שכל אדם
ויאמר אדם

קצ

צבאות

ידי אדם

בזק ונבואות רגלו לפתל אימיה על

שאר קמלמס—

שייראן מעקלס—

עם ישראל: עם

שכבר סגנו זרה

הש"ת קשי' קשי'ד לו מדק

רצוה מדבר רצו

שִׁיר חֲמִשָּׁה

קונטרס
בשם ה' אלהינו

עליון מן שני
אבות

יפה ונחמד
היה לנו

— בְּיָמֵינוּ הָיָה

זה עולם הזה

שם" וכבר ציקמו

במ יקרה צוראש

קודם זה ונכרנו

חֹתֶמָּה וְקִבּוּק לַפֶּה

קרב ווארש קעניג

שלחו בראש"

ויעל יהודא ויתן
יהוה את הבגעי
והפרזי בידם ויבוס
בבוק עשרת
אלפים איש ת
ומצאו את ארנ
בוק בבוק וילחמו
בוויטו את הבגעי
ואת הפרזי וינס
ארנ בוק וירדפו
אחריו ויאחזו אתו
ויקצצו את בהונות
ידיו ורגליו ויאמר
ארנ בוק שבעים

מַלְכִּים בְּרָצוֹת יִרְיֶה סוּרָה לִירֵאָם
מִקְצֵצֵיהֶם הֵיוּ מִלִּקְטִים תַּחַת שְׁלַחַנִי
בְּאִשְׁרֵי עֲשִׂיתִי בֶן שָׁלֹם לִי אֱלֹהִים
וַיָּבִיאוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּמָּרָר שָׁם

וּסְלִיקוּ דְבֵרֶת־
יְהוּדָה וּמִסָּר־
יַת כְּנַעַנִי וּפְרִיזָאִי
בִּדְרֵיהֶן וּמַחֲנוֹנֵן י
כְּבֹק עֵשֶׂר אֲלָפִין
נִבְרָא וְאַשְׁכְּחוּ
יַת אֲדֹנֵי כֹּק בְּכֹק
וְאַנְחֵי קִרְבָּא בֵּיה
וּמְחֵי יַת כְּנַעַנִי
וְיַת פְּרִיזָאִי וְעַרְק
אֲדֹנֵי כֹּק וְדִרְפוּ
בְּתִירוּהִי וְאַחֲרֵי
יָתִיה וּקְצִיעֵי יַת־
קִרְצוּלֵי יִרְוֵהִי
וְרַמְלוּהִי וְאַמְרֵי

בֹּזֵק
 שֶׁנֶעֱשֶׂה מֵלֵב
 צְדָקוֹת יִדְיָקָם
 וְהַגְלִיקָם וְנָוֶה
 מִכֶּחָן הַלְמֹד מִן
 גְּדוּלָתוֹ וְעִשְׂרֵן שָׁל
 מֵלֵב שֶׁעֵן שֶׁדְּרִי
 יֵדֵב בֹּזֵק לִחְקִיקָה
 עֵם דְּרִי לְמִנּוֹת עֵם
 מֵלֵב כֶּסֶן עֵם
 מֵלֵךְ וְכֶחָן כֶּסֶן
 וְיִחְלֹקוּ יִרְשָׁם
 שֶׁלֵב מֵשֶׁם
 לִי לִקְסָם עֵם
 יִרְשָׁם

וְלִפְתָּיִךְ בָּטַח יִבְרָהִם

מֶלֶכִּין קִרְעוּלִי
יִדְּיָהוּן וְרַעֲלִיָּהוּן
מִקִּצְצֵן הוּן מִלְקֻטִּין
לְחֵמָא תַחֲוֹרָתָא
פְּתוּרִיכְמָא רַעֲבִיתְכֵן
שְׁלַם קִיִּיתָא
וְאִתְּהִי לִירֹשְׁלָם
וּמִירֵתְמֵן

ד'ק

לשבת מצות וזה לרת ישראל וזמי שאלו היו יושבים עם עמלק כי באלים היו יושבים וקצתם ממקום
למקום ואין להם שאלו לבסוף רחוק מן עמלק וע' וזהו עשית אחד עם כל בני ישראל והוא שחשד
היה שמור להם לעולם וזמי יומדבן רכב היה יאזוב וכבר בין ישראל וזמי ירמיה קנזיו היו במ
הרבעים עתה ישראל ואין קנה' לא יכרת איש למדבן רכב עומד לפת כל הימים וזית הרבעים היו
מנבם יתרו כמו שאין קמה הקצים הקאים מקמת חזר רכב ועשה כלכדובט יאזוב חזרון היו יושב

עם קבועים חדרון
 בעד חמור לה נקראת
 עיר חמורים ושלכו
 בט יקרה חדרון על
 מעם שלום כי קראו להם
 שלום בט יקרה נחמם
 עם קבוע שיעל מ
 מנחם וכן יחם מעם
 כמו שקראו להם שור
 נחמם עם קבוע
 נכדע ועל ינחם

וילך יהודה אר־ת־שִׁמְעוֹן
אֶחָיו ויָבֹאוּ אֶת־חֲבֻנְעֵי־יִשְׁבָּן
עִפְתֵּי־חֲרִימוֹ אוֹתָם וַיִּקְרָא
אֶת־שֵׁם־חֲעִיר־חֲרָמָה וַיִּלְכְּ
יְהוּדָה אֶת־עֹזֶה וְאֶת־גִּבּוֹלָה
וְאֶת־אֲשִׁקְלוֹן וְאֶת־גִּבּוֹלָה
וְאֶת־עֲקֶדוֹן וְאֶת־גִּבּוֹלָה

[illegible]

רד"ק

ותחזק גלות עמית ונשפר יקושה גלות
עליות ויחזקות יקושה חזן על גלות
עליות ויחזקות חזן על חלקת קדש שקיו
נח על גלות וכן יש שקיים חזרים כ נשפר יקושה חזן
וכן קדש וסס קדש וכן קדש ופסוק אחד סימן ויקס
קדש עפרון ונח קדש
וקמערק" ובני קיט
מערר קדמרי
ת מקדש דיריון
לש שקיו נח תמרים
דש נקדחתן ונח
כמערר צעורק נקעת
ירית עיר קדמרים
וילך וישב אתה עש על
קדש שנכח קט חזן
וקלכו נח קמערק
עמו וישב עס יקודק
צמור יקודק וקמער
לח ספר למק ער
מערר קדמרים חזן
קיו וישב עס עס
קכעטס ואיש עס
קכעטס יושב ע
יתרו לח קיט עס נח
ישראל כן כעטילך

רלב"ג

וקדש זכר שקייתם עשק את
בעל אחר מית חזק קדש
וכעטס ל קדש חזן לשון גלות מים וקדש
נח קיט חזן מזה שט לרית ישראל ור
ישט את יקודק ויקי ואת יקודק

וילכדה עתניאל בן קנו אחי
כלה קטן ממנו ויתן לו את
עכסה בתו לאשה ויהי ח
בבואה וחסיחורו לשאל
מאת אביה השדה ותענה
מעל החמור ויאמר לה כ
כלבמה לך ויהאמר לו הבה
לי ברהבי ארץ חנניה חנני
ונתתה לי גלות מים ויתן לה
כלבאתה גלת עליה ואת גלת
חחיתה ובני קיט חזן
משה עלו מער החמרים
את בני חור הכר בר יהודה
אשר בעב עדר וילך וישב
את העם

ובכשח עתניאל בר קנו א
אחיה דכל בר עזר מניה ויהי
ליה ית עכסה ברתה לאתו
ותה במיעלה ומלכתה ל
למשאל מן אביה ואחסיחורו
ואת רכנת מעל חסד
ואמר לחכלבמה לך א
ואמרת ליחחב לי אחסיחורו
ארי לארע דרומא יהבת
ותתן לי אתר בית שקיט
דמיא ויהב לח כל בית ביר
שקיא עלאה ויתת בית שקיא
חחיתה ובני שלמא חחיתה
דמשה סליקו מקרת
דיריחו עם בני חור להלמד
יהודה דיריחו ער
ואלו ויתבו עם עמא

ל אל ארע ופרשת יחמר מזה לחוב ופרשת וישמעו יתרו בזמן אחד קיט נשכח קשית לנחית מזה
מעררים וחוב קיט יתרו כמו שכתב מעט חוב חזן מזה ופרשת וישמעו יתרו אלן במקומה כעט
לחבר דבר יתרו עס דבר עמלק כ עמלק קדש אשר אל בנחיתם מעררים וקדש לקס לפ שמר ל קדש קדש
ער סוף כל קדויות כמו שאין מלך מזה כ עמלק מדוד דור ויתרו קיט אשר אלן ושמר כעטס וקיט
לקס כעטס ושמר ל קדש קדש ער סוף כל קדויות כ קדש חזן שישט עס נח יקודק ונח לקס מקס

ל אל ארע ופרשת יחמר מזה לחוב ופרשת וישמעו יתרו בזמן אחד קיט נשכח קשית לנחית מזה
מעררים וחוב קיט יתרו כמו שכתב מעט חוב חזן מזה ופרשת וישמעו יתרו אלן במקומה כעט
לחבר דבר יתרו עס דבר עמלק כ עמלק קדש אשר אל בנחיתם מעררים וקדש לקס לפ שמר ל קדש קדש
ער סוף כל קדויות כמו שאין מלך מזה כ עמלק מדוד דור ויתרו קיט אשר אלן ושמר כעטס וקיט
לקס כעטס ושמר ל קדש קדש ער סוף כל קדויות כ קדש חזן שישט עס נח יקודק ונח לקס מקס

ד"ק

ולא הוריש מנשה סמר קצת בגזיתם שחזק למנשה
כי אשם וקורשתם את יושב קרצ' וג' ויהי ס
חזק פועל עבר כי קור' חזק קמן ויחז' ענין ויואל
יד בתי יוסף שקין סמוך לפס' חזק' ושלט' לבט' דן קיו' ונכ' יוסף
קין סמוך לפס' ולבט' יקודק וככד' יד בתי יוסף על קמרי וקין

ר"לכנ

וקם זכר יחז' זק
מן שפאר מנשה
קמ' כנעני ישראל לנזר שם
קין לפס' למקד' כמו שזכר בעל'

לפס' למקד' חז'
ל' קוריש
ולפ' קין לפס'
לפס' ולנעמס

ולא תריד דבת
מנשה ית בית שאן ו
ית כפרנהא וית תענך
ית כפרנהא וית יתמור
ית כפרנהא וית יתבי יכלעם וית כפרנהא
ות יתבי מנור וית כפרנהא וישרי כמנאה
למיתב בארעא הדא ויהוה בד' תקף
ישראל וישו וית כמנאי למסקי מסין
ותרכא לא תריכנון וידבית אפרים לג' א
תריכו וית כמנאי דיתכן כנור ויתכו
כמנאי כניהון כנור דבית זבולן לא
תריכו וית יתבי קטרון וית יתבי נהלור
ותיכו כמנאי כניהון והו' למסקי מסין
דבית אשר לא תריכו וית יתבי עכו
ות יתבי צדון וית אחלבו וית אבו כור
חלבה וית אפיק וית דחוב ויתכו דבת
אשר בנו כמנאי יתבי ארעא ארי לא
תריכו וית נפתלי לא תריכו
ות יתבי בית שמש וית יתבי בית ענת וית
בנו כמנאי יתבי ארעא ויתבי בית שמש
ובית ענת חו' להון למסקי מסין וידחקו
אמראי וית כנור לטורא ארי לא שבקונו
למיתת למישרא וישרי אמורא למיתב
בטור חרס באילון ובשעלבים ותקפת
ידא דבית יוסף והו' למסקי מסין ח

ולא הוריש מנשה את בית שאן
ואת בנתיה ואת תענך ואת בנתיה ואת
ישב רור ואת בנתיה ואת יושבי יכלעם
ואת בנתיה ואת יושבי מנור ואת בנתיה
ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת ויהי
כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס
והוריש לא הורישו ואפרים לא הוריש
את הכנעני הישב כנור וישב הכנעני
בקרם כנור וכולן לא הוריש את
יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב
הכנעני בקרבו ויהיו למס אשר לא
הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צדון
ואת אחלבו ואת אסיכו ואת חלכו ואת
אפיק ואת דחוב ויושבי אשור בקרב
הכנעני וישבי הארץ כי לא הורישו
נפתלי לא הוריש את יושבי בית
שמש ואת יושבי בית ענת וישב בקרב
הכנעני יושבי הארץ וישבי בית שמש
ובית ענת היו לחס למס וילחצו האמרי
את כנורן החרהב לא נתנו לדרור
לעמק ויואל האמרי לשבת בחר חרס
באילון ובשעלבים וכתב ביד בית יוסף
ויהיו למס

דִּבְק

כָּל אֲשֶׁר יֵצֵאוּ כָּל מִקְוֵם אֲשֶׁר יֵצֵאוּ לְקַחֵם קִיּוֹת יָד יָדָם לְרַעַם וְקִיּוֹת כְּנָפַיִם לְפָנֵי חַיִּיכָם
וְדֶרֶךְ קִדְרָם עַל חַיִּיכָם וּמִחֲלֹן וּכְלֹן וְכָל אֲשֶׁר יֵצֵאוּ מִחֲרָץ יָד לְגַד בָּדָה מִחוּצָה וּמִחוּצָה שְׁלֵשִׁים
וַיֵּצֵא לָקֵם אֲשֶׁר יֵצֵא לְכַדְדֵי ל' יְקוֹדָה חִינוּכָן וַיֵּצֵא לֵי יֵצֵאוּ צַעֲדֵי חֹמֶר וְעַתָּה עֵתֵן צַדִּיק שְׂרָשִׁים
וְעַתָּה חֹמֶר וְכִי קָקִים לְשׁוֹן קוֹנָם קִטְעוֹת מִדְּבַר וְכַשְׁקִיָּה מִקִּים לָקֵם שׁוֹפְטִים וְקִיָּה יָד עַם קִשּׁוּפָה וְעַ
כִּי יִשְׁפֹּט מִמֶּנּוּ לָקֵם עַל קִדְרָם וְעַ מִמִּקְוֵם מִפְּנֵי נִקְרָתָם קִעֻלָּה לְפָנֵי מִפְּנֵי חַיִּיכָם

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעֵצ
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבְּעָלִים וַיַּעֲזְבוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם הַמוֹצִיא אֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
מֵאֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר־בְּתוֹכָם
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיַּכְעֲסוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעֲזְבוּ
אֶת־יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ לַבַּעַל וְלַעֲשָׁתְרוֹתָי
וַיִּהְיֶה אֵף יְהוָה בִּישְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד
שָׂשִׁים וַיִּשְׁסוּ אֹתָם וַיַּכּוּם בְּיַד אֹיְבֵיהֶם
מִסְּבִיבָה לֹא יָכֹלוּ עוֹד לַעֲמֹד לִפְנֵי אֱלֹהֵי
אֹיְבֵיהֶם כָּל אֲשֶׁר יֵצֵאוּ יְהוָה
הִתְּתָה בָּם לְרַעַם אֲשֶׁר דִּבְרָה יְהוָה אֵלָיו
וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְהַסּוֹיֵצַר לָהֶם
מֵאֲדָוִיָּקִים יְהוָה שְׁפָטִים וַיִּשְׁיַעֲם מִיָּד
שִׁסִּיהֶם וְגַם שְׁפָטִיהֶם לֹא שָׁמְעוּ כִּי־זָנוּ
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם סָרוּ
מִדֶּרֶךְ מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ אֲבוֹתָם לִשְׁמֹעַ
מִצִּוֹת יְהוָה לֹא עָשׂוּ כִּי־הָקִים יְהוָה
לָהֶם שְׁפָטִים וְהָיָה יְהוָה עִם הַשָּׁפֵט
וְהוֹשִׁיעַם מִיָּד אֹיְבֵיהֶם כְּלִימֵי הַשּׁוֹפָטִים
יִנְחָם יְהוָה כִּנְאֻקָתָם מִפְּנֵי לַחֲצִיהֶם וְדִקְיָהֶם

וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְקִישׁ
קִדְרָם וּפְלַחֲוִיתָם בְּעֵלֵי אֲשִׁיבָקוֹ יִדְּ
פֹלַחֲנָא דִּי אֱלֹהֵי אֲבֹתָם הָיוּ דִּבְקִישׁ
יִתְחֹן מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵלֹהֵי בְתֻרָא
טַעֲוֹת עַמִּיָּא מִטַּעֲוֹת עַמִּיָּא דִּי ב
בְּסַחְרֵיהֶן וּסְגִירוֹ לָהֶן וְאֲרֵצֵיהֶן קִדְרָם
וּשְׁבָקֵי יִתְפֹּלַחֲנָא דִּי וּפְלַחֲוִיתָם לְבַעַל
וְלַעֲשָׁתְרוֹתָי וְתִקְיָה דִּי וְנִקְיָה דִּי בִישְׂרָאֵל
וּמִכְרֵינֵן בִּיד בֹּו וַיִּהְיוּ כֹּהֲנֵיהֶן וּמִכְרֵינֵן
מִיָּד בְּעֵלֵי דִבְקִישׁ מִסְּחֹר סְחֹר וְלֹא
יִכְלֹעוּ לְמִקְוֵם קִדְרָם בְּעֵלֵי דִבְקִישׁ
כָּל אֲחֵרֵי דִנְפָקוֹ מִיָּד מִן קִדְרָם יִתְחֹן
בְּהֹן לְבִישָׁא כְּמֵא דְמִלִּיל יִתְחֹן וְכֵא
דְקִישׁ יִתְחֹן וְעִקְתָּ לָהֶן לְבִישָׁא
וְאִקְשִׁי יִתְחֹן וּפְרִקִינֵן מִיָּד
בֹּו וַיִּהְיוּ יֹאֲחֵף מִן נְגִידֵיהֶן לֹא קִבְּלוּ
אֲרִי טַעֲוֹת עַמִּיָּא וּסְגִירוֹ
לָהֶן סְטוֹ כְּפָרִיעַ מִן אֲרִי אֲדָא לֹו א
אֲבֹתָם לְקַבְּלָא פְקוֹדֵי אֲדָא לֹו
עֲבָדוּ כֵן וְאֲרִי אִקְשִׁי לָהֶן נְגִידֵין
וְהוֹי מִימְרָא דִּי בְּסַחְרֵיהֶן וּפְרִיק
לָהֶן מִיָּד בְּעֵלֵי דִבְקִישׁ לְכֹל יוֹמֵי נְגִידָא
אֲרִי מִתְּכִימָא דִּי מִרְמָר וּמִקְבֵּל עֲלֹתָם
וּפְרִיק לָהֶן מִן קִדְרָם דִּי וְתִקְיָה
וּמִשְׁעֲבָדֵיהֶן

רד"ק

וישלח יקושע
 וכבר שלח כל
 זה קים מעשה
 מוקדם אל לפ
 בבח למ ויעשו
 הרעקה למ
 כן יקושע
 כשמה
 וקבל לפ
 לעמד את
 שלחם ישראל
 ולשלח ואמ
 שם עבדו את
 כל ימי חייו
 וכל ימי
 קוקים אשר
 קריבו ימים
 אחריהם
 הרע גדלו
 מעשה קמים
 ששם לשלח
 שבעה קידן
 שבעה ועמידת
 קשם וקיר
 וטעם קמלים
 ככל אשר יצא

ד"ר לב

ר"ל וישלח יקרא את העם ללכת בראש את העם קודם זה ואלה שמע
לפי שכבר היה צריך להזכיר שבעדו ישראלי את כל ימי יקרא וכל
ימי הזקנים אשר בארצו ימים אחרי יקרא אשר ראו את מעשה יי במצרים ועל קים
וצמדבר ובימי יקרא אבל אח"כ אמר ויקם וגו' והנה בראש בראש ופנה בזמן יקרא
והזקן למי היה כי הם כמו שבעד ופנים שם ולזה יחוייב שיקרא אמרו וגם כל קדור

וּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ יְתָ עֲמָא
וְאִלּוּ בֶנֶי יִשְׂרָאֵל גְּבַר
לְאַחֲסֹנְתָהּ לְמִירְתָּהּ
אֶרְעָא וּפְלַחוּ עִמָּהּ
קִדְּם יוֹם כָּל יוֹמֵי יְהוֹשֻׁעַ
וְכָל יוֹמֵי סַבְיָא דְאַרְיֵכוּ
יּוֹמִין בְּתֵר יְהוֹשֻׁעַ דְּחָזוּ
יְתָ כָּל עוֹבְדֵי אֱלֹהִים
דְּעַבְדֵּי לְיִשְׂרָאֵל וּמִית
יְהוֹשֻׁעַ בְּרִי נֶן עוֹבְדֵי אֱלֹהִים
בְּרִי מֵאֵלֶּיךָ שְׁנִין
וְקִבְרֵיהֶן בְּתָחוּס
אַחֲסֹנְתָהּ בְּתִמְנָת
חֲרִיס דְּכִטּוּרָא דְּבֵית
אַפְרִיס דְּמַצְפֵּינָא
לְטוּר גִּישׁוּאָף כָּל
דְּרָא דְּהוּא אֲתֵכְנִישׁוּ
לְבֵית אֲבֵרְתָּהּ וְקִם
דְּרָא אֲדִרְנָא בְּתֵרִיחוֹן
דְּלֹא יִדְעוּ לְמַדְּהָלֶמֶן
קִדְּם יוֹם וְאֵף יְתָ ע
עוֹבְדֵי אֱלֹהִים דְּיִשְׂרָאֵל

וַיִּשְׁלַח יְהוָה שְׁעָאֵת הָעַם
וַיִּלְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
לְנַחֲלָתוֹ לְרֶשֶׁת־אֶת
הָאָרֶץ וַיַּעֲבְדוּ הָעַם אֶת
יְהוָה כְּלִי מִיְּהוָה שְׁעוֹכֵל
יְמֵי הַזִּקְנִים אֲשֶׁר הָאֲדֹמִי
יְמִים אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ
אֲשֶׁר רָאוּ אֶת כָּל
מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל
וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ בְּסֵנִי עֵבֶר
יְהוָה בֶּן מֵאָה וְעֶשֶׂר
שָׁנִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
בְּבִבְלִי נַחֲלָתוֹ בְּתִמְנַת
חֹרֶם בְּהָר אֶפְרַיִם מִצְפֹּן
לְהָר גִּעְשִׁי וְגַם כָּל הָרֹדֶף
הָהוּא נֶאֱסָפוּ אֲבוֹתָיו
וַיָּקָם רוֹד אַחֵר א
אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא
יָדְעוּ אֶת יְהוָה וְגַם
אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל

קח'ך
אנ' חבית' ר'—
קוקמס כל' אשר
ראו את' כל' מעשה
ה' וקס קח'מ'ים
ק'י'ש'ים א'מ'נס כל'
כפ'ק נש'ארו ל'ש'ר'אל
ר'ב'ס אשר ראו את'
כל' מעשה ה' כל' נ'ח
ק'י'ק מ'י'צ'י'ת מ'צ'ר'י'
ע'ד ז'ק ק'ע'ת' כ'י'ס
כ'ז ש'נ' ור'ח'ק כ'י'ז
ש'ל' י'מ'צ'ל ט'ש'ר'אל
א'ז מ'י' ש'י'ק'י' י'מ'י'ן
י'ו'ת'ר מ'ס'ז ש'נ' א'כ'ל
כל' כפ'ק ק'י'ו ש'ס—
ר'ב'ס כ'ט פ'ש'ת'—
ו'י'ו'ת'ר א'כ'ל מ'ס'ט
ש'ל' ק'י'ו ח'כ'מ'י'ס ל'ח
ק'ו'ע'ל'ה א'ו'ת'ס כל'
מ'ע'ש'י' ה' ל'ק'ח'ל'י'ש'
מ'ע'ש'ו'ת'ה'ר'ע' כ'ע'ש'
ה' ו'א'מ'נס ק'ז'ק'מ'ס
מ'ס'ט ש'ק'י'ו מ'נ'ש'י'מ'ס
א'ת'ה'ע'ש ק'ח'ל' מ'ו'ז'
כל' י'מ'י' ח'ו'ת'ס"

אברהם בן יצחק
ה'תק"ל

אשר נתתי לך

רדק

ואלם קמים על נפשות את ישראל
 קדור קנא אשר לא ידע את כל מלחמות
 כנען שהיו בדרך נפולו בגטרת ישראל אלן שהקנה
 היה כלום בעתה ושמרו ומעלו במקום רק
 למען דעת רק לזה קדור לבדו קמים
 למען שידע דורות
 בני ישראל אלן
 בנאים אחד קדור
 קראשן שידע מה
 היה קמלחמה אם
 לא ישמרו דרך ו
 כמה קמלחמה
 ונריסם רקס
 שילמדו אותם דרכ
 קמלחמה ש אין
 וכלום בעתה
 רק קדור אשר היו
 למען לא ידע
 דרכ קמלחמה ש
 לא קנענו רקס ו
 אלן ואלן אחד מהם ידעו
 אלן דמשה סרט ונן ומה היו אשר
 ומה היו אשר
 הר הלבנו מהר
 בעל חרמון עד
 לבוא חמת

רלב

ואלם קמים אשר קמים
 נפשות את ישראל ו
 כל אשר לא ידע את כל מלחמות כנען ו
 שהם לא קנענו אך היו מלחמות כנען ו
 נכרם ידעו ארץ ודועם לא קנענו למנו אך
 קאי היה קלחם
 לקס וקס ו
 קנענו בזה רק
 עשה זה קאי למען
 דעת דורות ו
 ט שיה רקס
 נריסן למען
 עמן קמלחמה ש
 לא יכרו מה שנתקד
 מקס נסור קנענו
 קאי מקס וקנל
 זה לא היו נריסן
 לדעת קדור עמן
 קמלחמה ש ו
 קלחם רקס ואלן שכל קאי שלן נקנע
 יקנע חמשת סרט פלשתים ואלן שכלו מקס
 שכל יקנען אחד מות יקנע עזה ואלן וקנען
 קנען שכל רקס קנען כמו שכל נריסן קנען
 ואלן שיושט קנען שכל לקח אלן קנען מיד
 יקנען ואלן מנחם ש פס חמשת סרט פלשתים
 היו עזה ואלן וקנען חמשת סרט שכל
 נספר שמואל וקנען וקנען

על חוקן שלם לבדו ישראל כלל וכן חמשת על אשר
 ואלן ואלן קנענו אותם היו יושטם נכר קנען

רלבנ

וזכר כי אחרי מות הזקנים קם עשׂ ישראל
קרעו עבדו עז וספר דרך כלל ארץ קים
מנצחם בני קשופים עד של יתעט לעבד חת"י כ חס
בני קשופים ובנות יסוע לשחת את דרכם ולזה ירד אף יא
בשראל ואמ' של יסוף עד לפורש חס. מנצחם מן קעים
אז עז יקוע

וימת קשפים
לנשותם את
ישראל קשופים
את דרך יא חס
לא וזה קים
סנ' לגלות מנס
ישראל וקיותם
בית קשפים
במנועת קשם ית
ולזה לא קיורדיוס
אל ששם קשם
בני ירוע
קשפות כל קעים

והיה במות השפט ישבו
והשחיתו מאבותם ללכת
אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחות להם לא הפילו
ממעל ליהם וכדרכם הקשה
ויחר אף יהוה בישראל
ויאמר יען אשר עברו הגוי
הזה את ברית אשר עית
את אבותם ולא שמעו לקולי
גם אני לא אוסף להוריש
איש מפניהם מן הגוים אשר
עזב יהוה עומת למען נסות

בם את ישראל השפט
את דרך יהוה ללכת
כאשר שמרתם
את הגוים
ולא נסותם

רדק וקיק לא קפילו
מנעול קים מנעול
אבותם כל לא קפילו דבר רע אחד לא
כל רע עשו ירש' לא קפילו לא קפילו
דבר להיות כח' עכל קנ' עליהם

והיו כד מאיתנו נזרא תכין א
ומחבלין מאבהיהו למחבלת
מעות שממא למפלחיהו ה
ולמסנר להו לא שבקין מ
מעובדיהו בישא ומארתהו
מקלקליו ותקוף רועא ריי
בישראל ואמר חלף דעברו ע
עמא דין ית קיימ' דפקידית ית
אבהיהו ולא קבילו למימר
אף אנא לא אוסף לתרכא א
איש מן קדמיהו מן עממ' א
ד שבקיהו שעומית בריל ל
לנא אבהיהו ית ישראל הנטרין
אניו ית ארחהו דקנן קדם ית
למח' בהו כמא דנטרו א
אבהיהו אם לא יושב ית
עממ' אהא לין בריל לתדכותהו
בפרעו לא מסרין בידא ד
דיהישיע פ
פ
עממ' אד שבק ית לנא אבהיהו
ית ישראל
כל לא הוידעו ית בריל
קדמא דבני

א

רדק

ואלם קמים על נפשות את ישראל
 קדור קצו אשר לא ידע את כל מלחמות
 כנען שהיו בדרך שולח בגברת ישראל אלן שהקנה
 קים כלם בעגרים ופערו ומעל נקמם רק
 למען רעת רק לזו קדור לבנו קמם
 למען שידע דורות
 בני ישראל אשר
 בגמים את קדור
 קראשן שידע מה
 קיח קמלמקו קס
 לא ישמרו דרך
 כמה קמלמקו
 ונדימם קס
 שילמדו אותם דרכם
 קמלמקו ש קין
 קלם בעגרים
 רק קדור אשר קיו
 נפסם לא ידע
 דרכ קמלמקו ש
 לא קצרט קסם קלם קלם ואיש אחד מהם ידעו
 קלם **חמישה** סרט וע' ומה קיו אלם קמים אשר
 קמם לא ידע שידע חמשת
 סרט פלשתים ופי חמשת סרט פלשתים קמלמקו
 שהיו מושלי כס חמשת סרט פלשתים פי חמשת סרט
 קמרים בגדולות אשדות עקרון אשקלון עזה ואשר
 קמרים קמלמקו וקמרים וקנה ראשן קמלמקו ואשר
 לבד עזה ואשקלון ועקרון ואת גטלם ואך קמ'
 ש אלם קמים קמם לא נפשות את ישראל אפס
 ש אשר כן קמם קמלמקו מידם ואמ קמם קל
 לבדום ואחז קמם קמלמקו מיד ישראל ופ' קמלמקו קמם קמלמקו

רלב

ואלם קמים אשר קמם
 נפשות את ישראל ידע
 כל אשר לא ידע את כל מלחמות כנען
 שהם לא קרעו אך קיו מלחמות כנען טל
 עמם יראו ארץ ודורעם לא קושיעם אמן אך
 קאי קים קלם
 קס וקס קל
 קרעו כזק רק
 עסק זק קאי למען
 דעת דורות ואשר
 ט שנה קס
 נדימן למען
 עמן קמלמקו ש
 לא יכירו מה שנתק
 מהם נסור קמלמקו
 קאי מהם כקול
 זק לא קיו נדימן
 לדעת קדור עמן
 קמלמקו ש
 קלם קלם ואמ קמלמקו קאי שאלם עקרט
 יקאש חמשת סרט פלשתים ואעפ' שכלדו מהם
 סרט יקודק אחד מות יקאש עזה ואשקלון ועקרון
 קנה נשאר קס קמלמקו כמז' ברש' זק קמלמקו
 ואפ' שיש קמלמקו שבו לקחת אלם קמרים מיד
 יקודק וזו קמלמקו ש חמשת סרט פלשתים
 קיו עזה ואשקלון ועקרון אשדות גת כמז' קמלמקו
 כמלמקו קמלמקו וקנה זכר

על ארץ שאלם לבדום ישראל כל וכן אמ קמלמקו אשר
 לבדום ואחז קמם קמלמקו מיד ישראל ופ' קמלמקו קמם קמלמקו

רלבג

וזהו כי חזרי מות הקטם קדם עש ישראל
קרעו עבדו עז וספר דרך כללך קים
מנבצם כימי קשופמים עד שכן יתשטן לעבד חת"י ט קס
כימי קשופט ונמוות יסונן לשחת את דרכם ולזה ידק אף יל
בשראל ואמר שכן יסוף עד לפוריש איש. מפטקם מן קעים

אשר עזיקושע
וימתו קשירים
לנמותם את
ישראל קשומרים
את דרך יל קס
לן וזקשוק קים
סנן לגלות מנס
ישראל וקיותם
עליו קוקיס
נאמוות קשס יל
ולזה לן קיוראויס
אלשתשם קס
כימי ירשע
קשמרת כל קעים
קאלק
נאלק קעים

והיה במות השפט ישובו
והשחיתו מאבותם ללכת
אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולחשתות להם לא הפילו
ממעל ליהם ומדרכם הקשה
ויחר אף יהוה בישראל
ויאמר יען אשר עבדו הגוי
הזה את בריתי אשר עזית
את אבותם ולא שמעו לקולי
גם אני לא אוסיף להוריש
איש מפניהם מן הגוים אשר
עזב יהושע וימת למען נסות
בם את ישראל השמרנים הם
את דרך יהוה ללכת בם

באשר שמרו אבותם אם לא וינח ירור
את הגוים האלה לבלתי הורישם מתר
ולא נתנם ביד יהושע
ואלה הגוים אשר הניח יהוה
לנסות בם את ישראל את כל אשר לא ח
ידע את כל מלחמות כנען

רדק וקיק לן קשיר

ממעל לקים ממעל
אבותם כלן למעל דבר רע אחד לא
כל רעת עשו יורש למעל לן קשיר
דבר קיות כסחי על כל קנן עליקם

והיו בדר מאית נגורא תלבין א
ומחבלין מאבהתהון למחך בתר
טעות עממיה למפלחיהון ה
ולמסגר להון לא שבקין מ
מעבדיהון כשיא ומאדחתהון
מקלקל יא ויתקף דונא ריי
מישראל ואשר חלף דעברו ע
עמא דרין ית קיימיר פקידית ית
אבהתהון ולא קבלו למימרי
אף אנא לא אוסף לתרכא א
אינשמן קדמיהון מן עממיה
ד שבקיהו שעומית בדין ל
לנסא כהון ית ישראל הנטרין
אינון ית ארחן דהקנן קדם ית
למיהך כהון כמאד נטרו א
אבהתהון אם לא ושבק ית
עממיהא לין בריל לתרכותהון
בפריעולא מסרין בידא ד
דיהישע פ

פ ואלין
עממיהא דשבק ית לנסא כהון
ירי ישראל ית
כל ולא הוידען ית בל
קרבא דכנען

אחלבי נחמן קבלך תגד רדלחען

אחלבי נחמן קבלך תגד רדלחען

שופטים

דלכג

והש שקמה קלחן ארבעים
שנה מעתה תחלת השנה ע

לח יתכן שיקו ימי הקשקש מן שנה כמו שאנחנו ע
עתידין לברך בעל כעטן יפתח ואחר מוות
עתיד אל בן קנז שם ישראל לעשות קרע בשבט יא

וקצת עקשם יכרא

ושמם תחזעגלן
מלך מואב
ועבדו יא שנה
וכנשו מקם ער
קתמרים וקיצ
יריחו כנז שזכר
עורק נקעת יריחו
ער קתמרים

וכשם ישראל

ויעקב בני ישראל
קדם יי ואקים
מפריק לבג א
ישראל ופרקינו ית
עתיד אל בר קנז א
אחיה דכלב דזער
מנחם ושרה
על הירוח נבואה
מן קדם יי ויר
ית ישראל ונפק ל
לאנתא קרבא
ומסר מן בריה ית
כושן חייבא מלכא
דארס ותקיפת יריח

על כושן חייבא ושרה ארבע
דאשראל ארבעין שנים ומית עתיד אל בר
קנז ואוספא

בני ישראל למיעבד דבש קדם יי
ותקיף מן ית עגלון מלכא דמואב על ה
ישראל על דעבדו ית דבש קדם יי וכנש
לותיח ית בני עמון ועמלק ואול ומחא
ית ישראל ויריחו ית קרתא דדקליא
דיריחו

דלכ

ואעפז רחיש
את עז

עמי ח דרש

פתיאל בן קנז בן חכס בן זכס

עמי לנשיעם

ויאסף

את
בט עמון וג
ער קתמרים ית
קרתא דדקליא
דיריחו וכנז
כנז דעתא ט
ואמז וירשו למן ס
כאלמך לן שלוק
וקלמלס קלצ
מחזו כושן ע
כל קיתא קס
דנשק

ויעקב בני ישראל
אל יהודה ויקם יהודה
מושיע לבג ישראל
ויושיעם את עתיד אל
בן קנז אחי כלב
הקטן ממנו ויהיה
על הירוח ה
וישפט את ישראל
ויעא למלחמה ויתן
יהודה בירו את כושן
רשעתים מלך ארם

והגז ירו על כושן רשעתים ויהשקט
הארץ ארבעים שנה ומית עתיד אל בן
קנז ויספא בני ישראל לעשות
הרע בעני יהודה ויהזק יהודה אר
עגלון מלך מואב על ישראל על
ביעשו את הרע בעני יהודה ויאסף
אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך
את ישראל ויירשו את עיר התמרים

ד"ק

ויחזק אף יי' עשראל וימכרם ער
בזמן רשעתם כן קיר שיע
ואיפשר כי רשעתם שם מקום וכדכס מקו
בזמן רשעתם על שם שקרשע ארס לעשרל שת
רשעות אחת של בלש ואחת של טשן ותהי
עלנו רוח יי' תי

ושרת עלינו רוח
בטוח מן קדם יי'
ויתכן לפרוח כח
וקנטרקי ס
קתעדר כגנטרקי
לקחם עס טשן
רשעתם וקנטרקי
פחד ומעורר רל
ממנן צחיות גטר
קנטרקי על וקני
ורוח יי' לנשק את
גדען ורוח גטר
מן קדם יי' וכן
וקני על יפנח רוח
יי' ושרת על יפנח
רוח בטוח מן קדם
יי' דא דרש
תנאמנן נפתל
צמק שחנן קקנ
למקק צמקיסרקי
רזיתית חתעט עמי
מקק קנ שת רזיות
אח חנן ער וקקחט
שענדין למש כענל

ר"לכ"ב

וקח זכר שכר עננו כפ
ישראל את כסן רשעתם מלך
ארס שמונש שטס וקקיס יי' לנס
מנשיע את ענמל כן קנ
כשנלשם יתקיתם עלנו רוח יי' וקני ישראל

קקנן מנשנר
ונגדק ידו על כסן
רשעתם מלך
ארס ואיפשר שיקיס
זקנטוק יי' קיס
קלקמק מלך
קקדש

ויהיו לנסות בם
את ישראל לרעת
הישמעו את ו
מצותיהוה אשר
צוה את אבתם
בד משה ובע א
ישראל ישבו ב
בקרב רכנענ
החתי ותאמר

והפרזי ותחזי וחיכסו ויקחו את
בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם
נתנו לבניהם ויעברו את אלהיהם
ויעשו בני ישראל את חרע כעני
יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם
ויעברו את חבעל ואת האשרות
ויחר אף יהוה בישראל וימכרם
בד כושן רשעתם מלך ארס
גררים ויעברו בני ישראל את
כושן רשעתם שמנר שנים

והיו לנסאה כהון ית
ישראל למורעדיקבלון
יתפקודיא דין דפקיד
יתאבתהון כירא ד
דמשה ובע ישראל
יתכו בנו כענאי חתאי
ואמוראי ופריואי
וחאי ויכסאי ונסיכו
יתבנתהון להון לגשין
ויתבנתהון יהכו ל
לכנתהון ופלחו ית
טעותהון ועברו כע
ישראל יתדכש קדם
יי' ואתגשיא ית פ
פולחנא דיי' אלהון
ופלחו לבעל ית
ולאשרתא וחקק ר
רונא דיי' בישראל
ומסרינן בד כושן ח
חייבא מלכא דארס
דעל פרתפלחו כע
ישראל יתכושן חייבא
תכנישנן

וקח שקמק

וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים וְיִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

ברשת יצאנו להמית

עלן בעטן זיך
למה הלך ויחד קן
גב ולמה לא המיית
בעתו אם פס—
אולי קעמקט מ
דוע היק שלא
סלאמר דבר סתר
למה זיך מוטער
קעמקט שוין
וואס לעצט כדי
סילאקט שפך—
טוה קעמקט קעמקט
קעמקט קעמקט

וְהָיָה זֶכֶר אֲדָמָה עַל-עֵץ
 הַחַיִּים לְעֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְהָיָה זֶכֶר אֲדָמָה עַל-עֵץ
 הַחַיִּים לְעֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מיות נספס לו
לברואו לפארה
קמענה יחד עם
שכר יתקדמה
פקולות ותר פהיק
יחיד ולחיה צריך
להשתלט חס
למש עצמו עם
שנעם קורק של
צאל על דבר
קמענה ולורה
קריה עצמו שש
קדר שקיק לו

ישראל קיומם ל' לעבדים נאמנים ואין אבוד לעולם בדבר דבר ל' אלו ואלו יתכן לעלות בפני דברים וקצת
 בית רחוק עדיין אבוד מן המלך כמו שיראה ממנה שאחד זה ואין המלך לעמודי לפניהם כל שיתקבץ
 עדיין מעט כל השומרים עליו כאשר קצרו ממנו כ' אין רצון לשמוע דברים אחרים קודם דברי אבוד
 ולא יקם מן המלך שישלחו שם אלם עם רצון לשמוע דברי דבר מאבוד ואין זה

וְאֵלֶּיךָ וָקָדְשְׁךָ

יב

רדק

ויתפן אסר יד ימין ות' נברא
במיד כדק ימין וכל נמד כלסון
ארמי קול דבר כוזן מנחמת חול כנשרייסו
כלע לא קיק שולש כד ימין וכלסון עברי אסר
אסוס של קיק שולש כ כמו ואלתאסר על כד
פיק פ סגרי יד

ימין של קיק שולש
כד וקיק שולש יד
שמאל ומה צד
למדת שקיק חיש
אסר לפ שמכב
קמלכס קול של
ינל למטקס ארס
כעלס ככל זין
ולפ סס קחר על
ינד ימין שחפסו
ינד שמאל ולל מ
מכא קחר עלסון
אנל שקיק חיש ח
אסר ויעש ונה
שתי שות מן
לפ קרש קול קר
סד אסר כד
גכר אסר קי שט
כדק קדין גמר
ארכה שער אמק
וכן ת' גרמירא
למדיו למלכסיו

עליך ימין לפ שזמאל שולש ויחזק שזמאל
נבר פמיס שמן וכן להכריזם להשמכס וכן

רלב

וכשט ישראל לפי קקיס
מושיע אסר כן גרל משכב כמין
וכחטלות עשק ל מלחמה וזק שקול סככשכר
ישראל מנחם לעלון כד שיתכן ל יותר ללל אלס כמין
וקול קיק אסר יד ימין וקיק זכ נככס של ירנש

ויעבדו בני ישראל
את עגלון מלך
מואב שמנה
עשרה שנה ויועקב
בני ישראל אל
יהוה ויקם יהוה
להם מושיע את
אהוד בן גרא בן
הימני איש אסר
יד ימינו וישלחו
בני ישראל בידו
מנחה לעגלון מלך

מואב ויעשלו אהוד הרבולה ש
שנ פיות גמר ארכה ויחגר אתה
כתחת לכדיו עליך ימינו ויקרב
את המנחה לעגלון מלך מואב
ועגלון איש בריא מאד

ויקרב את המנחה ועלון חיש כדיו
עשרה כד כריאס שמכס

רדק

ויצא אהור המסדרנה מן העלם אל המסדרוש והוא מקום ישיבת קטש

בזמנים אל המלך וממקום עשוי סדרים סדרים לשבת שם אצל אהר שחמנו ויצא אהור המסדרוש ידמה ש ויצא הרשון איש איש על אהור ודעת המסדרוש

כסוה ותרנש יושנן המסדרוש

למסדרין בערו ענין וכן ויסגר וי בערו כלומר סגר דלתות העלם על עגלן כדי שלא יכנסו בו קטות עתהום כחרי אהור ולא ירשז בדבר עד שימלא

ויצא אהור המסדרנה ויסגר דלתות העלית בעדו ועליו והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העלית נעלות ויאמרו אן מסיד הוא אתרגליו בחדר ה המקרה

ויסגור דלתות העלית היא סגרת דלתות בלם מעטל וכאשר חמנו ונעל חמנו סגר במעטל ונפתח כדי שיחשט מה שיחשט ויאחרו מלרדוף אחריו וימלט בן קדק והוא יצא ועבדיו באו כלומר אהור יצא ועבדיו של עגלן באו ויאמרו יך מסיד הוא אתרגלנו מסיד כמון מסך בדר' ש הוא מן סכך לל סוכך רגלנו והוא לשון כבוד כלומר שקיב נפשו והם קטותם קבדולס

ויחילו על טא ונג

רלבג

וקנה בעת קיוות קס מעל קבשן שלם אהור חרי יד

שמאלו ולקח חרצ מעל ירך ימניו ותקע חרצ בצנן עגלן והוא למ קרנש בזק העטן כלל כיוות מרוד לקס עשק זה אהור פס ששק זה טרו קשמאלית

ונפק אהור לאבסדרא וארד רשוי עלייתא באפוחיואנף והוא נפק ועבדיו עליו וחיו והארשוי עלייתא אחידן ואמרו ברם עבד הוא ית צורכיה באידרון בית קיטא ונכנסו כנסין גם יד קחד חחר סכנס קחד וקנה סגר קחלב כפט קלכב לל שקומן קיק סכס שלם קיק יכול אהור להשיב חחר חלנו וקנה מפט זה לה שלם אהור קחד

מנכסן ולא יצא הפרש וקטא דרך המכה חו יקיה קרען בזק שכבר קטא גם קנצב חחר קלכב ש כבר סגר קחלב בעד קלכב מי וז קאומן עד שלם נחמית לאהור שקיק קחד כונע לחלל קנוף ולזה קכתי שס גם יד קסכן עד שראק שכבר יצא הפרש מהמנה בזולת קוצות קחד מנכסן וקנה זה קשרוש יותר ככון

אחר זה יצא אהור אל האכדרה וסגר דלתות העלית בערו ונעל במעטל ויתכן שקיק המעטל קמוא סוגר מעכטס ומנכסן ולזה כאשר ראו עבדי עגלן דלתות העלית חשט שעגלן נעל חותן על כד קצטעות לפיות מסכך רגלנו בחדר המקרה לל שקיק בית קבשן חחר קמקרה וקיק כפס שם ש דרך מי שקוא כפס לשך רגלנו כבדו ושזה מקס כמון וקנה כאשר קמקרה י

רד"ק

והוא של חסדו בעל המקרה שם במלך מוחל ונלך קרובים
נעשה ונעשה מעט וקור וחס כלל עליו עשיה חלוקת חלוקת לבנה כן
אזרח לקד ושמרים שם שמי הקין וכן ית בעליתו בת קיטא דבר אליהם לי אלך
וגד ידע לעמוד ויקס מעל קפסא אדולאך וכן עליון שצח מוחתבנו שלמה שגם
ויש שלמה עלבא יל למלך אדור דמחיה קיה עעלון ושד יט ט פ אחר

רלבנ

ואחרון שגד
אחד אלע ומיר
מלך יושג לבח
בעלית המקרה
אדול וקיתר
עשיה לקד שמי
קין ולזה קיה
קעלמ קמיר
בעלית חלוקת
מדי שאלט ש
קרוח וקדקחיה
אזר שם וחס ל
אחד דבר סג
מקחליס לי אלך
ולזה לי יתכן ש
שיק יושג כ
עלון וקס מעל
הסא

ואהוד בא אליו והוא
ישב בעלית המקרה
אשר לו לבדו ואמר
אתה דבר אלהים
לי אליך ויקם מעל
הבסא וישלח אהוד
אתה שמאלו ויקח
אתה דבר מעל ירך
ומינו ויתקעו בבטנו
ויבא גם חצב אחר
הלהב ויכר החלב
בעד הלהב לא
שלף החרב מבטנו
ויצא הפד שדנריו

ואהוד על לוחיה והוא
יתבמליתא בדי
קטא דליה בלחואו
ואמר אהוד פלמא
דמאית לי למלא
עמך וקם מעל כ
כורסא ואושים
אהוד ית שמאלה
והביח חרבא מעל
ירכא דמינח וקבעה
במעוהו ועל אף ד
דסתקא בתר שגא
וטמטים שומא באפי
שגא ארילא שלף
חרבא כמעוהו ועל
אובד ית שפדי

למה וכן שתאר
ממחלות ויח
מיר שלמה המלך
בפסוק הנדך
נעשים ית ויש
בדחול על עמון
שם קמפיר
שמדן מל אל
יבקר דל אמי
דמקדא ודח
של חסדו ויקס
מעל קפסא והל
נדרים קו ומק
עלון מלך מעל
שאלמ ונל דע
קל ככמי עיר
מירלגס קיטו
עלית כמיר
נכד ויבא

וקס בעליות

בס קצב קא יד קדב וקלפ קא יד קדב וקלפ קא יד קדב וקלפ קא יד קדב
ומיחורס ופח וקלפ קדב וקלפ קדב וקלפ קדב וקלפ קדב וקלפ קדב
כדמי ויסגר קלפ קדב וקלפ קדב וקלפ קדב וקלפ קדב וקלפ קדב
ושל יסל קדב וקלפ קדב וקלפ קדב וקלפ קדב וקלפ קדב וקלפ קדב
משימל אשקס לרעיו קמל מורכב מפרש שתרם מכלה ומן שדל שתרם ושק ושר
מפרש קמל מורכב מפרש שתרם מכלה ומן שדל שתרם ושק ושר

רד"ק

ויאמר אלמס דרש אחרי ונ' טון
שאלו מואב ישראל ולבדו מארצם
כמו שפ' ועכשיו קצת אגוד וישראל כל מואב
שמעאלו מעבר לרדן בער קתמרי ונשאר קמקמו
ולבדו מעברות קידן שלם יעברו מואב מארצם

לפשיעית אחיקם
סקיו נאדן ישראל
טחן מואב
קייא מעבר לרדן
ממזרח סמון
לרדן יו לבדו
מעברות קידן
לפושט בט מואב
סקיו נאדן ישראל
שלם יוכלו לפס
למאצ' ויכו
כל שמן
ת' כל אימקון
והרעם קאימס
אימקת כל נטרי
סהפול אימק כלב
דחיקס ואמ' שמן
כל בריאס ומזקין
וכן ויירדו

במשמקס ויש למרש שמן עשירים וגדולים וכדל קש
במשמקס קארץ מן שממח דארעא כל עשירים וגדולים
מפיק רוכסין מעל רוכסין

רלב"ג

ולבדו תחל מעברות קידן
למואב וללמק שטכסו מעבר
לרדן יריחו וכו' ואלת מקמקמוות שטכסו מואב
מישראל בדרך שלם יוכלו מואב לעבר קידן
ולפס למאצ' ואחר זק קכו כל קמקמו ממואב
נאדן ישראל בער

ואמר להון רד"פ
בתראי ארי מסר ית
ית בעלי דבביון ית
מואבאי בדיכין ונחתו
בתרוה ואחו ית
מנות ירדנא על מואב
ולא שבקו אינש ל
למעבר וקטלו ית
מואב בערנא והוא
בעשרת אלפין נברא
כל אימתן וכל נבר
נבר ולא אישתויב
אנשי ואתברו מואבאי
בזמא הווא תחות יד
אנשי ישראל ושרובת
ארעא דישראל
תמנן שמן

קתחלת קשעבר ולזק יקיק זמן קקשקט עד
ק' שפ' ואולם התועלות
קמנעו

מזק קספער קן אל' הא קוא כולל
קספער וסאי שמ' שיעבר קאי קוא מואב ובער ט' ואשר יסור ממנו תסור קקשקט קאלקית ויקיק
בטן אל שיעבר כל רעולזק תמנן שטכסו שטכסו יא מאחרי יא קין כסלן כד אימקס ונשונס אלנו קין טעל'

תקל וזמין קבל 7 סגד אמרין שמי 7

רדק

ויחיל עד סף יל ואורכו עד
סוף כלמ' עד אשר טאש קרנ' וטאש
הוא פעל עבר מנח' קלמ' נשקל הנקד
אור וטאש משק' מן המדובר נשקל כוכן לשון
עכוב' ויקחו את המפתח כי מעצמו חותע מנח' וזמן

צמק'ם שקמ' חותע חקוד' ט המפתח קיק קמל וטעם מנח' ומנח' וואדוד נמל' עד קמקמק'ם בעד שנתעכס קס וקו מעט'ם שיטת קעלק כמו עד שקמל' צמק'ט' עד שיתפץ בעד שצמק'ם קפצ'ם נח וממל' קשערת'ם סס מקק'ם יער דק ועב וטוב הוא לחנ' ט' וקד'ם יס צדד זרע'ם שטעט קחיל'ות קרוין סער קוסך אל קשער חס קיק שער כותש' וידו

רלבג

וקמ' כח'סר קמ'עסן שיער רב'ר'ן
שאיכ'ן פתח דלעת קעלק לקח
את המפתח ופתחו קל'ות מעצמן וראו את אדומק'ם
כפל חרצ' מנח' ונזמן קזק שיתמקמקו על מיתת
אדומק'ם נש'ס קממל'ם לחקוד עד שער מקק'ם פוסל' קחצ'ט'ם חן ויקק' פרוש קפסיל'ם פסיל' חל'י מנח' ט'ל'ן שלמ'ר קקלק עד שער את קפסיל'ם ט'ס מנח' קיו תמנ' קול'ט'ס סס לענד עז' וכח'סר טבר קמק'ס קקוא' נמל'מק'ם צמק'ס שקק' סמו שערת'ם שקי'ר' לשד'ק' וחו'תקע צומר צבר חפרי'ם לרדוף אחרי מנח' ט' בעמ'ס נכ'ל'ס על מיתת אדומק'ם ולכדו תחל' וצמ'ן שער את קירדן וכל למקומו לחר' ככען צבר חפרי'ם שקק' צדד ככען בעבר קירדן קמענד' וחר' מנח' קיתק בעבר קירדן קמנח' ומנח' שאל'ו נשד'ק' עברו את קירדן ויירשו את יריחו כמו שכתב למעלה ויירשו את עיר חפרי'ם נתנו נצח'ם ואלמק'ם על ישרא'ל' ויחמ'ר' חלק'ם רד'ט' אחרי וע'

ויחילו עד בוש והנה
איננו פתח דלתות
העליה ויקחו את
המפתח ויפתחו והנה
אדניהם נפל ארצה
מהוא חוד נמלט עד
התמהמהם והוא עבר
את הפסילים ומלט
השערת הויה בבאו
ויתקע בשופר בחר
אפרים וירדו עמו בני
ישראל מן החר והוא
לפניהם

ואורכו עד סג' והוא
ליתוהי פתח דשי ע
עלית'א ונס'בויר'ת
מפתח'א ופתחו והא
רבונ'ו'ן טר'ף רמי'על
ארעא מית' ואחוד
אשית'ו'ב'עד א
את'עבו'בו'ן והוא עבר
ית' מחצ'ב'א ואשית'ו'ב'
לשערת' ור'ו'ר'ה
במיתוהי ויתקע ב
בשופרא במור'א
רבית אפרים ונחתו
עימיה בני ישראל מן
טור'א והוא קרמ'ידון

דק ועב וטוב הוא לחנ' ט' וקד'ם יס צדד זרע'ם שטעט קחיל'ות קרוין סער קוסך אל קשער חס קיק שער כותש' וידו

וקד'ם יס צדד זרע'ם שטעט קחיל'ות קרוין סער קוסך אל קשער חס קיק שער כותש' וידו
צמ'ן שער את קירדן וכל למקומו לחר' ככען צבר חפרי'ם שקק' צדד ככען בעבר קירדן קמענד' וחר' מנח' קיתק בעבר קירדן קמנח' ומנח' שאל'ו נשד'ק' עברו את קירדן ויירשו את יריחו כמו שכתב למעלה ויירשו את עיר חפרי'ם נתנו נצח'ם ואלמק'ם על ישרא'ל' ויחמ'ר' חלק'ם רד'ט' אחרי וע'

פרוש קפסיל'ם פסיל' חל'י מנח' ט'ל'ן שלמ'ר קקלק עד שער את קפסיל'ם ט'ס מנח' קיו תמנ' קול'ט'ס סס לענד עז' וכח'סר טבר קמק'ס קקוא' נמל'מק'ם צמק'ס שקק' סמו שערת'ם שקי'ר' לשד'ק' וחו'תקע צומר צבר חפרי'ם לרדוף אחרי מנח' ט' בעמ'ס נכ'ל'ס על מיתת אדומק'ם ולכדו תחל' וצמ'ן שער את קירדן וכל למקומו לחר' ככען צבר חפרי'ם שקק' צדד ככען בעבר קירדן קמענד' וחר' מנח' קיתק בעבר קירדן קמנח' ומנח' שאל'ו נשד'ק' עברו את קירדן ויירשו את יריחו כמו שכתב למעלה ויירשו את עיר חפרי'ם נתנו נצח'ם ואלמק'ם על ישרא'ל' ויחמ'ר' חלק'ם רד'ט' אחרי וע'

אחרי מנח' ט' בעמ'ס נכ'ל'ס על מיתת אדומק'ם ולכדו תחל' וצמ'ן שער את קירדן וכל למקומו לחר' ככען צבר חפרי'ם שקק' צדד ככען בעבר קירדן קמענד' וחר' מנח' קיתק בעבר קירדן קמנח' ומנח' שאל'ו נשד'ק' עברו את קירדן ויירשו את יריחו כמו שכתב למעלה ויירשו את עיר חפרי'ם נתנו נצח'ם ואלמק'ם על ישרא'ל' ויחמ'ר' חלק'ם רד'ט' אחרי וע'

לכב

היה מותר עצמו אל שאר יחיד בבת עם אהוד ולזה יצא מעם ואחר שכלורות שכל שכל דבר מה היה
 לו לדבר אהוד והוא זה שכל היה קדור מבוא על כוונת הראשונה ואמנם ישכחו קדורים שכל על
 כוונת השטח ולזה לא שמר עגלן מזה" וקסנה קצת בור אהוד שהיה קסנה לו לבדו לא לחבריו
 מזה" קסנה יחד ש זה מנהג ארצו לבדור בו ש קוף תעלה ו בזה קסנה" וקסנה קצת בור היה יותר
 קל מהמנהג אהוד כי לא היה לו להשתדל שום צדלה עצמו ואם היו עמו חבריו היה עליו משא קשה
 צדלה וצדלה ואולי יהיה זה סנה אל ש ימלא איש מקום ולזה קולך חבריו עד קפסילם צופן שכבר
 עברו קפסיל בשמחה אהוד זה הפעל והן קשה לה אהוד שיהיה סמוך למלך ושיקין שכל לבד בבת כשהן
 קמלך לקום מעל הכסא ולבדורות תפסת קמלך מרוב קסומן היה קל עליו אז לקחת קדור מיד שמאל
 מיתחת למדיו ותקפה בצמח בעד שהיה מרוד לקום עד שכל קדור בזה קטען שכל היה מרעש בו היה עסק
 והיו צאים עבריו וכדי שיהיה מותר לו שכבר מית קודם קסנה מנמא קצת בצמח יד קדור אחר קדור
 צופן שראי שכל קפסיל שולת שלפת קדור בצמח ש כל היה מית קודם צדלה לא יתכן שישלם קמלם
 אהוד וקנה בעל קדלות צמחתי שיהיה עבריו ש אדומים סגר מבסמם צמחתי בעבור קצמתי כדי
 שכל יכנס אדם שם בעדו כפנה צדור המקרה וכן כך שכל קמלם אהוד ובעדם מיתתה על מיתת
 מלכ קשה לה שגרו ישראל למואב אשר צדור ישראל קדור שכל יכדור ולזה לבדו תחלה מעברות קידור
 למואב צופן שכל שכל איש מהמואבים אשר צדור ישראל שכל שגרו וקם היו קיותר תקיפם שכבט מואב
 למה שזכרנו וזה קאופן רש ידי קמארים ולא כלמנו עם ישראל

<p>רדק ואחריו היה קיה שמונת עשר ענמד קנדר מלמד קוף קנדר שבראשו קדור תקוע מזה קנדר דרין ולש ש שמונת עשר קדור את קנדר קנדר כן כל מלמד קנדר קדור ותי בפרש קדור ומן קלסון קזה קדור רוכב</p>	<p>ואחריו היה שמור בן ענתון את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גם הוא את ישראל ויספו בני ישראל לעשות רדק בעיני יהודה ואהוד מרד</p>	<p>ובתרויהוה שמור בר ענתון וקטל ית פלשתים שית מאה גברא בפרש תוריא ופרקאף הוא ית ישראל ואוספו בני ישראל למעבר דביש קדם י ואהוד מרד</p>
--	--	---

קאקים פריש לט שמונת עשר בפרשים שברגליהם מלשון וכפפוש יפריש ויספו בני ישראל וזה וזה
 מית למד זכר מיתת אהוד היה לו לזכור מיתת שמונת קדור אחריו אחר כך שמונת עשר
 ישראל השועה שלמה ולא עברם מלשנות קדור בשש"י ולא שקמה קדור שמונת קלם תדקח כן אחר
 וישע גם קוף את ישראל וקנה כתי שמי שמגר בן ענתון יעל קדור אחרותם" וימכרם וי"

1

תִּרְאֶה כִּי בַּעַל הַמִּצְוָה שֶׁהָיָה לְפָנֶיךָ
 שֶׁיִּשְׂרָאֵל וְלַחֲסוֹת תַּחַת כְּנֶסֶף הַשִּׁמְשׁוֹן הָיָה
 שֶׁאֵין רִחוּי לְקַבֵּץ שָׂכָר כִּי בְרִיכוֹ וּבְרִיךְ
 תִּרְאֶה כִּי הָיָה קִיּוּמָא מִן הַעֲרָקִים מִן כֹּהֵן לְמִדָּה
 מִבְּנֵי הָעֵרָא אוֹ יִקְרָעוּ בַּעַל יוֹסֵף שֶׁכָּבֹד קִיּוּ
 שֶׁדָּם וְהִיא דִּילָא אִם יִשְׁלַח עֲצָמוֹ בְּזִלָּת קִדּוּשָׁא
 כִּי אֵשׁ לִי אֵין בְּעַד כְּפָאוֹ וְהִיא מִלְּפָנֶיךָ
 מִשְׁפָּחָתָא כִּי אֵין יִרְאָה לָנוּ מִלִּפְנֵי שָׁמַיָא
 לָנוּ מִן הָאֵשׁ בְּרִיכוֹתֵי אֲבֹתֵינוּ מִן לִבְיָהּ הָיָה
 שֶׁרִחוּי לְעִשּׂוֹת מִלְּפָנֶיךָ בְּחַסְדֵּי יְיָ
 לְבָרִיךְ הָעַמִּין אֵל תַּכְלִית מִן הַדְּרוֹשׁ כִּי שִׁיבִי זֶה
 רִחוּי כִּי אֵשׁ לָנוּ וּכְחַד אֵין בְּחַסְדֵּי לְרִשְׁתֵּי
 מִדָּה כְּכֹד מִדָּה וְכִי שִׁיבִי זֶה בְּשִׁיבִי אֲדָמָה
 חֹזֶק מִמֶּנּוּ כִּי שֶׁאֵשׁ אֲבֵרָה שֶׁכָּבֹד לָנוּ שֶׁ
 לִי מִלְּפָנֶיךָ אֵין חֵן לָנוּ בִּן אֲחֵינוּ שֶׁכָּבֹד לָנוּ
 לִבְרִי אֵין יִרְאָה לָנוּ תִּמְנָח כִּי בְּרִיכוֹתֵי אֲבֹתֵינוּ
 בִּי שֶׁאֵשׁ עֲבָלָן מִן הָאֵשׁ לְשֶׁרָא לְבָרִי שֶׁכָּבֹד
 לְקַחַת אֲדָמָה עַל יַד בַּעַל שְׁמוֹן וְשִׁמְשׁוֹן שֶׁכָּבֹד
 בְּחַסְדֵּי לְרִשְׁתֵּי מִלְּפָנֶיךָ אֲבֵרָה מִלְּפָנֶיךָ לְבָרִי
 לְעֲבָלָן מִלְּפָנֶיךָ חֲסוֹדָא בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כִּי שִׁיבִי
 דְּעַתָּה אֵין וִישׁוּחָא וְכֹדֵם קִיּוּ שֶׁכָּבֹד אֲבֵרָה
 אֲמַר יִי יִמְיָן כִּי זֶה מִמֶּנּוּ שֶׁעֲזָרָנוּ לְרִשְׁתֵּי
 מִלְּפָנֶיךָ בְּרִיכוֹתֵי עֲבָלָן קֹדֶם שֶׁיִּרְאָה בִּי וְכִי
 עֵשׂה קִדְּשָׁא בְּעֵלִית שֶׁתִּיבִי כִי שֶׁכָּבֹד בִּשְׁמוֹ
 עֲבָלָן בְּקִלָּתֵינוּ עֵשׂה אֲבֵרָה מִלְּפָנֶיךָ אֵין יִוֹכֵד
 שֶׁכָּבֹד מִלְּפָנֶיךָ אֲבֵרָה וְזִלָּת קִדְּשָׁא מִלְּפָנֶיךָ
 וְאֵין תַּחְלָה לְפָנֶיךָ קִיּוּ קֹדֶם שֶׁיִּקְרָע לְפָנֶיךָ
 קִדְּשָׁא שֶׁכָּבֹד אֵין לְעֲבָלָן שֶׁכָּבֹד לְבָרִי
 מִלְּפָנֶיךָ לְעֲבָלָן לִיבִי שֶׁכָּבֹד לְפָנֶיךָ
 וְאֵין יִיבִי תַּכְלִית לְפָנֶיךָ קִיּוּ שֶׁכָּבֹד לְפָנֶיךָ

רדק

וקיץ יושבת תחת תומר
תמר ותל קפסוק כן וקיץ יתצד

וצריחו בעשרות דגור מנתפרסא מרילה ולק דיקלן
צריחו ופרדסין ברמל ויתן עבדין מנחם בנקעמל
צרת שקיף צבת אל עמר חור צור מלכא וסלקין
לתה בט ישראל

והיא יושבת תחת
המרדנה בין הרמה
ובין בית אל בחר
אפרים ויעלו אליה
בני ישראל למשפט

לרש"י לפרס
דרך קפסוק שקיף
לצבת תחת תומר
אחד ומנחם דגור
לרוב קמולת קור
יתרון קמולת
טכר זכר

ואמר וקיץ יתפוט עליה נאמר וזכר אחד דגור לרוב
קמולת ט משפט קלסון כן כמו אלף העלדות נח
וולת ופרס"י זל קפסוק וקיץ יושבת תחת תומר וג
לפ הרגס אל יועתן יא למד שאין מקר זו כמשמע
ואין לו סימנ מקנ ישיבת אלף למדו שאשק עשירק
קיתה ומן המקמנות קלל קיתה פרסיה וקיד
יושבת בעירק עשרות שמנה תחת תומר תמר קי

רלב

וקה קיתה דגור שפמא חז
את ישראל ויחשבת בעת

שגט ישראל אל קיתה שופטת חורס וקיץ
סבב שיסוט אל ח קור דקוק שיעשו ישראל
קרב בעיט יא ולח תוכס על זה דגור וקיץ
בצחק וקנה יורק

והיא יתבא בקרמל
בעשרות דבורה מ
מתפרנסאמן דילה וילה
דיקלן בריחו פרדסין
ברמל ויתן עבדין
משח בבקעתא בית
שקיא בבית אל עפר
חור בבור מלכא ו
וסלקין לותה בני ישראל
לדינא

מדרגת בנבוא עד שקיף צרי לפרס צמקן שקיתה
מנעת לה בנבואה כמו שפירק קתור צמקן

לפ צריחו וצדמים ברמל ויתן עבדין מנחם בנקעמל
אומן חט שמוכרין איתו ברמל למצרי חרש ויש פותרין עפר חור
מאי שכל תחת תומר אל שמוען בן אשלום משום ייחוד פל שכל תחת עס האשים צבתה מנחם חסד וקרב
דולין איתה מרחוק כשקיתה שופטת על ישראל דא" מה תמר זה חין לעלל לב אחד אף ישר חין להם אל לב
אחד לחתום שצמנים דא" מה תמר זו כלו מועט אף תמיד חצמים שקיף צבתה קדור קיף מועטין ותלמודי
חצמים נקדיו תמר כדכתיב דיק כתמר יפרח וכתל צהריק שתלם צבת יא עוד ינוטן צשינה וקס חצמים
שקס צבת יא תמיד ומעורר קומן קיתה קיף שופטת שכל קיף שם אדם קנן לשפט ומרעת יושב
קארץ קיף זה שתקיה קתועה ע"ש שים שקיף יעל ודגור ויא" תחת תומר דגור קתמר נקד תמר דגור
לפ שנקבר שם דגור מינקת רבקה נאמר כחן בן הרמל וכן צבת חורס ללן ותקבר מינקת לציח ויעל
אלה עולם אלה בט ישראל למשפט ח קיף קיתה שופטת את ישראל צמנים קהס וכתל איתה קיתה לומערה
ט לח מנחם אלה בנבואה לעתיד ותשלח ותקרא וג

ר"ק

אשר מלך צמח קודם שקדם יקו
וקח רבים ושרף חצור ומלכה קנה
עמד ביטן הוא שקי מלך חצור חזר ומה ששחרו
מחנותה קמשפחה קלכו למרדית קמים ונתישטו
סס וקמלך נקרא גכ יטן כמו קמלך קא ופ
קדשת קמי מיהנו

ר

יער חורשא כי קי
בער קמא מנהל
חזקים וישט נס
קכטעטס קשאר
ות' צדשת קמים
עקוף מר
עממיל' פ' קדשת
סס קשר ע
שקית קוקק
מזוקק רש
הנחומ בגדופין
וכ' חומ חזק על
דנרי' ודבור
קשק כחק
קרו' וכתח' מלך
טשי שרק ומרים

דנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
ודנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
דנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
ודנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
דנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
ודנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
דנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
ודנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'

שנה רב חצי אלכא
וחצי יקבה חצי יקבה
נחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
דנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
ודנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
דנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
ודנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'

ר"ל

ספר שר שחר חקד קיק מנחית את
שארל שמעך בן עטב וקאן קכח את
פשת' ו מחות חיש צמלמך קכר קאן חנניח בלעל
מנה כנה שטס קיתח קתשועה לשארל על דיו וידמה
שח קיתח קתשועה שטס קיתח ספר שכר קאסיט
לעשות קרעשט

וימכרם יהוה ביד יבין
מלך כנען אשר מלך
בחצור ושר צבאו
סיסרא והוא יושב
בחרשת חגים ויועקב
בני ישראל אל יהוה
ביתשעמאות רכב
ברזל לו והוא להקאת
בני ישראל בחזקה
עשרים שנה
ודבורה אשה נביאה
אשת לפידות היא
שפטה את ישראל
בער רחל

כלם נשם קמטן נחלית קתקק' או יקיק פ' קרש קמים
ט לעל קשר קיתח טעשית שס כל קמלמ' מקמלמ' ו
אשר ישו קמים קממלמ' כח' קמלמ' קממלמ' קממלמ'
קממלמ' כח' קמלמ' קממלמ' קממלמ' קממלמ'
קממלמ' כח' קמלמ' קממלמ' קממלמ' קממלמ'
קממלמ' כח' קמלמ' קממלמ' קממלמ' קממלמ'
קממלמ' כח' קמלמ' קממלמ' קממלמ' קממלמ'
קממלמ' כח' קמלמ' קממלמ' קממלמ' קממלמ'

דנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
ודנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
דנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'
ודנרי' ונחמ' ונחמ' ונחמ' ונחמ'

רדק

ומשכנת חקך אמרו ש ראו אצטנע
סיסרא שלם יצא צוהת מלחמה
מנחמ יקיה חס יוצא וקנץ משך
ומשכנת חקך וייתר ויהי וקנרס על ידי ירד
ויהי חסן על ידי קסולן ויאמר חלם

ברק אסתלט עמי
אמרנו רבותי זל
ומנחמ חק מילתא
דאמרי חשאי ח
דאלו דלוי דלנח
ואי לא לא דלנח
דנע ויאמר חלם
ברק נע

ותאמר ט טד
חשק ימ

על יעל שנמסר
סיסרא ברק ועל
פ קטחא חמק
זק וחיכא כטולטען
קטחא חמק חמק
ט לא יעל יר
תפארת חלם
פחא חק חס חק
לא תחמ תפארת
ט על ידי תחמ
קטחא חמק ויאמר
טד ברק ימסר
ח חמק חק חלם
תחמ קטחא

פחא חמק

רלבנ

ומשכנת חקך וייתר ויהי חסן
תלך עמו דברק צלחמה ילך
ואם לא לא ילך ט חשכט בכותה הדבק יותר
קקחמק עם חיל ישראל קכלחמים עם סיסרא
ועתה דברק שכבר תלך עמו צלחמה חלם יקיה

על תפארת על קדך
חשק חק חק
כשיטח סיסרא
וקמוט ורכט טט
חשק ימסר ח חק
סיסרא חלם
דברק ח חק
נחמק זק קטחא
חמק חק חק
קטחא חק חק
חמק חק חק
עם זק חמק
יעל חק חק
יעל חק חק
זק קטחא

וקטחא

ומשכנת חקך וייתר ויהי חסן
תלך עמו דברק צלחמה ילך
ואם לא לא ילך ט חשכט בכותה הדבק יותר
קקחמק עם חיל ישראל קכלחמים עם סיסרא
ועתה דברק שכבר תלך עמו צלחמה חלם יקיה

ברק חק חק וייתר ויהי חסן קטחא חק חק ויאמר חלם

הַדָּבָר

וַתֵּשֶׁבֶן וַעֲבָרָה אֶת־הַיָּמִים אֵלֶּה
וְהָיָה כִּי־יִבְרָאֵל יִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת־שְׁמִי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת־שְׁמִי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת־שְׁמִי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת־שְׁמִי

חדא שמעיה

וְשַׁלַּחְתָּקְרָא לְבָרְךְ	וְיַטְרִתָּךְ דְּטוֹרָה
בְּרֵאשִׁינָעִים מִקְדָּשׁ	וּמִדָּן שְׁמִירָה
דְּבֵית נִפְתָּלִי וְאִמְרַתְ	כְּרֻשֵׁי זִיטְרִתְ
לִיחֵהֲלֵא פִקְדֵי יְיָ	כְּתֻבֵּי וְשִׁלְחַן
אֱלֹהֵא דִישְׂרָאֵל אִיזִיל	וְתִקְרִי לְבָרְךְ בְּזֶן
וְתִתְנַגֵּד בְּטוֹר תְּבוֹר	אֲחִימֶס וְנֹג וְחֹלֶ
וְתִרְבֵּר עִמָּךְ עֲשֵׂרָא	אִימִי לֹחַ חֹלֶם ל
אֶלְפִין גְּבֵרָא מִבְּנֵי	לְגִטָּה כְּרֻשֵׁיחֵל
נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבוּלֹן	כְּתֻבֵּי אִמְרוֹ

אֵלֶיךָ אֲשֶׁר שָׁלַח

אברהם בן יצחק

קאמערק לזו אמרו למלך קאלא עה ייזער מעשה ש
קחרס תדרימס זמו מערשן ולש פשוטו קאלא עה
איבן תחלת הדברים אלס אמערק לו דברי אחר
קודם לזה וקבעו איזו תכלית הדברים שהיה
בהם מהערך וכן קאלא שמעתי צעו וכן ש עהן יי
צדק את כל הארץ שאמרו ז' המרגלים כמו
שפיר' וצדק גב המלה הזאת לחזק כלל שמעתי
צדקו ומוקדו ואומן קאלא אמרתי לך הזקק לך
האמר אלס תהרש לדבר וכן קאלא שר' חתך
שאמן לגדשן וכן קאלא ש מערך יי' ומעשר יי'
לפרשו מן צמחן קיובל לש שנקבע עניני

ה'ל'ב

ואם קים ברוך בעלך ידמה שברך

פירשק מימנן מיפמ כטורקה ולזה

קוצרבה לשלם לקרואו על צמקום שהיה יושב וקורא קדש
כפתול או קיתפה היא גב' יושבת בקדש כפתול אחד למשפט
יענו אליה בנ ישראל למקום קורא שהיתה בו תמיד

ולזה יקראוהו ויתמר

וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא ל

לְבָרֶךְ בֶּן־

מִקֶּדֶשׁ נִפְתָּלִי וְהָאֹמֶר

אֱלֹהֵינוּ הֵלֵא עֲוֹתֵינוּ יְהוָה

אלהי ישראל אל

וּמִשְׁכַּתְבָּהָר תְּבוּר

ולקחת עמך עשרת

אלפים איש מבני

נפתלי ומבני זבולן

THE

מַעֲבֵט כִּפְתָּלִי וּמַעֲבֵט זְבֻלֹן וְזֶה חֲמֵנָם יִקְיָה עַל־כֵּן קִדְּשָׁתָם
וְקִפְּתֵנִי בַדְּבָרֶיךָ שִׁימְנָלְךָ עַל־כֵּן שֶׁכָּבֵד יַעֲרֵךְ קִדְּשֵׁךְ לְפָנֶיךָ
בְּמִטְחָה אֵינְתָּנוּ חֵיל סִימָרְךָ וַיֵּשׁ לְפָנֶיךָ לְבָבוֹת בְּזֶקֶת בִּשְׁׁמֶיךָ
חֵין מַעֲטָר לֵאלֹהֵינוּ שִׁימְנָלְךָ וְחֵס יִמְנָלְךָ לְפָנֶיךָ שֶׁלֹּא
קִדְּשָׁתָם לְעוֹת בְּרֵק שִׁימְנָלְךָ מִיִּשְׂרָאֵל לְאַשְׁמֵי שָׁמַיִם חֵס לְךָ
תִּתֵּן בַּדְּבָרִי פֶתִי וְקִדְּשָׁתָם וְחֵין לֹא מִשְׁכָּח קִדְּשֵׁךְ שֶׁכָּמוֹ
שִׁמְנָלְךָ סִימָרְךָ וּרְכִבְךָ וּמִמּוֹכָא עַל־קִישׁוֹן עֲלִימָלְךָ לְשִׁמְנָלְךָ
לֹא יִשְׁתַּדֵּל בְּעֲשִׂיַת קְמוּפֵיכֶם כִּי חֵס לְעַתְדָּה עֲמֵד וְלֹא
שֶׁקִּיב חֵפֶץ שִׁימְנָלְךָ יִשְׂרָאֵל בְּזֶקֶת חֲלוּפֵן לֹא קִיב רַעֲוֵן
קִדְּשֵׁךְ לְחַדֵּשׁ רַעֲוֵן אֵינְתָּנוּ שֶׁ עַל־כֵּן מוֹשֶׁה וְהַנֶּחֱמָה קִיבְּתָם

כֹּה יִמְנָסֹךְ יִשְׂרָאֵל וְהִפְתָּם בְּדָבָרִים עַד שֶׁתִּבְאֵס עֲמָךְ
פְּתִי וּדְבָרִים רַבִּים" וּמִשָּׁבֵעַ אֵלֶיךָ

ר"ק

והנה קקית נמרד קמוץ פי
נמרד ממדבר יקודק שיטט שם
בט קית בשעל מעד קתמרים אלן כעמס
כן כעמקדי כעמס וקבל טטן חדר וקוח
שם מקנס נקרא כן לעטן ידוע חלם וית מיסר
אנמל דומר

והבר שלמאר
איתפרש משלמאי
מבמ חובבר חמיה
דמשה ופרסיה
למשכמה עד מישר
אנניא דעם קדשי
והואו לסיסרא ארי
סליק ברקבר א
אבינעם לטור חבור
ובגש סיסרא יתכל
דתיכיה תשע מאה
דתיכין דברולא וית
כל עמא דעמיה מ
מתקוף ברב עממיה
לנחלא דקישון

ונחל קישון

מחדשת קנים שגאן יושב ונדברי רזל
הר קלזק מי אמרו ר אלעזר קמודש חומ
דנורק וברק אמרונו בשעה שער ענקס
סיסרא קרעקן חומן לחן לחן משינה
דוח קקדש ואומרת למעט למעט חעסק
מחדשת קנים פירשקא למעלה
ותאמר דנורק

בצעונים
ק

רלבג

והנה ובר קקית קקית נמרד
מקק מעמס חובב חזן מנח שספר
למעלה שיטט את יקודק כעמס יקודק ונמרד חזן
עד חילון כעמס אשר את קדש וקודק פשעל
שמעקב חזר קקית קיק כעמס אשר כעמס חובב
כרת יסראל ונח

והבר הקינ נפרד
מקין מבג חבב חזן
מישה ויט אהלו עד
אלון בצענים אשר
את קדש ויגדו ק
לסיסרא כי עלה ברק
בן אבינעם הר חבור
ויועק סיסרא את כל
רכבו תשע מאות
רכב ברזל ואת כל
העם אשר אתו מ
מחדשת חגים א
נחל קישון

קשתנה יעל לחנו
סיסרא ואמנס קיק
שום טן חזר
קקית וטן סיסרא
עם קיות קמלחמה
טן סיסרא וטן
יסראל חלם
חזר קקית עין
עזרו תחת של
יטן מלך כען
או קית חזר
שעקס לעז
חזרת
והנה יאמר לסיסרא
מ של ברק טן
אמנס קיק

ותצור ותשק

סיסרא את כל רכבו ואת כל קעס אשר את
קנים אל נחל קישון והנה אמרו ש עלה ברק קוח לחות
מ דנורק קית חזר ברק ש חס לח קיק העטן כן קיק
ראי שיאמ ש עלת דנורק וחילק ש קיח קית קימשה
את יסראל וק ש קראש ראוי שזכר בזק ואמנס
מסמ שקיק ברק כעלה יחם קראשיות ל
ועתה דנורק

רדק

ותקח וגו' יתד לקיים מה שנא' לא יקום כל גבר על אשה ולפי' לא לקחה כל ברזל כחו חרב או סכין או חומץ חרב

ותנה ברק רדף ארס סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את דהאיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מתוהיתר ברקתו ויבנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל והלך יד בני ישראל הלוח וקשרו על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען

ועל דהא ברק רדף ארס יעל את היתד ברקתו עד שניתה להקטע חרב מן קנה היתד עברה ריקתו ונעקע חרב ונעצרה נ חרב ברקתו נ נעצרה ותחברה ברקתו וחרב וקלמה סיסרא היתד חרב

יעל מרחקה ראשו יעל מרחצת יעל וחלפה ריקתו היתד הוא שאמר שנקבה ריקתו עד שיענה מן קנה חרב קלמה ולא תסתפק למי' ה' היתד לשון זכר שארי שני תמוז היתד התקועה וברברי רזל וז' יתד הוא שלם תמוז והוא כרדס כסעל עבר ויעק' שן קטועל בפניו להכדיל ציבור ויעק' שאר עטן חרב מנחי פל' קסעל ופ' ויעק' וכבר עק' לפ' כרדס ולא קרעש צביתת חיות וימות' ותשר דבורה

רלבג

וקח לקחה יעל את היתד לקחה מברזל לפי מה שאמרו וקח את המקדת חרב הוא כל ברזל שמטין בו האבנים ופוסלן חותן ושמק היתד כנגד ריקתו ומכסה צמקבת על היתד עד

והא ברק רדף ית סיסרא ונפקת יעל לקדמותיה ואמרת ליה איזל ואחזנך ית גברא דאת בעי ועל לותה והא סיסרא מריף רמי מית וסיבתא נעיצא בגד עיה ויתבר מ' ביומא ההוא ית יבין מלכא ד רכנען קרס בני ישראל ואולתיר בני ישראל אולא ותקפא על יבין מ' מלכא דכנען עד דשיצא ית יבין מלכא דכנען

ועל דהא ברק רדף יעל את היתד ברקתו ונעקע חרב מן קנה היתד עברה ריקתו ונעצרה נ חרב ברקתו נ נעצרה ותחברה ברקתו וחרב וקלמה סיסרא היתד חרב

יעל מרחקה ראשו יעל מרחצת יעל וחלפה ריקתו היתד הוא שאמר שנקבה ריקתו עד שיענה מן קנה חרב קלמה ולא תסתפק למי' ה' היתד לשון זכר שארי שני תמוז היתד התקועה וברברי רזל וז' יתד הוא שלם תמוז והוא כרדס כסעל עבר ויעק' שן קטועל בפניו להכדיל ציבור ויעק' שאר עטן חרב מנחי פל' קסעל ופ' ויעק' וכבר עק' לפ' כרדס ולא קרעש צביתת חיות וימות' ותשר דבורה

והנה צלח

רדק

ותצא סורק אדום סורק אל שטקס
מלרעאל כמנח ברוח ותכסו
בשמירה ית בעמל ורע קאי זל ט גלסקר קנז
בדברי רבות זל קוט בלעז והערע גלכט בלש
התרעס ומא כפות ענינאין ממכסות מן קצער

כזל פט קפות וסדק
ט מפת זה קר שמירה
ט בדבריה שמירת דבר
טבעד אמרו קר
בשומטה קא עקולשיק
טיקרא רע ותכסו
בשמירה רבנן דתמן
אמרי בסודרין רבנן
דקרא אמרי צמשיכלן
אמר ריש לקיש חזרין על
כל המקרא ולא מצא כל
שמו שמיר וממו שמיר
שין כעז ונחלק לכתבו
שמירה כל שמי קנא
כאן שמעיד עליהל שאל
בגמז סקל ויאמר

אלה קשקיש

לא וע' ותשקנו ותכסו
קורק וכסיתו קור
שקשקת כדי שירדס ולא
ירגש ומה שקשקרו
חלל ככדו כדי שיקמ
כרדס ויאמר

אלה שמוע פתח

רלבג

ויעל קראק עצמה חפז לקטל
וכבתה אותה בשמירה ענך קלק
סלן יראוק שס וקנ שמיר קנא קנא בלעז קנא
מס וסנל חלל קרדימון פס מה שער לקרדימון
קיות שפן יגע כדי שתכל למיית זכיות כרדס

ותצא יעל לקראת סיסרא
ותאמר אליו סורר ארנ
סורה אלי אל תרא ויסר
אליה האלה ותכסו ב
בשמירה ויאמר אליה ח
השקיני נא מעט מים כי
צמתי ותפתח ארת נאוד
החלכות שקרו ותכסו
ויאמר איה עמד פתח האהל
והיה אם איש יבא ושאלך
ואמר היש פה איש ואמר
אין ותקח יעל אשת חבר
את יתר האהל ותשם ארת
המקבת בירה ותבא אליו
בלאט ותתקע את הידור
ברקתו ותענה בארץ והוא
נדרם ויעף וימר

ונפקת יעל לקרמות סיסרא
ואמרת ליהזור רבונא
לותי לא תרחל וזר לנתה
למשכנא וכסיתיה כנא
ואמר לה השקיני בען
ועיר מוא ארי צחי אנא
למישת ופתחת ית נורא
דחלבא ואשקיריה
וכסיתיה ואמר לה קומי
בתרעם שכנא ויהא אם
אינש ייתי וישאלניך וימר
האית כאברא ותמרון לא
ונסיבת יעל אתת דבר ית
סיבת משכנא ושויאר
ית ארזפתא בירה ועל
לותיה ברז ונקישת ית
סיבתא בערעיה ונעצרת
בארעא והוא דמוך א
ואישתלה ומית

אלה שמוע פתח ויאמר אלן לפמוד פתח קלק ותקח יעל

דדק

דרכ' ותקח וגו' יתד לקיים מה שצו' לא יקום
כל גבר על אשה ולפי' לא לקחתי כל
ברזל כעו חרב או סכין או דומה שדק'
יתד האהל אתי' וסכין בארץ עם אשכול האהל לתשמו'
ממקצת ארזותיה' כל' ברז הרגום חרב' ותבנה
בארץ מושב על

כִּי־תֵדָע תִּקְעָה
 יַעַל אֶת־כִּי־תֵדָע
 בִּרְקִיעַ עַד
 שְׁמֵיתָה לְהִתְקַע
 בְּאַרְצָן מִן־קֹדֶם
 הָאֶחָד כְּלֹמֶר
 כִּי־תֵדָע עֲבָרָה
 רִקְעוֹ וְתִקְעָה
 בְּאַרְצָן וְהָ
 וּשְׁעָרָה ב
 בְּאַרְעָא
 בִּרְקִיעַ ב
 בְּעַד־עֵינִי
 וְתִקְעָה
 בִּרְקִיעַ וּבְאַרְצָן
 וְהַלְמָה־סִּסְרָא
 כִּי־תֵדָע אֶנְכִּי

והנה בֵּרֶךְ רַבָּךְ אֶת־
 סִיסְרָא וְתַעַצ יַעַל
 לִקְרֹאתוֹ וְתֹאמַר לוֹ לֶךְ
 וּאַרְאֵךְ אֶת־רֹאִישׁ
 אֲשֶׁר־אֵתָהּ מִבְּקֵשׁ וַיָּבֹא
 אֵלָיָהּ וְהִנֵּה סִיסְרָא נָפַל
 מִתּוֹחֵיתוֹ בִּרְקָתוֹ וַיִּכְנַע
 אֶל־הַיִּסְבִּיטִים הָהוּא אֶת־
 יָמִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן לִפְנֵי כַּנִּי
 יִשְׂרָאֵל וְהֶלֶךְ יָד־כַּנִּי
 יִשְׂרָאֵל הַלּוֹךְ וְקִשְׁרֵה
 עַל־יָמִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן עַד־
 אֲשֶׁר־הִכְרִיתוֹ אֶת־יָמִין
 מֶלֶךְ־כְּנָעַן

יעל מרחק ר'אסו יעל מרחק יעל ואלפ' ר'קת' קי'תד
 ק'וא ש'אמ' ש'ק'נ'ה ר'קת' עד ש'י'ת'ה מ'ן ק'ע'ב'ר ק'א'ח'ר
 ואל' ת'פ'ת'פ'ק ל'מ'ן ש' קי'ת'ד ל'ש'ון ז'כ'ר ש'ק'ר'י ש'ע'ב' ת'מ'ו'ש'
 קי'ת'ד ק'ת'ק'ו'ע'ה ו'ב'ד'ב'ר'י ר'ז'ל'ו'כ' י'ת'ד ק'וא ש'ל'ם ת'מ'ו'ש'
 וק'וא כ'ר'ד'ס כ'פ'ע'ל ע'ב'ר וי'ע'ק' ש'ע'ן ק'פ'ע'ל כ'פ'ת'ח
 ל'כ'ד'ל' כ'י'ו'כ'ז' וי'ע'ק' ש'ק'וא ע'ט'ן א'ח'ר מ'ע'נ'י
 ת'מ'ן ק'פ'ע'ל ו'כ' וי'ע'ק' ו'כ'ב'ר ש'ק' ל'פ' כ'ר'ד'ס ו'ל'

דל"ב

רל"ב
והנה נקחמיעל את יתד
האגל שקיה מצרול לפי מה
שאחשוב ויהם את המקנת
בדק הוא כל צרול שמכין לו האבנים ופוסלן
אותן ושמה קיתר כנגד רקיע ומכתה במקנת
על קיתר עד

וְהָאֵלֹהִים בְּרָקִים וְרָדְפֵי יִתְּסִיסֶרְא
וְנִפְקֵת יַעַל לְקַדְמוֹתֶיהָ
וְאִמְרַת לִיָּהּ אֵיזֶל וְאַחֲזֹנֶךָ
יִתְּנִי בְּרָאָה אֶת בְּעִי וְעַל
לִוְתָהּ וְהָאֵלֹהִים סִיסְרָא טְרִיף
רַמְיָמִית וְסִיכְתָּא נְעִינָא
בְּיַד עֵהּ וְחִבְרַת מִן בְּיוֹמָא
הַהוּא יִתְיַבֵּן מֶלֶכָא ד
דְּכַנְעֵן קֳדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאִזְלִיתֵךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אִזְלָא וְחִקְפָא עַל יָבִין מ
מֶלֶכָא דְּכַנְעֵן עַד
דְּשִׁינָא וְיִתְיַבֵּן מֶלֶכָא
דְּכַנְעֵן

קצוים ועלה
 על דעתו
 כבוד קים נחמד
 נחמד מהמקומות והודיעה לויתו יעל כי הוא מית
 בביתו ונהגה לברק כי יעל המיתתהו כי ראה
 קיתר ברקתו ונבון קטנן הכריתו בט יבראל
 בימי דבורה את יצן מלך כנען

דעמער צאלן

רד"ק

והצא סורה אדום סורה אל שמש
מלרעאל כמנהג דרוב ותכסו
בשמיכה יצא בעצמו ורע קאי זל ט' גלסקר קכז
בדברי רבות זל קוט בלעז והערב גלסקר בלעז
ההרעס והוא כפות עכוזאין ממנו צעות מן קצער

כז ט' קפות וסדק
ט' מסמ זה כז' שמיכה
ט' בדבריה שמיכה דבר
ט' ועד אמרו קצ'
בשמיכה קא עקולשק
ט' קרא רע' ותכסו
בשמיכה רבנן דתמן
אמרי בסודרין רבנן
דקכז אמרי במשיכלן
אמ' ריש קורס על
כל מקדח ולח מצמ כל
שמו שמיכה ומקו שמיכה
בין טע' ונחלק לביטו
שמיכה כל שמי קורס
כאן שמיכה על על אל
בטע' סדק "ויאמר

אלה קשקיש
ט' וע' ותכסו ותכסו
קורס וכסיתו קורס
שקשקיש כז' סדס ולח
ירגש' ומק שקשקיש
חלל ככדו כז' שיק
כדס' "ויאמר

אלה שמו פתח
הקלורזי עצמך כזכר ויש פתחין שמו מקור כמו לעמוד ויאמר אלה לעמוד פתח קלורזי ותק יעל

רלב"ג

ויעל קראק עצמה חסד לפעל
וכתה חות בשמיכה טע' קלה
אלן יראוה סס' וק' שמיכה קוא קצ' בלעז קצ'
מס' ופזלו חלל קרדימון עס' מ' טע' קרדימון
היות שפזניג כז' שדל' למיכה כז' וסדס'

ונפקת יעל לקדמות סדס'
ואמרת ליה זור רבונ' זור
לותי לא תרחל זור לותה
למשכנא וכסיתיה כז' נכא
ואמר לה השקיני בען
ועד מיא ארי צחי אנא
למישת ופתחתית נורא
דחלבא ואשקיריה
וכסיתיה ואמר לה קומי
בתרעם שכנא ויהא אם
איש ייתי וישאלניך ויאמר
האית בא נברא ותמדין לא
ונסיבת יעל אתה חבר ית
סיבת משכנא ושוואר
ית ארז פתא ברה ועל
לותיה ברו ונקישת ית
סיבתא בערעיה ונעצרת
בארעא והוא דמוך א
ואישתלה ומית

והצא יעל לקראת סדס'
והאמר אליו סודר אדנ'
סודה אלי אל תערא ויסר
אליה האלה ותכסו ב
בשמיכה ויאמר אליה ח
השקיני נא מעט מים כ
צמתי ותפתח ארץ נאוד
דחלב ותשקהו . ותכסו
ויאמר אליה עמד פתח האהל
והיה אם איש יבא ושאלך
ואמר היש פה איש ואמרת
אין ותקח יעל אשת חב
את יתר האהל ותשם ארץ
המקבת ברה ותבא אליו
בלאט ותתקע את היד
ברקתו ותענה בארץ והוא
נרדס ויעף ומרת

אלה שמו פתח
הקלורזי עצמך כזכר ויש פתחין שמו מקור כמו לעמוד ויאמר אלה לעמוד פתח קלורזי ותק יעל

רֵלֶבֶג ח' צמח
מנצח

רדק אדם לא אדם כעל שמעתי מלך לא קפח קצת שבר תמר
וכדמל שמו להעני עליהם קחו ושם בשפת אל קצת למוק אט
פודע לכה כמלס נלמ נביט אדם ונתבר אדם אדם נלמ נביט יא אלקיך
וכדמל יא קוץ האלים כפטימי אלקי יא בנחך משער זק מיתבש וזרם
משער למו ומקו עמנה בראך כך אמרה קשה קיץ קתורה לפרוש ממנה

ומוצא הילך לדבך עז
 סקרי צמורא ונגמור
 עתה ולבך נמסרו ישרא
 ער לויטת' על פרישתן
 קיימט צהקתכדט לדבך
 עז נאשע כל זה יש לאמר
 מתרג' על יושת' ה
 בצלחך משער רוב
 הקמטרי' פראו עטן זה
 על מית' שחרדו קקריס
 נאשע מית' וכן פי' זה קיימ

חֲדָרַי כְּמוֹ שֶׁנִּיחָדַר כִּי
 חֲדָר מֵחֵד כֵּן חֲדָדוֹ שֶׁחֲדָר
 חֲדָרִים כְּמוֹ חֲדָר שֶׁחֲדָר
 וּפְחָדָן וְחֶפֶץ שֶׁחֵיטָן כִּי
 שֶׁסִּי אֶלְחָד וְיִחָדַר כִּי חֲדָר

וְכֵן דִּעְתָּה מִתְרַבֵּס וְחֲדָר
 לִי חֲדָדָה שֶׁ חֲדָדָה רִמּוֹ
 לְמִתְרַבֵּס שֶׁחֲדָרִים חֲדָר
 בְּעֵתֵי יִשְׂרָאֵל וְכֵן וְחֲדָר
 מִשְׁעָר לְמִי וְכֵן חֲדָר
 מִתְרַבֵּס יִבְרָא וְכֵן חֲדָרִים

בצחקך לפני עמך וגו' וכן ותגש ותרעש כל רמון למלחמותי ופ' בצחקך משער וגו' כי אם קהילתי ישראל
לקחם עם קלומות בשעברו אתה שער וכלחמו בייחון ועבדוץ קא' לפטקם וכמו וגברו כל המלחמות
קס' וכן גם שמים כמפ' גם עצם כמפ' מים קדים כזו כל מלחמה קלחמה עד מן שמים כלחמו
ופ' זה קים כמו שזה קים ארד מוט אלפי ישראלין קדרו כל קעלם מוט כה' תשל עלקם חימתה ופחד

ר"ק

ותשר דבורה וברק בן אבינועם ביום
קדוץ גיא ממריא חילם שלוחה
ביתן אמרי שפר' לאמור מלח ואז רמו לברק
שקונה נשק סדרים כאשר נדרש ושה שכן וע'
ושט זה הורה כמו שח' עלת למרום שבתשט'

ה ה

ותשר דבורה וברק ט
דבורה שיקר המעשה
ואש' הקריא וכן
והדבר מרים ואקדן
בפרוע פרשת
בנקים נקמות
הרג' נקום נקמת בט
ישראל החרע פרענות
נשאו פרענות ישראל
נזהרנו נזהרנו נזהרנו
אויבים על עונם את
ישראל נזהרנו נזהרנו
נשונק דא מערב
ברכו יי על השופה
שמשא להם כשיסדק

מהגברים ומהנדרים לנצח למלחמה כל על
קדע ועל קמונברו יי וית' על דרך פרוע
קואט פרעה אקדן פי הדרג בפרוע פרע'

ר"לכג ועל זה קצם שמשא קשי' לשרא על

יד דבורה שרק קיא וברק ואר
קשרה שזכר ואין קדען בזה שיקי ברק שזר לה
בעשיית שירה ט קיא לברק ששתה חותה וקש
בזכר שמה ברק כדרך אז ישיר משא וע' בפרוע

פרשת קוא מעטן
קשתה וטמון וקדען
בזה ט עס קיות ישראל
מושנים ומטמנים
מקגבורה מפת למן
סיסרא ויטן וקיו מפת
זה עתה ליתקח נשק ראוי
מפת זה לברק קשי'
כשהתנדט עס ישראל
לעלות עליהם למלחמה
עס באויש חולשים
וגבורת סיסרא וחיל ט
זה קיא כפלן מקד'
שמשא מלכים לל מלח
קאמנותבדי שיראזו

ותשר דבורה וברק בן אבינועם
ביום ההוא לאמור בפרוע
פרעותבישראל בהתגבר
עם ברק יי הוה שמעו
מלכים האזינו רזנים אנכי
ליהור אנכי אשירה
אומר ליהוה אלהי ישראל
יהור בצאתך משעיר
בצערך משרה ארום ארץ
רעשה גם שמים נטפו
גם עבים נטפו מים

מקדע לשרא חכט ליי דלח לן עס חזר ולזה נח
לישיר ולזמר ליי אלהי ישראל ט קפליא חסדו ליי יי

וג' כד מרדו ישראל בצוריתא את עלקון עממיא ומרדיבון מקדויקון וכד תג למעבד אוריתא חיתגבר
איון על בעל דביתקון והריטון מכל תמוס ארעא דישראל בכן על פערענות מסא תבה סיסרא
ומשירייתיה ועל מסא ופערקנא לאייתעבד לשרא דתג חממיא למיתגבר במשאל בריש גלגל לפי
ית עמא פהגמי אוריתא בכן בריכו ואודו קדס יי וכן בדברי דל כתיב בפרוע פרענות נזהרנו נזהרנו
ברכו יי הנהגנו ראשי עס כשקדנ' שמשא לרס נפיש תבו אומריק שירק' שמשא מלכים מלח
קארץ' וימ' כנגד ישראל אמר כעטן שאמרו כל ישראל בט מלכים קס' דא שמשא מלכים
כוי לתורק ער ט מלחם ימלכו וכן פירוש ויקי בשורון מלך וכן פ' אין מלך ואין שר ואין זכר ואין מעבד

רע' מפת שגיו עש' רע' קטרא' וית' קמסוק
 כן כד איהרע'או בע' ישראל למפל' למעוה'ל
 ידית' דמיקדי' איהרע'ד'ל'ל' איהרע'ק' בעון
 איהרע'ק' איהרע'ק' עממ' ומרדוק' מוקדוק' וקון
 וכד תבו' איהרע'ל' לא יכל' לקון כד איהרע'ק' עממ'ק
 כמ'ק' ועממ'ק איהרע'ק'

ר' לבנ ימ'ר אלהים חדשים' פ' ט' כ' בעת
 ש'מ'ר ישראל בע' שקס אלהים חדשים
 און מית' לקס קמלמ'ק' בשערים' ולא יכל' לצ'ת' למון
 ואיפשר' למרש' ש'ק'י' עמר דברים חדשים לקס'ל'ס' זק
 קס' וקון ש'כ'ר' מ'ק'ד' ל'כ'ס'י'מ'ר' ויח'ל' לקס' ט'ס' ברק
 בשערי' ישראל' עממ'ק'ס'

תריסין ורומחין
 צ'רבע'ן א'ל'פ'ן רישי
 מ'ש'ר'י'ן לא יכל' ל'נ'ח'ל
 ק'ד'נ'ל' ש'ר'א'ל' ומ'ע'ל
 לקס' מ'ש'נ'ק' ב'נ'ק'ד'ק' ט'
 ק'י'ל' ק'ד'ק' ב'נ'ק'ד'ק' וקון
 ס'ס' ב'מ'ו' מ'ל'מ'ק' וקון
 ב'ש'ק'ל' ח'מ'ץ ע'ק'ד'ק'ד'
 א'ל'ל' ש'ז'ק' ב'נ'ק'ד'ק' א'ל'ל'
 כ'מ'ש'ב'
 ל'ט' למ'ק'ק'י'

טוריא' וע' מ'ן ק'ד'ם
 א'י'ת'ר'נ'ק' ס'ל'יק' ת'נ'נ'ק'
 ד'א'ת'נ'נ'א' מ'ן ק'ד'ם
 יק'ר'א' ד'י'ת' א'ל'ה'א' ד'י'ש'ר'א'ל'
 ב'ד'ר'ב'ו' ב'י'מ'י' ש'מ'ר' ב'ר'ע'נ'ת'
 ב'י'מ'י' י'ע'ל' פ'ס'ק'ו' ע'ד'י' א'ר'ח'ן
 ו'ד'ר'ו' מ'ה'ל'כ'י'ן ב'ש'ב'ל'א' ת'בו'
 ל'מ'י'ה'ו' מ'ה'ל'כ'י'ן ב'א'ר'ח'ן מ'נ'ב'ק'
 ח'ר'וב'א' ק'רו'י' פ'ע'ח'י'א'ד'ר'ו'א'ה'
 ית'ב'י'ן ב'א'ר'ע'א' ד'י'ש'ר'א'ל' ע'ד'י'א'ה'
 וא'י'ט'ל'ט'לו' ד'ר'י'ה'ו'ן ע'ד' ד'א'ש'ת'ל'ח'י'ת'
 א'נ'א' ד'ב'ור'ה' א'י'ש'ת'ל'ח'י'ת'
 ל'א'י'נ'ב'א'ה' ב'נו' ב'י'ת' י'ש'ר'א'ל' ל'י'כ'ר'
 ל'ט'ע'ו'ת' א'ח'ר'ת'ן ל'ט'ע'ס'ק'ו' ב'ה'ו'ן א'ב'ה'ת'ה'ו'ן א'ת'ו'
 ו'כ'ד' ת'בו' ו'ג'ב'ור'י'ן ל'א' י'כ'לו' ל'ה'ו'ן

ש'ה'ק'י' ר'ח'ו'י' ל'פ'ל'א'ס' ל'ט'
 מ'ק' ש'כ'נ'ק'א' ש'י' א'ש'ר'
 ע'מ'ק' מ'ק'ש'ט'ו'ת'ו' וק'ס'
 צ'א'מ'ת'ל'ל' נ'צ'ו'ן י'ש'ר'א'ל'
 ז'א'ת' ק'מ'ל'מ'ק' ב'כ'ס'
 וע'צ'ס' י'ד'ס'ט' ל'א' ק'י'נ'ק'ס'
 כ'ל'ז'ו'ן ט'ס' ל'א'ש'י'ס'
 מ'ו'ע'מ'י' ע'ד' ש'כ'ל' י'ש'ר'
 ל'א' ק'י'ק' מ'נ'ן ור'ומ'ן
 צ'א'ר'ב'ע'ס' א'ל'פ' ו'ל'א'
 ק'ו'ן מ'ט'א'ר' ט' ב'ע'ש'ר'ת'
 א'ל'פ'ס' א'י'ש'ט'ע'ל' מ'נ'ט'
 כ'ס'ת'ל' ו'מ'נ'ט' ז'ט'ל'ן ל'א'
 ק'י'נ'כ'ל'ז'ו'ן ט' א'ס'
 ל'א'ש'י'ס' מ'ו'ע'מ'י'ס'
 ל'ט' למ'ק'ק'י'

א'י'ת'ר'ע'י'א'ו ב'י'ת' י'ש'ר'א'ל' ל'מ'פ'ל'ח'
 ד'מ'י'ק' י'ב'א'י'ת'ע'ב'י'ר'א' ד'ל'א'
 ע'מ'מ'י'א' ו'מ'ר'ד'ו'ן מ'ק'ד'ו'י'ה'ו'ן
 ל'א'ז'ר'י'ת'א' א'י'ת'ע'ב'י'ר'א' ל'ה'ו'ן ע'מ'ס'
 ד'כ'ר' א'ת'א' ע'ל'י'ה'ו'ן ס'נ'א'ה' וע'מ'י'ה' א'ר'י'
 א'ל'פ'י'ן ר'י'ש'י' מ'ש'ר'י'ן ל'א' י'כ'לו' ל'א'נ'ח'א'
 ד'כ'ר' א'ת'א' ע'ל'י'ה'ו'ן ס'נ'א'ה' ו'מ'ע'ק'א' ב'א'ר'ב'ע'ן
 א'ל'פ'י'ן א'ר'י' ד'ר'ומ'ח'י'ן ו'ב'ש'ב'ע'ן א'ל'פ'י'ן א'ח'ר'י'
 ב'ר' מ'ת'ש'ע' מ'א'ה' ד'ת'י'מ'ן ד'ב'ר'ו'ל' א'ר'ה'ו'ר'
 א'ל'י'ן מ'ש'ר'י'ה'נ'א' ל'א'

ת'ר'י'ס'י'ן ו'ר'ומ'ח'י'ן ב'א'ר'ב'ע'ן
 ק'ד'ב'א' ב'י'ש'ר'א'ל' ת'וס'פ'ת'א'
 א'ל'פ'י'ן א'ח'ר'י' ס'י'פ'ק' ב'ש'ת'ן
 ת'ר'י'ס'י'ן ו'ב'ת'מ'ן א'ל'פ'י'ן מ'ח'צ'י'צ' ג'ר'ד'י'א'
 ע'מ'י'ח'ב'ל' א'ל'י'ן א'ל'פ'י'א' ו'כ'ר'
 י'כ'לו' ל'א'נ'ח'א' ק'ד'ב'א' ב'י'ש'ר'א'ל'

דִּרְק

זמני שמגר בן ענת קוץ קיץ משופטי
ישראל פנו שקוצר למעלה ואעפ
שזויע את ישראל לא היתה תשועה בשופט קוצר
ז זמני קדלו ירמיה ומעם לקוצר יעל כלו אעפ
שעל דק נחא קנת תשועה קוצר ודומה ז קיץ

היתה אשה חנוכה
ואחנתה שם שקוצר
על דק תשועה קוצר
אעפ לא היתה קיץ
תחת תשועה עד
שקמת את דבורה
וקיית שם אס לארץ
חדלו פרזון שם
מעטן בערי קפרון
שקמת שטקס קשין
פתחה פת גדול צמקו
פח קטן יבד
אלהם חדש כשיא

בזר אלהם חדשים היתה להם קמלחמה בשערים
ולא היו יכולין להראות מגן ורומח להלם עס
אויבתם ואעפ שקיץ ישראל רבם ארבעים אלף
או יותר וקוץ סך חשטן אעפ היו נסים מסט
אויבתם ונפגרים בעריהם ואויבתם רודפים
אותם עד קשערי ויל אס ירחק לשבח כלו כשיא
היו עשין רצן קטורא ולא היו קולטים אחרי אלה
אחרים וזק קיץ זמני יקושע שקיץ עשין רען
קטורא לא היתה דרך להם מגן או רומח בארבעים
אלף בעגד ובכריות ואעפ שקיץ אלו צמקו לא
קצמרו להראות מגן או רומח ז אס כלם להם
ובאו עס אחיהם וזק להם בשל און שטן ואין פגע

רִלְבַּג

קריס כולו יתכן שרמז בזק על מית
ואין שם הקריס בעצמו כולו ונהבו
וחרדו מפני יי וזק קיץ זום מית שנהבד קמופת
מן קקר קקוץ זק קר סימ און כול מפני יי אלהי יא
ונזק נשם בקיער זכרית קקסדים שטקס קשם לשל

חרים נולו מפני יהוה זה סימפני
יהוה אלהי ישראל בימי
שמגר בן ענת בימי יעל חדלו
ארחות והולכינות ילכו
ארחות עקלקלות חדלו פרזון
בישראל חדלו ער שקמת
דבורה שקמת אס בישראל
יבחר אלהים חדשים און
לחם שערים מגן אס יראה
ורמח בארבעים אלף בישראל

בעלחמות קמופות וקס
זם מלחמן תפס כעטן
מית וקסלמות שקדשם
שקין סנה שיאמין יא
טויקבל מנעיתו ואחר
זק שנה דטל להזב בזק
קשירק קעטן שטן קיץ זק
קשם וקתילן ואמרקם
זמני שמגר בן ענר
אעפ שקויע את ישראל
תשועה מה כמון שקדש
קדלו ארחות דל שקולס
דרכם קדלו מנהלך זקם

מפחד קאויב אס קיץ שילכו בדרך ילכו אחרים
עקלקלות יטון מדרך קישר כרי שלם ימנחם קאויב
קדלו פרזון דל שער קפרות קדלו מנהלך זקן יושב
מפחד קאויב ולא נשאר יא און זקם בערי קמוקפ
קומה וכן קעטן זמני יעל ידמה מזק שיעל נמנת
בכל קמושיטים קודם זק קמעשק שטתה צמיתת
סיסר וקיק זמן שאגר בן ענת וזמן יעל בכללם בכ
שנה שלחן סיסר א צמקת און אמן זק על זק קמעשק
שטתה מהמית סיסר א להגד שלם קיץ רוסס מונח
צמק שטתה לשועה קדולא שטתה מזק וזק מנח
מחוד וקפ קראשון קוץ יתד ככון עד שקמת דטל
שקמת את שקיית אס ומנעית ישראל יבחר אלהים

בדברי רבותינו זלצדקית פרונון ישראל אמן ל' קושעק מעדי דעת
דדקית פרונון ישראל דדק עסק קקנ' עם ישראל שפוזן לטן אמות
קעלם וקיינו דאמן לם קדוא מילא אמן מעלמן מעיטו כעבכו עשת
קדשים יאכיואכס וג' עד קבריתל זכר בלדוס ואלו אמן איתעכו גבן כמק
שטולא עבדי לבו ולם מדיי אמן ל' ספללך תלמיד אחד נמפל ל' קושעק
מאוס דל' ירשע קים

תעבדו תכלנשו ליתשו
כולו גבכו מאי דאכא
גבכו קרו לבו מלכותא
קמעתא אמן לם גפצ
דדמי זכא סלקי זכא
נחמין ורסי זלפ
מקול מנחצס למים
ומנחצס קושעקס
נמאח קמים"ס
יתו ענה רוככ ק
קיתות וקולט עלדך
יאמרו דדקית ומה
קן קדקית דקן פרונון
ישראל שקסקי אר
ישראל שפוס כפרים
ולצית מקדוים שח
כלל אסית עם"אן ידו
לשערים קורו לעס
מנחצס שבריו מקס
לחאק אלע קמנכר

ערי ערי דערק

לשנת בערי קפרוור
אשר קמחוס ועזוס
מפחד אונ"ן
ידו לשערים עם וי' רל
שיטו כל שעריקס
לששט לערי קפרוור
לשנת אונקיק קרען
כזק און ידו עם
וי' לשערים למורד תורק
מה שלחיו יכולן ט
קודם זק ט קדך קיק
סער לפטקס מפת ק
קאויטס וטנד קשענד
נכ קיק מונטס מוק

ערי ערי דערק

אמרה דבורה
שליחא לשבחא לספרי ישראל
דבר הוה עקתא ההיא לא
פסקו מלמידש באוריתא
וכדו יא להון דיתבין פכתי
בגישתא ברישגלי ומלפני ית
עמא פתגמי אוריתא ומברכין
ומורן קדם י' דהון מבטלן
עסקיהון רכבין על אתנן דחשיקן
במינ' צורין ומהלכין בכר
תחום ארעא דישרגל
ומתחברין למיתבעל דינא
יהון אולין בארחתהון
להון מאתר דהון אנסין
דבדיהון בית מתובת
אתר בת שקיארמא
דאיתעבדא להון נסין
אתר רחיה בנת ישראל
למימלי מארחלן
רגלאי מן קדם במנת סנאה ומעקא
יורון על זכותא דמי
בארעא דישגאל בבין נרתו
תוקפא למיתבבקרו

ומשתען על גבורא דאיתעבדא
להון ונסבין מר
מובסין ומבונת ליסטין על נוכין
אתר
וגבורן להבית ישראל מלקרמין
רחיה בנת ישראל
לאשמעא קל טיפת פרסת
מן קדם במנת סנאה ומעקא
תמן על זכותא דיתבבקרו פצחיא
מברג
פצחיא עמאר ימי

וְדָרַק

לֹא לְחֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל גְּדוּלָּה יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפָּחָיו שֶׁהִתְכַּדְּתָם
בָּעַם לִתְּתֵי מַלְחָמָה לֹא וְרָצַע אֱלֹהִים וְאִנְיָוֶת אֱלֹהִים בָּרָטוּ יְיָ

שֶׁבִּטְעָנוּ אֲנִיכֵיכֶם לִמְטָכָם וּפָקְדָנוּ הַגְּדוּלָּה חֹקְקִים שְׁמִימִין חֹקְקִים בָּעַם
וְלֹא חֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל סוֹפְרֵיו וְחֲכָמָיו וְאִנְיָוֶת לֹא שִׁיבְרָטוּ יְיָ עַל הַשּׁוֹעֵב הַזֹּאת
וּפִירוֹשׁ קִמְעַתְּכֶם בָּעַם לִלְמַד לֹא הִתְרַק וּמִעֲצָתוֹ רֹבְבֵי אֲנִיכֵיכֶם צְחֹרוֹת
לְבָבוֹת כְּמוֹ צֶמֶד צֶמֶד לֹא

בְּסוֹמְרֵיכֶם רֹכֵב אֲנִיכֵיכֶם
חֲסוֹתֵיכֶם וְסוֹתֵיכֶם אֵלָּה הֵיוּ
יִסְלֹן לִלְבֵּיכֶם מִשְׁמַחֲיוֹת
עֲתָה שִׁיחוּ וּזְמִירוֹ לֵאמֹר
וְכֵן יֵשֶׁב עַל מַדִּין וְקוֹל
שֶׁם מִקְנֶם הַבָּזָר בְּפֶתַח
יְקוֹשֶׁעַ מַדִּין וְסִכְכָּה אִם
קוֹל שֶׁם לְדָרַק יִדּוּעַ אִם
אֶלֶס הֵיוּ יִרְאִים לִלְבֵּי
בְּזוֹת דָּרַק מִשְׁמַחֲיוֹת
וְעַתָּה שֶׁתִּלְכוּ בְּצִיחָה

שִׁיחוּ וּזְמִירוֹ לֵאמֹר וְאִם בְּמַדְרָג מַדִּין גְּבֻלָּשׁ מַדִּין
וְסִכְכָּה יֵשֶׁב עַל מַדִּין לְחֲסוֹת מַדִּין לֵאמֹר חֵד שׁוֹם
קִרְתָּהּ וְהָרָה לִשׁוֹן אֶרֶץ וְחֵד לִשׁוֹן דִּין וְיִתְּתֵיכֶם כֵּן
דִּקְוֹן מִשְׁלָן עֲשִׂיָּהוּ וְכֵן כְּמוֹ שֶׁתִּבְּרָשׁ

מִבְּקוֹל מִשְׁמַחֲיוֹת מִבְּקוֹל יוֹרֵי הַחֲצֵצִים לֹא הֵיוּ
יִסְלֹן לְשִׁחוּבֵי מֵימֵי בֵּן מִשְׁמַחֲיוֹת
רֵא' מִלְּשׁוֹן אֶחָד חֲצֵצִי יִתְּתֵיכֶם פִּי מִבְּקוֹל הַקּוֹלָכִים
בְּחֵצֵיכֶם וְעַתָּה שֶׁ יִתְּתֵיכֶם דְּקוֹת יְיָ וְטַעַם דְּקוֹת פִּירוֹשׁ
שִׁיכְלוּ לְשִׁבְעֵיכֶם הַפִּירוֹשׁ בְּצִיחָה וְטַעַם מִבְּקוֹל
כִּי הַפִּירוֹשִׁים וְיוֹרֵי הַחֲצֵצִים כֹּתֵמִים קוֹל וּמִעֲרִיעֵים
לְפִתְחֵי הַעַם כְּמוֹ שֶׁאִמְרָנוּ מִבְּקוֹל פִּירוֹשׁ וְדוֹמֵי קִירוֹ
בִּרְחֵיכֶם קִירוֹ וְכֵן יִתְּתֵיכֶם לְמוֹד וּשְׁמוֹן תִּרְעִים
וְסִכְכָּה וְיִתְּתֵיכֶם

רָלְבָנִי

לְחֹקְקֵי

יִשְׂרָאֵל לְחֹקְקֵיכֶם
וְסוֹפְרֵיכֶם קִמְעַתְּכֶם
בָּעַם לְחֹקְקֵיכֶם וְלִלְמַד
הִתְרַק וּמִעֲצָתוֹ קִמְעַתְּכֶם
לֹא לְבָרַךְ קִירוֹ עַל
הַשּׁוֹעֵב הַגְּדוּלָּה שֶׁאִשְׁתָּה
אֲנִי יִשְׂרָאֵל לֹא רָחוּ
יִסְלֹן לְמוֹד הִתְרַק וְלִלְמַד
מִלְּשׁוֹן אֲנִיכֵיכֶם אִם זֶה עַל
כֵּן כִּפְתָּהּ וְעַל כֵּן זִכְרוֹן
שִׁיבְרָטוּ מִקְנֶם מִחֹקְקִים
לְעוֹזֵר לְבִטְרָה בְּזִיכָר
הַמִּלְחָמָה כְּמוֹ שֶׁזָּכַר אֶחָד
זֶה רֹכֵב אֲנִיכֵיכֶם
בְּסוֹמְרֵיכֶם קִמְעַתְּכֶם

רֹכֵב אֲנִיכֵיכֶם לְבָבוֹת שֶׁהֵיוּ יֹשְׁבִים עַל דָּרַק מַדִּין
וּמִעֲרִיעֵים שֶׁם וְלֹא יִסְלֹן לְחֹקְקֵיכֶם דָּרַק קִירוֹ מִפֶּתַח
פֶּתַח אֲנִיכֵיכֶם דָּרַק לִלְבֵּיכֶם דָּרַק אֶחָד וְקוֹל דָּרַק
שִׁיחוּ כְּמוֹ שֶׁאִמְרָנוּ שֶׁקִּירוֹ וְקוֹל עֲרִיעֵים יִסְלֹן
אֲנִיכֵיכֶם עַל קוֹלָתוֹ מִבְּקוֹל מִשְׁמַחֲיוֹת וְכֵן זֶה
הַפִּירוֹשׁ קִירוֹ לֹא מִבְּקוֹל אֲנִיכֵיכֶם מִיֹּרֵי הַחֲצֵצִים שֶׁהֵיוּ
בֵּן מִשְׁמַחֲיוֹת שֶׁהֵיוּ שׁוֹחֲזִין מִקְנֶם הַמֵּימִים לְבָרַךְ לֹא
לְיִשְׂרָאֵל לֹא יִסְלֹן לְשִׁחוּבֵי מֵימֵי בֵּן מִשְׁמַחֲיוֹת הַמִּקְנֶם
בְּדָרַק קִירוֹ שֶׁהֵיוּ רָחוּ לִלְבֵּיכֶם הַסוֹמְרֵיכֶם וּמִפֶּתַח
זֶה הֵיוּ קוֹלָכֶם אֲנִיכֵיכֶם עַל קוֹלָתוֹ וְקִירוֹ מִקְנֶם הַמֵּימִים
שֶׁהֵיוּ יִסְלֹן לְבָרַךְ שֶׁם יִתְּתֵיכֶם וְיִתְּתֵיכֶם דְּקוֹת יְיָ
שֶׁהֵיוּ אֲנִיכֵיכֶם מִשְׁמַחֲיוֹת לֹא שֶׁם וְיִתְּתֵיכֶם גִּבּוֹר
דְּקוֹת פִּירוֹשׁ יִשְׂרָאֵל עֲתָה שִׁיכְלוּ כֵּן יִשְׂרָאֵל

בדברי רבותינו זלברקות פרוני ישראל אמר ל' אשעק מעי דעת
דדקות פרוני ישראל דדק עסק קקנה עם ישראל שפוזר לטן אמות
קעלם וקיינ דאמן לה קאוא מיכא אמן מעלכן מעיכו כענכו עשת
קדשים יסבואבש וג' עד כריתת זכר בדרוס ואילו אמן איתכנו גבן כנה
שט ולא עבדי לבו ולא מירי אמן ל' ספללך תלמיד אחד נטפל לך אשעק
מאוס דלא ידעתי קים

תבדו תכלנשו ליתכנו
כולו גבכו מאי דאיתכ
גבכו קרו לבו מלכותא
קטעתא אמן לה גפא
דרומי כח סלקי כח
נחתקן ורשי זלפי
מקול מחצת לסטים
ומורכמים קושטס
במשאית קמים"ס
יתנו עתה רוכב ק
קחתות וקולט על דרך
יאמרו דדקות ומה
קן דדקות דקן פרוני
ישראל שקסקי אר
ישראל שפנס כפרזים
ולכח מקפרזים חמד
כל אספי עם ידו
לשערים קורו לעס
מושבות שברחו מקס
לחאק אל ער קמכד

ערי ערי דערק

לשענערי קפרזי
אשר קמחוס ועזוס
מפחד אונ"ו
ידו לשערים עם וי' דל
שיט כל שעריקס
לששט לערי קפרזות
לשע אוניקי קרען
כזק און ידו עם
וי' לשערים ללמוד תורק
מה שלח קיו יכולן ט
קודם זק ט קדרך קים
סגור למטקס מעס ק
קאויטס וטנד קשענד
נכ קים מונטס מוק

ערי ערי דערק

אמרה דבורה
שליחא לשבחא לספרי ישראל
דבר הוה עקתא ההיא לא
פסקו מלמידש באוריתא
וכד יאי להון דיתבין פכתי
בגישתא ברישגלי ומלפני ית
עמא פתגמי אוריתא ומברכן
ומורן קדם ע' דהון מבטלין
עסקיהון רבבין על אתון רחשיקן
במיע ציורין ומחלכין בכך
תחום ארעא דישרגא
ומתחברין למיתבעל דינא
יהון אולין בארחתהון
להון מאתר דהון אנסין
דביריהון בית מתובת
אתר בת שקיא דמיא
ראיתעבדא להון נסין
אתר רחזה בנת ישראל
למימלי מארחל
רגלאי מן קדם במנת סנאה ומעקא
יורון על זכותא דית
בארעא דישרגא לבין נחתו
תוקפא למיתבבקרו

ומשתען על גבורא ראיתעבדא
להון ונסבין מר
מוכסין ומכונת ליסטין על נובין
אתר
וגבורן לה בית ישראל מלקרמין
רחזה בנת ישראל
לאשמעא קל טיפת פרסת
מן קדם במנת סנאה ומעקא
על זכותא דית בקרוי פצחיא
מברכ
פצחיא עמאר ימי

דִּרְךְ

לֹא לְחֹקֵי יִשְׂרָאֵל גְּדוּלַּת יִשְׂרָאֵל וּשְׁפָטוֹ וּמִשְׁפָּטוֹ שֶׁהִתְחַדְּטוּ
בָּעַם לִתְּתֵם מִלְחָמָה לֹא וְרָצוּת אֲלֵיהֶם וְאִנְיָוֶת אֲלֵיהֶם בָּרָטוּ יְיָ
שֶׁכִּתְּעֵהוּ אֲנִי יְיָ לְפָנָיו וְקָרְאוּ קְדוּלָּה לִּי מִן הַקִּיָּם שְׁמַיִמִין הַקִּיָּם בָּעַם
וְיָלְדוּ חֹקֵי יִשְׂרָאֵל סוּפְרִיּוֹ וְחִכְמִיּוֹ וְאִנְיָוֶת לִּי עַל הַשְׁוֵעָה הַזֹּאת
וְיִטְרוּשׁ הַמִּתְחַדְּטִים בָּעַם לִלְמַד לִי הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת רֹבְבֵי אֲתוֹנוֹת צְחֹרוֹת
לְבָבוֹת כְּמוֹ צֶמֶד צֹרֵר לֹא

קְסוּמָרִים רֹכְבֵי אֲתוֹנוֹת
חֲשׂוֹת וּמוֹתֵי שָׁלֵחַ קִיּוֹ
יִטְלֹן לִלְבֵּת מִשְׁטָחֵי אֲנִי
עֲתָה שִׁיחֹ וּזְמִירוֹ לִי
וְכֵן יֵשֶׁב עַל מַדִּינָה וְקוֹץ
שֶׁסֶּם מִקְּדָם הַכּוֹזֵב בַּפֶּה
יְקוֹשֶׁעַ מַדִּינָה וּסְכָכָה אִין
קוֹץ שֶׁסֶּם לְדֶרֶךְ יְדוּעַ אִין
אֲכַלֵּם קִיּוֹ יִרְאִים לִלְבֵּת
בְּזוֹתוֹ דֶּרֶךְ מִפְּטָחֵי אֲנִי
וְעַתָּה שֶׁתִּלְכּוּ בַּשְּׂמִיחָה

שִׁיחֹ וּזְמִירוֹ לִי וְאִין בְּמַסְרָה מַדִּינָה גְּבֻלָּשֶׁת מַדִּינָה
וּסְכָכָה יֵשֶׁב עַל מַדִּינָה לְהַטוֹת מַדִּינָה לִי שֶׁסֶּם
קָדְחָה וִידָה לִשׁוֹן אֲרִיחַ וִידָה לִשׁוֹן דִּין וִיתֵן קַפְסוֹק כֵּן
דִּקּוֹן מִשְׁלָחַן עַל קִיּוֹ וְעַתָּה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב לִשְׁלֹחַ
מִקְּדָם מִקְּדָם יוֹרֵי הַחֲטָא לֹא קִיּוֹ
יִטְלֹן לְשִׁחוֹת מִיָּם בֵּין מִשְׁחָטִים

רִאִי מִלְּשׁוֹן אֶחָד חֲטָא יִתְּלֹכֵהוּ מִקְּדָם קְדוּלָּה
בְּחֵץ וְעַתָּה שֶׁסֶּם יִתְּלֵהוּ דְּקוֹת יְיָ וְטוֹעַ דְּקוֹת פְּרוּזוֹן
שִׁיכְלוּ לְשִׁנְתֵּי בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת בַּשְּׂמִיחָה וְטוֹעַ מִקְּדָם
כִּי הַפְּרָשִׁים וְיוֹרֵי הַחֲטָא כֹּתֵמִים קוֹל וּמַעֲרִיעִים
לְפָחִיד הַעַם כְּמוֹ שֶׁאִין מִקְּדָם פֶּה וְדוּמִי קָשָׁה
בְּרִחַת כָּל הַעַם וְעַתָּה לִשְׁלֹחַ לְמוֹד וּשְׁלֹחַ הַרְעָם
וְשִׁנְתֵּם וְתִתְּמוֹן

לְבִיל חֹקֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְחַדְּטִים
בָּעַם בְּרַחֲמֵי יְהוָה רַבֵּי
אֲתוֹנוֹת צְחֹרוֹת יֵשֶׁב עַל
מַדִּינָה וְהוֹלִכֵי עַל דֶּרֶךְ
שִׁיחֹ מִקְּדָם
מִשְׁחָטִים שֶׁסֶּם יִתְּנוּ צְדָקוֹת
יְהוָה צְדָקוֹת פְּרוּזוֹ בִּישְׂרָאֵל
אִין יִרְדּוּ לְשַׁעֲרֵים עִם יְהוָה

רָלְבֵן

לְחֹקֵי יִשְׂרָאֵל לְהַחֲכִימֵם
וְקְסוּמָרִים הַמִּתְחַדְּטִים
בָּעַם לְהַשְׁלִימֵם וּלְלַמְּדֵם
הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת קְסוּמָרִים
לִי לְבִיל לְבַדֵּךְ קָשִׁי עַל
הַשְׁוֵעָה הַגְּדוּלָּה שֶׁקָּשִׁי
אֲתֵּי יִשְׂרָאֵל לֹא רָחוּ
יִטְלֹן לְלַמּוֹד הַתּוֹרָה וּלְלַמְּדֵם
מִלְּשׁוֹן אֲנִי כֹן אִין זֶה עַל
כֵּן כִּפְתִּיל וְעַל כֵּן זְמִירוֹ
שִׁיחֹ מִקְּדָם מִקְּדָם
לְעוֹזֵר לְדַבָּרָה בְּזָרָה
הַמִּלְחָמָה כְּמוֹ שֶׁאִין אֲחֵר
זֶה רֹכְבֵי אֲתוֹנוֹת וְעַתָּה
קְסוּמָרִים קְסוּמָרִים

רֹכְבֵי אֲתוֹנוֹת לְבָבוֹת שֶׁהִיוּ יֹשְׁבִים עַל דֶּרֶךְ מַדִּינָה
וּמִתְחַדְּטִים שֶׁסֶּם וְלֹא יִטְלֹן לְהַשְׁלִימֵם דְּרָכֵם קִיּוֹ מִפְּטָח
פֶּה אֲנִי וְיִטְנוּ דְּרָכֵם לִלְבֵּת עַל דֶּרֶךְ אֲחֵר וְקוֹץ דֶּרֶךְ
שִׁיחֹ כְּמוֹ שֶׁאִין בְּמִקְּדָם שֶׁקָּשִׁי וְקוֹלֵת עֲתוּת יִרְאִים
אֲרִיחַת עַל קִיּוֹ מִקְּדָם מִקְּדָם וְכֵן זֶה
הַפָּחִיד קִיּוֹ לִי מִקְּדָם אֲנִי מִקְּדָם מִקְּדָם שֶׁהִיוּ
בֵּין הַמִּתְחַדְּטִים שֶׁהִיוּ שׂוֹחֲזִין מִקְּדָם הַמִּיָּם לְהַזִּיר לִי
לְיִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִטְלֹן לְשִׁחוֹת מִיָּם וְהִיָּה זֶה הַמִּקְּדָם
בְּדֶרֶךְ קִיּוֹ שֶׁהִיוּ רָגִילִים לִלְבֵּת הַבּוֹחֲרִים וּמִפְּטָח
זֶה קִיּוֹ קוֹלֵתִים אֲרִיחַת עַל קִיּוֹ וְקוֹלֵת בְּמִקְּדָם קִיּוֹ
שֶׁלֹּא קִיּוֹ יִטְלֹן לְבַדֵּךְ שֶׁסֶּם יִתְּנוּ וְיִנְדְּדוּ דְּקוֹת יְיָ
שֶׁכִּתְּרִית אֲתֵּי אֲנִי יְיָ הַמִּתְחַדְּטִים לִי שֶׁסֶּם וְיִתְּנוּ גִבּוֹר
דְּקוֹת פְּרוּזוֹן בִּישְׂרָאֵל עֲתָה שִׁיכְלוּ כֵּן יִשְׂרָאֵל

[illegible][illegible][illegible][illegible]

לְחַן יִרְדָּה שְׂרִידִי כִּמְנוּ לְרֵד

לפמו ירדק בת שלמה
ופי ירד וקאלקאס
ית ישראל לקאן שרד
על משקל ים ים יק
יקאן "לחדירים" אשר
בעס יבין מלך כנען
ולמלך לחדירים במקום
בית כמו וישט ארת
למלך קרענ לפנע
וולתם" וי ירד
בגורים ירדק לית
בגריקאומות" בני
אפרים כמו מן

אפרים ויהוה כנסת רבן מנחם מנדל זצ"ל שרש בעמלק שרש היה כלם בעמלק ויהוה יקראו בן מנחם ויהוה
יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב שקיה שרש אפרים ושיחם. ומחנך מקדח זה לעולם לפרש חר
יה ירד לי בגבורים כלם את יהושע הקים לרדות בעמלק. יחזיק בטימן וכף יחזיק כנגד אפרים
כלם יחרי יהושע כלם בטימן עם עמלק וקורא שחול שקיה מנחם בטימן וכף בעמלק כנגד בטימן
ופי בעמלק בחול של מיתים חלק רבני שחול עליהם. ומנחם בעמלק שפנים איתו בנחם
ענינות ואמר זה בדרך כתיבה והזכרה קמת עשרים והמתחזקים את מלכות יהוה ועתה שיהיו
למלכותה. מנחם מנדל
אשר בשן ששים עשר כל חבל ארצו שבע יחיר. ירדו מחזקקים. רוצה לומר קחמים
ואת שקיה מעבר הירדן קתעורר והתחזק לטוב למלכות זהו. וכן מחזקן ירדו חסד קופרים
וקחמים וחין חרף לומר חסד קופרים. מנחם מנדל זצ"ל שרש אפרים ושיחם. ומחנך מקדח זה לעולם לפרש חר
הרוב יושבין בקלמס דמסר. אשרי בעמלק

דִּבְרֵי

עֲרֵי דְבָרִים זָכָרִים מֵלֶרֶע וּמֵאֲחֵרִים מֵלֶשֶׁן

רָלֶבֶן עֲרֵי עֲרֵי

וּפְרָשִׁי עֲרֵי כְפָשָׁמוֹ לִשׁוֹן שֶׁנָּח הִתְגַּבְּרִי בְּשִׁירֵתִי וְזֶלַח
אֲמַרְנוּ מִפֶּט שֶׁתְּהַלֵּל עַד שְׁקִמּוֹת דְּבָרִים נִסְתָּלֶקֶה הַיָּמִינָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְלֹא יִכְלֶה
לִימָן כְּלוֹם וְקֵן אֲוִימָן לֶה עֲרֵי עֲרֵי דְבָרִים עֲרֵי וּמִעֲשֵׂה הָיָה
וְזָקֵן לִשׁוֹן אֲמָן רִבִּי קוֹל אֲמָן רִבִּי הַמִּתְקַדֵּר אִם חָכֵם הָיָה חֲכָמִית מִסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ
וְאִם כֹּחַ הָיָה כֹּחַ כְּבֹחֵה

עֲרֵי עֲרֵי בֹרָה עֲרֵי עֲרֵי

דְּבָרִי שִׁיר קוֹם בְּרָק וְשִׁבְהָ

שִׁבְיָךְ בֶּן אֲבִינָעִם אִזְרָה

שִׁרִּיד לְאֲדִירִים עִם יְהוֹרָה

יִרְדֵּי לִי בְּגִבּוֹרִים מִנִּי

אֲפָרִים שִׁרְשָׁם בַּעֲמָלֶךְ אִזְרָה

אֲחִירִיךְ בְּנִימָן בַּעֲמָמִיךְ מִנִּי

מִכִּיר יִרְדֵּי כַחֲקָקִים

וּמִזְבֹּלָן מוֹשְׁבֵי בִשְׁבֶט סוֹפָרִי

מִסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ אִם חָכֵם

הָיָה חֲכָמִית מִסְתַּלֵּק

מִמֶּנּוּ מִקֵּל לְרִי מִדְּחַל

מִקְתָּרֵן בְּדָבָרִים וּקְחָמִי

לְהוֹלִיכָהּ שְׁמִיעִית

וְשִׁמְתִי וְכִךְ אֲמַרְנוּ בָּלֵן

דְּבָרִים בְּפֶה דוּקָה אִתְּ

הַשְׁתִּיכּוּ " תִּלְךָ לִלְכוּ

עֲתִלְמָה מִנֶּכֶד פִּתְרִי

שִׁפְחָה לִי לְהִיטִיב שִׁנָּה

וְשִׁכְחוּ וְלֹא יִדְעוּ אִם פֶּה

דוּקָה אִתְּ הַשְׁתִּיכּוּ וְאִם לֹא

אֲמַרְנוּ כְּלוֹם יֵשׁ אִדָּם שִׁירָה פֶּה אִם דוּקָה אִתְּ הַשְׁתִּיכֵה

אִם לֹא אֲמַרְנוּ לֶהֱאִדָּם אִחָד יֵשׁ שִׁעָלָה מִנֶּכֶד וְהָלַךְ

בְּבִלְשֵׁם שִׁמּוֹ שִׁמְשָׁם שֶׁנִּדְוִל קִדּוֹר שְׁמִיעִית וְחִזְקוֹלָן

וְיִדְעוּ הָיָה אִם פֶּה דוּקָה אִתְּ הַשְׁתִּיכֵה אִם לֹא שִׁלְחוּ

וְקִרְאוּ לֵאמֹר לֵא כְּלוֹם אִתְּ יִדְעוּ אִם פֶּה דוּקָה אִתְּ

הַשְׁתִּיכֵה אִם לֹא אִם כְּלוֹם פֶּה אִם לֹא בִשְׁשֵׁי דוּקָה

אִתְּ הַשְׁתִּיכֵה וְהָלַךְ מִפִּי אִם לֹא בִשְׁשֵׁי שְׁדוּחִין אִתְּ

הַשְׁתִּיכֵה מִמִּלְחָמָה אֲמַרְנוּ לֵא מִמֶּנּוּ לֵךְ אֲמָן לֶהֱאִדָּם בָּלֵן

מִוֹעֲדוֹ בְּפֶה וְלִימָן מִוֹעֲדוֹ בְּתַמִּיד מִה מִוֹעֲדוֹ הָאִמָּה

בְּתַמִּיד דוּקָה אִתְּ הַשְׁתִּיכֵה מִוֹעֲדוֹ הָאִמָּה בְּפֶה דוּקָה אִתְּ הַשְׁתִּיכֵה וְשִׁדָּה קֵן וּמִה תַּמִּיד שִׁלְחוּ עֲשׂוּ כִרְדֵּי

דוּקָה אִתְּ הַשְׁתִּיכֵה עֲשׂוּ כִרְדֵּי לֹא כֵּן מִיִּד הָיָה בְּרִיךְ וּמִיִּבְרָה וְשִׁלְחוּ עֲלֵהן וְהִי יִשְׁכַּח דוּקָה כֵּן

הָיָה בְּלִבֹּת הַפֶּה הִתְחַל מִקְדָּרֵן בְּדָבָרִים אֲמָן לֶהֱאִדָּם מִי גֵרִים לֶהֱאִדָּם מִנֶּכֶד וְהָיָה עֲלֵהן

וְהִתְחַל מִן אֲפָרִים כִּי עֲלִידוֹ

קִרְאֵהוּ וְהִתְחַל מִן אֲפָרִים מִי שֶׁהִי שִׁדָּה

וְהָיָה יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהִי שִׁלְחוּ עֲלֵהן וְהִי הָיָה כִּי תִרְכַּבְדָּה

שֶׁנִּשְׁכַּח כֹּחַם בְּעִמְלָה כִּי שִׁכְחוּ עֲתִלְמָה וְיִחְלָה

יְהוֹשֻׁעַ וְהָיָה חֲרִיד תְּהִי אִתְּ שִׁתְּהִי מִשְׁשֵׁי

בְּתַמִּיד בְּפֶה מִיִּד לֶהֱאִדָּם עִם עֲמָלָה וְהָיָה שִׁלְחוּ וּמִן

בְּתַמִּיד שֶׁהִי חֲלָק לֵעֲבֹד קִידָן יִדְדוּ הִתְחַל

עִם דְּבָרִים לִמְלַחְמָה וְכֵן הִתְחַל מִוֹעֲדוֹ

וְהִתְחַל מִן אֲפָרִים כִּי עֲלִידוֹ

קִרְאֵהוּ וְהִתְחַל מִן אֲפָרִים מִי שֶׁהִי שִׁדָּה

וְהָיָה יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהִי שִׁלְחוּ עֲלֵהן וְהִי הָיָה כִּי תִרְכַּבְדָּה

שֶׁנִּשְׁכַּח כֹּחַם בְּעִמְלָה כִּי שִׁכְחוּ עֲתִלְמָה וְיִחְלָה

יְהוֹשֻׁעַ וְהָיָה חֲרִיד תְּהִי אִתְּ שִׁתְּהִי מִשְׁשֵׁי

בְּתַמִּיד בְּפֶה מִיִּד לֶהֱאִדָּם עִם עֲמָלָה וְהָיָה שִׁלְחוּ וּמִן

בְּתַמִּיד שֶׁהִי חֲלָק לֵעֲבֹד קִידָן יִדְדוּ הִתְחַל

עִם דְּבָרִים לִמְלַחְמָה וְכֵן הִתְחַל מִוֹעֲדוֹ

וְהִתְחַל מִן אֲפָרִים כִּי עֲלִידוֹ

קִרְאֵהוּ וְהִתְחַל מִן אֲפָרִים מִי שֶׁהִי שִׁדָּה

וְהָיָה יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהִי שִׁלְחוּ עֲלֵהן וְהִי הָיָה כִּי תִרְכַּבְדָּה

שֶׁנִּשְׁכַּח כֹּחַם בְּעִמְלָה כִּי שִׁכְחוּ עֲתִלְמָה וְיִחְלָה

יָחַם לְדְבָרִים דְּבָרִים קִידָן

וְלְדְבָרִים יָחַם שִׁתְּהִי קִידָן

שֶׁהָיָה מִוֹעֲדוֹ מִלְחָמָה

אִזְרָה אִזְרָה יָחַם קִידָן רִדָּה

מִה שֶׁשֶׁד וְשֶׁשֶׁר מִיִּשְׁרָה

עֲלֵהן דִּירִים וְחִזְקִים וְהָיָה

עִם יִשְׁרָה מִלְךְ כִּכְעֵן כֵּן

וְיִכְכֵּעַ אֲלָהִים בְּיָם קִידָן

אִתְּ יִשְׁרָה מִלְךְ כִּכְעֵן לִפְט

בְּתַמִּיד יִשְׁרָה יָחַם קִידָן רִדָּה

וּמִוֹעֲדוֹ לֵי בְּגִבּוֹרִים רָל

שֶׁשֶׁשֶׁ יִשְׁרָה רִדָּה וּמִוֹעֲדוֹ

קִידָן קִידָן קִידָן קִידָן

יִשְׁרָה מִלְךְ כִּכְעֵן וְהָיָה

קִידָן רִדָּה לִפְט

עִם קִידָן קִידָן קִידָן קִידָן

וְהִתְחַל מִן אֲפָרִים כִּי עֲלִידוֹ

קִרְאֵהוּ וְהִתְחַל מִן אֲפָרִים מִי שֶׁהִי שִׁדָּה

וְהָיָה יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהִי שִׁלְחוּ עֲלֵהן וְהִי הָיָה כִּי תִרְכַּבְדָּה

שֶׁנִּשְׁכַּח כֹּחַם בְּעִמְלָה כִּי שִׁכְחוּ עֲתִלְמָה וְיִחְלָה

יְהוֹשֻׁעַ וְהָיָה חֲרִיד תְּהִי אִתְּ שִׁתְּהִי מִשְׁשֵׁי

בְּתַמִּיד בְּפֶה מִיִּד לֶהֱאִדָּם עִם עֲמָלָה וְהָיָה שִׁלְחוּ וּמִן

בְּתַמִּיד שֶׁהִי חֲלָק לֵעֲבֹד קִידָן יִדְדוּ הִתְחַל

עִם דְּבָרִים לִמְלַחְמָה וְכֵן הִתְחַל מִוֹעֲדוֹ

וְהִתְחַל מִן אֲפָרִים כִּי עֲלִידוֹ

קִרְאֵהוּ וְהִתְחַל מִן אֲפָרִים מִי שֶׁהִי שִׁדָּה

וְהָיָה יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהִי שִׁלְחוּ עֲלֵהן וְהִי הָיָה כִּי תִרְכַּבְדָּה

שֶׁנִּשְׁכַּח כֹּחַם בְּעִמְלָה כִּי שִׁכְחוּ עֲתִלְמָה וְיִחְלָה

יְהוֹשֻׁעַ וְהָיָה חֲרִיד תְּהִי אִתְּ שִׁתְּהִי מִשְׁשֵׁי

בְּתַמִּיד בְּפֶה מִיִּד לֶהֱאִדָּם עִם עֲמָלָה וְהָיָה שִׁלְחוּ וּמִן

בְּתַמִּיד שֶׁהִי חֲלָק לֵעֲבֹד קִידָן יִדְדוּ הִתְחַל

עִם דְּבָרִים לִמְלַחְמָה וְכֵן הִתְחַל מִוֹעֲדוֹ

וְהִתְחַל מִן אֲפָרִים כִּי עֲלִידוֹ

קִרְאֵהוּ וְהִתְחַל מִן אֲפָרִים מִי שֶׁהִי שִׁדָּה

וְשָׂרֵי הַשָּׂמֶר וְכֵן קָהָלִים שָׁמַיִם הַשָּׂמֶר קִם רִאשִׁי
מִכְרֵי לִוְיִת וְשִׁמְקִין בְּעֶרְבָּה יוֹדֵעַ שֶׁכֵּן לַעֲתִידִים קִם
רַק לִלְמַד לִשָּׁר חֶק וּמִשְׁפָּט יֵצֵאוּ מִסֵּד דְּבִרָה
שֶׁכֵּן וְקָדְעוּ אֶלֶם בְּהִמּוֹ שָׂרֵי וְחִשּׁוֹשׁ שֶׁתּוֹקְדוּמָה
בֵּן בִּרְקָן וְכֵן שֶׁכֵּן הַשָּׂמֶר כֵּל וְכֵן בִּרְקָן יֵצֵא עִי

[illegible]

חקקי לב עליו ואומר למה ישתנו וישלמדו כלמית
 ראובן חזק בלוקית של ראובן רב חקרי לב ככל לב
 ערמונית ימקד היא ערמונית ישר לבן משפחה קמלחמה
 סוף למה ישתנו לשמועמי יטב ויהיה עמו שריקות
 עדרים קול עדרים מלחמה למי קול עדרים גבורה ולמי קול
 עדרים חזק למה ישתנו קמלחמה וקס מערכו
 וגדרות צאן לשמוע שריקות עדרים כלומר יושב
 וטמח לו ולא בזה מלחמת ישראל אשר בדרך כנען ואלו
 בזה לעזרם במלחמה קזאת גלעד בעבר קירדן שכן
 פי גלעד שכן בעבר קירדן ולא בזה מלחמה
 ויש למעלה וקלם אינן שמעו בזה מלחמה שכן מעט מעבר

וְאֵלֵינוּ תַּשְׁלֵּחַ וְנִשְׁלַח

שם בשם ג' ירח
עם דבורים ואש אשר בכלל וכן
אימת עתה דבורים ברוך עד שבטמא
אולם ברגלי בעצת דבורים כמו שאמר

ויעל ברגו עשרה
אלפי איש ואולם כמלך
ראובן גדולים חקקי לב
וקנה תמיד עליו למד
ישבת שן המשפטים
במקדונו להעשרה
בזאת המלחמה אל
כיית יושב ונמסח וקיית
שומע שריקות עררי
ישראל עליך קאופים
וקיית שוכן במקדונו
חשית לזה קנה למלוה
ראובן גדולים
חקקי לב על

שִׁשְׁקוֹ עֲלֵיקָם וְלֹא תִפְּנוּ לָבָא. צִלְתִּי מִמֶּנּוּ בְּעֵד
בַּעֲבֹר קִירְדָן שָׁכֵן וְחֵלְתִי מִכֶּסֶךְ מוֹרֵד
קִירְדָן קָלָם גִּלְעָד גִּבְשֹׁן בַּעֲבֹר קִירְדָן
וְעַם כָּל זֶה בָּא לַעֲזֹרָתִי בְּגִבּוֹרִים וְקִטְט
תִּמָּה עַל דָּן לִמָּה יַעֲרֹ אֲטוֹת קֶצֶף מִלֵּת
לִי הִייתָ מִעֲבֹר קִירְדָן וְלֹא דִי שָׁלַח בָּאוּ לַעֲזֹרָת
יְיָ אֱבֹל בְּרַח וְקִטְט עֲמֹו וְקֹלךְ עַם קִטְט
בַּעֲבֹר קִירְדָן בְּאֲטוֹת כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֲדָר יֵשׁ
לִי קִתְּכָלֶת חֵם לִי בָא לַעֲזֹרָתִי כִּי אֲחִיוֹשֶׁב
עַל הַסֶּמֶר וְלִזֶּה הִיךְ רִחוּי לִשְׁמֹר אֲדָר וְלִשְׁכֹּן
עַל הַמִּקְדָּמוֹת הַסֶּמֶר וְעַם בְּאֲדָר שָׁלַח יְבֹא שֶׁ
קִיִּיטִים

רלב

מן שמים כלחמו חמו זה אורות
 ע לא נחבצו נצחו וסיכרו קד
 מלח קסס יתבא להם זה קטצח
 וקוח יתשס קכוככ מןמלוחס כלחמים עס סיכרו
 נחשטע נחמעשתס מן שישלס ט טצח סיכרו
 וחילי נחל קישון

נרפס ידמק שככר
 גברו אז עלדרך מופת
 מי נחל קישון שקיו ט
 מים מעמים וצחקיו
 ענריס ט סיכרו
 וחילי גברו קמים
 וקסירוס כיו קתסיר
 קמככרת קסר יככרו
 נה קכיתמק שער
 קארץ מן קעפר וולע
 ונזה קאוסן טכע
 רוב חיל סיכרו ונפל
 פחדס אל קשארס
 ועס זה קעטן קנר
 נחל קמים קקדומים
 שקיו נחל קישון תדרס
 נפשי עז רל שלצה

גברו קמים לשארל בעכרס בדרך שיעעס
 ויסירוס מןקומס חכל היו דורטן שס בעז ויעקק
 וזה קיק מלח גדול דומה צאוסן מקה לפלח שקיק
 לשארל על יס סוף

קשמים לארץ שכוככתפס בריקס כמין נגר
 בדת מדת ארכו כעצו של ריקע ומן קמקרא
 שמשד מןמלוחס חן שומעין שעצו של ריקע
 כגונח קשמי מן קארץ ועד לרש חסר ט ככוככ
 חממו אורס וקיו לנשים שריוס ומרוכ קחמימו

רביית זבולן לקבל
 נפשיהון לקטלא אימן ורביית
 כל יתבא ארעאי
 מלכא אגחיו קרבא
 אגחיו מלכא רכנען
 על מי מנרו ממון רכסן לא
 קבלו מן שמיא
 רנפקין כוכביא
 רב ריהון תמן
 נחלא דקישון
 נחלא דאתעבירו
 הוא נחלא דקישון תמן
 דושישת נפשי
 בתקוף

היו ככנשין נחל קישון
 להקדרר ושטפס קנחל
 לפי סמך פסוק נחל
 קישון נרפס לפסוק מן
 שמים כלחמו
 ולפ דרך קפסל לפי
 שקמלחמה קיתר
 בערנה קסר ע
 שפתחל קישון ריו
 ככנשים נחל קן לברוח
 קן לערוך מלחמה עס
 ושארל ונכשלו קמרכטות
 כיו ננכרס שחל ויסר
 ית חוסן מרכטות
 ונפל קפרשים נחל
 וגרפס קנחל ומכע ולא
 קיקה לשארל אלצה
 שדרס קנחל בעז

ועברוהו בל שוס פגע ופזק וזהו שאמר תדרס נפשי
 עז כלחמו קנחל שגרפס דרכה נפשי חותע בעז ט
 מן קשמים כלחמו עמקס בעכררי וית תדרס
 נפשי עז דושישת נפשי קטיל גבריהון בתקוף

ופי נחל קדומים נחל שקיק שס מקדס כחל נכרר שס להקס
 מנחית חל עד כל פעל חל למעכו ונח רח נחל קישון נרפס ט חחמס מן קעלס כמנרפס וז שערפס חת
 קאפר מן קכרר נחל קדומי שטעק ערל נסעל זה מןמעות מנחריס תדרס נפשי כרנלס חת עז גבררי כנען

רדק

זבולן עם חרף כפשו למוות גלה ופרסו
כפשו ומסר עצמו למיתה מרוב חסד
למלחמה ויש לפרש חרף בזה את כפשו וקפקיר ארץ
עצמו למוות במלחמה עם ברק ויפתהו כמו כן שם עצמו
על מרומי אדק להלחם ופי' מרומי אדק קר הנור וית'
ודעת כפתהו יצחקובן
כל יתת ארעא

באו מלכיה ונ'
זה עכך על מי
מגדו העכך ומגדו שם
מקומות היו בחלק מנשה
ומן הכרמל ורמקיס
היו זה מנשה רמקיס שומר
וישט העכך ונפוחה
וישט מגדו ונפוחה
א"כ מקוזה שומר
זה עכך על מי מגדו
ויתכן לפרש צדו

מלכ כנען וקורא כיסרל ואשר צאו עמו להלחם
זה עכך וקורא חיליתו כל כך רבים שהיה ראש
המחנה זה עכך ומצאנו עד מי מגדו וכן ת' זה עכך
הוא ארץ ומצאנו עד מי מגדו בנע כסף לא לקחו
לא היו לקחין שום ממנון מעבד ישראל שהיו כופלן

בדיקם חלל היו קורבים אותם ויל' בנע כסף לא לקחו חנם כמו לעזרת כיסרל לא נקאו ממנו שבר ומדרש
אגדה צאו מלכיה כלחמו ונ' אר' יחיי קרבן ששים מלכיה היו לא' קרע בימי יקושע ושלמים ואחד
קרע בימי כיסרל חמרו לסיסרל כנע עמך צחם שאבו מתאזים למלכות כריסכו ממנים של אותה ארץ קמל'
אז כלחמו מל' כנען צמחן שהיו בתחלה וכלחמו זה עכך כדי לשתות מימי מגדו צחם' צאו בלח' בנע כסף
וארסמח לקודיעך שאין ארץ חתנה בכל העולם כארץ ישראל' מן שמנים כלחמו' כ"ה היה קטע גדול שצמח
יסרל חיל כיסרל בלח' מן שמנים כלחמו עם כיסרל' הכוכבים ממנעלות' עד' שמה קנות יא' גבוריך
ובדרש מן שמנים כלחמו ויא' קנ' אלח' צחם' שמים רותם שבר' כוכבים ממנעלות' ראש הכוכב שמים
וארסמנעל ארץ' מנצחן ארמנו ועשוכל' קיפ' בארזי' שחן

רלבג

ואימנע זבולן וכפתהו ראי
שיצוהו וקורא זבולן קורא
עם שחרף כפשו למוות מרוב קצותו להקס'
מקאוי' ר'ל שמסר עצמו לשכנו' וכן כפתהו
גכ' מעבד כפתהו ומעבד זבולן היו קהל אשר
על עם ברק על קר

זבולן עם חרף נפשו למור
ונפתלי על מרומי שרה' באו
מלכיה נלחמו או נלחמו מלכיה
בנען בתענך על מי מגדו
ביצעכסף לא לקחו מן שמים
נלחמו הכוכבים ממסלותם
נלחמו עם סיסרל נחל
קישון נחל קרומים נחל
קישון תדרבי נפשי עני

הנור שהיו על מרומי
אדק ש' קס ראו כי
סיסרל ועם זה מקדו
עצמו לשכנו' להכריע
עליו למלחמה מרוב
צמחונ' בשם ית'
צאו מלכיה כלחמו ידמק
שמלכיה רבים ממלכות
בגים ממנעלות' כנען
ידו עם כיסרל להלחם
עם ישראל וכלחמו אז
מלכ' כנען זה עכך על

מי מגדו וקס המקומות שהיו חסדים לבגש נקלות
וכל כך היו חסדים להלחם בישראל אלח' לקחו בנע
כסף על זה מיטתן מלך כנען כמנען מי שאינן תמות
המלך שחם יר' המלך להטילו למלחמתו ית' אשכ'

אגדה צאו מלכיה כלחמו ונ' אר' יחיי קרבן ששים מלכיה היו לא' קרע בימי יקושע ושלמים ואחד
קרע בימי כיסרל חמרו לסיסרל כנע עמך צחם שאבו מתאזים למלכות כריסכו ממנים של אותה ארץ קמל'
אז כלחמו מל' כנען צמחן שהיו בתחלה וכלחמו זה עכך כדי לשתות מימי מגדו צחם' צאו בלח' בנע כסף
וארסמח לקודיעך שאין ארץ חתנה בכל העולם כארץ ישראל' מן שמנים כלחמו' כ"ה היה קטע גדול שצמח
יסרל חיל כיסרל בלח' מן שמנים כלחמו עם כיסרל' הכוכבים ממנעלות' עד' שמה קנות יא' גבוריך

ובדרש מן שמנים כלחמו ויא' קנ' אלח' צחם' שמים רותם שבר' כוכבים ממנעלות' ראש הכוכב שמים
וארסמנעל ארץ' מנצחן ארמנו ועשוכל' קיפ' בארזי' שחן

דרכ

התורך מנשים מרדו תהיה ארורה אצל יעל תהיה ברוכה שקיתם זריזה לעזרת ה' צמקם
 שקיתם שם צחקם ויותר התורך משאר נשים היושבות צחקן וברש מנשים צחקן התורך יעל
 למנה קן ילדו וגדלו ואלו יעל היה קרשע הזה מכלן ומאכדן מן העלם דא' התורך מנשים יעל לפי שקיימם
 מעט לא יקיה כל גבר על אשה ונדרזל אמן רב יאודה אמן רב לעלם יעסוק אדם בעורק ונצמעות ואח
 אלה לשמן שמתוך אלה לשמן צל לשמן ששכל מנ' קרבות שקרית בלן מלך מואצ זכה ויחלה ממנו רות
 אמן ר' יוסי בר חונן רות

בתבוא שלגולן מלך
 מואצבן צו של בלן
 אמן עלה המר זיעה
 וזמרי זיעה אמרו המר
 זיעה ויצאו ממנו
 מלכס ונכחיס זמרי
 זיעה ונפלו עליו כמק
 רבנות מישראל אמן
 רב שמן בר יצא גדולה

בבן אישתלפא
 מפינוכא רהוה מפניך קדם רתיב
 גברוהי לוטומרו אמר נביאה רית
 לוטותברו יתיתברא ארי לא אתו
 לסעורן עמא רית בר אגח קרבא
 בגבריא תתברך מברכת נשיא
 טבתא יעל איתת חבר שלמאה בחרא
 מנשיא דמשמשין בבתי מדרשין תתברך

דלכ' התורך מנשים

אמנם יעל תהיה ברוך
 כי עזרה להם בערית
 סיסרוא ויותר מנשים
 שקן צחקן התורך או
 ירצה בזה שקי התורך
 מנשים שקן צחקן למע
 תורה כמו דבורה ויקיה
 קרען בזה כי קלר
 מרדו אמר מלך ה'
 ואולם ברבת יעל
 אמרה דבורה על צד
 התפלה וקברכה

עצרה לשמה ממעזה אלה לשמה איט וקא אמן רב יאודה אמן רב לעלם יעסוק
 אדם בעורק ונצמעות ואח אלה לשמן שמתוך אלה לשמן צל לשמן אלה חיינ
 גדולה עצרה לשמה ממעזה אלה לשמה רכע התורך מנשים יעל מאי נבי
 נשים צחקן ארס שו' זה ויציא יצחק קחלה ארס חמונו' ארס ורצק ורחל
 ולמה אצ' עין ויצא מואצבן אלה ויצא צחקן רחל אמן ר' יוחנן שבע בעלות בעל
 חותה רשע בנותה שעה שחמן עין רגליה כרע כפל וג' לשלם מעלה כרעית

ושכנות שבעה קן לפי שבעה פעמים עקרי סיסרוא נקרי בשמות קול יעל נפשו כחו ונפל אדור' ועד
 ארז' תר' רחב בשמה זיעה יעל צחלה אצ' בעל בזכרונה מיעל צחלה בר אייה' וסאל וקא מנהמא קיא
 מעצרה אמן ר' יוחנן מאוס ר' שמעון בן יוחאי כל מועתן של רשעים רעה קיא אצל קצדיקים ש' קשמר לך
 מודר עם יעקב במוט עד רע בשלמא רע שפיר אלה מוט אמאי לא אלה ש' מועתן של רשעים רעה קיא
 אצל קצדיקים בשלם קתם בעקב מודר לך שמא דע' אצל קצ' מצי רעה איצ' דשדי עק זוקמא דאך
 יוחנן בשעה שכל נחש על חוק קטיל זה זוקמא ישראל שבענו על קר סיט פסקה זוקמאן חמונו קעלם אלה
 עמנו על קר סיט לא פסקה זוקמאן שומר מוט יצק רען וג' ארז' אשדי מי שכל לבן ותלמודו בדרו
 פי וקיום בנות בדרו וכל בשעה שקצדיק כפמר מן קעלם צל מלך אחד ומוכר ע כל
 היה שפיר לשמה ועל זה אמריין אשדי מי שכל לבן ותלמודו בדרו
 כ'ס' אלה וג'

למען עומד

ר"ק

אז קלמו פעל עבר כאלו אינן נלמו עקב קסוסים מרוב
מרובתם במלחמה וזכו שאמר מרדיות דקרות

אשריו כ מה שמנה קסוס בכח על הארץ בעת המרובה ואלו בעת המרובה
בראיה כמרקד תקרא דקרא וכן קסוס דוקר מרקד ואינן עקב קסוס כ בעקבם
אין פרסה לפי אינן כ נלמו עקב קסוס בכח מכת קסוס נאך ומע אשריו
על הפרשים או ע

רלב"ג
אז קלמו

אז נלמו ונשברו עקב
קסוס סיפרא אל שאר
לס כ מרוב מרובת
וקסוס נקס נאך

כשקשיג גטרי סיפא
ולא שאר לס כ כ
ואפשר שיקי קרען
בזה כ אז נלמו קישון
מרוב קמס שנברו ס

היו עקב קסוסים
כאלו שנברו ולא יכלו
לדק אצל גט קמס
דגלקס" אורו מרוב

שקית ער גדול קרוב למקו המלחמה אימר מלאך ה
זאת הסתאק לדברא שער מרוב תהיה ארורא דל
יושבה כ לא נאך לעזרת ה עס קיותס קרובס

אז הלמו עקביו סוס מרדיות

רדיות אבדיו ארו מרוב

אמר מלאך יהודה ארו ארור

ישביה כי לא באו לעזרת

יהודה לעזרת יהודה בגבורים

תברך מנשים יעל אשת חבר

הקיי מנשים באהל תברך

קסוסים ופרש זל או

קלמו עקב קסוס שחלש

מלש קוסיקס שקיר

קוס כוכב מריתח את

קמיטוצרן קסוס

שמיטת כמו שמונח

קרגלס ברותחין ו

וקמלפס שמיטין

ומתוך שחלש נלמו

קרגלס מרדיות וג

אורו מרוב סס ער

קרוב למקו המלחמה ולא

נאך לעזרת לפי

קלל איותס אצל קרחוקי אל

נאך לא קלל איותס

אימר מלאך ה תי אינן ברק כחאק דיי כלומר

נשחיתות אל קבא שקור כחא

או פירוש אינן מלאך ה

כמשמע כ כחאק קיתס דברא ועל פי

הסבא אינן

זכ יושבה קיושבים נה כחכול

קעור את קשכס אורו מרוב

תנא ארור כ כדוי כ קלל

כ שטע כ כדוי דכתי ארו מרוב

ואינן עלא נאך כ מלאך שמיטת

ברק למרוב כ קלל דכתי ואל

יעמדו על קלל וכת ארור קאיש

כ שטע דכתי וישבע יקושע

בעת קיח למר ארור קאיש ודילמא

הרית אינן אשכשכו ולטיכו

אל מלאך ואיש ישראל כג

כוס קאול ויאל אול את קעס

למר ארור קאיש וג

וכתי ויכתן לא שמיטת

כשטע אכתי את קעס

ודילמא קכא נמי הרית

מי כתי וארור קשכס

דאית קשכס נמי לא

כתב וארור וכתב דיל

נמי מלאך לן דמשמית

כתי ארו מרוב דקס

סבר גברא פלמא דכתי

אינן מלאך ה ומל דמחממי

כתי ארו ארור דאכל

שחית דכתי וישבע

דפרכי כן חמא כ כחאק

דכתי כ לא נאך לעזרת

ה אינן עלא נאך כ מלאך

שמיטת ברק למרוב

אימר לא גברא רבא

קוק ואמר לא כוכבא

קוק וקוק סמוך

למלחמה ולא נא

מזל אל סיפרא כדכתי

מן שמיט כלמו

כוכבים לעזרת ה

תברך מנשים

רלבג

דק
להד

השלחש' וקח' כחתי' -
 קימשי' קעף' השלחש'
 ידק' השמאלית' ליהד
 ושלחו ימיה' למק' שקולמי'
 ומטין ט' קעמלס'
 צמל' כות' רבות' קעמל'
 וקעה' סיסרא' בר' אשו
 עד' שקפסידק' ופרדק'
 קחטור' אשר ט' וקעה'
 שתד' ועצרק' קיר' ד'
 רקת' און' כרתה' רקת'
 טין' רגלה' כרע' כפל'
 ר' ל' ט' כחמנה' כנה'
 שטל' וכרדס' לסמק'
 ונא' כרע' שס' כפל'
 שדוד' ר' ל' ט' כק' שטל'
 שדד' וקמית' וק' יעל'
 קנה' חס' סיסרא' נשקט'
 בעד' קחלן' וקללה' ט'
 כדמיון' תרועה' וקית'
 אומרת' מנה' קסנה' שיק'
 טא' רכב' סיסרא' לטא'
 וקנה' קחמנה'

עמלס' קלמות' שס' קכל' שמכס' ט' קחש' קעמלס' בעל' מלחמ'
 להלמות' עמלס' סיסרא' שקיק' עמל' ויגע' מוחק' ד' אשו' קסירק' ר' אשו' מלשון
 מוחק' בדברי' ר' און' מוחקין' צמקוס' שערשין' וקמח' קוף' קכל' שמעט' רין
 על' קמנה' שמסיר' כל' מנה' שטלה' ומדנה' מן' ומחן' מנה' וקלפ' קעצרה'
 קיתד' ברקת' וכן' י' אעברת' בדדשה' און' יקיק' וקלפ' מן' חס' יחלף' ויסגר'
 שקוף' לשון' כרית'

מיא' שאל' יתח' חלבא' אשקיא'ת
 יתח' למידע' אס' אית' רעיונהו
 עלוה' בפליגי' בריא' קריבת' קרמוהו
 שמן' דנובגין' תוספתא' טובה' ליעל'
 איתת' חכר' שלמא' דקיימת' ברה'
 דבת' ב' כפרא' דאורי' דמשה'
 לא' יהא' תיקון' דגבר' על' איתתא'
 ולא' יתקן' גבר' בתיקון' איתתא'
 אלהין' ירה' לסבתא' או' שיטת' ומינה'
 לא' רזפתא' דנפתין' למתבר' רשיעין'
 ואנוסין' מהת' לסיסרא' תברת' רישיה'
 פעת' מוחיה' אעברת' בערעיה' בין'
 רגלה' ברע' נפל' שבי' בין' רגלה'
 ברע' נפל' באת' דכרע' תמן' נפל'
 בויא' סיסרא' מן' דרבא' איתת' כאת'
 ומריקא' אמיה' דסיסרא' מבי' אעיתא'
 אמרה' מה' דין' או' חרא' רתבוה' דבר'
 מלמתי' מה' דין' אית' עכבו' דהמא'
 דחיו' מיתן' לי' אמרת' תנחמין'

בין' רגלה' כרע' כפל'
 שטל' ק'
 מנח' קלשון' לכער'
 קדברים' כרי' לחוקס'
 וקעטן' ט' כרע' כרע'
 שא' קית' לה' תקומה'
 וזון' שומר' נא' כרע'
 סס' כפל' שדוד' ויש ט'
 דר' וקוף' רחוק' ט' יס'
 בפסוק' שנה' טין' כרע'
 וטל' וטב' וקמדות'
 שנה' בעלות' בעל' חות'
 רשע' לעל' חות' קיס'
 ומה' שנה' למה' נפל'
 צמל' שמנה' מנח' יס'
 זה' דר' בער'
 קחלן' נשקט'
 וטב' ט' קרע'
 מנה' תרועה' יב' נא'
 וקוף' לשון' גמח' בדברי'

צע' הח' לוק'
 נשקט' וגיב'
 אס' סיסרא' ציור'
 דא' שנה' מודיע'
 בש' שר' ב' וצוא'
 מודיע' אחר' פעמי'
 מר' צבותין'

ר' אלה' שיער' תרועה' כרי' אש' יב' וקחמ' שיער' תרועה' שלש' שנים' -
 סלע' דכתי' יוס' תרועה' יקיק' ל' וימנה' יוס' יב' יקח' ל' ויב' צמיק' דסיסרא' בעד' קחלן' נשקט'
 ויב' מר' סבר' צמיק' דסיסרא' גמח' ויב' ויב' סבר' ילל' ויב' לפרש' לשון' דא' כמו' בדד' שמו' וכן' י'
 ומדיק' לשון' קצמה' קאש' כמו' קחלן' וכן' בעד' אש' נשקט' חכמות'

רד"ק

מים שאין חלב עבה לבטבבו כדי שירדס מעורק עם קצפות
שקיה לו וקחלב שאתה ולא ירגיש צבוכתה לזות וי"ת מייא שאין
שיעור חלב באשקיהת ויתק למדע אם חית רעווקי עוקי פי
מיושב עליו שיבן בין מים מים למעם חלב צפול לדירים
ותן בו גדולים ואדירים וקחכס ר' יונה זל פי לדירים קדושים
וואדירי

מִים שֶׁאֵל חֶלֶב נִתְּנָה בְּסֶפֶל
 אֲדִירִים הִקְרִיבָה חֲמֵאָה
 יָדָהּ לִיתֵר תִּשְׁלַחנָהּ וַיִּמְנֶה
 לְהִלְמוֹת עַמִּלִּים וְהִלְמָהּ סִיסְרָא
 מִחֻקֵּה רֹאשׁוֹ וּמִחֵצֵהוּ חֻלְפָּה
 רִקְתּוֹ בֵּין רִגְלָיֶהּ כָּרַע נָפֹל
 שָׁכַב בֵּין רִגְלָיֶהּ כָּרַע נָפֹל
 בְּאִשׁוֹ כָּרַע שֶׁשֶׁם נָפֹל שְׂדוּדִי

בשר החלון עשוקה ונעבב אם מוקרא בעד האשכנז
מדינת בשר לפיכך מדינת אמת עשוקה מדינת בשר

בַּפֶּל אֲדִירִים בָּפֵל שְׁנוֹתָיו בְּ מַיִם אֲהַמִּים נִקְרְאוּ אֲדִירִים׃ שְׂנַחֲמַן צִוְּנוּ
כַּעֲסֵרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים׃ קִקְרִיעַ חֲמֻזָּה וְחֻלָּב שֹׁכֵר עֲמֵד בְּמִקְוֵה
שֶׁ׳ וְהִשְׁקִיפוּ הַחֹלָב הַמִּוֹדֵר יֵאָחַד הַחֲמֻזָּה כִּי הוּא מַכְבֵּיד הַחֹלָב וְמוֹרֵף הַדֶּשֶׁה

ויתכן לפרש כי נתנה לו חמאה לחבול אחר שהקתהו כי בנחל החלב הקתהו כיון שאמר ותפתח את חלב
 החלב ותשקמו וצמח קרירים הקרינה לו חמאה לחבול ידה ליהד תשלמה כיון תשלם וקמו
 וקמח"ן כנסות כפון וקח"ן משדרונה פרשדונה ויחטף
 שחין קמוכבין בפעלים

וארוע את זל פ' השלמה ידק וימנה שמה בעטור יתד וקלמות ידק שמהלך דריכה יתד וימנה דריש
קלמות וכנה שלמות לדים בעטור כ' ק' ט' המעשה ודומה וכל אשר שאל עש' בשהל' לי ישר ורגל
ובהביות כפיו יעס ואס נאמר כי השלמה טורד חין צריך לכל זה כי פ' ידק וימנה קושמו בעטור יתד
וקלמות ור' אחי ר' משה זל פירשו במסרין קל' קדימין כמו לב שמח ייטיב נהק שפירשו טבה וכן פ' ידק
כדק וקורא דרך שמה בעטור שמה תבורך מנשים יעל חין ראוייה לה קבוצה יותר משאר הנשים שעשה
מעשה בטורק שמה תעשינה שאר הנשים כי חין זה המעשה לנשים כי חס לנשים לפי חין דרך שמה
טבה לירד השלמה הנשים האחרות וימנה לל' וקלמות עמ' יס

מנעם קטנים נזק וקדמיה היא מעשה מנחם בבגד
 בערות מעצם שנים זה מנחם לעזרי אל כמו
 לראש קאל כלום עתים קבדים קבכדים בראש
 קאל לתתם לראש קבכד וימ לעזרי אל עזרי קחיל
 אל קיסרא שקס בעל קאל ויתכן עזר עזרי

תנור עשרת אלף איש מעצם סתהל ומנחם זמלן ולח
 מנחם שם קש כמו שמעך אל נחל קישון קיסרא
 ורכבו וקמון וזה ט משיכת בט ישראל עבר תנור
 קיה חישל שילס בזולת עשיית קמופת וכבר עזר
 קסנו בזק נספר מלחמות יי"ה הב קוא לאודיע

נכשטן על עזרי פכמי
 עתריא ומלח קמופת
 בן יאכדו וגו' ואוקטו
 דנורק אומרי
 תנחומין אל קל קס
 אלכן יאכדו כל אונת
 יי"ה כמו שאכד קוא
 ואקט יי"ה כזאת קשמס
 בגטרתו בכך קולך
 ואור עד קל בגטרת
 וקוא תת קוס' כן יקין
 אוקט קשס קולכס
 וחוקים וימ' ואוקטו
 כזאת קשמס בגטרת
 לעזר לבא שחמיר

חבמת פריס תוותרא ענין להאף היא
 בחובמתהא מתבא למיכר להן
 הלא מרמשבחין מפלגין ביותא יהבין
 גבר וביתיה לכל חר וחר בינא
 סגקדס סיסרא בית ציורי צבעונין
 על צואריה נכסי עתריא ומאמ
 חמורא קרם גברוהי רבוי בסיסרא
 בן יברון כל סנאי עמד יי' ורחמיה
 יהון עתידין לאזהרה בזהור יקריה על
 חר תלת מאה וארבעין ותלתא
 במפק שמשא בגבורתה ושרובת
 ארעא ד' ישראל למעבר קרבא
 ארבעין ששין

ט כשיעשר
 קש' קמופתים יסכ
 עליהם קסות אשר
 עמס יקין יותר מעס
 מקורות צמורת קוא
 אל קטבע ולזק קתחם
 קש' לכתב בט ישראל
 עבר תנור וקעניק שס
 קיסרא ועמו אכ
 נחל קישון לרדוף אחרי
 ברק ועמו וסכסס
 זה ערטו מי קנח עד
 שטבע טרנס מנח
 קחיל וקעניק בזק סות
 רבות אל שטחוס ברק

ואור קחמיה יקיה שבעתם כחור שבעת קימי שן
 על אחד שלש מליות וארבעים ושלש במספר מנ
 שבעות וי' ואוקטו על קיסרא' כזאת קשמס
 בגטרתו שאין אלף שבות שעות קוא צחקע וכן
 כל אוקטו יאכדו כרגע וכן יי' ורחמיה נדיקין
 וכו' ויהשקט קארץ אין זה מעדרי דנורק אל
 מעדרי כותב קספר ויעשו בט ישראל

ועמו קל' קיח קנחל קנחילוס מי קנח וקנח
 ברק ועמו קין יורדים אלקס ולזק קין עליומס וזק
 מנח שיוסיק לקס קוזק על קיסרא ועמו וידמיר
 שעתה ברק שם סנה ג' וקיה סכבר קיה אור קשמס
 ככס פט קיסרא ועמו וקיה מעיס סקרים בעתקס
 ולזק חמיר דנורק ט-קטכסס מעמלות סלחמו
 עס קיסרא' ה' קוא לאודיע חמית קטחאק אטפ
 שקיתק ע' אשק טלח ספל דבר מנח שיעדק דנור
 בזק קספר וקפ' לפרסוס חמית קטחאק אז נכמו ישראל ללכת צמית מעצוב כל מלחמה מעמי לקחס
 עס קיסר ורכבו וקמון עס תכלית כמו בגטרתו ורטי כל קמלחמה אשר לקס דר' קוא לאודיע ט-קטחלות

רד"ק

חכמות ארוכות החכמו שזרות
לכך נקוד חית פתח חכמות ארוכות
סם דבר חסד קמן רחמות לחיל חכמות וכן
חכמות בענה טיה חזל חכמות נשים בענה
טיה נקוד חית פתח חכמה נשים העכש
דשות שלטן משמשת
נמקום כן שלטיר
ופתרון העכש חונה
דשות קמן משמשת
נמקום חונה כמן
מורכבת השלח ופי
העכש כל אחת מן
החכמות הענה חונה
אף קיח השלח אמריה
אף חס סיסר השלח
אמרי הנחמין לעצמה
כלימכמן שהחכמות
משיטתה כן קיח
קיח בעצמה משיטת
ואומרת מה חס מ

גמח
נח

עכ

רלב"ג

וקנה חכמות שזרות
שבות חונה ונס קיח בעצמה
קיתה משיטת לדבריה ואומרת שחכמות
קמן וקוח טיטת חיתו קוח חס ימנחו של
חיתו קוח חס חכמות נשים חכמות
קקדמן נספור של
קערות חיל קיח כל
אחד מקום נערק אחת
אן שותס נלסרר נג
יתפן שלל בגדי קכשע
קככדים שלל בגדי
נכשעס חקס מרדקמ
ובגדי נכערקומים
משט עכריקס ויחלקס
סיסרר לטחרי בעל
קשלוקס חסי קחל
קכחיס עמן
וקהמלל דטורק ואמר
כן יאכרו כל חונט ו
כמן שחכר קיסרר

חכמות שזרות
היא תשיב אמריה
הלא ימצאו
רחם רחמים לראש גבר
שלל יבעים
שלל יבעים רקמה
רקמתים
כן יאכרו כל
יהוה ואחיו
בגבורתו ותשקט
ארבעים

שנה

ואומרת מה חס מ
מחמקת על שכוכל כ בעטר זה אחרו פעמי
מרכבותיו ש ימנחו יחלקו שלל שחל קלח ימנחו
יחלקו שלל ונח הלא ימנחו יחלקו שלל
רחס חכמות
לראש גבר לכל גבר וגבר יחל כערק חן שח
כערות מן קשלל ויש מפרשים רחס חכמות
לראש גבר מעצמים חס נשים יפית נשראל כל
אחד מקום יחל שותס ואלש נשים וייתקנן גבר
וביתק לכל חד וחד שלל נכשעס בגדים עשויים
נמית נכשמן רקמותס ששון טו ממשק קרקמה

ואומרת מה חס מ
קולך ומתחזק עד ככן קיח וקדען נחמין
בגטרות בררא תקופת חנוט חן ירחה חורו
יותר חזק וקחוס קימנע מנמנן קוח יותר חזק ויקיח
קולך ומתחזק עד חס קיח נשקמה קארן עד
שלמות ארבעים שנה מעט קחלת קשעטר ולחם
יקיח זמן קהשקט עשרים שנה ואולם
קדעלות קמנעית מזה קשפור חס חל
הא קוח קודיעט קש"ל יח יחשק קמופתס רק
לעת קערך ולזה חק ברק למשך נכר

רדק

וקים חס ודעבא
ודעבמו חס נא אשת
אחיו ואם יקום מנוח וקדומים לקם
ויאחיתו את ינון לארץ קתולות שקיו
בעשקודם שגננן ששולש וכן קילנן

קכל קין כורית
ומפילנן ולא קין
משאיריס ממקום
ושור נשקוקמונר
קין מקננס לקם
בי קס
ומקמקס
יעל לרעות את
קתולאק
וישלח חס
נחל
מפרש נכד
עלם טמס
קואר זר
ולקוחים נל
ולקודים ט
מפס קמקס
קרק לקם קמ
שקדק

והוי כד זרע ישראל
וסלקין מדינאי א
ועמלקאי ובנמדינתא
וסלקין עליהון ושרון
עליהון ומחבלין ית
עללתא דארעא עד
מעלארעה ולא
משארין מוולקיימא
נפש בישראל ואמר
ותור וחמדיאני אננן
ונתיהון סלקין א
ומשבניהון ואחן
במסת גובא לסג
ולחון ולגמליהון לית
מנו ועלין בארעא
לחבלותהו ומאד
ישראל לחדא סך
קדם מדינאי וועיקו
בני ישראל קדם ינו
ותהו כד ועיקו בני ישראל קדם ינו על
עסק מדינאי וישלח ינו נבא
לות בני ישראל ואמר לחון ברנאמר
אלהא דישראל אנא אסקית יתכון
ממזרים ואפקית יתכון מבית עבדותא

והיה אם זרע ישראל
מדין ועמלק ונב קדם ועלו
עליו ויהנו עליהם וישחיתו
את יבול הארץ עד בא
עזה ולא ישאירו בחיה
בישראל ושה ושור והמור
ביהם ומקניהם יעלו א
ואהליהם יבאו כדי ארבה
לרכלהם ולגמליהם אין
מספר ויבאו בארץ ל
לשחתה ויבול ישראל
מאר מפני מדין וועיקו נב
ישראל אל יהוה ויהי כי
זעקו בני ישראל אל יהוה
על אדות מדין וישלח יהוה
איש נביא אל בני ישראל
ויאמר להם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אנכי העלית
אתכם ממצרים ואוציא
אתכם מבית עבדים

לשראן בעשותם קסימן קזק לקם מקד אלקר וקיק אפסר שינו
מאויצקס דברים רבים ועכו עשו מעדות לקתנא חס נקלות
ומעדות שקס טמקס חוקי לקמלט חס מאויצקס חס שיטט תמיד
בעערו ובעעדות קיק בלתי אפס שיטט לקם חיותם כזק קאופ
טלן יזעוולן יאספת תנאק ויחר זק טאר מק קכריח לעש
קמקדור
וקמקדור
וקמקדור וקמ
מק שריו
מקחיתם בט
מדין
תנאק וקמקס
ומקמקס ויקי
ט טר לקסמקד
מפס מדין
זעקו א יאספ
אלנו שושיטס
מקדס וקנא
קסי ככיון חס
לכט ישראל
וקודיעס ט פ
עמקתקס קמו
שיטט טרמדין
טקס סר
מקחרי ו
ועבדו אלקים
אחרים חלקי
קאמורי חסר
צורס עס רוב
קמוטור

ראוי שיתקבץ אחדם להציע אל הכלל מונעו ולזה ספר כי יעל מפת רעותה שיטל סכרם שדק קרית לנס
 קייח חפצה מאד נחלתו וכסתה אותו כדי שלא יראוהו אם קשכרי וקשני וכבדו עם זה שצרכה אותו וסדר
 עם המופת וקייח נקלה להורגו "הח" קוץ למודיע כי בנס מונע ראוי להיות נסוב ולזה ראוי למעלה בעת
 אשר לא ידו שיסבב שהציעו להקציל בזה שם שבט ולח יקצר מונע קלח תרחיט ברוך אטף שרוא
 שבט כל מחנה סכרם לפי ידו לא שחר עד אחד השתדל בהכלית מה שחפשו על קרית סכרם פן ישנו
 אל אחדו וישנו להורגו אשר אל "הח" קוץ למודיע לתת תורה לשי על מה שגמל מהטובות כי עם שזה כבד
 ראוי קשה בו תועלת להציל קחשי להאמין שכל הטובות בלו מאלו ולזה שרק דבורה קשרה קזאת
 ונתנה תורה לשי כעל כל אשר גמלו "הח" קוץ למודיע שראוי לכל אחדם שיאמין בעשרי קטנאק ולזה נסבו
 אשר לא בלו לעזר יא בגברי כבד מחנה סכר ונתקלע יושב מנצח קשי "הח" קוץ למפרס
 נבות קאומות קהם וקיותם פרוצים בעריות ולזה קקרימק חס סכרם נספור קבלת סכרם קהם
 קחמתם לראש גבר וכבר פרסמה קתורם גכ ממנה קהם קחמותם.

רלבג

ועבדו בני ישראל
 בישא קרם י
 ומסדינו יבד מדין
 שבע שני ותקיפת
 יד מדינא על ישראל
 מן קרם מדינא יעבדו
 להון בני ישראל ית
 מטמריה ארבורא
 וית מער רג
 ויר מדינא

עד ספר שצטו בע
 ישרא לפש קרע
 בעט יא קח
 מנות דבורה ולזה
 ענפ קהם בר
 מדין ו שט
 ותקפה יד מדין
 מנח על ישראל
 עד שקוצרו

לעשות להם נזרים מעבדות וכן מעבדות שיש
 נון כנו תלוות תכנס מנח אורק נענערה ואפ
 שקדען יקיה נעבדות חבקות בעלות אור גדול
 וקיה זה כן כי כשדיו רואין מהקרים שצו בע
 מדין קיו עשין בחבקות קהן סימן שירגשו בו
 ישרא ויתחילו קס ויסתערו מקטקס וקטפס עד
 שבזה קדרך קיתה מנעט נקלית קהודע קזאת

רדק

ויעשו בני ישראל
 הרע בעני יהוה ויהנו
 יהוה ביד מדין שבע
 שנים ויהנו יד מדין
 על ישראל מפני מדין
 עשו להם בני ישראל
 את המנהרות אשר
 בהרים ואת המערות
 ואר רהמערות

ויעשו בני ישראל
 את קרע עכנא
 ויוסיט שקיק כבד
 קטח על קטח אכל
 נשירק זו נמחל להם
 כל אשר עשו ועכ
 מתחילין למחן קן
 נמדרש הלוי
 ותעו יד מדין
 על ישראל

את המנהרות כנו מערות ויש להן חלון למעלה שהכ
 ממנה קאורק ומפת זה נקראו מעבדות וימך מלשון ערב
 אלהייר כעס על כן נזורים כבדו יא ועשין אל
 קדלקות מנעו פחד קמלחמו שיקו נשמד מנחאית
 קבאי עליה ויזקרו בערים ולא יצאו ויסגרו קדלע וכן
 כדרזל כבד קיו משיחין מנחאות וכי קוץ למתרגם
 אור נקורא קמעדות מנזרים קזקים וקיה

כי אין קמלח כדאי שיניח כיס בעמידה שחמנו מלך
 עומד וקנה כיס עומד לכבודו וכדברי רבן אמרו קמלח כיס
 להם לא ישיבה ולא שרף ולא שטי וכו' אלף ר' וישנה עכשיו
 תחת האלה עד שיפנה אלנו גרשן וכאשר לא פנה אלנו כדאי אלנו
 ואמרו לא עמד וכן אבט אבט עד שובך לשון עכשיו וכן אשרי
 יושב ביתך

רלב וקנה קדא נטר חיל
 כי כן קיה כ' ל' וכו'
 ונלמוכע קוס איה ופגענו כי כ' וכו'
 נטרית וקדריה גרשן שקיה י' ע' וכו'
 לראית שאליתא וכו' פ' י' ב' קדמין

וקדמין להם ועשה
 זה קמלח שנתעב
 סם ולא כדאי אלנו
 עתה ב' וכו' מלך
 שקנה שפנא להם
 ככל עתה כיס יפנא
 אלנו ויקדריהו נ
 באמת וכדאי
 נהעכב עד שית
 לו זכות ויחזק כ'
 כי אמרו גרשן

וירא אליו מלאך יהוה ויאמר
 אליו יהוה עמך גבור החיל ויאמר
 אליו גרשן כי אדני ויש יהוה
 עמנו ולמה מצאתנו כל זאת
 ואיה כל נפלאותנו אשר ספרו
 לנו אבותינו לאמר הלא ממערים
 העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה
 ויתנו בבה מדין

ואתחזי ליה מלאכא ר' י'
 ואמר ליה ממדא ד' וכו' ע' וכו'
 גבר חילא ואמר ליה גרשן
 ב' ע' רבנו ואית שכינתא
 ר' י' בסערנא ולמה ערענא
 כל אילין ואן כל פרשותיה
 ראשתעא לנא אברהמא
 למימר הלא ממערים אסקנא
 י' וכו' ר' ששנא י' ומסרנא
 ב' מד' ינא

ויואש אבנו היו חובשים חמי' וכדאי אלנו גרשן אב זקן איה קטנא לך ל' תהך ואב חקיה חובש שחם יטא
 מדינא כי כן כ' ל' אלנו קמלח קיימת מעות כבוד אב כדאי איה וראוי שינאלו כ' על יד' מיד וירא
 אלנו מלך י' וכו' אלנו גרשן ויש י' עמנו ואם י' עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ויהי כל נפלאותנו אשר
 ספרו אבותינו פסח קיה' אל חמא קדמין את הקל וקיה אב מקדמ ב' אית ישראל ממערים ועתה נפנא
 י' אם צדיקים היו אבותינו ויעשה ל' בזכותם ואם רשעים הם כשם שעשה להם נ' כן יעשה ל' ואם לאו
 ואיה כל נפלאותנו אלנו ל' קנה חייך כן למדת סטגריא על כ' כדאי איה שחדר עמד מיד ויפן אלנו י'
 ויאמר לך בכך זה כח זכות הזה שלמדת סטגריא על כ' וכו' קורא זה קדרש שנתן סעם לעכב קמלח
 ולמה שאמ' ויפן א' אשר בעפרה אשר לויאש וכן אלנו בעפרת אב קעזרי לפ' שיש ער אחר שאמ' עפרה
 כגבול במימן כמו שכת' ב' יקוש וקעזיס וקפרה ועפרה אב קעזרי' מעב אב עזר בן גלעד בן מנשה
 אב חמ' כמו ד' אלף שקדי' כ' כמו' וכו' ב' מקל וכן כ' חמ' וי' ח' חובש במקל בזיתים להפיל קזית'
 כ' קיה ש' ג' שדורכ' ט' עכש' בקורות בית קדר וכו' ונתת קיה חמ' קחמ' וכן י' במעצרת'
וירא אלנו וג' נטר חיל שנתן ל' כ' וקדריהו כן לבשרו ולחזקו שיגבר ויטח מדין וכן אמר לך
 כ' וכו' י' ויפן אלנו י'

ר"ל כנ

וְשׁוּיִבְתִּיכֹון מִדָּג
דְּמַצְרַי וּמִדְּ
דְּחִקִּיכֹון וְתִרְיִכְתִּיחֹון
מִן קְדַמִּיכֹון וְיִהְיִתִּלְכוּן
יְתִאֲרֶהוּן וְאִמְרִיתִלְכוּן
אֲנִי אֱלֹהֵיכֹון לֵאמֹר
תִּדְחִלוּן יְתִטְעוּתָא מְרִאָה
דְּאַתּוּן יִתְבֵּן בְּאַרְעֵהוּן
וְלֹא קִבְלִיתּוּן לְמִימְרֵי
וְאַתָּא מִלֵּאבָא דִּי
וְיִתְתִּחוּת בּוֹטְמָא דִּי
בְּעִפְרָה דְּלִוְאֵשׁ אֲבוּהִי
דְּעִדְיוֹנָדְעוֹן בְּרִיחַ חֲבֵט
חֲטִין בְּמַעֲצֵר תֵּאלַעֲקָא
מִן קֶדְם מְרִינְאִי

וְאַעַל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם
וּמִיַּד כָּל־לְחָצֵיכֶם וְאָנֹכִי
אֹתָם מִפְּנֵיכֶם וְאֶתְנֶה
לָכֶם אֶת־אֲרֻצִּים וְאָמַרְהָ
לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לֹא־תִרְאוּ אֹתִי אֱלֹהֵי
הָאָמֹרִי אֲשֶׁר אֲתֹם
יֹשְׁבִים בְּאֲרָצִים וְלֹא
שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי
וַיָּבֹא מֶלֶךְ יְהוָה וַיֵּשֶׁב
תַּחְתֵּהָ אֱלֹהִי אֲשֶׁר—
בַּעֲפָרָהּ אֲשֶׁר לִיוֹאֲשָׁאֲנִי
הָעֶזְרִי וְגִדְעוֹן בְּנֵי חֲבֵט
חֲטִיִּים בִּנְתֵּי לְהֹנִים מִפְּנֵי מֶדִּין

הד"ק

וְאֵלֶּיךָ וְאֶתֶּנָּה
אֶתֶּנָּה טַעַם
לִמְלֶכֶת לִנְחֻמָּה
וְלִנְחֻמָּה
וְלִנְחֻמָּה קֵס
בִּיחֻז וְעִנְיָן
בִּיחֻז לְעִנְיָן
וְיִצְחָק לְקִרְיָה
לְמַלְכָּה וְכֵן
כִּנְעַם מֶלֶךְ
עֶרֶב וְכֵן מֶלֶךְ
כִּנְעַן חֶסֶד
לְחֶסֶד וְיִבֵּא
וְשֶׁנֶּחֱמָה לֵךְ
חֵן לְיִשְׂרָאֵל

רד"ק

ויאמר אלנו ה' ש' חזיק עמך' אמר ל' נשם ה' ש' חזיק עמך' לפיכך חזקנו גרשון חס כן
 שגברא חלמים חתה ונשלחונו חתה נא העסק ל' חות דענו ויאמר אלנו חס כן מנחת חן
 בעמך ונ' שחתה מנכר עמי נשם ה' וקחת שפסק ל' קורא קחש שינח מן קשר' וינה
 שזמן ויאמר אלנו ה' קר' חמלך נשם ה' כיון שכתב בעלך שבראך לקאשע ויאמר ה' חל
 ויאמר' אלנו ונ' שחתה כמו שחתה בעל קשין' כמו עד שקמית דברא שחשין בפניו כמו

בפניו ונשמו
 שין שחתה לדחין
 על קאלף ונ'
 שחתה מנכר
 עמי נשם ה'
 וגרעון נא ויש
 גדי עזים
 למנחם שפסח קיק
 יוס תכופת קשמר
 לכך נא וקח נלל
 לחס שפריס'
 וקמרק קמיס'
 שכתב נלל קשר
 נלל כן לט שזן
 מנחם קשר וקיונח
 מנחם ונכר קמרק
 חזו קינן וחזו
 שח נקשר
 קספרי קמרקיו
 וקורא שח כמשפס
 קשמנות מנח
 קמשקל ורחיות
 נמנח רבין אשר
 שזכר חותבכל
 קקמונח' כפרד'

ויאמר אליו יהוה כי
 אחיה עמך והבית
 את מדין באיש א
 אחרי ויאמר אליו
 אסנא מצאתי חן
 בעיניך ועשית לי
 אות שאתה מדבר
 עמי אלנא רתמוש
 מזה עד בואי אליך
 והוצאת את מנחת
 והנחת לפניך ויאמר
 אנכי אשב עד ש
 שובך ונדעון בא ו
 ויעש גדי עזים ואיפת
 קמח מצות הבשר
 שם בסל והמרק שם
 בפרור ויוצא אליו
 אהתת האלה ויגשו

ואמר ליה ש' ארי
 יהא מימרי בסעך
 ותקטול ית מדין כנכר
 חר' ואמר ליה
 אס כען אשבחור
 רחמין בעיניך ותעביד
 לי את ראת ממלך
 עמי לא כען תעבי
 מבא עד מיתא לוחך
 ואפיק ית תקדובתי
 ואניח קרבך ואמראנא
 אורך עד רתתוב
 ונדעון אתא ועבד
 גדיא בר עזי ו
 ומליתא דקמח
 אפא פטירא בשרא
 שוי בסלא ותכשילא
 שוי בקררא ואפיק
 לותיה לתחות אילנא
 וקרב'

רלב"ג

אלנו חס כן
 עד טוי חלך זה
 נס כן לעד שזה
 קעטן קיק נקין
 כמו קעטן שזרה
 בעלך ה' נמח
 וחשית כמו שחש
 ענדים לבר שס
 בעזרת קאל'
 וקח גרשון שחל
 חות שיכר מנח
 שחח נלל בעל חות
 ה' כדי שוכר
 למנח על דבריו

וחס קיק

יהא מימרי בסעך' חל רחמין בעיניך' חל רחמין בעיניך' וירא גרשון

דלגן

רל"ג ויטן אלע יא קאל מלך יא שוכר וקאל עד וילמד יא לה שאלו רטן שוכר קים זא ש
 סם וקם אמן דבריו באל קשם ידבר כ קטל ידבר בשם שאלו וקפא שאלו אמן שאלו
 קטל קים דבריה קטל אלה שאלו אלה קטל אלה עד קטל אלה בזה האופן כ ראשית קטל
 מורה שזה קטל קים דבריו ואלו אלה אלה שאלו אלה בזה האופן כל שאלו אלה קטל
 דבריו וקטל אלה שאלו אלה קטל אלה עד קטל אלה בזה האופן כל שאלו אלה קטל
 דבריו וקטל אלה שאלו אלה קטל אלה עד קטל אלה בזה האופן כל שאלו אלה קטל

ד"ר ויט
אין

[illegible]

וְאֵת־פֶּנֶא לִיהִי וְאָמַר
אֵינִי לְבַח־לָךְ דָּין ו
וְתִפְרוֹק יֶתֶבְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִדָּא רַמְדֵּינְאֵי הִלָּא
שְׁלַחְתָּדִי וְאָמַר לִיהִי
כִבְעוּנִי בְמַה אֶפְרוֹק
יֶתֶב יִשְׂרָאֵל הֵא זִרְעִיתִי
זַעֲרָא כִשְׁבֵט מִנְשָׁה
וְאֵנָּה חֵלֶשׁ בְּבִרְתִּי
אָבִיא

וַיִּפֶן אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר
לֵךְ בְּכַחְזָהּ וְהוֹשַׁעַת
אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּף מָדִין
הֲלֹא שָׁלַחְתָּנִי וַיֹּאמֶר
אֵלָיו מִי אֲדֹנִי בְמֶלֶךְ
אוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל
הִנֵּה אֵלָּי רֹדֵף
בְּמַעֲשֵׂה וְאַנְכִי הַצֶּעִר
בְּכִירַת אֲבִי

אס יסך מושיע
בד' ית יסר וג'
וזו מעולר מעל
למי שידע עטן ק
קטולק וקנש חנן
ל' קטולר ככד
זק ידמה ט
עמדא לגרען
מלח כח כוסק על
קנש שקיקל קולס
זה כדמיון מל
שחנן לשאק
שיעמד על לב

יהי קולך שלחן ערוך המלה הזאת הברא לחוק
המנהג וכן קול שמעתי בתי קול עמידת
חזק ואמן ויאמר אלנו יי אדם
לשון קול עדין לא ידע
נרשע כי מלאך יהי קולו וכן אמרנו בשם
כי אדם צורך קולו וקין מפט

אחר ופאפן אדער דעמין אז ברוד אחרי קמעה
למך על יד אמואל ודמה אשבו קים אד קאלף
ממה אים נדשן קה אלפ קדל בעמעה ולזה קים
נחליאש לאמר אד יריב ל יומת עד קבד

הזקק ואיננו בלשון רבים כי כן מופגגו המלה כמו אדשך אדשו ואלת מדבר בעדו
כדי שלא יתחלק בשם המכבד אבל זה בלשון רבים ליחד מדבר בעדו וית' לשון קדש בדעיה
ולדעת איננו גרעין זה מכבד הקנה לא מכבד המלך כי עדין לא היה יודע שקנה מלך חלף
החלק שבת ארבעה עשרה שר החלק הוא חלק של משה ות' ורשת ושרי ארבעה עשר
ויש מפרש חלף כמו את חלקי שפ' שר ואדון כ' חלקי שפ'

רדק

ויבן שם גרען מוֹבַח לֵאמֹר ויקרא לו
 שֵׁם ויקרא גרען למוֹבַח לֵאמֹר
 ויקרא שֵׁם ויקרא גרען למוֹבַח לֵאמֹר
 ויקרא שֵׁם ויקרא גרען למוֹבַח לֵאמֹר
 ויקרא שֵׁם ויקרא גרען למוֹבַח לֵאמֹר

ויבן שֵׁם גרען מוֹבַח
 לִיהוֹה ויקרא לו יְהוֹה
 שְׁלוֹם עַד חַיִּים הוּא
 עוֹלָמוֹ בְּעַפְרָת אָבִי
 הַעֲזָרָה

ויהי בלילה ההוא
 ויאמר לו יהוה קח
 אֶת־פֶּרֶשׁ הַשּׁוֹר אֲשֶׁר
 לְאִבִּי ופֶרֶשׁ הַשֵּׁנִי שֶׁ
 שִׁבְעֵי שָׁנִים וְהִרְכַּת
 אֶת־מוֹבַח דִּבְעַל
 אֲשֶׁר לְאִבִּי וְאֶת־
 הָאִשְׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו
 תִּכְרֹתָ

שבע שנים ואחש אהיה בן שבע שנים דא' שבע שנים
 כמו דתי כמו משבעה שנים שבע שנים יפולנדיק ורזל
 שוקק לט' שנים שאמרו ארש' בן לקיש אין מוקצה
 לט' אלא מוקצה לו שנים שנה' ופר' קשה שבע שנים
 ומקם אמרו שבעה קיה ואמרו ח' דברי קות' בנות
 בלש' חזק' ור' ור' וכל' ארית וכל' ארית ועצ' ארית
 ומקצה ובעד' ובעת מוצו

רלב"ג

וידמה שש' חנו' קמלך
 בשלמ' זה קמלך וקוח
 גם כן אמ' ל' בלש' שיקח את
 פר' קשור אשר ל' חנו' וקפסר
 שיקח זה קדנר שקיה בלש' קית' מדרגת
 מן מדרגת

ובנא תמן גרען
 מדבחה קדם ופלה
 עלוה קדם ש' דעבד
 ליה שלמא עד יומא
 הדין עד בען איתוהי
 בעפרת דאבורה
 דעורי ויהי
 כלילא הוא ואמר
 ליה סבית תורבר
 תוריר לאבך ותורא
 תננא דאתפטים
 שבע שנים ותפורית
 אנורא דבעל ד
 דלאבך וית א
 אשירתא דעלור
 תקוין

שקולד קשור קמל' וקנה קין מוקצים ז' שנים
 וזה יורק' זה קמשת קיה מעת קתלת קשעב
 כ' ש' קין תחת יד מדין שקרא זה וקיה לחנו
 מוצו לבעל וקאשר קית' חכל' ועקו קשם ית
 בלמשת קמל' חנו קמלך שיקרום את מוצו
 קמל' אשר לחנו ושיכרית קאשר קמל' חכל'
 ראש קמנעו

[illegible]

וְאָמַר לִיחַ מִלֵּאבָא
דִּימ סְכִית כְּשִׁרָא
וְיִת פִּטְרִיא וְאִחִיר
לְכִפְאֲרִימ וְיִרֵת
חֲכִשִׁילָא שְׁפֹד ו
וְעִבְדֵּי בֵן וְאִשִּׁיט
מִלֵּאבָא דִּימ יִת רִישׁ
שׁוּמִיתָא אֲרִבִּידִיח ו
וְקִרִיב בְּמִשְׁרָא
וּכְפִטְרִיא וּסְלִקֵּת
אִישְׁתָּא מִן טַרָא
וְאִכְלִית בִּישְׂרָא
וְיִת פִּטְרִיא וּמִלֵּאבָא
דִּימ אִיכְתֵּלֵק מ
מִלְּקִבֵּל עֵינֵיהִי ו
וְהוּא נִדְעֵן אֲרִי
מִלֵּאבָא דִּימ הוּא
וְאִמְר נִדְעֵן בְּכַע יִת
אֱלֹהִים אֲרִי־עַל בֵּן
חִוִּית מִלֵּאבָא דִּימ
אֲפִין בְּאֲפִין וְאִמְר
לִיחַ שְׁלֵם לֵךְ לֵא
תִּדְחֵל לֵא תַמְסִית

[illegible]

וַיְהִי בֵּלְלַת הַבֹּקֶר

וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלֵּאךְ
הָאֱלֹהִים קָח אֶת־
הַבָּשָׂר וְאֵת הַמִּצּוֹת
וְהָנֵחַ אֶל הַסֵּלַע הַלֵּז
וְאֵת הַמֶּרְק שִׁפּוֹךְ ו
וַיַּעֲשֶׂה כִּן וַיִּשְׁלַח
מִלֵּאךְ יְהוָה אֶת־
קָצֵה הַמִּשְׁעָתָא שֶׁר
כִּדְוִימַע בַּבָּשָׂר
וּבַמִּצּוֹת וְתַעַל הָאֵשׁ
מִן הַצּוֹר וְתֹאכַל אֶת־
הַבָּשָׂר וְאֵת הַמִּצּוֹת
וּמִלֵּאךְ יְהוָה הִלֵּךְ
מִעֵנִי וַיֵּרָא נִדְעֹן
כִּי מִלֵּאךְ יְהוָה הוּא
וַיֹּאמֶר נִדְעֹן אַחֲרָי
אֲדַע יְהוָה כִּי עַל־כֵּן
רָאִיתִי מִלֵּאךְ יְהוָה
פָּנִים אֶל פָּנִים וַיֹּאמֶר
לִי יְהוָה שְׁלוֹם לְךָ אֵל

פתח ותכל נפשי
 קורק שזה קעטן
 כסלם שהתכל נפשי
 קרוחא קמנחות
 קרוחא ואמן עזר
 ואן חזני בני ישראל
 לא שלמו ידו ויחזו את
 קאלקיס קורק על
 זק שקינו ראויים—
 שיאלמו דו פה—
 מפע ראותם ק
 קאלקיס—
 והשיב לו מלך יח
 אחד שעלם כלבך
 שלם היה יכול בדשן
 לראות שנים לך אל
 תרחל לא תפוזר

וְיָדִיעָה שֶׁאֵין לָהּ

לוֹיִדְוָה שְׁלוֹם לְכָא לְהַרְא לְאִתְּכוֹת:

דִּרְקָה חֲתָם תְּרִיעוֹן לִבְעַל

רִלְבַּנ חֲתָם תְּרִיעוֹן לִבְעַל

הַבְּעַל אֶת יִרְמְיָהּ מִיִּשְׁקָרְיָהוּ
בְּשֶׁלֶט וְנִתַּן אֶת מִזְבְּחוֹ מִמִּיתָם
עַד קִנְיָן אִם אֲלֵכִים קֹאֵף יִרְיָה
לְמִירְיָהוּ וַיִּמְתְּקוּ
כָּל קֹאֵף כְּעֶמֶם י
יִרְיָה חֲתָם וַיִּקַּם
אֶת שְׂמִיתוֹ בְּגִדָּתוֹ
וַיִּתְּן לָהּ לְחֵיתָהּ עֲלֶיהָ
יִתְקַל בְּרִס אֶרְכָּא
יִקְיָה עַד צִמְרָא
אִם צִמְרָא חֵיתָהּ
יִתְפַּרְעֶלָהּ כְּעֶלָה
אִרְיָה חֲתָם יִתְּן
אֶתְרִיקָהּ וַיִּקְרָא
יִרְמְיָהוּ בְּגִדָּתוֹ
רִיבֹסֶלֶס אֶת
אִתְּ כִּמְוִיָּהוּ
אֶתְּ חֵיתָהּ לִסְלָה
בְּשֶׁלֶט וְנִתַּן
כָּל שְׂמִיתָהּ

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-
רֵעֵהוּ כִי עָשָׂה הָרֶבֶר
הַזֶּה וְדִרְשׁוּ וַיִּבְקְשׁוּ
וַיֹּאמְרוּ גִרְעוֹן בֶּן-
יֹאשׁ עָשָׂה הָרֶבֶר
הַזֶּה וַיֹּאמְרוּ אֲנֵשִׁי
הָעִיר אִי־יֹאשׁ הוֹצֵא
אֶת־בִּנְךָ וּמִתְבִּינְתָּן
אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל וְכִי
כִרְתֶּם אֶת־הָאֲשֵׁרִים
עָלָיו וַיֹּאמְרוּ יֹאשׁ
לְכָל־אֲשֵׁר עֲבָדוּ
עָלָיו הֵאֱתֵם תְּרִיבֹן
לְבַעַל אִם אַתֶּם
חֹשִׁיעִים אֹתוֹ אֲשֶׁר
יִרְבִּילוּ וַיִּמְתְּעוּ הַבָּקָר אִם אֱלֹהִים הוּא
יִרְבִּילוּ בִּינְתָן אֶת־מִזְבְּחוֹ וַיִּקְרָא לוֹ
בְּיוֹם הַהוּא יִרְבַּעַל לֵאמֹר יִרְבֵּה
הַבַּעַל בִּינְתָן אֶת־מִזְבְּחוֹ וְכָל־מִרְיָן
וְעַמְלָק וּבְנֵי קִדְס נֹאסְפִי וַיַּחֲדוּ וַיַּעֲבְדוּ
וַיִּתְּנוּ בְּעַמְקֵי יִזְרְעֵאל

וַאֲמִרוּ גִבְרָהּ לְהַבְרִיָּה
מִן־עֲבָדֵי פְתֻלָּה הָרֶבֶר
וַתִּבְעֹו וַתִּבְעֹו וַאֲמִרוּ
גִרְעוֹן בֶּן־יֹאשׁ עֲבָדֵי
פְתֻלָּה הָרֶבֶר וַאֲמִרוּ
אֲנֵשִׁי קִרְתָּא לְיֹאשׁ
אֲפִיקֵת בְּרֶךְ וַיִּתְקַל
אֲרִיָּה חֲתָם אֲגֹרָא
דְּבַעַל אֲוִרִיקָן א
אֲשִׁירֵה דְּעִלּוֹה וַאֲמִרוּ
יֹאשׁ לְכָל־דְּקִמְעִלּוֹה
הֵאֱתֵן תְּתִפְרַעוֹן ל
לְבַעַל אִם אַתֶּן ת
תְּפִרְקוֹן יִתְּיָה דִּיתְפִּרַּע
לִיָּה יִתְקַל בְּרִס אֶרְכָּא
יִתְּיָה לִיָּה עֲפֹרָא אִם
עֲרֹךְ אִתְּכִיָּה אֶתְפִּרַּע
לִיָּה בַּעַל אֲרִיָּה חֲתָם
אֲגֹרָה וַיִּקְרָא לִיָּה
בְּיוֹם הַהוּא יִרְבַּעַל
לְמִיָּה יִתְפַּרְעֶמְיָה
בַּעַל אֲרִיָּה חֲתָם יִתְּ
אֲגֹרָה וַיִּתְּן מִדִּינָא
וַעֲמִלָּק וּבְנֵי מִדְיָנָא
אִתְּכִישׁוּ כִּדְרָא וַעֲבָדוּ וַיַּחֲדוּ בְּמִישַׁר יִזְרְעֵאל

אֲרִיָּה חֲתָם אֲגֹרָא
דְּבַעַל אֲוִרִיקָן א
אֲשִׁירֵה דְּעִלּוֹה וַאֲמִרוּ
יֹאשׁ לְכָל־דְּקִמְעִלּוֹה
הֵאֱתֵן תְּתִפְרַעוֹן ל
לְבַעַל אִם אַתֶּן ת
תְּפִרְקוֹן יִתְּיָה דִּיתְפִּרַּע
לִיָּה יִתְקַל בְּרִס אֶרְכָּא
יִתְּיָה לִיָּה עֲפֹרָא אִם
עֲרֹךְ אִתְּכִיָּה אֶתְפִּרַּע
לִיָּה בַּעַל אֲרִיָּה חֲתָם
אֲגֹרָה וַיִּקְרָא לִיָּה
בְּיוֹם הַהוּא יִרְבַּעַל
לְמִיָּה יִתְפַּרְעֶמְיָה
בַּעַל אֲרִיָּה חֲתָם יִתְּ
אֲגֹרָה וַיִּתְּן מִדִּינָא
וַעֲמִלָּק וּבְנֵי מִדְיָנָא
אִתְּכִישׁוּ כִּדְרָא וַעֲבָדוּ
וַיַּחֲדוּ בְּמִישַׁר יִזְרְעֵאל

וַיַּחֲדוּ בְּמִישַׁר יִזְרְעֵאל

ד"ר **ונצית**
מזרח

לְיָה עֶלְרָאָה קִמְעוֹ
קִזְקִי קוֹץ רִאָּה
קִסְלֵעַ שְׁקִירִית
עֵלְמִי קִנְשֵׁר וְקִמְעִי *

צמערער
 כהנא נבירא
 ופירוש צמקס
 קמיונא שברא
 קמענא שיוכ
 לערוך ססקמונא
 "ואתה קמר קמנא"
 וקמר קמיונא
 מצמקס שפיר
 קמיונא דבר אכ
 למקמקו לקמק
 קמיונא דבר לגמ
 מקמס שפיר יקו
 מקמיונא אית
 לעמ

וְתִכְנֶנֶּם מִדְּבַחַת קֶדֶם
 יִצְאֵלְהֶם עַל רִישׁ
 תּוֹקֵפֵי הָרֶזֶן בְּסִידָא
 וְתִסְבִּית תּוֹרָא ת
 תִּנְנֵנָהּ וְתִסְבֵּן עֲלֵהָ
 בְּאֵי אֲשִׁירְתָּא ד
 דִּתְקוּן יוֹדֵבֵר גִּדְעוּ
 עֲשֵׂרָא גִבְרִין מ
 מַעֲבְרוֹהֵי וְעֵבֶר בְּמֵא
 דְּמִלִּיל עֲמִיהֵי וְהוּא
 מִדְּרֵהִל מִן בֵּית א
 אֲבוֹהֵי וּמִן אֵינֵשׁ ק
 קִרְתָּא מִלְּמִיעֵבֶר
 בִּימְמַא וְעֵבֶר לִילְיָא
 וְאַקְדִּימוּ אֵינֵשִׁי ק
 קִרְתָּא בְּצִפְרָא וְהֵא
 מִהֲרַע אֲנִירָא דְּבֵלְא וְאֲשִׁירְתָּא דְּעִלוֹהֵי
 קִצְיָא וְיִתְּתוּרָא תִּנְנֵנָהּ מִסֵּק עַל מִדְּבַחַת
 דְּבִנְיָ

וּבְנֵי־מִזְבֵּחַ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ עַל־רֹאשׁ הַ
חֹמֶץ הַזֶּה בַּמַּעֲרֹסָה
וּלְקַחְתָּ אֶת־הַפֶּחַח הַשֵּׁנִי
וְהַעֲלִיתָ עֹלָה בָעֵץ
הָאֲשֶׁר־הָאֲשֶׁר־תִּכְרֹת
וַיִּקַּח גִּדְעוֹן עֲשֶׂרֶת
אֲנָשִׁים מֵעֲבָדָיו וַיַּעַשׂ
כָּאֲשֶׁר־דִּבֶּר אֱלֹהֵי הוּא
וַיְהִי כָאֲשֶׁר־יָרָא אֶת־
בֵּית־אֲבִיו וְאֶת־אֲנָשָׁיו
הַעֲרִימָעִשׂוֹתֵיהֶם
וַיַּעַשׂ לַלַּיְלָה וַיִּשְׁכְּמוּ
אֲנָשֵׁי־הָעִיר בִּבְקָרוֹהֶנָּה
נִתֵּן מִזְבֵּחַ חֹמֶץ
וְהָאֲשֶׁר־הָאֲשֶׁר־עָלָיו
עָלָה עַל־חֲמִזְבֵּחַ הַבְּנוּיִ

ר"ל ב על ראש המעשה הזה הוא קלע שהיה עליו קשר והמעות במערכ
ל' צמקן המסודר בו שיוכל להצות בו מוצנח וזה שיקריב בו קפר
הקורא לאל ויעלמו ענף בעצ האשרה וכל זה היה הוראת שעה כמו ש' ארז' וז
כעשה בזר ונחון וכללה ובעצ האשרה והיה עשה מקמוקצה לעו' קרבן לש' ס
יראה שבעשותי עבדך האמונה שגדל צה השלם לו הקהלה והקהלה עבדך מימי שחי
קנאני סעודי עו'

והנה היתה כוונת
להוסיף בגדשן
אמונה נשי ונשי
שזה העטף לא היה
יכול לגדשן לעשות
הוא לבדו קראו
אנשים מעבדיו
יעזרוהו בזה עם
שזה היה קדוש ה
האם וקיה מן ה
הראוי שיהיה
בפרקם יאליטמנה
שקו חפץ והמסכת
המעט שישלם בו
זה הוא ונעל ירח
את צבת אצלו ואת
אנשי קצ' שימנעו
אותו מעשות זה
היה עשה זה צום
להוסיף בזה פרכו
ואז כאשר השכימו

אִשִּׁי קָטָן בְּבֶקֶר רִאשׁוֹ שֶׁמִּתֵּן קִבְלָהּ וְהֵאָחֵז אֶחָד עָלָיו כִּי הָיָה קָטָן עַל קִמּוּצָהּ קִבְּלָהּ שֶׁאֵין
נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ קֶצֶת חֵיבָרִים שֶׁלֹּא נִשְׁאָר כָּלֹל תֵּלָם שֶׁנִּשְׁאָרוּ קִדְּמוּ וְהָיָה בֵּין סִימָן קִבְּרוּ שֶׁ שֶׁזֶה קִפְּרָה הִיא אִם
שִׁפְטָהּ זֶה מִלִּיאָמֶר כֹּלֵל מִצְוָה קִפְּרָה שֶׁהִיא קִבְּרָה וְהָיָה שֶׁהִיא קִבְּרָה וְהָיָה שֶׁהִיא קִבְּרָה וְהָיָה שֶׁהִיא קִבְּרָה
בְּעֵצ מִרְוֵת הַכֹּהֲנִים עַד שֶׁחָשַׁב לְהַמְיִיתָ עַל זֶה לֹלֵךְ מִלֵּךְ לִפְנֵי אֵלֶּיךָ אֲדוֹמָה־

גדען אלס קירע לע
ספן שכולת קטורא
יתברך אלס רע-
לפנות אים קורא קיה
ראוי לעם גדול כזה
וישבם ירבעל
ונג

2

וַיִּשְׁכַּם יִרְבֵּעַל
וַעֲשֵׂה קִדְשׁוֹ *
הוּא גִדְעוֹן וְכָל הָעָם
אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּחֲנוּ עַל-
עֵין חֶרֶד וּמִתְנֶה מִדִּין
מִנְבַּעַת הַמִּזְבֵּחַ בְּעַמְקִי וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל גִּדְעוֹן רַב־הָעָם אֲשֶׁר אִתְּךָ מִתִּי
אֶת מִדִּין בִּידָם פֶּן יִתְפָּאֵר עָלַי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר יָדִי וְזִשְׁעִי לִי

וְאֵלֶּם יִרְבֵּעַ הוּא
יִדְעוּ וְלֹא עֲמִי
רַעְמִי וּשְׂרוּ עַל עֵין
חֲרָד וּמִשְׁרֵית מְדִינָה
שְׂרִיף לְקַבְּלֶיהָ
מִצְפּוֹנָה מִגְבֵּעָה

ולא כמפיק לראות
בראשון כי מדרך
קדושה שתמשוך
הלחות ולזה שאל
לית שטת הפך קח'
וקח שיקים חורב
על קדושה לברך
ועל כל הקרצ' יקים
מל' וקבוצ' בשם
כי לכתוב ה' חל' חל'
קחותות ועל יד

הַבְּנֵי עַם אֲנִי
קָשִׁי וְעַם אֲנִי קָשִׁי
עַל יַד בְּנֵי אֲנִי
הוֹדִיעַ לִי זֶה קָשִׁי
בְּמִרְיָהּ הַבְּנֵי אֲנִי

דמסתביא למישראל ואמרין לנדרעון סג
עמארעמך מלממסרית מדינא בדיהון
הילמא יתרברבון מן קדמי ישראל
למימר יהינא פרי יקרילנא

ד"ק

ורוח ה' לנשק את גדעון כהרעמו ורוח גבורא מן קדם ה' ויועקב אביעזר • כ
ממשפחה ויהי כן וישבם ממחרת שקיה טל על הגזק יותר מצמקם אחר כמון שקוא
אומל מלח קספל מים אכל על כל הארץ חורבן נתיקיים שקברית ברוח
על כל טלח מעצב כמון שאמר רבותינו זלמן מנח לן דלח מעצב דכתיב ויאמר אליה קדש מתעצב
בלעד אלא חכמי ונע וכתב לך בראש אלהים מעצב נע ואל טלח קאמר לך למעמד דלח מעצב
וט מחר דלח

ד"לכג

ורוח ה' לנשק את
גדעון זל רוח
גבורא כמון שתי
ויתכן עוד שדרכה
עלנו רוח קדש
ותקע נשופי
וכעצב כל משפחו
אביעזר אחיו
וקם יושב עפרה
ט קוץ ריח
ממשפחה וקיה
אדון להם ולזה לן
קוצר לשון להם
מלחמים
וקם גדעון קיה
מלחמין ואין מן
מלחמין ושאלנות
מקשי קם וקיה
מושיע בדוכאשר
דבר

ורוח יהוה לבשה את
גדעון ויתקע בשופר
ויועקב אביעזר אחיו
ומלאכים שלח בכל
מנשה ויועקב גם הוא
אחריו ומלאכים שלח
באשר ובבלון ח
ובנפתלי ויעלו ל
לקראתם ויאמר
גדעון אלהים אם
ישך מושיע בידי את
ישראל באשר דברתי
חנה אנכי מציע את
גוה צמר בגרן אם
טל יהיה על הגוה לברכה
ועל כל הארץ חרב
וידעתם כי מושיע בידי
את ישראל באשר
דברתי ויהי כן וישבם
מחרת ויזר את הגוה ומן טל
הגוה מלא הספל מים

ורוח גבורא מן קדם
ה' לנשק את גדעון
ותקע בשופר
ואיתבניש אינש א
אביעזר בתרווה
ואוגרין שלח בכל
תחום מנשה א
ואיתבנישואף אינן
בתרווה ואוגרין שלח
בשבת אשר ובשבת
ובלון ובשבת נפתלי
וסליקו לקדמותהון
ואמר גדעון קדם יי
אם איתך פרק בדי
ית ישראל במא ד
דמלילתא הוא אנא
מחיתית גוה צמר
בבית אדרי אם טל
יהיה על גוה צמר
ועל כל ארעא ובשא
ואידע ארי תפרוק
בידי ית ישראל במא דמלילתא ויהי כן
ואקדים מיום ארבתרוה ועצרת גוה
ונפץ טלא מן גוה צמר לקנא דמי

רדק

קמלקן כדס אין זק דרך כריעם בלוק בלשון על כדס
 קבל רפא וכן בך על כדס וקאל דעסין ויקרו את
 כדק קעס כדס כדקעס קלכו למקומם לקחו קעס
 קנשאים עמו וכן שופרותים שקיו עם מקצתם להריע במלחמה לקחו עמו כן
 קנשאים כדי שיקא שומר כד כל אחד מן קלש מאות קנשאים ויריע תרועה

רלבג וקחו
 כדס
 קעס כדס וסופרותים
 כדי שיקא שומר כד
 כל אחד מקס וירמק

גדול לנבי
 מחנה מדין ומלת
 כדק מוכרר נ
 נמקס סמוך ט
 משפטו כד
 וכמוהו ועמו כדק
 כליפה שערים
 וזולתם שכתבו
 נספר מכל עמל
 קדקדוק וכן י
 תרגמו יעקב
 יתוודי עמל

ומדין ועמלן

ויהי מספר המלקקים בידם
 אל פיהם של שמאות איש
 וכליתר העם כדעו על
 ברכיהם לשחות במים
 ויאמר יהוה אל גדיען
 בשל שמאות האיש
 המלקקים אושיע אתכם
 ונתתי את מדין בידך וכל
 העם ילכו איש למקמו
 ויקחו את צידה העם בידם
 ואת שופרתיהם ואת כל
 איש ישראל שלח איש
 לאהלו ובשלש מאות
 האיש ההוא ומחנה מדין היה לו מתחרת
 בעמק ויהי בלילה ההוא ויאמר
 אליו יהוה קוסרר במחנה כינתיו בידך ואס
 ירא אתה לדרתך אתה ופרה נערך
 אל המחנה ושמעתמה ירבו ואחר החזקנה
 ירד וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל
 קצרי החמשים אשר במחנהו

ויהוה מען רשדן בידהו ללוחמהו
 תלת מאה גברא וכל שאר עמא
 ברעו על ברכיהו למישת מיא
 ואמר יי לגדיען
 בתלת מאה גברא רשדן אפרוק
 יתכן ואימסר ית מדינא בידך
 וכל עמא ילון גבר לאתריה
 ונסיבו ית וזרעמא בידהו וית
 שופריהו ויתכל איש ישראל
 שלח גבר לקרוה וכתלת מאה
 גברא איתקף ומשרית מדינא
 שריא לקבליה משפולי מישרא

ויהוה בלילה ההוא ואמר ליה ית
 קוסחות במשריתא גברי
 מסרתניון בידך ואסדחל את
 למיחתהו את פורה עולימך
 למשריתא ואת שמע דימללון
 ובתר בן יתקפון ידך ותיחות ל
 למשריתא ונתתהו ופורה
 עולימך
 לסטר מוריא
 רי במשריתא

רד"ק

וזהו קרא נא וגו' וזהו ימים
בבקר מיתרם נקר נמרא' או
פירוש יסנו' כלמי יסנו' מקר קנלסד ויסנו
ל' וכן נקראת המעשה נפרק לפי שמונח
אותה על קראש' וכן ולפני הפירוק וכן

נמצא קופה
משיעשק נר
בפירות לרוב
של' ויאמר
ואו' ונ'

ואמר פיו כמו
שערשן קכסף
מקסינ' של' יקו
נמלחמה קקו
רק קכדיקיס ט
קכורש' על
כרכה לשון קי
סימן ל' אשר כרש
ל' על ונ' קרש
מונח טמי נדשן
שקו שברין
ל' בטחא שלן
קוף שקו כורש
על כרכס' ט
ל' שקי כרין
מקס על קמיס'
וכן ל' בטחא קא
שקיס' ויאמר
ואו' על

ובען אכלי מעוקרם
עמא למימר מן דחל
וועיתוב ויתברך
מטורא דלעך ותב
מן עמא עשרין ותרין
אלפין ועשרא אלפין
אשתארו ויאמר
לנדעון עוד עמא סגיא
אחית יתרון למי
ואבחריון לך תמוניה
כל דאמר לך דין יול
עמך הוא יול עמך וכל
דאמר לך דין ל' א
יול עמך הוא לא יול
ואחית ית עמא למי

ואמר י' לנדעון כל
דלחין בלישנא מן
מיאבמא דמלחין
בלבא תקום יתח
בלחורוהי וכל דיכרע
על ברבוהי למישתני

ברכו לשתיה נא ית' נ' מן משיעשק' קס
ל' ילכו עמך סכך קס לפיכך ל' כרוע למט' עו'

רלב"ג

וקרא לנתיב כל איש אשר קרא ירא
ואחד כמו שאמרש זק נעו' עד שבא
המעלה שם למכר לשאל' ל' כחם נצבו אויב' קס
בזאת המלחמה אך קימ' זה מלחמת קס' אשר קרא כלם קס
וארען בזה ויפטר שישטס נבקר לשון מקר קנלסד

וקרא לנתיב קס' נב' ל' רכב קס' שישירו
עמו וולת' המלקק'
כרס על פיקס ט
זק מור' על קריעות
וגבור' ואולס אשר
כרש על כרכס
לשת' קס ענל' ורצו
שיסנו לקס' וקפ
נמלחמ' קא' קנדיל
מק' בעל קעצרו
ורס קלכ' ט קאס
קיל קוא י' מעט
שכדו כמו ש' זל
כ' משוח מלחמה
וקר' קא' קנדיל
וכז קעטן קסט
קנדיל קעטל' ול' קשיר' ט קס
קכדיקיס וקכורש'
וקכורי' וקסמיו' א
קישלנד וקכסלנד
קחוק כמו ש' קס
קס' ט' כ' קא
כעצמו נמלחמ
קכנחא

ועתה קרא נא באנו
העם לאמר מי ירא
והור' ישב ויצטר מחר
הגלעד וישבמן העם
עשרים ושנים אלה
ועשרת אפים נשאר
ויאמר יהוה אלהינו
עוד העם רב חורר
אותם אלהים
ואצרפנו לך שמו ויהי
אשר אמר אליך זה
ילך אתך הוא ילך
אתך וכל אשר אמר
אליך זה לא ילך עמך
הוא לא ילך ויורד את
העם אלהים
ויאמר יהוה אל נדעון
כל אשר ילך בלשונו
מן האדם באשר ילך
הכלבתי ציג אותו לבר
וכל אשר יכרע על
ברכו ל' לשתור' ו

רד"ק

ומדין ועמלק וכל בני קדם מן פת יסוד כפוש וקדמק יא' שמלך זה קים
מבט ערב לא מבט אלפז בן עשו" כופלים בעמק שוככים בעמק

ויבא" כלל חס' כע' ב"ו וקרי טור' ואחד קור' ט' אונות חקו' מתחלפות וקור' מעטן
הכלל חזקו כלו שמע רעש חס' שער' וכן כלל ערב קורין לרעש כלל כדא' ט'
שמע ורדא' אונת' ואל תרמק שאין שמע רעש קלח' ט' קים כלל וכן ישמע קלח' ט'

וירדא' דברי

הכס' אונת' ויתר

מזק' אונת' קים

מן כל אד' ש

שרש כלל כמו

מן קנה קנה

ופירושו ענת

שערים וטעם

כלל שקית' ו

כלי' כנולס

וקור' קנדר' ו

כדר' חדר' ו

ולא חדר' על

ג' כנולס' וכן

ת' חדר' דלח' ו

שערין וזר' ו

כעטן עשירית

קאיפ' קימ' ו

שערים כנולס'

וקים זה משל על

ישראל שקי' ו

קלסין כמו

ומדינא ועמלקא וכל

בני מדינא חרמ' במישרא

בנובא לסג' ולגמליהון

לית מנן בחלא דעל ביה

ימא לסג' ואתא גרעון

והאגברא משתעי ל

לחבריה חילמא ואמר

הא חילמא חלמית והא

חרד לחים שערין

מתהפך במשרית

מדינא ואתא עד מ

משכנא ומחיה ונפר

והפכיה לעלא ונפל מ

משכנא ואת' בחבריה

ואמר ליתרא אלהין

חרבא דגרעון בר' ואש

אינש ישראל מסר יי

בדיחית מדין וית

כל משריתא

ומדין ועמלק וכל בני

קדם נפלים בעמק ב

בארבה לרובל ומליהם

אין מספר כחול שעל

שפתהים לרבי' ויבא

גרעון והנה איש מספר

לרעהו חלוס ויאמר הנה

חלוס חלמתי והנה עלול

לחם שערים מתהפך

במחנה מדין ויבא עד

האהל ויכחו ויפלו ויחפכו

למעלה ונפל האהל ויען

רעהו ויאמר אין זאת

בלתי אם חרב גרעון בן

יואש איש ישראל נתן

האלהים בידו את מדין

ואת כל רוב מחנהו

רלב"ג

וידמק שקש'

קודיע'ו חק'

תקיק קישועה

טד שלש מאות

קאנשים קאלה

רלשזק יקיק

נשיתן שופרות

טד כלל וכדים

רקיס ולפדים

טערים נאש

עתיך קכדים

כאוסן ששזו זק

ואולס קכר

קכע' כעשע'

וקזק קש' לט

כעספר קקלס

ולתשכרו' זק

ממק שקורק

אמנות מק' שיעד

קלס קש' כלל

קלס שערים כל

קולקדרת קלס

שערים

ויעל גרעון

שקשערין פחותין מקקמין ומתגברין על מדין ומנצחין אונת' וימ' שקור' משל על גרעון שקית' משפחות
פחותה' ממשפחות מעשה כ' קור' קנה אלפ' קדל כעשק וג' ויעסכ' יסכ' למדין וכדר' כלל כע' שקיק דוד
כלל מן קכדיקים קלס שערים קור' זכות קשעמר שקד' בפסח' ויכחו ויפלו קלח' ויקפכו' קלח' מלמסח
לכעלה ונפל ראש קלח'

רדק

ומלחמם שלם וע' ולכדו את קמנים
קמפסיקות בין ארס לארץ כנען ולכדו
למס את קמנים שלם יוכל לעבור' ולא היו מים אל מני
קירדן אל מני ארס שקיו בדרכס עד בית ברק
שקרי אמן אחר ואת קירדן לרדוף אחריו וצו ואלמוכס'
וילכדו שמוע

נער
עורב אחד שקרג
שם עורב נקרא
ער עורב וכן יקב
זאב אחד שקרג
שם זאב נקרא יקב
זאב וית' יקב ז
זאב מיעד זאב
אול קמישור קקוא
קיק כמו יקב שקיו
לשפעות גמקות
סככ
ויאמר אלקס

ויצק אש ישראל
מנפתלי ומן אשר
ומן כל מנשה וירדפו
אחרי מדין ומלאכים
שלח נדען בכל הר
אפרים לאמר רדו
לקראת מדין ולכדו
להם את המים עד
ביתברה ואת חירדן
ויצק כל אש א
אפרים וילכדו את
המים עד ביתברה

ואת חירדן וילכדו שני שרי מדין את
ערב ואת זאב ויחרנו את ערב בעור
ערב ואת זאב חרנו ביקב זאב וירדפו
את מדין וראש ערב וזאב באו אל
נדען מעבר לירדן ויאמרו אליו איש
אפרים מה חרבך הור' עשירית לנו
לכלת קראות לנו בלכת להלחם
במדן ויריבון אתו בחוקר'

רלבנ

וקם כועקו בט ישראל
מנפתלי ומן אשר ומן כ
מנש ורדפו אחרי מדין לכלתם בעת שקיו סככ
וקיו נפלים ומלחמם שלם נדען בכל הר ארס
סידרו לקראת מדין ולכדו למס את קמנים עד
בית ברק ואחר

ואיתכנש אינש
ישראל משבט נפתלי
ומשבט אשר ומן
כל שבטיא דמנשה
ורדפו בחר מדינא
ואונדן שלח נדען
בכל מורא דאפרים
למיטר חותו לקדמות
מדינא ואחריו עליהון
ית מנותא עד ביתברה
וית ירדנא ואיתכנש
כל אינש אפרים
ואחריו ית מנותא עד
ביתברה וית ירדנא
ואחריו חירדן רכרבו
מדין ית עורב וית זאב
וקטלו ית ערב בשקף
ערב וית זאב קטלו
במישר זאב וירדפו

בחר מדינא וריש ערב וזאב איתא לית
נדען מעבר לירדנא ואמרו ליה אינש
אפרים מה פתעמא חרין עבדת לנא בריל
מה לא קרית לנא כדאולת לאנחא קרבא
במדינא ויריבון עמיה ברקן

קירדן כדי שלם יוכל
לעבור קמנים
וילכדו ויקרגס
נפיות למס קמלקל
פנס ואחר
וקם לקחו את עורב
ואת זאב שני
מדין וקרג אחר
עורב בער אחד
קרא אחד זה ער
עורב וקרג את
זאב בעינור אחד
קיתו תמונתו כ
בעינור יקב
וקראו אחד זה
יקב מנפתלי
קמעשק שחירעט
קלן מנ

דִּרְקָה

הלכה

ויתקע ששיר
הקדשים יתקע
הקדשים לזר
תקע כל קעס
תקע ופרוש
קדשים חלקים
כלו וקיה למדעם
קדשים
ויעמדו יז
תזע
שניב למדע
וירץ כל המדע
לזר כח שחמד
ויקסו ומה שחמד
ויריע תרועה
שבר ופחד כל
תרועת מוסע
ויקסו נדרת
נעט ראשין
ומלכס של

וְתִקְעוּ תִּלְתָּא מִשְׁרִינִן
בְּשׁוֹפְרֵי יָא א
וְתִכְרוּ כְּרִיא וְאֶתְקַפֵּי
בֵּיר שְׁמַא לִיהוֹן ב
בְּמַעְרִיא וּבְדִימִינְהוֹן
שׁוֹפְרִיא לְמִתְקַע
וְאִמְרוּ וְדַבְּאִמֶן
קִדְּסִינֵי וְנִעְזְרֵנָּא עַל
יְדֵי נְדָעוֹן וְקִמְּנוּ נִכְר
בְּאַתְרֵיהֶם סְחֹר סְחֹר
לְמִשְׁרִיתָא וְדַחֲתִית
בְּלִי מִשְׁרִיתָא וּיִכְבוּ
וְאִפְכְּבוּ וְתִקְעוּ תִּלְתָּא
מֵאֵל שׁוֹפְרִיא וְשׁוּי
יְיָ יִתְחַדְּגוּ כְּרִיא ב
בְּחִבְרִית וּבְכַל
מִשְׁרִיתָא וְאִפְכְּרִי
מִשְׁרִיתָא עַד בֵּירִי
שִׁטָּא לְעִדְרִית עַד
בְּקֵי מִישָׁר אֲבֵל
מְחֹלָה לְטַבְתִּי

ראש אשמורת קיטטוב' אחד עשר אינש קלנל וקטב בראש
אשמורת קקיי' קקיינו האומרים מדין ועמלק לאמור קימחם
סיקין שם הם ערים לפי שכל אנשי קימחם היו יסטים וידמק שכן
ס' לקט בראש כל אשמורת ואשמורת מימנמרות קלנל כ' אין
ישן אנשי קימחמק עד סוף האשמורת קראשונ' ולזה קאכרס

וַיִּתְקַע שְׁלֹשָׁה
הָרָאשִׁים בְּשׁוֹפְרוֹת
וַיִּשְׁכְּרוּ וּבְרִיסֵי יַחֲזִיקוּ
כִּדְּשֵׁם אֹלָם ב
בְּלִפְדִּים וּבִדְיָמִים
הַשׁוֹפְרוֹת לִתְקֹעַ
וּקְדָּא חֲדָב לַיהוָה
וּלְגִדְעוֹן וַיַּעֲמְדוּ אִישׁ
תַּחְתּוֹ סָבִיב לַמַּחֲנֶה
וַיִּדְּמַן כָּל הַמַּחֲנֶה
וַיִּדְּעוּ וַיִּנָּכּוּ וַיִּתְקַעוּ
שֶׁלֹשׁ מֵאוֹת שׁוֹפְרוֹת
וַיִּשְׁמַיְהוּ אֶת־חֲדָב
אִישׁ בְּרִעְדּוֹ וּבִכְרֵי
הַמַּחֲנֶה וַיִּנָּס הַמַּחֲנֶה עַד־
בֵּית־הַשֹּׁמֶת צִדְרָתָה
עַד שְׂפַת־אֵבֶל־כְּחוֹלָת
עַל־טַבַּתִּי

[illegible]

רד"ק

ויאמר שרי סבית אחד מהארים עמך
בעבר כלם לפי אמן ויאמר לשון יחיד
קבץ זמן ונלמוכע בדרך שאתה מתפאר שקולתו מיד
מדין ויאמר יתקוצ המדבר עמך קוצ המדבר
ופי ודשת עקוצ שחכ על שדכס וית' יתקוצ

על סוגי מדברא
ועל ברקמא ירחא
מדבריושפי שאלת
על קקוצ ערומים
וידוש עלקסברגלו
וכר ט סכ זק קיק
מקום קוצ וברקע
לפי נקרא ססקער
סביתכמו קרמלח
כסכ שדו שפרוש
קוצ לפי אמן שיכה
אותם בקוצים

הברקעס מין
מנויט קקוצים
וזכח נקרקר
שם נקנס
קצית פתיקה לסימן
קידיען שאל
כנסבאכטסקה על
שם עיר טאס
במאנוות מוטמים
וקוח לרובקודע
ויעל גדשן דק

רלב"ג

ומצת מדוע הכותש שרי סבית
שלא רע לזאת לזכר עם גדשן
ונס לא רע לתת להם כבודות להם ואמן להם גדשן
סבתה אית זמן וית' בלמוכע שדו יסרס על
זק שידוש נשרס אלקקוצים ואלקברקמס ועלם
מאס פחול ועפוקא

ואמר גדעון בכך בך
ימסר מן יתזבח וית
עלמנע בידי ואידוש
ית בשריוכזן על בוכי
מדברא ועל ברקמא
וסליק מתמן לפטאל
ומליל עמקון ברהא
ואתבוייתה אינשי
פטאל כמא דאתבו
אינשי סכות ואמר
אף לאינשי פטאל
למימר בך אתיב ו
בשלים איתרע ית
מנהלא דהין

וזכח וצלמנע בקרקר
ומשרייתחון עמקון
בחמשות עשר אלפין
כל ראשתארו מכל
משרייתבנ מדנהא
ודאיתקטלו מארה
ועשרין אלפין נברא
שיל פיר דרבא

אנשי פחול מעעס
שרי סבית ודהפעל
מזה הסעולת רב
לרוע הכותש עד
שלא קשכיוולעאד
בזיתקמלמל
אש זק קעז
קמעשי ונש
שככמוכל אנשי
פחול נעעס
אמן לעזן קמנדל
ולקדוניושטו חכל
קד ברכין
ונענע מלגלית
לקס שידנס וידמ
שוק קעטן כל קיק
כללם קקאר
שקתחיל נעלחכ
קמלמקד וקס
דקף אחריקס פס
גמאות קחשים
אשר אית וכבר
קיו זמן ונלמוכע

במקום אחד ששמו קרקר ומחמקס עמקס כחמקס עשר אלק ולח ירח גדשן מרדוק אחריקס לפיותם איהו
נבולס ונכיס וקיק ללח שלא קיו רוחים חיל גדשן
ואש עלם גדשן דק קסכט

רל"ג

קלם מונע עלות אפרים וגו' דמה
קלשים לשללן שקס עכנ' קשרי
וקנטרים לעכנ' קלמים אשר יכצרו אורס' ע
קעללן קימנתי' לעמי' וקמ' לפי' כסות' קלשי'
שכמרי' יות' מקנטרי' שמשפחה' וכזה שקס' כעש'

רד"ק

ויאמר אלעם מן עשית ענה ככס'
מן חסוד מן עשית חט' עמלתי
למן עשיתם ארס' כסוף קלם מונע עלות אפרים
דרך מלכלמן קמנותם שכס' מוכס' מקנדולים
שכס' או עלות נכס' מלכל מדין ומן עשית
גדשן כדק' קים' כסו

קכס' ע קלם קק'
קמלמיה וקרג' ק
קמנח שקיק רב ומן
ששיר קר קכס'
קס קעללתי וקל' דכר
קסן ככס' קכס' קן
קמרים לכדו שרי מדין
קסן קעללתי ככס' כל
קמנח קלם שקיו שרי'
קנדולים וקו' שרמ' קלם
קונעללתי אפרים—
שכס' לרכס' כסוף מן
קמלתי קכס' שכס' ק
קמנח שקיק' וקו'
קכס' קכס' קלם
ע קמנח קלם מונע
קמנח קלם ע קי
קדין כסל' ככס' וית'
קלם מדין קלשי' דכס'
קפרים מקק' קל' דכס'
קכס' קכס' קכס'

ויאמר אליהם מה עשיתם
עתה כבס' הלא טוב עללות
אפרים מבעיר אביעור בירכס'
נתן אלהים את שר' מדין
את ערכו ואת זאב ומה יכלתי
עשות בכם אז רפתה רוחם
מעליו בדברו הדבר הזה
ויבא גרעון הירדנה עבר הוא
וישלש מאות האיש אשר
אתו עפים ורדפים ויאמר
לאנשי סבות הננו נא בברות
לחם לעם אשר בדגליכי
עפים הם ואנכי רדף אחרי
זבח וצלמנע מלכי מדין
ויאמר שרי סבות הב' זבח
וצלמנע עתה בדרך כי נתן
לעבאך לחם

ויאמר לחון מה עברית בען
כוותכון הלא מבין חלשניא
דכס' אפרים מתק' אדכס'
אביעור בירכס' מסר' ית
דכס' מדין ית עורב' וית
זאב ומה יכלית למעבר—
כוותכון ככס' נחת רוחיהון
מניה כמללותה פתגמ'
הדין ואתא גרעון לירדנא
עבר הוא ותלת מאה נכס'
דעמיה משלהן ורדפין
ואמר לאנשי סבות הב'
בען פתא דלחמא לעמ'
דעמי ארי משלהן אינן
ואנא רדף בתר זכר'
וצלמנע מלכי מדין
ואמר דכס' סבות ה'
הב' אילו זבח וצלמנע בען
מסרין בדרך ארי נתן
לחילך לחמא

רפה וראויק' קדנש' בירכס' וגו' ומן יכלתי עשית שיקא חסוד כמנחם שלכס' אז רפתה רוחם רוח
ככס' כסו אל תכל'
אחרי זכס' וכלמנע שלכס' עכס' תכל' את קירדן
ומנח' ויאמר לחם יסר' קל' תפול ככס' לחם וגו' ויאמר שרי' ככס'

רד"ק

ויקח ויורש בקם כתרנו וגדל עליון
מן וידוע חל' שמואל לשו' שדרמ' ויהי
לפרש' כמשמעו שדוריש' פשט' עם מקוצים ורש'
פ' וידוע בקם והגד' כדק' כ' זאת קמקח' מנח' רש'
טועק' ואת' ויקדו' את' חש' קשר' מק' סלח' חמ'

רלב"ג

וזה אחד זה שכבר קיים לחשי
סבור לחשי פטור מן שחמ'
לפס' חס' קצ' חש' חזר' וג' שאל' לפס' חזק' פס'
דומה לפס' שורש' ט' תלרס' ותמונת' וחמרו' ל'
ט' תלרס' כתר' גדשן' וכל' קס' תלרס'—
כתל' כט' קמלך

כחל' פס' חס'
לענין' את' קמגדל'
לפ' שקיו' טמח' ט'
ועקו' עזור'
ועשה' קד' חר'
אש' קשר' חול' קיו'
לחמ' עמו' כשנ'
לענין' את' קמגדל'
ויאמר' ח' פה'
קחש' חס'

ויבא אל אנשי סבור
ולאמר חנה זבח ועלמנע
אשר חרפתם אותי ל
לאמר הכה זבח ועלמנע
עתה בידך כנתן לאנשיך
היעפים לחס' ויקח את
זקני העיר ואת קוצי ח
חמ' ברואת' הברקנ'ם
וידע בהם את' אנשי
סבור ואת' כגדל פגואל
נתן ויהר' את' אנשי
העיר ויאמר אל זבחו'—
עלמנע איפה האנשים
אשר חרנתם בתבור—
ויאמרו כמון' כמותם
אחר' בתאר' בע' המלך'
ויאמר אחי בני אמי הם
הו' יהוה לזה ח' יתסאתם
לאחר' גתי אתכם'

ואת' לוח' א'
אנשי סובות
ואמר הא זבח
ועלמנע ר'
רחס' דתון ית'
למימר' חבאילו
זבח ועלמנע בען
מסיר' בידך
אחי' נתן לנכר'
משלח' לחמאי
ודבר' ית' סאב'
קרת' אות' כוב'

ט' קס' ית' חזר' חו'
חמרו' על' כט'
גדשן' ט' קס' קיו' חס'
כמו' שחמ' חזר' חז'
ויחמר' ליתר' כטור'
ודע' בזק' ט' תלר'
חזר' מקדו' חס'
קיו' כתר' כט'
גדשן' וקש' קיו'
תלרס' כתר'—
גדשן'

מדברא וית' ברקע' אונר' עליהו
ית' אנשי סובות וית' מנרל פגואל
תרעוקטל ית' אנשי קרתאי ואמר
לזבח' ולעלמנע איכא גבראי ר'
דקטלתון בתבור ואמרו כותך בן
אף אינו' חר' מנהו' כח' וארבע' מ'
מלכא ואמר אחי בני אימא אינו'
קיים הוא' אל' ח' יתסאתון לא
קטלית יתכון'

מק' תלרס' ונתכונתם
כמון' כמון' חס' חס'
חזר' ותרס' חזר'
לפס' וקיו' כתר' כט'
קמלך' כמו' שחמ' חס'
קס' ויועק' פ' חזר'
מקס' קיו' כתר' כט'
קמלך' כותך' כ'
ח' חזר' מנח' חזר'
דכ' מלכ' ותרס'
פרש' חס' חס'
חזר' כמ' חס'
חזר' כמ' חס'
חזר' כמ' חס'

ויחמר ליתר כטור קס קדו' חזר' חס'
חזר' כמ' חס'
חזר' כמ' חס'
חזר' כמ' חס'

רד"ק

ויעל גרשון דרך קטנות צוקלים
דרך ארץ קדר ועדר קאוכטס
צמדבר צוקלים שרועים מקובת המד ואין דרי
בביתם ונח קסמיכות על אותה שמוס כמו
לכתיא מלגס ושרוסו כמו שית צוקלים
משרית ערצאי

וסליק גרעון באר
משרית ערבאי דשון
בשכונן במדבר
ממדינחא לנבחור מתא
ומחא ית משרית
ומשריתא שריא
לרוחצין ואפכו זכר
וצלמנע ורדף בתריהון
ואחד ית תרין מלכי
מדין ית זכח וית צלמנע
וכל משריתא אויע
ותב גרעון בר יוא שמן
קרבא עד לא מיעל
שמישא ואחד עלימא
מאינשי סבות וישאליה
ובתבליה ית רברבי
סבותות סבהא שבעין
ושבעא גברא

דשון בשכונן ב
צמדברא מקדס
לנבחור ויגבהא שון
בערי ישראל
וישב מלמנעלה
קחרס כמו
שית עד לא מיעל
סימנא קודס טח
קסימנא וקחרס נקל
קסימנא כמו קאומן
לחרס ולח יורח
צמרס ית קחרס
ויקיק מלמנעלה
כמו כעלות גדיס
ביתו כלומן מרס
קפבק אור קסימנא
אופ עד קחרס לח
קקנה קחרס בעד
קסימנא גבוקה כל
קסימנא קסימנא
עדיין למנעלה כר

רלבג

וקש על גרשון דרך קטנות צוקלים
לחקור צאי זה מקום זנח וצלמנע או
לראות חס נחלון שס או כדי שאל יראו ונח ומנחמס
עד קיותו עליקס וקנה על גרשון וקנה קימנח וקמנח
קיק נחמ נמקס קמנח ולח קרנשו ט עד צאו ונשו מנש
זנח וצלמנע ורדף
אחריקס ולכרס
וקחרד כל קימנח
קקין תשנש סיקיק
קילגדשון ר
מאשר חרס ט לנח
קיק ויתכן שקראו
גכ קרנ לנח
ולגרשון ל
לחקוריס וקנה ש
גרשון מן קמנחמנח
מנע קקתחיק
קסימנא לעלות ט
לנח קיק כשנח על
מנח זנח וצלמנע
וכו

ויעל גרעון רדף
השכונן באהלים
מקדס לנבחור ויגבהא
ויך את המחנה
והמחנה היה בטח
וינסו זבח וצלמנע
וירדף אחריהם
וילכד את שני מלכי
מדין את זבח ואת
צלמנע וכל המחנה
החריר וישב גרעון
בן יוא שמן מ
המלחמה מלמנעלה

החרס וילכד נער מאנשי סבות
וישאלהו ויכתב אליו את שרי סבות
ואת זקניה שבעים ושבעה איש

ברקיע שאל ככס עדין תחת קחרס ויל טל קלנה רדף גרשון אחרי זנח וצלמנע ונכד כעלות קסימנא
שכמן קימנחמנח וזהו מלמנעלה קחרס וילכר כער מנחשי סבות וישאלו ויכתוב אל
את שרי סבות ואת זקניה כדי שאל יסכס

וַיִּקַּח וַיִּתְּעַבְקֵם כְּהֶרֶם וְגֵרָה עַל־מֶלֶךְ
 מִן וַיִּדְוֶה חֵלֶי שְׂמֹאל לְשׁוֹ שְׂדֵרָה וַיִּתֵּן
 עַל־שְׂמֹאלֵיהֶם פָּשֶׁם עִם מִקְצֵה וְרֵי
 וַיִּתֵּב כְּרִיאָה עַל־זֵיתָהּ מִסְמָח מִנְחָ רֵי
 וַיִּקְרֹן אֶת־לְבָשֵׁי־מַעֲרָ מִן־סֵלֶם אֶמֶן

בַּחֲלָמָם אִם
 לַעֲתֹץ אֵת הַמַּגִּדָּה
 לֹפֵי שָׁקִיּוֹ בְּמִסְחֵי בָּ
 וּפְּבֹקֵי עֲזֹרָה
 וְעֵשֶׂה קֶרֶב אֶרֶץ
 אֲשֶׁי הַעֲבָד אֶת־הַיָּד
 בְּלִמְמִיס עֲמֹן בְּשֹׁמֵר
 לַעֲתֹץ אֵת הַמַּגִּדָּה
 וַיֹּאמֶר אִי־יָפָה
 קִלְוִשִׁים

מִן הַלֵּל סוֹת כּוֹתֵם
 כִּמּוֹךְ כִּמּוֹקֵם נֵלֵם
 יֵחַד וְעַד יֵחַד
 לֵקֵם וְקִי כֵתֵלֵד כֵּם
 קִמְלֵךְ כִּמוֹ אֵחֶתְכֶן
 קֵם וְיוֹעֵזֵן פִּי יֵחַד
 מִקֵּם קִיָּה כֵתֵלֵד כֵּם
 קִמְלֵךְ כּוֹיָךְ כֵּן
 יֵחַד יֵחַד מִנְּבֹן כִּחֹן
 דֵּבֵר מִלֵּכֵךְ וְנִרְיָה
 פִּירוֹשׁ לֵף שִׁמְלֵת
 יֵחַד כִּפְרֵדֵת בִּטְעֵם
 וְאִמְנֵם קִמְלֵךְ ס
 כְּרוֹבֵב קִמְלֵךְ
 יֵחַם כֵּתֵלֵד מִשִּׁיָּד

[illegible]

וַאֲתָא לֹות א
אִינְשֵׁי סוּבוֹת
וַאֲמַרְהָא זְבַח
וְעִלְמִנֵעַ ד
דְּחִסְדָּתוֹן יִתְ
לְמִימְרֵי רַב־אֵילוֹ
זְבַח וְעִלְמִנֵעַ עֲבֵן
מְסִירִין מִדְּרָךְ
אַרְיֵיתָן לְנִבְרָךְ
מִשְׁלַחַן לְחֵמְאֵי
וְדִבְרֵי יֵת סְאֲבֵי
קִרְתָּא וְיֵת כּוּבֵי

מִדְּבָרָא וַיִּתְּ בִּרְקֵנָא וְנִדְרֵי עֲלִיחוֹן
 יִתְּ אִישׁ שִׁסּוּכֹת וַיִּתְּ מִנְּדֵל פִּטְאֵל
 תִּרְעֻקְטֵל יִתְּ אִישׁ קִדְתָּא וְאִמְר
 לִזְבִּיחַ וּלְעִלְמֵנְעָא יִכָּא נִכְרִיא ר
 דְּקִטְלָתוֹן בְּתַבּוֹר וְאִמְרוּ כֹּתֶךְ בֵּן
 אֶחָא אֵינוֹן חֵד מִנְּהוֹן כְּחֻזְאֵרְכֵּי מ
 מִלְּבָא וְאִמְרָא חֵי בֵּי אִימָא אֵינוֹן
 קִיִּים הוּא יִנְעֵל לֹקִי יִמְתֵּן יִתְּחוֹן לָא
 קִטְלִית יִתְּכוֹן

וַיֵּבֹא אֶל-אֲנָשֵׁי סְבוּרָה
וַיֹּאמֶר חֲנָה זָכַח וַעֲלַמְנֵעַ
אֲשֶׁר-חֲרָפְתָּם אוֹתִי ל
לֵאמֹר הִכָּה זָכַח וַעֲלַמְנֵעַ
עַתָּה כִּי יֵרָכֵם מִנֶּתֶן לֵאנְשֵׁיךָ
הַיְעָפִים לַחֶם וַיִּקַּח אֶת
זִקְנָהּ עִיר וְאֶת-קִוְיָ ח
חֲמַד בְּרוּאֵת הַבְּרֻקִּים
וַיַּדְעֵבָהּ אֶת אֲנָשֵׁי
סְבוּרָה וְאֶת כְּנָדָל פְּנוּאֵל
נָתַן וַיְהִי דָגָאֵת אֲנָשֵׁי
הָעִיר וַיֹּאמְרוּ אֶל זָכַח
עֲלַמְנֵעַ אֵיפֹה הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר חֲרָפְתָּם כְּתָבוֹר
וַיֹּאמְרוּ כִּמּוֹךָ כִּמּוֹהֶם
אַחֲרֵי כֵתָאֵר בֶּנִּי הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמְרוּ אֲחֵי בֶנִי אֲמִי הֵם
הֵי יְהוָה לֹוֹהֵי יִתְּסֵאתֶם
לֹאֲהַרְגָתִי אֶתְכֶם

וַיֹּאמֶר לַיהוָה בְּכֹדוֹ קִים קְדוֹתָיִים׃

ויעל גדען דרך קטומ צאלקס
דרך יאָן קדר ועדר קאוכמס
ציעדר צאלקס שרועס מקקס תפמד ואין דרי
ביתים וצא קסמיכות על אור קסמוס כמו
לכתי מלכס ושמוס כמו שית צארי
משרית ערדאי

דָּרְכָן נִשְׁכָּוֶטֶן בִּ
צִמְדָּרֶחַ מִקֹּדֶם
לְכֹנֶחַ וּנְזָהָה שָׁקֵן
בְּעֵרֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֵּשֶׁב׃ מִלְּמַעַלָּה
קִחְרָס׃ כִּמּוֹן
שִׁיט׃ עַד לֹא מִיַּעַל
שִׁמְשָׁח קֹדֶם עוֹלָם
הַשִּׁמְשָׁח וְקִחְרָס נִכְבֵּל
הַשִּׁמְשָׁח כִּמּוֹן הַחֹמֶץ
לְחִרְסוֹלָם יִזְרַח
צִמְרָס יֵצֵל קִחְרָס
וַיִּקֵּה מִלְּמַעַלָּה
כִּמּוֹן כְּעֹלֹת גְּדִישׁ
בְּעֵתוֹ כְּלֵיזָה מִרְס
קִפְחָק חֹנֶה הַשִּׁמְשָׁח
חוֹשׁ עַד חֶזֶק לֹא
שִׁקְעָה הַחֹמֶץ בְּעַד

שָׁהִיב קִשְׁמֵשׁ
עַד־יָן לַמַּעֲטָה כֹּה־

רלבג וקם עלה גדען דרך השכונת בחלום
 לחקור מאי זה מקום זבן וצלמנע או
 לראות אם נמצאו שם או כדי שלא יראוהו זבן ומחמקם
 עד היותו עליהם וקם על גדען וקרב המערה והמחצ
 היה במחצ במקום הקורא ולא הרגשו ט עד באו ושמו מעם

וַיַּעֲלֶה עֵזְרָא הַכֹּהֵן
הַשֵּׁכֵן בְּאַהֲלֵים
מִקְדָּם לַנִּבְחָ וּיְגִבְתָּהּ
וַיַּךְ אֶת הַמַּחֲנֶה
וְהַמַּחֲנֶה הָיָה בְּטָחִי
וַיָּנֹסוּ זִבְחָ וַיַּצְלִמְנֵה
וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם
וַיִּלְכְּדֵם שְׁנֵי מַלְכֵי
מִדְיָן אֶת־זִבְחָ וְאֶת־
צִלְמִנֵּה וְכָל־הַמַּחֲנֶה
הַחֲרִיד וַיֵּשְׁבֵּה עֵזְרָא
בֶּן־יֹאשָׁפָט מִן־
הַמַּלְחָמָה מִלְּמַעְלָה

הַחֶרֶס׃ וַיִּלְכֹּד נָעֹר מֵאֲנָשֵׁי סְבוּרָה
וַיִּשְׁאַל הוּא וּבְתוּלָיו אֶת שְׂרָי סְבוּרָה
וְאֶת זִקְנֶיהָ שְׂבָעִים וּשְׁבַעַה אִישׁ׃

ברקיע שלם ככנס עדין רמת הארץ ויל כל הלילה רדף גדעון אחרי זמנו ונלחמו כעבד בקר בעלות השמש
 שבמן המלחמה וזכו למעלה הארץ וילבר כער ינחשי סבות וישאלו ויכתוב אל
 את שרי סבות ואת הקטא כדי שלם ישכס עד טאון העיר ויקח את זקק העיר

ד"ק

ויק"ו וקמטיות ות' כללית ויפ' מן כסף
 ושלל וסרסו נמיטות כל זקב שפאין
 כזן נפ' שקול קצרי" ויעש אותה גרען לפד'
 עשק אותה כזין חגרה או מלגש זקב קצב אותה
 בעצרו בעפרה שיקה לזכרון קתשועה בגדולה לראות

כמה קים קים ככד
 שכןמני חשונתקס
 קים כלקזקב קמנ
 וקנז עשק אותה ל
 לטובה ואחר מנות
 וכן ישראל אחריו
 ועשו אותה אלה
 דכתי' ויזכר ישראל
 וע' וכדכרי רט'
 זל במשתמורה
 לפד עמנו כ
 כמרח ויעש אותה
 גרען לפד'

ולך יונעל'

ויאמרו נתון נתן ו
 ויפ' ש' אתה שמלה
 וישליכו שמה איש
 גזם שללו ויהי מ
 משקל גזמי הזרוב
 אשר שאל אלה
 ושבע מאות זרוב
 לבד מן השחרנים
 והנטיפות ובגדי ה
 הארגמן שעל מלכי
 מדין ולבד מן ה
 הענקות אשר בצוארי
 גמליהם ויעש אתו
 גרעון לאפוד ויצג
 אזהו בעירו בעפרה ויזנוכל ישראל
 אחריו שם ויהי לגרעון ולבירתו
 למוקש ויבנע מדין לפע' בני ישראל
 ולא יספו לשאת ראשם ותשקט
 הארץ ארבעים שנה
 במי גרעון

ר"לכב

קמטיות קן כל זקב קין קמטיות
 ט קמטיות וקנז קצרי" קמטיות קן
 כמו ענקים וקן תכשיטין ושומעין בעל'ר" וקצ'
 עשק גרען מקזקב קזה אפד וקנז כדמיון ק
 קמטיות וידמה ששק זה להזכיר קש קזה וקנז
 קש אחריו כל יסד

ואמרו מיתן נתן
 ופ' ש' ית בסות'
 ורמו לתמן גבר ק
 קדשיהמן ביהתאי
 והוא מתקל קדשי
 דהבא דשאל אלה
 ושבע מאה דהבא
 ברמן סחרונע'
 וכליליא ולכשי א
 ארגונא דעל מלכ'
 מדין וברמן ענקיא
 דיבצורי גמליהון
 ועבד יתיה גרעון ל
 לאפודא ואקם יתיה
 בקרתיה בעופר'
 ומעובל ישראל
 בתרוהי לתמן והוא
 לגרעון ולא ינש ביה
 לתקלא ואיתברו מדינא קר' בנ
 ישראל ולא אוסיפו לארמא דישיהון
 ושרוברת ארע' וישראל
 ארבעין שנה בזמן גרעון

קמטיות קן כל זקב קין קמטיות
 ט קמטיות וקנז קצרי" קמטיות קן
 כמו ענקים וקן תכשיטין ושומעין בעל'ר" וקצ'
 עשק גרען מקזקב קזה אפד וקנז כדמיון ק
 קמטיות וידמה ששק זה להזכיר קש קזה וקנז
 קש אחריו כל יסד

קמטיות

ר"ק

ויאמר ליתר וגו' ולא שלף חרבו להרגם ויאמר
כאיש גבורה ש' לא פוית על כער שצמער

במבטתו ש' אין לו גבורה עדין וכח שיכח נפ' בפמס אחת מקרק פמו
אזה שחפה גבור' ש' פמו שקאיש גדול כן גבורתו ותכח נפ' אזה ופמות
על ידך מקרק ויקח את קשרתם להודיע ש' לקחם לעצמו ש' בדעתו

קיק לשחול כל הקדושים

וקצמני מעט קחלכמו

שחין קחלה מעט

שחלה וגו' הקדושים

חל כדמות רח' הרעם

ירח סיקר' ויאמר

ש' שמעאלים

קס מדי' קס

שמעאל' ש' כח קטורק

קס וקטורק קיד

קנר וכן כמטרה

יוסף וימכרו את יוסף

לשמעאלים ואח' חומי

וקדמ'ס מכרו חותו

אל מכרי'ס ניש פותרי'ס

ש' שמעאלים קס לצד

שקיו קמדי'ס

שמעאלים חל' ר'ל

סקיק כנח'ל לשום כומי

כמו קישמעאלים ועב'

אין ש' כומי זקב לקס

כמו קישמעאלים וית'

ארי ערבי' ח' כון

קשקרו'ס

קס כדמות

ירח' ש'

שמעאלים

קס קמדי'ס קנסי'ס

ר"לכג

ואמר ליתר בוכרי' קים
קטל יתהון ולא שלף חרבו
חרבה ארי' רחל ארי' עד כען
ינק ואמר זכחו'למנע קים
אתו' שלוט כנא ארי' כנברא
כנ' גבורתי' וקס נדעון וקטל
ית' זכחו'ית צלמנע ונס' בית
ענק ארי' בצורי נמליתון
ואמר אינש ישראל לנדעון
מלך עלנא אף אתאף ברך
אף בר' ברך ארי' פרקתנא
מיד מדינא ואמר לר'ון
נדעון לא אמלך אנא עליכון
ולא ימלך ברי' עליכון
מלבא עליכון

ואמר להון נדעון שאיל אנא
מנכ'ן שאילה וכהב' לי גבר
קד' שיחמן כוח' ארי' קד' שי
ר'הב' להון ארי' ערבא יאנון

ויאמר ליתר בכור' וקוס הר'וג
אותם ולא שלף חרבו
כי ירא כי עודנו נער ויאמר
זכחו'למנע קוס אתה ופגע
כנו כי באיש גבורתו ויקם
נדעון ויהרג את זכח' ואר'ת
צלמנע ויקח את השחרנים
אשר בצו ארי' גמליהם ויאמר
איש ישראל א' נדעון משל
כנו גם אתה גם כנ' גם כנ' כנ' כנ'
כי הו' שעתנו מיד מדי' ויאמר
אלהם נדעון לא אמשל אנ'
בכס ולא ימשול בני בכס יתוה
ימשל בכס ויאמר איהם
נדעון אשאלה מכם שאלה
ותנו לי אישנזם שללובי נזמי
זהב להם כי ישמעאלים הם

כרחה מתרגמו ש' ח'ט' חומי על קמדי'ס ש' שמעאלים קס חל' קער'ס קס קשט'ס צ'קלים שער'ו
עליקס כרד'ס חרי' מדי' וקד'ס ומה'ס קין כומי קזקב' ויקי מעקל כומי קזקב'

רד"ק

ויתפלו וגו' ופחזים טעמים
במעשיהם לעשות כל תבוס
וילקחם מתפועעים על טרפם שלא היה להם
צמח יחיו כמון פחז צמח וית' רקיס ופחזים
סריקין רל רקין כמון כוקי סריקי כדרזל וצקין
כמון סקין כמון קצק
לעני' קצק כתי' כמון
כפח' ופי' אנשי מופקדים
ומושלמים' או יקיה פי'
צקין כמשמע כתי'
רל רוע צק' טקס
הכנזים שנאשים כמון
שמעלן בדברי רל אפי'
רוע צק' ונכסח אחת
מצות סריקין וצקין
ופירושו כנזים כמון ט
דבר ה' בזה הרגע צק'
ויבא' ויורה יותם
מקדשים

רלב"ג

נסמר שכבר עזרנו אנשי שכם ארס
אזמלך על קרינת לחיו כדי שימלך ט
אחיקם קול וקדנם כלם זולתי ויתם שנאמר ט נצא
ולעז זה קין קורנן אונת' עס חילן מוצב רל אצל מיסור
שקטט עס קיה אבן או דבר אחר' קמלתי

ושנשים קסר יחד קרג
ואע"פ שאין ע' איש מוכן
קלסן קול צמחמות של
יפחות חשטן קבול
בעבור ה' כמון כל קספ
קנח מנרימה שנים
אדשים יכפ'
מוצב סמוך לחילן כמון
קמח בל עס כתי' לחס
וקדומים לו וחילן מוצב
בתרומת מיסור קמחל
מיסור שקין טמכטת קיה אבן או זולתה מוצב עס ויחם קמיסור אלפי' קלך קלט קמטט

וידברו אחי אמו עליו באונ
כל בעלי שכם את כל ת
הדברים האלה ויט לבם
אחרי אבימלך כי אמרו אחינו
הוא ויתנו לו שבעים כסף
מבית בעל בריתו ישכר בהם
אבימלך אנשי סרקיס ופחזים
וילכו אחרי ויבא בית אביו
עפרתה ויהרג את אחיו בני
ירבעל שבעים איש על אבן
אחת ויותר יותם בן ירבעל
הקטן כי נחבא ויאספו
כל בעלי שכם וכל בית מלוא
וילכו וימליכו את אבימלך
למלך עם אלון מצב אשר
בשכם ויצדו ליותם וילך
ויעמד בראשה גרזים
וישא קולו ויקרא ויאמר להם
שמעו אי בעלי שכם וישמע
אליכם אלהים

ומלילו אחי אימיה עלוהי
קדם כל יתבי שכם ית כל
פתנמיא האלן ואחפנ
לבהון בחר אבימלך ארי
אמרו אחינא הוא ויהבו
ליה שבעין כסף מבית בעל
קיס ואנר בהון אבימלך
גברין סריקין וקסירין ואולו
בתרוהיו ועל לבית אבוהי
לעופרה וקטל ית אחוהי
כני ירבעל שבעין גברא
על אבנא חרדא ואישתאר
יותם בר ירבעל ועריג
ארי אסמרי
ואיתכנישו כל יתבי שכם
וכל בית מלוא ואולו
ואמליכו ית אבימלך למיחיו
מלכא עם מישר קמח
דבשכם ויחיו אוליחותם ואול
וקם כריש טורא דגריזין
ואריס קליחוקרא ואמר
להון קבילו מיני יתבי שכם
ויקבלו ילוחתבון ית

קלך קלט קמטט

רד"ק

וילך ירבעם בן יואש וישב בביתו של חזקיהו מלך יהודה
 כש' ותשקוט הארץ ארבעים שנה ולא שמו
 חסד' ש' קרעו את בגדיהם שבת' בעטן
 עם בני ירבעם נדעו די קיה בלח' חלם שמעון קטעו בן צמון ומוות
 לרוב קודש וכן ש' חלם חסד' ויתכן ל' שנים כסל' • בעל ברית' וספר שגור •

רלכג

וקם אחד מן
 שט' נע ישראל
 לזאת חזק קטעו וסמו קס
 חלמים בעל חזק שמו קי
 בעל ברית' וספר שגור •

ואול ירבעם בר יואש ויתב
 בביתו וילדעו חז' שבען בנן נפקו
 ירכיה ארי' נשין סגאן הואה ליה
 ולחנתה רבשכס ילדת ליה אף היא
 בר' ושוית שמיחא במלך יומית' ודעו
 בר' וואש בס' כ' טבא ואיתקבר
 בקברא ד' וואש אבוהי בעפרה
 ד' אבוהי ד' עורי ויהיה כד
 מ' ודעו ותבו בני ישראל וטעו בתר
 בעל' ויש' ואלהון בעל קיים ל
 לטענותא ולא אירכרו בני ישראל ית
 פולחנא ד' אלהון ד' שויב יתהון
 מירכל בעל ד' כ' הון מסחור סחורי
 ולא עברו מיכ' עם בית ירבעם הוא
 נדעו ככל טבתא ד' עבר עם ישראל
 ואול אבימלך בר ירבעם
 לשכס לות אחי אמיח' וסל' עמהון
 ויגס כל זרעית בית אבוהי דאמיח
 למימר' מל' ל' וכן קדם כל בעל' שכס
 מ' טבל' וכן ד' מל' וכן עליבון שבען
 נברא כל בני ירבעם או ד' מל' ע
 עליבון נברא ח' ות' ב' ון ארי ק
 קריב' וכן וכן אמי

ט

וילך ירבעם בן יואש וישב
 בביתו וילדעו חז' שבען בנן נפקו
 כי נש' ורבותהו לו ופילגשו אשר
 בשכס ילדה לו גם היא בן ויש' את שמו
 אבימלך וימת' ודעו בן יואש ב' ש' ב' ר'
 טובה וקבר בקבר יואש אבוהי בעפרה
 אבי העזרי ויהי באשר מת' ודעו
 וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים
 ויש' ויהם בעל ברית' לאלהים ולא זכרו
 בני ישראל את יהוה אלהיהם חסד' ו
 אותם מיר כל איביהם מס' וכל עשו
 חסד עם בית ירבעם ודעו ככל חסד' ו
 אשר עשה עם ישראל
 וילך אבימלך בן ירבעם שכמר' אל
 אחי אמו וידבר אלהם ואל כל משפחת
 בית אבי אמו לאמר ד' ווא באנו כל
 בעל' שכס' מה טוב לכם המשל ככם
 שבעים איש כל בני ירבעם אם מ
 משל ככם איש אחד וזכרתם
 כי עצמכם ובשרכם אני

רד"ק

הלך קלכו קעצס ונ' כתרש' זל שלם קוז' שנקש' שר
קעצס מנקס למלך עליהם וקס כנגד שלם דורות שאמרו
ישראל לגדשן משול כנ' גם אתה גם כן כן' וקזית וקתלם
וקנפן לא רע לקנ' וקמ' מלכות כנגד מנק שאמר גדשן לא חמשול את
בכס ולא ימשול בך בכס ו' ימשול בכס וזק' שאמר קחלת את דש
וחת מיתקי וחת מיתקי וקלכות למע כלמי
למלקתעסן נמטת קוטין שאמר תדש
קחין דשאו' ועז פרי עשה פרי ונ' ל
לקתעסן כדברי שרדק וגדול כד' לתנול
יין מות קוטין ס גדשן מנח כגדול
ולרע לרדוק חר קשרה ונ' קנגד
לקב' וקמ' ו' ימשול בכס ו' וקמ'
אומ' קלך קלכו קעצס ו' וקלשון המיקה קמיון
אול חילטיוכן ה

רלב"ג

קחלת את דש
דש קחלת
כברו אלקים ואנשים חמזקס
מקשמן קיוצ' ממנ' קיו
מקלקין נמקדש את קמקדק

הלך הלכו העצים למשח
עליהם מלך ויאמרו לו זית
מלכה עלינו ויאמר להם היות
החרלת את דשני אשר כי
יכברו אלהים ואנשים והלכת
לנוע על העצים ויאמרו העצים
לתאנה לבי את מלך עלינו
ותאמר להם התאנה החרלת
את מתקי ואת תנובת הטובה
והלכת לנוע על ריעצים
ויאמרו העצים לנפן לבי את
מלך עלינו

המיוז אלו אילני למנא
עליהן מלכא ואמרו לו זית
מלך עלינו ויאמר להן
זיתא הא שבוקית משה
דמניה מיקרין קדם יוביה
מתפנקין בני אישא ואיהך
למיעבד מלכו על אילניא
ואמרו אילניא לתאנה
איתא את מלך עלינו
ואמרת להן תאניתא
הא שבוקית חילי ויר
דבית שפירתא ואיהך
למיעבד מלכו על אילניא
ואמרו אילניא לנפא איתא
את מלך עלינו

תרגם קחלת את דש קחלת כלמי קחלת דש נמקמי וקלשון המיקה קמיון
שכ' וקחלת את דש קחלת כלמי קחלת דש נמקמי וקלשון המיקה קמיון
מלכה מלכה טת וקחלת קחלת ויאמר להם היות החרלת את דשני אשר כי
יכברו אלהים ואנשים והלכת לנוע על העצים ויאמרו העצים לתאנה לבי את מלך עלינו
ותאמר להם התאנה החרלת את מתקי ואת תנובת הטובה והלכת לנוע על ריעצים
ויאמרו העצים לנפן לבי את מלך עלינו

דרכ

לנח חמם כל סנה קיית מלחמתי שנגדו
בעל שם נחמלך כל וישלח אלפי רוח
רעו כל שחם וקידם וכל חמם עבט ירובעל לשם
דמם על חמלך ועל בעל שם ולח עתמו לנח קערי
וישימו ל מלחם על ראשי קקרי וחותם המלחם

קין
בזלם כל אשר
יעזר עליהם
לחם שיחמלם
יד רשותו חלם
מנליו ששין
קידם בעמקם
נעל כן עבד עי
קיד ויצא
קדמ
וינצרו חרם
כרמיקם טקין
ידים מלחמלך
לנח לנח חת
כרמיקם ובעזרת
נעל חיו יצא
קלנס שמחמלם
כרמל נקדח חת
קמחם טקלם
ויתחמל

רלבג

וקם לחמלך חמלך על שם
ט חס נשטם וקד חס
מקד נקיימק קלתי וקס וזה שבר שחם
רוח רעו חן חמלך וטמקם חוסן שקחית
זה חמלך וישימו ל בעל שם מלחם עי
ראשי קקריס ל

שחמו בעמל
מלחם שם כד
שקדעק חס ימל
לחם וחותם מלחם
נזל כל אשר יעזר
עליהם בדרך כלח
קידם חמלם
עליהם וקד קוד
זה קעטל חמלך
וכמל מלחם
וקד נעל כן עבד
וחיו עבד נשם
נחמו ט בעל שם
לנח רעם כפח
שקידם חמלך
ולח קל חמלך
כפח לרעם ט
נח קח שחם

וישלח רוח בישא בין
אבימלך ובין יתבי
שכם ושקרו יתבי
שכם באבימלך ל
למחמלך שבעין
כנ ירבעל ודמיון
לשואה על אבימלך
אחיון רקטל יתהון
ועל יתבי שכם
דקפוי יתהון ל
למקמל ית אחוהי
ושיאוי ליה יתבי ש
שכם כמל עי
רישי טרם ואנסין
יתבל דעבר עליהון
בארמא ואתחמל
לאבימלך

ואתאגל
בר עבר ואחור
ועברו בשכם ואיתחמל
עלוי יתבי
שכם ונפיקו לחקלא וקטפוי ית ברמיהון
ועברו עברו חמל ועלול בית טענותהון
ואכלו ושתאו ולמיכו
ית אבימלך

וישלח אלהים רוח
רעה בין אבימלך
ובין בעלי שכם ו
ויבדלו בעלי שכם
באבימלך לבוא ו
חמם שבעים כנ
ירבעל ודמל שום
על אבימלך אחיהם
אשר הרג אותם ועל
בעלי שכם אשר
הזקו את ידיו להרג
את אחיו וישימו לו
בעלי שכם מארבים
על ראשי ההרים
ויגלו את כל אשר
יעבר עליהם בדרך
ויגד לאבימלך

ויבא מעל בין עבר ואחיו ויעברו
בשכם ויבטחו בו בעלי שכם ויצאו
השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו
ויעשו חלולים ויבאו בית אלהיהם ו
ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך

רדק וארס על בעל ערס על
אדום קשר וגדולה קס

רלבנ

ועתה אם באמת ונכונים עשיתם קנה נא
יוחס שאלו עשו זה באמת ונכונים ולזה
ימנך מזה קמחמר להם ששמו נא נאמך וישמך רחוק
בסם כך ששחיתו זה את זה וכן קים להם נאום כ"ס אלקים
שופטים נאמן נאמן

קנקר אים ארס קשר וית יהב ערס
ואם באמת ונכונים שם לא תאז וכן
עבדו אונת נכונים ונאמך וישא

אנאמך וישא
מנמן קל מנמן
קען נשק ויבר
אלה וקוח עמן
שרקולט פ
שמך מעצמו
על כרס נב
רנמת ונאמן
מלך על כל
לפ אמן וישא
ולא אמן וישפס
טל קל
נרדך מנ
ולא קחור ישא
למנמן

ובען אם בקושטא
ובשלימותא עבדתון
ואמליכתון ית אמלך ואם
מכתא עבדתון עם ירבעל
ועם ביתהואם בגמלא
דיריה עבדתון ליהו ראש
אבא עליכון ומסר ית נפשיה
בעל גבלאיתקטלא ושחית
יתבון מיד מדינאי ואחון
קמתון על בית אבא יומא
דין וקטלתון ית בנהו שבעין
נברא על אבנא דר
ואמלכתון ית אמלך בר
אמתה על יתבי שכם ארי
אחוכון הוא ואם בקושטא

ובשלימותא עבדתון עם ירבעל ועם ביתה
ומארהין דרו באמלך ויהי אף הו
בכון ואם לא תפוק אישתא מאמלך
ותיכול ית יתבי שכם וית ביתמלוא ותפוק
אישתא מיתבי שכם ומיתמלוא ותכו
ית אמלך ואפך יותם ועקוואול לבאר
ותב תמן קדם אמלך אחוהו
ומלך אמלך על ישראל תלת שנין

ועתה אם באמת ונכונים עשיתם
ותמליכו את אמלך ואם טובה
עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם
בנמול ידיו עשיתם לו אשר נלחם
אבי עליכם וישלך את נפשו מנוד
ויצל אתכם מיד מדין ואתם קמתם על
ביתאני היוסות ורנו את בניו שבעים
איש על אבן אחת ותמליכו את
אמלך בן אמתו על בעלי שכם
כי אחיכם הוא ואם באמת ונכונים
עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום
הזה שמחו באמלך וישמחו גם
הוא בכם ואם אין תצא אש מ
מאמלך ותאכל את בעלי שכם
ואת ביתמלוא ותצא אש מבעלי
שכם ומביתמלוא ותאכל את
אמלך ויונס יותם ויברך וילך
בארהו וישב שם מפני אמלך
אחיו וישא
אמלך על ישראל שלש שנים

[illegible]

1. **Содержание:**

רד"ק

ויאמר געל בן ענד מי ארמלך
ומי שרס מי ארמלך להיות שר
על שרס ומי שרס להיות עבדים לארמלך קלח
בן ירובעל קיה זה ארמלך וקוף מעפרת אר
קעורי וטול פקידו וזה פקיד קער שמו וטול
פקידו ארמלך
קוף ואדוטו קין
למשפח מלכה
בער וקוף פקידו
איכנס עבדו
את ארשי קמור
אם ברתם לקות
לכס אדוטס טלח
ועבדו את ארשי
קמור שקיה נשיא
קארץ מימי קדש
ומדוע כעבדן
לארמלך ומי קוף
שכעבדן ארמל
שקיה ער

ארמלך מלך עליהם קלחנס שרס קיה מלך
קער קוזאת ארמלך עבדו את ארשי קמור אר
שרס ומי יתן את קערס קוזא ברי ואסירה
את ארמלך וקלח קסירו ארוע לא אסירה
ארוע לעולם אלא יוכלו להאליס עינו ארשי שרס
אם ירע ויאמר לארמלך ויאמר געל בפע
זבול להודיע לארמלך כלומר כנגד ארמלך
וארמלך שרס כלומר כל עתה ארמלך
כל זבול ארמלך לרבות בעד שרס קער
שרס וקארק גמורית רע נעל אלא כמסב

רלב"ג

ויאמר געל בן ענד מי ארמלך
ומי שרס מי ארמלך להיות שר
על שרס ומי שרס להיות עבדים לארמלך קלח
בן ירובעל קיה זה ארמלך וקוף מעפרת אר
קעורי וטול פקידו וזה פקיד קער שמו וטול
פקידו ארמלך
קוף ואדוטו קין
למשפח מלכה
בער וקוף פקידו
איכנס עבדו
את ארשי קמור
אם ברתם לקות
לכס אדוטס טלח
ועבדו את ארשי
קמור שקיה נשיא
קארץ מימי קדש
ומדוע כעבדן
לארמלך ומי קוף
שכעבדן ארמל
שקיה ער

מנשן על ער וקער שרס ארמלך קערס ארמלך רע
וצאק כמנ שרס לאקס עמנ וקארק דברי מי וקנס
וקוף מנאר שרס לא קיו נכמננס בזק קמנאר
שארס קערס כן קיו מננאיש זבול מקער אר קיו קארנס
ארוע וקוף מנאר שקערס קיו מננאיש וקערס קיו אר
ארמלך ערמנ

כל זבול ארמלך לרבות בעד שרס קער
שרס וקארק גמורית רע נעל אלא כמסב

רד"ק

ואתמלך וקראים אשר פשו' לו
קין אלן ראש אחד פשו' שקר

קנה אותם לראשים ושא קראים פשו' על כל
אשר נשדק ואתמלך וקראש קאלשי אשר קיקעמו
פשו' נוכח קשר עד שפיעו פתח פער קשר אלן

יוכל לקנש וקראש
שקין פס אתמלך
קין נכס אנשי
נדולס לפי אמר
וקראש אשר פשו'
וישמועו ונ' אדום
מנדלשכס לן קין
נע' שלכד אתמלך
קשר וכאשר
שמעו קלכו אנשי
נתיחל בריר
לקמלם כנריין
קקו ונדיין יער
סרע קזלפור
ופפוס כנכסנ
וילנריין כנפועל
כמו נאלעס
וננרייקס נס
קמקס שקין שס
זק קנריין נתיחל
בריתכלו חורנו
נריין קין אלנעל
בריתשל עז' אלס
ודענועקן כ נריין
נתיחל שסמקן ופי
בריתנעו לכרות
כרי עמק וכן תרנ'

רל"ב

ואתמלך וקראים אשר פשו' לו
קנכנדי אשר פשו' כ שט קראים

פשו' על כל אשר נשדק ונזה לן נשדק חס
ראש אחד לפשו' ולפשו' פתח קשר ויען זית
קשר ויזרעה מלן עשקזא כדי אלן נתיחל ראויר
לשדות ולכרמיס

ואבימלך א
ומשרית ד
רעמיה אתנגידו
וקמו במעלנא
דתרעקרת
ותרתן משרין
אתנגידו על כל
דכקלא ו
וקסלונון א
ואבימלך אגח
קרבא בקרתא
כל יוסא הוא
וכבשית קרתא
וכל עמא רב
קטיל ותרעיר

קרתא וזרעה מלחא
ושמעו כל יתבימנרל שבסואתו י
לעזיח ביתאל למנור קיסי ואתחוא
לאבימלך אריאתבנישובל יתבי
מנרל שבס וסליק אבימלך לטורא
דצלמון הוא וכל עמא דעמיה ונסיב
אבימלך יתכולמא כדירחוקן סוכת
אעין ונטלתישוי על כתפיה ואמר
לעמא דעמיה כהחיותן עבריר
אוחו עברו כותי

ואבימלך וחראשים
אשר עמו פשו' ויעמדו
פתח שער העירושע
חראשים פשו' על כל
אשר בשרה ויכוסו ה
ואבימלך נלחם בעיר כל
היום והוא וילכד את ה
העיר ואת העם אשר
בה חרתיח את העיר
ויזרעה מלח וישמעו כל
בעלי מנרל שבס ויבאו
א צריח ביתא כריתו ויגד
לאבימלך כי התקבעו כל
בעלי מנרל שבס ויעל
אבימלך חרצלמון הוא
וכל העם אשר אתו ויקח
אבימלך את הקרדמות
בירו ויכרת שוכת עצים
וישאה וישם על שכמו
ויאמר אל העם אשר
אתו כה ראייתם עשית
מהרו עשו כמני

רדק

ויוסף משה מנחם סטור קארץ
כמו שקטור נדס מיטע
קנף כן יקרא מיטע קארץ סטור ויע'
מן תוקפא דארעא' אלן מענטש מיטער
מענטש ויאמר איה איה פך כל'
איקרבריק שקייתאומ'

רלבג

ווגרש זאלא דעלונג' יאלמנוק חן קיק
יאלעלזא וקנא אנשי שרס קיו כלמניס עס—
אזמלך וקנא ידמק שפסק זא נחמק נס עס שונאי אזמלך
נשאמן להס ט קנא סנב כל קרעק קוזא לשס נלזא קסטינו
עמו לגרשו מן קער אז קיק זא עס יד קנעשט עס אזמלך
מיטער שרס

ויוסף עזר געל לדבר

ויאמר הנה עס ירדים מעם
טבור הארץ וראש אחר בא
מידך אלון מעוננים ויאמר
איוזבל איה אפוא פך אשר
תאמר מי אני מלך כי נעדרנו
הלא זה העם אשר מאסתי
בוצא נא עתה והלחם ב'
ויצא געל לפני בעלי שבם
והלחם באבימלך וירד פתו
אבימלך וינס מפניו ויפלו
חללים רבים עד פתח השער
וישב אבימלך בארמה ויגרש
זבל את געל ואת אחיו משבת
בשבם ויהי ממחרת ויצא ה
העם השרה ויגדו לאבימלך
ויקח את העם ויהצם לשלשה
ראשים ויארכב בשרה וירא
והנה העם ויצאמן העיר
ויקם עליהם ויבס

ואוסף עזר געל למלך
ואמר הא עמא נחתין סך ת
תוקפא דארעא ומשדית
דרא אתא מאורח מיטע
מעוננים ואבר ליה זכול
אנין פתנמך דאתאמר מן
אבמלך ארי נפלחניה הלא
דין עמא דקצתא ביה יפך
בבעיכען ואנה קרבא ביה
ונפק געל קדם יתבי שבם
ואנה קרבא באבימלך
ורפיה אבימלך ואפך מן
קדמוהי ונפלו קטלין סגיאין
עד מעלנא דתרעא ותב
אבימלך בארומה ותריך
זכולית געל וית אחוהי מ
מלמית בבשבם ויהי מיום
דבתרוהי נפק עמא לחקלא
וחיאו לאבימלך ודבר ית
עמא ופלגנון לתלת משירין
וכמן בהקלא וחואורא עמא
נפק מן קרתא וקם עליהן
וקטלנון

מי אשמן ויגרש
זאל וקיק גרשנו
ואנשי קער קיו כלמני
עס אזמלך וקיק
זאל שקיק פקיד אשמן
גרשנעל שקיק שור
לנשי שרס וכלס
בעטורס עס אשמן
ונראה קיו מן
אנשי קער סומכס
ידי זאל אשמן קיק
איקס וכלס ראוט
גברק יד אשמן חוקק
יד קומכס זאל ורע
ידי קעס אש כנגדו
וגרשו געל נאשר
שרס ויהי וינל
קעס קער
אנשי שרס ויגדו
קינעדיס לאזמלך
סיכונט קער
קער לנשן קפצקס
אזמלך וקראשס

רדק

ויקם למושיע את ישראל שנים אחדות
ישראל וטעם שאלו נזכר שון שאמר אחרי אבימלך
כרחה שנים הוא קושיע את ישראל מיד אייבהם וחיללם כל
קיה אומן אחרי ואלו קיה נמנה פס שופטי ישראל ואלו נמנו עליו וישר
על ישראל בן דודו כך שמו וכן נמקצת נאמרו ויהיה יונתן בר

רלבג ואלשים עדים לקם
כחל קעטן בעטטס
מנחל פיס עלנד קמור וקוס קוא
כמו עדים כמו שזכר לקם יקר יר
אית יאיר

דודו ונמקצת נאמרו ויהיה יונתן בר
בר אח אבטי ואז ירצה
למן בן דוד אבימלך

ויהי על שלשים
עדים קוסים
נחורים ואלשים עדים
לקם שלשים עדים כלן
קוינה לכן נקראו עדים
לשון עירות ואלשים
עדים כמו ערי וכרחה
בטען הפעל לזווג פס
קערים קיחז שזכר
שקוא עטן יחזר וקוא
דרך נחור וספור זה
להדיעם נחיות שופט
כגדול קיה וככד
כישר וכטס וכטד וכל
א מנעו קיה ככד רוכ
על ער ואלו ער וקעס
קוא קחמור קנער כמו
אחרי לבן עירו ועל
ער בן אבות אול קס

ואתבל רעתאנשי שכם
חשיב אלהים בראשם
ותבא אלהם קללתיותם בן
ירבעל ויקם אחרי
אבימלך להושיע את ישראל
תולעבן פואה בן דודו איש
יששכר והוא ישב בשמיר
בחר אפרים וישפט את
ישראל עשרים ושלש שנה
וימת ויקבר בשמיר

ויקם אחרי יאיר
הגלעד וישפט את ישראל
עשרים ושתים שנה ויהיו לו
שלשים בנים רכבים על
שלשים עדרים ושלשים
עדרים להם לקראו חות
יאיר עד היום הזה אשר ב
בארץ הגלעד

ויתכל בישתאנשי שכם
אתיבין ברישיון ואתא
לותרון לותרותם בר
ירבעל

וקם בתראבימלך למיפרק
ית ישראל תולעבן פואה
בר דודו נברא משבט
דבת יששכר והוא יתב
בשמיר בטורא דבר
אפרים ויהי ית ישראל
עשרין ותלת שנים ומית
ואתקבר בשמיר

וקם בתראבימלך
גלעד אהורן ית ישראל
עשרין ותרתין שנים והיו
ליהתלתין בנים רכבים על
תלתין עליו ותלתין קרין
להיו להיו קרין כפרני יאיר
עד יומא דהדין בלאר
גלעד

קנחרים נאמרו קהם לרכוב

וגב חפץ של ימיו מקסוסי יקראו גב ערים כי כן מנחם בנחל קחמור וער פרח ואפס לפ שקסרין קוא
קמור קבר חות יאיר קס קס כזכרי בער ויאיר זה קוא יאיר בן מנחם אדג תמנה אכ קיה יאיר יות מנח
שנה וכל למן כי זה יאיר אגל עדי אית יאיר בן מנחם וקערי קוא אכ חוס אית יאיר קנחמית בער

רלבג

שופטים קוף עקף וקרא כן מוסע
שקוף מסכר כענפים קס מסככים
סכך קוף שופט כמו שופט וילך חזק מלך וידמה
שחשי הנן גב מרדו ט' פלח רכב קוף חתכה אחת
מקריחים וקוף קעלונה להיותה רוכב על קתחתה

רדק

ויכרתו שופטים שופט שופט
עקף וכן לך יקוף אתה שופט עמך
ליתן דמים שופט כמו שופט כמו וערס לבעת
שחולכמו וערתה או קוף מסקל אחד שוך בשקל
טריזות שלך פלח רכב חתכת ממרכב שחול

קרב וקוף חתמתן ק
קריחים וקוף קעלונה
ולש נקרא רכב
וקתחתה שכת ותרץ
מקד קריש וקמנב
שע וקוף מנבטן קפסל
מפעל קפסל מן קש
רעץ או קוף מנבטן ק
קשץ וכן וירעט א
וירנעט וליפסר שס
קוף מפעל קפסל
ויקרא סן יחמרו ל
בעטרי כמו
חמרי ל חמרי קוף

ויכרתו גם כל העם איש
שוכה וילכו אחרי א
אבימלך וישימו על
הצריחו ויציתו עליהם את
הצריח באש וימותו גם
כל אנשי מגדל שכם
באלף איש ואשה
וילך אבימלך א
תבין ויחן בתבין וילכדה
ומגדל עז היה בתוך העיר
וינסו שמה כל האנשים
והנשים וכל בעלי העיר

וקצו אף כל עמא גבר סוכה
ואלו בתר אבימלך ושוואו על
צריח ואדליקו עליהו ית צריח
בנורא ואתקטלו אף כל אנשי
מגדל שכם באלף גבר ואיתא
ואול אבימלך לתבין
ושרא בתבין ובכשה ומגדל
תקוף הוה בנו קרתא ואפכו
לתבין כל גברי אנשיא וכל
יתבי קרתא ואנפיו באפיהו
וסליקו על אגר מגדל ואתא
אבימלך עד מגדל ואניח
קרבא ביה וקריב עד תרע
מגדל לא וקדחתה בנוא
ורמת איתא חרא פלגות רכב
רחיעל ריש אבימלך ורעת
יתגולגלתיה וקרא בפריע
לעולימא נטילי וניה ואמר ליה
שלף חרבך וקטלני דילמא
ימרון עלי איתתא קטלתיה
וקטליה עלמיה ומית וחו
אנשי ישראל מית אבימלך
ואלו גבר לאתריה ואתיבין
יתבי שתאבימלך רעב לאבוהו
למקטלית שבועין אחוהו

ויסגרו בערסו ועלו על גג המגדל ויבא אבימלך
עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל
לישרפו באש ויתשלך אשה את פלח רכב
על ראש אבימלך ותרץ את גולתו ויקרא
מהרה אל הער נשא כליו ויאמר לו שלף ח
חרבך ומות תנפץ יאמרו ליה אשה הרגתה
וידקרהו נערו ויכתו ויראו איש ישראל כי מת
אבימלך וילכו איש למקומו וישבאלהים את
רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג ארתי
שבעים אחיו

אותו בטר ושמה ימות מעצמו וכן עשה יואש בזה
 המנקה לבטל בן מיד קדם המנקהים אותו למרע
 וזה כי קוף לא חמלם כי חין לבטל לפותח חול
 לא ישמע לו אכלהודק להם שקוף חלק וזה עק
 אותם שלא ירעו בעתו כי הם יחסרו בזה מעלתו
 ויכלתו והתפלל קוף לסתקם שיריב בעל בעצמו
 אשר נתן את מוצחו"ה שמיני קוף לפרסם
 עטן המופתים אזכר מעטן ירדתהמן
 עלגות הצמר לבדו וקיה עלכל קארץ חורב
 ומעטן ירדתהמן על קארץ ועל קגזה קיה חורב
 כמון שאל גרען כי בזה יתקיימו הפנות העוריות
 צמרים זל צחמות המופתים"ה דרשיני קוף
 להודיע שראוי לפי שיתחיל במלחמה עם
 מי שתקוף ממנו שיעשה דבריו בחכמה כל שאם
 לא יתחר שיכח לא ימסור עצמו לכחך ולזה
 תראה שאל גרען אות שיכח חויטו קודם
 שיתר עצמו להלם עמקם
 ולפי שקיה קצת סתק באות קראשן שגלחאות
 שם כמון שגלחמן עם שבריו קאות תחזק
 קאמנה בכתיו כמון שגלח בתיאורכו לדברי קתו
 ועל מנה שאמנו וקיה חס לא יאמינו לקול קראשן
 וגל וזה גרען קאי לגרען אות שלי שכתר
 יטח קמלחמה וקוף מקפר קחלם וית שברו
 שגמנו צמח מרין"ה ה' קוף להודיע שראוי
 להלם שאל יערב עם בט חיל מי
 שקוף ראוי שיכח כי ביות קחד מעט קחיל
 מנחם יפול מורד לבטל קשאים וקיה זה סגם
 שפל ביד חויטקם ולזה עק קשם להסיר מנחמי
 קמלחמה קרשם ורכ קלג וקחלם ערשמןשך
 מנה תועלת חור וקוף שיתפרסם אשר אלג מנחם
 קאי קיתק להם השועה לא בחס ועצם ידם וקיה

זה סגם אל שיתחזק להם חיונהם נשי
 ה' קוף להודיע כי מי שקוף בעור צי
 בדבר מנה חין ראוי מעט זה שישען
 על קש ויקצר מעט זה מהמנחם קבנות אג
 יתחזק אל קתכלית קאוף קלח תראה כי גרען
 עם קיות מונחם שיכח חויטו קשתל צחמות
 כל קסות שיתכן שישם בם לו זה עם קשם קימנו
 שקיה עמו ולזה בל עלקם כלל בעדס שקושים
 ציפה וקוף חור שלם קלל עם שלם מנחמי
 סופרות סגם שאל קראו קלפדים עד אשר קחל
 לקבוע קתקיעות קחזקות קמנחלות וקתק יסברו
 קכדים וקראו קלפדים וקיה סגם חזק קחיל
 מנחם בט קימנה וקחירדס קשם שגמנו עם זה
 קולמרע קותם מנחם וקוף מנה שקין חויטקם
 חרב ילי לגרען וקיה זה סגם אל שקיה כל חור
 מקם חושב שקיה שונח קאי קמנחם חלו ולזה
 קיתק חרב קאי צחמי"ה ה' קוף
 קוף להודיע שראוי לשמור מנחמי צום
 מנחם ולזה ראוי לבטל ושיעשה כל מנה שיוכר
 בעד שקוף מנחמי יקצר מנה ולזה תמונח
 שקשתל גרען בורות כלל קאוף צום ש
 שתלם לו קרית כל מנה שחפר מנחמי מרין ולזה
 מנחם גרען לשלם מנחמי ככל קר חפרים שידו
 לקראת מרין וילכדו להם את קמם עד בית ברק
 ועד קירדן וקדך כלל קאוף חורי קשאר מנחמי
 מרין עד שקי צום וכל מנחמי מרין וקדס
 בחכמה עם קשם קמנחם אשר עמו"ה ה' קוף
 קוף להודיע שראוי לברוח מנחמי
 וקמרינה כח קיטלת כל שקיה חיל שיתחזק
 מנחמינה קאוף צום קבועת עת ולזה ספר
 שקשתל גרען צמה שקתעמו עליו בט חפרים

ואולם התועלות המועילות מזה קטור קן
 חל"ה הריאשון קוא
 לפודיע שאין ראוי שיתרשלהאדם
 מפת רוח שפלותו וקבוע לפט האויב אכל ראוי
 שיתחכם בזה לפי מה שאיפשר וזה ספר
 כי בראות ישראל כי מדין באים תמיד לשלם
 ולהשחיתם קמטאו תחבולות למלכ מזה לפי מה
 שאיפשר וזה עשו קמטורות בקרים והמטורות
 והמכדו כי בזה השלם להם קבלת מה כמו שביא
 השני קוא לפודיע עצם קנחת קא"י ישראל
 מפת בריית עס האטות קוא שתכף ש
 ששט ישראל חלו שלם כביאו להציל ביד גדען
 ומשך לבט לזה בכמו זה קאוסן הכפל שכל בזה
 קמטור וכל זה קאוסן קהשבה ישראל וידמה
 שחבר קא"י שתהיה קהשבה עליד גדען לשת סבת
 קא"י כי חול קיה קיותר ראוי לזה קמטעה כי קוא
 קיה גבר קיל וקיה גב יותר ראוי שיעשה קנס
 עלידו מוולתו מישראל וקב"י ידמה קהרע שמשו
 ישראל קיה שרשו בביטויאש אבו כי שם קיה קבעל
 ומנחם קבעל וקאשרה וקיה שם פר שקוקצה לעז
 ששם ולזה יתכן שקתחילויאש בזה קטעות וזמן
 אחריו ביה ישראל ולפי עתה מנחם קבעל
 וכריתת קאשרה קיה ראוי שיקדם קודם קבלת יא
 מקרע שכלו ט על זה קמרי וזה קיה איפשר
 שישלם בקלות עליד גדען לבער קרע מקרע
 קודם קלמס עם מדין הישראלי קוא
 לפודיע טטן קמופתים אשר
 עשה קא"י על יד כביאו כי באמונתם יתקיימו ק
 קפכו קתוריו כמו שביא ב"י ובביאורו לדברי
 קתוריה ולזה זכר שכל קאשמן קער על דרך
 קמופת וכל קבשר וקמט ושש"י רוקיה קמלך

אלאשר לא ידע עד אשר קלך מעט גדען
 הרביעי קוא לפודיע כי שימשך דבר רע
 מדבר מה ראוי שיסירו קדבר
 קקוא קודם שיתדלע בקרת קרע קמנשך ממנו
 ולזה ספר שעה קא"י לקרוע מנחם קבעל ולכרות
 קאשרה אשר עליו ולקטלת קפר שקוקצה לעז
 כדי לבטרו וקואס מי שיתדלע בזה קתועלת זה
 קאוסן ידמה למי שירצה לשטן למפת מונית שרץ
 ושרץ בידו כי בזה לא יסגר מוניתו כלל
 הרביעי קוא לפודיע שראוי למי שיחוייב לו
 לעשות מעל מה שיתדלע לעשות
 באוסן אשר יתכן לו לעשות בקלות ולזה ספר כי לא
 קמטיק גדען לעשותה קעטן שעה לו ביום קעט
 שקיה יותר ראוי כי קקרבות לא יעשו אלא ביום
 עד שבה קיה קעטן יותר מפרסם וקקקדש
 קא"י וקואס קמטמו ראיתו שחם קיה עשה זה קעטן
 ביום ימנעו מזה כל ביה חשוכל בט שר
 לרוב קיותם שקנע בזה קמרי ולזה קסט לעז
 זה קעטן כלל הישראלי קוא לפודיע שקקדש
 קא"י ראוי שתהי' כי מישראל לפרסם
 קעטן יותר ולזה זכר שלח גדען עשרה
 אנשים מעבדיו למעשה קדבר קזה מקרים מנחם
 קבעל וכריתת קאשרה וקעלת קפר קש"י
 השביעי קוא לפודיע כי מי שירצה למכוע
 רבים מדבר מה יכבד לו ראוי
 שיתדלע במחנה בשיריה קקואס מקמים להם בנה
 שבעטרו קיה קתעדרותם לזה קפועל אשר
 יקשה ובה יקל לו למעול תועה למנעם מן קמטעה
 קקוא ולזה קקדש קמנחם בראובן שלם בקש
 מיחיו שיטחו יוסף וילך לו כי ידע שלם שיטחו
 לו לזה אך בקש מקם שלם ישכור דם אכל שיטחו

רד"ק

ויוסיפ נמי ל' פשו
קרע בשמי ויעבדו

את קבעלסונג "שבע שמונה" נמו
לאן ויעבדו אתי ולא עבדוהו אפי'
בשותפות עם אלו ונדרו להם רחמי

בר אבא עבד חנוני
מקטע רגליקון
דרשישא מן קנול
נמי ער מקטע
רגליקון דקטשא
ודבועל כדור
תרמוסא מקטע
רגליקון דשונאיקון
שלא שטיעזו
אתי ולא עבדוהו
מנאמנ שטיעזו
אתי איט יודע
שלא עבדוהו אלא
מקל ולא עבדוהו
אז' אלעזר חמ'
קנ' אפי' כתרמוס
קזק שולקין חויע
זמאזוכלן חויע
נקימא סעודא לא
עשאוט בט' נשע
קקיא בשמית יאיר
פי' המפרשים כונו
מקשה קקיא ט
מק טע בש' קקיא

רלב"ג

עד ספר שכבר שם ישראל לעבד עז ושקשע
מאד עד שכבר עבדו כל אלהי קנעיס אשר ישט
בארצו ועזבו אתי מכל וכל עד שלא עבדוהו כלל ולזה מפרס
בד מלשנים וביד כח עמון ונשע קקיא כעשע שניכרו יא' בידם
המלג אונתקס לעבותם ולרונצם וקתמיד זה קטע מן קטעו לכל
בט ישראל בעבר

וימת יאיר ויקבר בקמון
ויסיפו בני ישראל
לעשות הרע בעני יהוה
ויעבדו את הבעלים ואר
העשתרות ואת אלהי ארם
ואת אלהי צידון ואת אלהי
מואב ואת אלהי בני עמון ואת
אלי פלשתים ויעבדו את יהוה
ולא עבדוהו ויחר אף יהוה
בישראל וימכרם ביד פלשתים
וביד בני עמון וירצעו
את בני ישראל בשנה ההיא
שמונה עשרה שנה את כל
בני ישראל אשר בעבר הירדן
בארץ האמורי אשר בגלעד
ויעבדו בני עמון את הירדן
להלחם גם ביהודה ובבנימין
ובבית אפרים ובנצחל ובישראל
מאד

ומית יאיר
ואיתקבר
בקמון
ואסיפו
בני ישראל
למעבד
דבש קדם
יע ופלחוי
בעליא וית עשתרותא וית טעות
ארם וית טעות צידון וית טעות
מואב וית טעות בני עמון וית
טעות פלשתים וית טעות
פולחנא דיי ולא פלחוי ותקוף
רנא דיי בישראל ומסרעון ביד
פלשתים וביד בני עמון וירדקו
ושעבדו וית בני ישראל בשתא
היא תמע עשרי שני ית כל בני
ישראל דבעברא דירדנא בארע
אימורא דגלעד ועבדו בני
עמון וית ירדנא לאנחא קרבא אף
בבית יהודה ובבית בנימין ובבית
אפרים ועקת לישראל לרוא

מ' שנה וילכ נשע קקיא למעס ורעעס ויח שנה למעס כונו נשע קקיא ויח וו' קסמוס מ' שנה כונו שמש ירח
וקדומי ל' אשר בעבר הירדן ארץ ראובן וגדשקיו שטמקס" ותצר"ש ששן יצר וכן ויצר ל' יצר בעדי אובן ויצר
וער בעטן אחר

בפנים ואם היו מריבין עליו עליו חמם בכפיו
 חבל היה ראוי להם לשבחו בזה שבה להם מהיאות
 עליהם ולתקן השלום השלום עצמו מחד וכבר
 חותם ואין להם מונענות חפזים מבטרי
 איש עור וקשת הדינה הזה האופן וחולס יפתח לה
 קשתה לדומה לזה בהשתקף ריבוייה זה שבה
 אלפיים בתי חפרים בקלות חול זה המרינה
 תמנעו מהשלמת עמ מחנה מדין לפי מר
 שחפס ולזה גר קשתה לדשן לפי ש בתי חפרים
 בקלות היר קוא לפודיע שאין ראוי להם
 למנוע מירעב להם כש שיהיה להם עליו
 כמו קטן בגדשן וחילו שהיו כלחמים לפושע
 ישראל מיר מדין ולזה לא היה ראוי לחפשי סבות
 ופחול שיפנו לגדשן בזה האופן שפחול ולזה ספר
 שהינם מהשנש עליו מה שכבר נזכר בזר
 קסטר" ה"ז קוא לפודיע שאין ראוי להם
 שינקסור עצמו להרוב האנשים הם לא
 היה להם להתעצמו ולזה זכר מה שהשיג וזכר
 ולתלמוכע בעבור קרינתם האנשים שגרע בהבור
 וזה כי הם לא היו מריבין להרוב לפחדם מהם כי
 כבר היו מדין מושלים עליהם עד שהיו ישראל
 מתחברים מתחדים ולזה חמם להם גדשן כי
 קרינתם חותם לא היו נהרגים היו קוא
 לפרסם ששופטי ישראל ומנקהים קטנים
 לא היו מושלים בישראל בזה שיוכלו להביאם
 לעשות כנגד קתורה חבל היתה מושלת קתורה
 על המושלים קהם כי הם מוכרחים גר להתנב
 בדרת קתורה כמו שכבר נספר אלה הדברים
 ולזה חמם גדשן לא חמסולחם בים יא ימסור
 בים היו קוא לפודיע שאין מחק השלמים

לדון אחר רבוי קממון ולזה ספר שחם שאר
 גדשן מהבזמים והשקרוים ויתר קטנים חלם
 לעשות מהם חפז להם להרבות קטנו וידמה ששק
 זה להזכר זה קס" ואם היה עשה מזה כל מה
 בבית האלים בשילה היה נמשך לכוונת קתורה
 בזה חלם שקוא קטנותו בעירו בעפרה וקיה זה
 סבה אל שאמר כי ישראל אחריו שם ומפס זה קס"ג
 לגדשן חלם נמשך קממאלה לזרע היו
 קוא לפודיע שאין ראוי להם שיהיה נמשך
 לתלות קממאלה חלם הרחוק גדשן לקח פלג
 עם קיות לו נשים רבות וקיה זה סבה למיתה כמו
 שקיו לו מנשיו בן קפלג המיתם היו קוא
 לפודיע כי על כל יחא קס"ג נמשפול זה ספר כי
 מפס שקרגח מלך אחיו עס עור בתי שרם סבב
 קס"ג שגרע בתי שרם ואח מלך כש להם יותם בן
 ירובעל הב קוא לפודיע שאין ראוי למקבל
 קאונה מאחד לבנו ולרעה תחת מונה
 ולזה ספר על בתי שרם שגרעו מפס שאלמו רע
 לגדשן תחת קאונה אשר נעלם כמו שבה בדברי
 יותם הבא קוא לפודיע שאין ראוי לכלחמים
 שיסמרו מהתקרב למקום שיתכן שיקרה
 להם בזה עס קיות הכלחמי עמם מעמי קמספ
 וחלשים וקמסל שרם יקרב חפשי החיל למגדר
 קגטק יקל אשר נעגל ואם קס מעמי קמספר
 וחלשים להזיק להם חס ברמותם עליהם חבטים
 גדולות חס בזולתה מהדברים שיתכן שיזקקם
 בהם ולזה קוא מיתחמי קמלחמה שתהיה במקום
 קראוי ובעת קראוי ועם מי שראוי ונאופן קראוי
 ונשיער קראוי

רד"ק

ויקרא נביא לשון
קרבנות ויעבדו

את קבליסונג "שבע שנותיו נמנו
בזון ויעזבו אתי ולא עבדוהו אפי'
בשותפות עם אלו" ונדרשו אמן רחמי

בר אבא פאנחונג
מקטע רגליקון
דרישין מן קבול
נביעה מקטע
רגליקון דקטעין
ודבועל בדור
תרמנוסא מקטע
רגליקון דשונאיקון
שליש שניעזנו
אתי ולא עבדוהו
מנאמן שניעזנו
אתי אפי' יודע
שלא עבדוהו אלא
מעתל ולא עבדוהו
אז' אלעזר אמן
קנ"ה אפי' בתרמנוס
קזק שולקין אונת
זכאונלן אונת
צקינא שעדק לא
עשאונו ב"ט נשע
קדיא בשמית יחיד
פי' קמפרשים כנו
מקשע קדיא ט
מק טענש קדיא

רלב"ג

עד ספר שבע שנים ישראל לעבד עז ושקע
מאד עד שבע עבדו כל אפי' קנאים אשר ישנו
בארץ ועזנו אתי מכל וכל עד שלא עבדוהו כלל ולזה מכרם
עד פלשתים ונדר בטעמון ונשע קדיא בעינא שניעזנו יא' בדרם
קמלג אפי' טקס לעבותם ולרונצם וקמציז דקטעין מן קטעין לכל
בט ישראל בעבד

וימת יאיר ויקבר בקמון;
ויסיפו בני ישראל
לעשות הרע בעיני יהוה
ויעבדו את הבעלים וארם
העשתרות ואת אלהי ארם
ואת אלהי צידון ואת אלהי
מואב ואת אלהי בני עמון ואת
אלהי פלשתים ויעבדו את יהוה
ולא עבדוהו ויחר אף יהוה
בישראל וימכרם ביד פלשתים
וביד בני עמון וידעצו וירצצו
את בני ישראל בשנה ההיא
שמונה עשרה שנה את כל
בני ישראל אשר בעבר הירדן
בארץ האמרי אשר בגלעד
ויעבדו בני עמון את הירדן
להלחם גם ביהודה ובבנימין
ובבית אפרים ובנצחל וישראל
מאד;

ומית יאיר
ואיתקבר
בקמון
ואסיפו
בני ישראל
למעבד
דביש קדם
יט' ופלחוי
בעליאויט עשתרתאויט טעות
ארם וית טעות צידון וית טעות
מואב וית טעות בני עמון וית
טעות פלשתים ויתאויט שביקו ית פ
פולחנא דייט ולא פלחוי ותקוף
רנא דייט בישראל ומסרנין ביד
פלישתאויט וביד בני עמון וירצצו
וישעבדו ית בני ישראל בשתא
היא תמנע עשרי שני ית כל בני
ישראל ובעברא דירדנא בארע
אימורא דבגלעד ויעבדו בני
עמון ית ירדנא לאנהא קרבא אף
בבית יהודה ובבית בנימין ובבית
אפרים ועקת לישראל לרדא

י"ח שנה וילכ בשנה קדיא לחטם ורעטם ויח שנה לחטם כמון בשנה קדיא ויח ו' קמנוש מן קמון כמון שמש ירח
וקדומי' ל' אשר בעבד הירדן ארץ רחוב ונדרשו שבעה שנים ויח ו' קמנוש מן קמון כמון שמש ירח
ועד בטעין אחר

בשום ואם היו מריבין עליו על כל קנים בכפנו
 אבל היה ראוי להם לשבחו בזה שבה להם מהיאות
 עליהם ולבקשת האלם השתלעצמו מחד וכבר
 חותם ואין להם מונע ללית חפדים מבצרי—
 אב עזרוק אשת קריב זה האופן וחולם יתכן לה
 קשה לה בדומה לזה בהשתקריב ויהי זה סנה
 אל שפיים בתי חפרים בקלות חול זה המריבה
 תמנעו מהשתלעצו ממה מדין לפי מה
 שחפ ולזה נבדל בדשן לפי ש בתי חפרים
 בקלות היר" קוא לפודיע שאין ראוי לחדם
 למנוע מרעב להם כי כשיהיה להם חק עליו
 כמו קטן בדשן וחיל שיהיו כלחמים להושיע
 ישראל מיד מדין ולזה לא היה ראוי לחשי סבות
 ופואל שיעבו לדשן בזה האופן שפואו ולזה ספר
 שאינם מהשם עלה מה שכבר נזכר בזה
 קספר" ה"ז קוא לפודיע שאין ראוי לחדם
 שימסור עצמו להרוב האנשים אם לא
 היה להם לתעצמו ולזה זכר מה שהשיג וזה
 ולכלמוסע בעטור קרינתם האנשים שהרגו בהור
 וזה כי הם לא היו נריבין להרגם לפחדם מהם כי
 כבר היו מדין מושלים עליהם עד שהיו ישראל
 מתחבאים מפחדם ולזה חמ להם בדשן כי
 קרינתם חותם לא היו נהרגים" ה"ז קוא
 לפרסם שאופמי ישר וינחיקים קטנים
 לא היו מושלים בשרא לנחשן שיוכלו להצחם—
 לעשות כנגד קתורה אבל היתה מושלת קתורה
 על המושלים קהם כי הם מוכרחים ג" להחב
 בדרכ קתורה כמו שכבר נספר אלה הדברים
 ולזה חמ בדשן לא חמשו להם ב"ס י"י ימסור
 ב"ס" ה"ז קוא לפודיע שאין מחק השלמים

לדנוח חדר רבוי קממוץ ולזה ספר שחמ שאר
 בדשן מהנזמים והקדושים ויתר קטנטם חלם
 לעשות מהם חפוד לא להרבות קטנו וידמה שמשק
 זה להזכיר זה קנ"ס ואם היה עשה מזה כל מה
 בתי האלים בשילה היה נמשך לכוונת קתורה
 בזה חלם שאין קטנותו בעשרו בעפרה ויהי זה
 סנה אל שמוכל ישראל חריו שם ומפס זה קשי
 לבדשן אל שחמ נמשך קממשלה לזרע" ה"ז
 קוא לפודיע שאין ראוי לחדם שיהיה נמשך
 לתאות קמשלה קוא הרחה בדשן לקח פלג
 עם קיות לו שיש רבות ויהי זה סנה להמית ב"ס
 שקיו לו מנשיו בן קטלג קמית" ה"ז קוא
 לפודיע כי על כל יתחאש" במשפח ולזה ספר כי
 מפס שהרגו חמ מלך חריו עם עזר ב"ס ש"ס סנה
 קש" שהרגו ב"ס ש"ס ואחמלך כ"ס להם יותם בן
 יונבעל" ה"ב קוא לפודיע שאין ראוי למקבל
 קמונה מיוחד לבנו ולרעה תחת מונה
 ולזה ספר על ב"ס ש"ס שבעצמו מפס שאלמו רע
 לבדשן תחת קמונה אשר גמלם כמו שבה בדברי
 יותם" ה"ב קוא לפודיע שאין ראוי לכלחמים
 שימסרו מהתקרב למקום שיתכן שיקרה
 להם כי כזק עם היותה כלחמי עמם מנשמי קמספ
 וחלשים וקמשל ש"ס יקרב חנשי החיל למגדל
 קבוק יקל לחדר במגדל ואם קס מנשמי קמספר
 וחלשים להזיק להם אם ברמותם עליהם חב"ס
 גדולות אם בזולתה מקדברים שיתכן שיזיקם—
 בהם ולזה קוא מיתחמי קמלחמה שתהיה במקום
 קראוי ובעת קראוי ועם מי שראוי ונאופן קראוי
 ונשיער קראוי

ד"ק

ויצחקו נאמט עז כרוז טמקס
קייא קער אלכדו בע מטר בן מנש ועת נאמט בע עמון
ויחן בנלעד שחטו ללכדק וכדאון בע ישר זה נאמט ויחן צמנפא לאמס
בעט עמון שני ויאמט בע ישר ויחן צמנפא וכוון שחטו בע ישר
קדע לאס בעט עמון ושוט לארצו ויפתח כשאמ מלכס אל חרץ בע

ר"ל בנ

וקנז ככנעני
על זה מנחל לא
וקסירו חת לאמי קנכר ונקרצ
ועבדו חת לאי וקנז קנר רען
קאי מקושיע חותס תשועה
שלימה בעו קעטן

עמון שני וכן
כשאלך לאמס אל
חרץ בעט עמון קלך
כא ומינפא גלע
עבר בעט עמון ט
לא מנחס נכרץ
קנלע ט ככ קלס
לאס ויפתח בן
אשק וזכר בן שלוש
גלעד קימ וקדקית
זוש לפ שחט עס
בעל ככנעני
וקדושין קיי כנו
קזנפא ונאמט שקיי
מיוקדית לא וית
פונדקית לא כנו
שער גר רחמ קזנ
פונדקית לא קנא
קעטן בעטנו ט
קזנפא כפונדקית
שנפקרת עמון
ודומק ט קנריכו
כלזק למתרגס לפ

ואתכנשו בנ עמון וישרו
בגלעד ואיתכנשו בנ
ישראל וישרו במצפא
ואמרו עמאר ברב
גלעד גבר לחבריה מן
גבראדישרי לאנח
קרבא בבנ עמון יהי
לדיש לכל יתכנלעד
ויפתח גלעד אה
הוה גבר חילא והוא בר
איתא פונדקית אואוליד
גלעד ית יפתח תוספ
רא היא נמוסה הות
בישראל מלך דמין דלא
מסתדרא אחסנתא
משכמא לשכמא ובכ
לא הוה יכל גבר למיסב
איתא דלא הות מ
משכמא ובר הות א
אתא דרחי מתגברא נפקת מבית נשא בלא אחסנתא והוה אנשי קרן יתח
פונדקית א דרחי מתגברא דלא משכמא ובכ הות ליה לאמיה דיפתח

ויצחקו בני עמון ויחן
בגלעד ויאספו בני
ישראל ויחן במצפה
ויאמרו העם
שרי גלעד איש אל
רעהו מי האיש אשר
יחל להלחם בבנ
עמון יהיה לראש
לכל יושבי גלעד
ויפתח
הגלעדי היה גבור חיל
והוא בן אשה זונה
וילד גלעד את יפתח

עבדו עמון קדמו
בעט עמון ישראל
חין זה על דכר
תעין כלשון ככ
קדס בקס כל
ככנעני עמל
וינעשת קנלס פ
פעמי רבתי מנכ
קיות שוט נכריס
ככלגשנעל קחו
וכלג קלכו על
זה חו עטן עמון
נעטן שקר וכז
כנו עמון ויחן
וירכז כזק ט
כס קשקד וקכז
שחטו ט ישראל וקנז ענדס חתס חתרי קנר רען
קאי מקושיע חותס תשועה שני כנו קעטן ככנעני
קנר דמוות ולזק לא חמן לאס כזק קעטן ויקס יא נג
אתא דרחי מתגברא נפקת מבית נשא בלא אחסנתא והוה אנשי קרן יתח
פונדקית א דרחי מתגברא דלא משכמא ובכ הות ליה לאמיה דיפתח

שחטו ללכדק וכדאון בע ישר זה נאמט ויחן צמנפא לאמס
בעט עמון שני ויאמט בע ישר ויחן צמנפא וכוון שחטו בע ישר
קדע לאס בעט עמון ושוט לארצו ויפתח כשאמ מלכס אל חרץ בע
עמון שני וכן
כשאלך לאמס אל
חרץ בעט עמון קלך
כא ומינפא גלע
עבר בעט עמון ט
לא מנחס נכרץ
קנלע ט ככ קלס
לאס ויפתח בן
אשק וזכר בן שלוש
גלעד קימ וקדקית
זוש לפ שחט עס
בעל ככנעני
וקדושין קיי כנו
קזנפא ונאמט שקיי
מיוקדית לא וית
פונדקית לא כנו
שער גר רחמ קזנ
פונדקית לא קנא
קעטן בעטנו ט
קזנפא כפונדקית
שנפקרת עמון
ודומק ט קנריכו
כלזק למתרגס לפ
שחטו ללכדק וכדאון בע ישר זה נאמט ויחן צמנפא לאמס
בעט עמון שני ויאמט בע ישר ויחן צמנפא וכוון שחטו בע ישר
קדע לאס בעט עמון ושוט לארצו ויפתח כשאמ מלכס אל חרץ בע
עמון שני וכן
כשאלך לאמס אל
חרץ בעט עמון קלך
כא ומינפא גלע
עבר בעט עמון ט
לא מנחס נכרץ
קנלע ט ככ קלס
לאס ויפתח בן
אשק וזכר בן שלוש
גלעד קימ וקדקית
זוש לפ שחט עס
בעל ככנעני
וקדושין קיי כנו
קזנפא ונאמט שקיי
מיוקדית לא וית
פונדקית לא כנו
שער גר רחמ קזנ
פונדקית לא קנא
קעטן בעטנו ט
קזנפא כפונדקית
שנפקרת עמון
ודומק ט קנריכו
כלזק למתרגס לפ

דטאדית יא
זאת חקת יכו

ר"לכנ

אז ועקו בני ישראל אל יושם אלנו
ואמן קדם להם על יד כנען וקנא
טעם לפי שחשבו שכל הארץ קדשה
דבר מלחמה כשעקו אלנו וטעם
אלהם חזרים ולזה לא יוסף עוד לכושיע אותם

רדק

ויאמר יי אל בני ישראל עי
שנעם תשועתם כן כנגד עי
שקו ענדין ויסירו את האליוע ותקצר כפם
בעמלם לא תדעו יונתן לריק קתרי מקטר
ית כמו שכתבולא מנח דרך לפרש וקטרו

ויעקו בני ישראל אל קדם יי
למימר חבנא קדמך וארי
שבקנא ית פולחנא דאנא
ופלחנא ית בעלי ואמר יי
לבני ישראל הלא ממזרים
ומן אימוראי ומן בני עמון
ומן פלישתאי ויצרנאי
ועמלקאי ואינש מעו דחקו
יתכון ובעיתון מן קדמי
ופרקית יתכון מידיהון
ואתון שבקתון פולחני א
ופלחתון לשעת עממיא
בבן לא אוסיף למיפרק
יתכון אלו ובעו מן טעותא
דאתר עיתון בהן האם
יכלין למיפרקבון בעידן
עקתבון ואמרו בני ישראל
קדם יי חבנא עבד את
לנא בכל דחקין בעידן
ברם שובנא בען יומא דין
ואעדנא ית טעות עממיא
מביניהון ופלו חוקדמ יי
ותקצר נפשו בעמלי ישראל

ויעקו בני ישראל אל יהוה
לאמר חטאנו לך וכי עזבנו
את אלהינו ונעבד את הבעלים
ויאמר יהוה אל בני ישראל
הלא ממזרים ומן האמרי
ומן בני עמון ומן פלישתים
וצידונים ועמלק ומעון לחצו
אתכם ותצקו אלי ואושיעה
אתכם מידם ואתם עזבתם
אותי ותעבדו אלהים אחרים
לכן לא אוסיף להושיע א
אתכם לכו ויעקו אל האלהים
אשר בחרתם בסהמה ושיעו
לכם בעת צרתכם ויאמרו בני
ישראל אל יהוה חטאנו עשה
אתה לנו ככל הטוב בעיניך
אך הצילנו נא היום הזה א
ויסירו את אלהי הנכר מקרבם
ויעבדו את יהוה ותקצר
נפשו בעמל ישראל

מלחמה ורשי פ כככול
לא קיק ל רחב מקום
לסטול הכנסה שם
צדק שקיתה לו בעמל יי
וקחם קדם צמול פ
כפשו דענופ ותקצר
כפשו חל רעס מלחמה
עמל ישראל עמל
כשעשו קרע בעשו קיק
חפצ בעמלם ובצרתם
וכשקרקלם מה שקרם
צדו רעו ורעו וככע
נשט אלו ויעבדו קרס
עמלם וקדל רעס מ
מלחמה עמלם עוד
וצי בעמל כפשו מר כפשו
וקצר כפשו וכלם כפשו
וכחצו קרס וקדומים
לכס ולפ דעני כ בעמל
כפשו ענופ ותקצר
כפשו כפשו קמו מעל ל
וכן ויתעבדו לטו וקל
קול דרך משל ודבר
תקצר כפשו כפשו

דרכ

וילך את כל דבריו קהנני שמשקם למען
 נמצא למקום שמשקם כלם שקשטם אורק
 על רוב צור במקום שיתקבצו ויש פהרין נמצא במקום
 שקיקם שם ציור כמו שחנן וינח יפתח ממנו חל ציור ומע
 למען יראו יקיקם שומע ציורין יאן לפי שקשטם אורק שג

צמקום שיתקבצו
 אן קטעם כמו
 שפרשת צמר
 יקושעט קייר
 קמנפח אשדמערדו
 שם קמנכס לקחם
 עם יקושעט מנפח
 קתשועה קגדולק
 שקיקה שם קייר
 מנפגש לתקנץ
 שם וקיקם שם מנפח
 ונתינתם ולחיותם
 מנפח קמנכסמנפח
 עם יפתח לדבר שם
 דבריקם למען יראו

ויאמרו זקני גלעד אל
 יפתח לבן עתה שבנו
 אליך והלכת עמנו
 ונלחמנו בבני עמון א
 והיית לנו לראש לכל
 ישבי גלעד ויאמר
 יפתח זקני גלעד אם
 משיבים אתם אותי
 להלחם בבני עמון ונתן
 יהוה אותם לפני אנכי
 אהיה לכם לראש
 ויאמרו זקני גלעד אל
 יפתח יהוה יהיה שמע

בינתנו ואם לא כדברך בן נעשה וילך
 יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו
 עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את
 כל דבריו לפני יהוה במעבה
 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון
 לאמר מה ליוולך בי באת אלי להלחם
 בארצי ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי
 יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו
 ממערים מארנון ועד היבקוער הירדן
 ועתה השיבה אתהן בשלום

דלכ

ואמרו לו שיקיק לקחם
 אס יקיק כלקס בעטורם
 נכט עמון ונזק קהנני קבל יפתח
 לקחם נכט עמון ואמרו כללע קדבר
 למען יראו שחנן חנן יקיק שומע ציורין

אס לרא יקוימנו נכט
 שקבל עלקס וקנח
 שחנן יפתח מנפח
 מלך נכט עמון
 וקדקק לו נפוח
 קעטן כחין
 קדעמית כללע
 ישראל מנפח קדקק
 שחנן ישראל
 בעלות מנפחים
 מלך נכט עמון
 ועד קידקק
 למ לקח ישראל
 מנפח עמון חנן
 לקח מנפח מ
 מלך קהנני

ואמרו סבי גלעד ל
 יפתח בבן עתה ת
 תבנא לוחך ותחך
 עמנא ותנח קרבא
 בבני עמון ותהי לנו
 לראש לכל יחבי נ
 גלעד ויאמר יפתח
 לסבי גלעד אם מ
 מתבין אתון יתן ל
 לאנחא קרבא בבני
 עמון ומסרין יתרון
 קדמי אנא אחי לבן
 לראש ואמרו סבי
 גלעד יפתח מימרא
 דין יהי סהיר כננא

אם לא כפתח נמך בן
 נעשה וילך יפתח עם סבי גלעד וישימו
 עמא יתה עליהן לראש ולדבא וסדר
 יפתח ית כל פתחיה קדמין במעבה
 וישלח יפתח אנדין לוח
 מלכא דבני עמון למימרה לי וילך
 ארי אתה אל לוח לאנחא קרבא בארצי
 ואמר מלכא דבני עמון לאנדי יפתח
 ארי נסיבי ישראל ית ארע בבפקיה מ
 ממערים מארנון ועד היבקוער הירדן
 ועתה השיבה אתהן בשלום

רד"ק

וַיִּבְרַח בָּאָרֶץ
טוֹב אֲדֹנָי הָאָרֶץ
הִקְיָא שְׂמוֹ טוֹב
וַיֵּץ בָּאֶרֶץ טוֹב

אֲנָשִׁים רִיקִים
 אֶרְוֶה אִמִּי לַהֲרֹג
 לִרְצֹחַ בֶּרֶךְ מֵאִדִּי
 מִנְּפִלָה מִלֵּפָא
 דְּקִמְרִי אִינְשֵׁי מִ
 מִשְׁיִל וְחִזְיִל דְּקִלָּא
 עֲשֵׂא עֵבֶר קִינָא
 דְּתֵרֵט אִמִּי לַה
 דְּבִרְזָה עֵלֻ עֵלֻ
 שְׂכִי בְּנֵי אִישׁ—
 מִשְׁוֹשׁ בְּתֻעִים
 וְתִכְנֻשְׁתֵּי וְתִנְטֻ
 בְּבִרְיֵי עֵלֻ עֵלֻ
 וּלְךָ עֲשֹׂ אִי
 יִשְׁמַעְתְּלָא שְׂכִי—
 בְּנֵי אִישׁ וְיִתְלַקְמוּ
 אִלַּי יִתְהֵן אֲנָשִׁים

[illegible]

ד"ר לבני

רלבג וקנה ספר ש יפתח קים בן אשה צופ ופ' טו שכבר קיקבן אשה
שקיתה משפט אחד ולפי שלא נשאת לאחד מנכח השפט קראו צופ
להיותה כסמך מנכח ארצו להנשא לאחד מנמשפחה כדי שלא תמוצ מלה מנכח למען
וקנה נשא גלעד אשה אחת משפטו וקיו לו כמס מנכח ונכח האש קקיא סבטו עליו
זקמ גלעד שלא ימח עמקם בבית אבדקם וקיה זה עולט קיקראוי שירש עמקם

וילדת את תלעד ליה
בנין ורביא בני איתא
ותריבית יפתח ואמרו
ליה לא תחסן בבית
אבנא ארי בר איתא
אחורי את וערק יפתח
מן קדם אחוהי ויתב
בארעטב ואתבנשולות
יפתח גברין סריקון ונפקו
עמיה ויהוה לזמן יומין
ואגחו קרבא בני עמון
עם ישראל ויהוה בר
אגחו קרבא בני עמון
עם ישראל ואולו סב
גלעד למידבר ית יפתח
מארעטב ואמרו ליפתח
איתא ותהי לנא לרבא
ונגח קרבא בכני עמון
ואמר יפתח לסב גלעד
הלא אתון סניתון ית
ותריבתוני מבית אבא
ומה דין אתיתון לותי
בען בר עקת לבון

וַתֵּלֶד אִשָּׁת גִּלְעָד לֹן
בָּנִים וַיִּגְדְּלוּ בְנֵי
הָאִשָּׁה וַיַּגִּדְשׁוּ אֶת
יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּלוֹלֹא
תִּנָּחַל בְּבֵית אָבִינוּ כִּי
בֶן אִשָּׁה אַחֲרֵית
אַתָּה וַיְבָרַח יִפְתָּח
מִפְּנֵי אָחִיו וַיֵּשֶׁב א
בְּאֶרֶץ טוֹנוֹ וַיִּתְּלַקְטוּ
אֶל יִפְתָּח אֲנָשִׁים
רִיקִים וַיֵּצְאוּ עִמּוֹ
וַיְהִי מִיָּמִים וַיִּלְחֲמוּ

והנה צדק יפתח
 מעט אחיו וישב
 בצדק איש שמו
 טוב ויתקמו חסד
 אנשים ריקים ויבאו
 פניו וידמה שיפתח
 דיה מעבדים ויהיו
 קולטים למלחמה
 תמיד ומשם חפרו
 אבן ואלו שכבר
 נהבחר לזקת גלגל
 שקיה יפתח מעבדים
 במלחמותיו באו
 אליו ואמרו לו וכו' *

בְּנֵי עַמּוֹן עִם יִשְׂרָאֵל וַיְהִי כִּבְאִשׁוֹ—
נִלְחַמוּ בְּנֵי עַמּוֹן עִם יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכּוּ
זִקְנֵי גִלְעָד לִקְחַת אֶת יִפְתָּח מֶאֱרֶץ
טוֹב וַיֹּאמְרוּ לִיפְתָּח לִבְתּוֹ הֵייתָ לָנוּ
לְקַצֵּין וְנִלְחַמְהֶם בְּנֵי עַמּוֹן וַיֹּאמְרוּ—
יִפְתָּח לְזִקְנֵי גִלְעָד הֲלֹא אַתֶּם ו
שְׁנֵאתֶם אֹתִי וְחָגַרְשׁוֹנִי מִבֵּית אֲבִי
וּמִדּוּעַ בָּאתֶם אֵלַי עַתָּה כִּבְאִשְׁרֵי לָכֶם

דרכ

ויוסף אתה ארץ מואב ואת ארץ
בט עמון ימין להשיב על ארץ
מואב וקוץ לא היה שואל ממנו ש אם ארץ בט
עמון אלא לפי שהיה שואל ממנו מארצו
ועד היטק לפי השינוי ש חותה הארץ שחנה
שואל בשם מואב חתנה

בקרית מולך האמורי
לכדה ממנואב וישראל
לכדה ממולך האמורי
וקנה ישראל לקח לא
מאחז מואב ולא מאחז
בט עמון כיון צמד
עדים סוף
צמד כד קדוש וקח
מדר שור וכן כתב
ויצאו אל מדר שור
וילכו שלשת ימים
צמד וקח מדר
חיתם וז' שמוות קיו
סין סוף ויעברו
צמד קים המדר
וילכו דרך שלשת ימים

רלבנ

וידמה שאלו בראשי הדברים
קשמים כח אמר יפתח ש אולי יפתח
קיה מפורסם במקום בגורם ורע
מסמט זה לפודיע ש קוץ המושל על ישראל כדי שיסגר
מלך בט עמון מלפנים עם ישראל

ואוסף עור פתח
וישלח אינרין לות מלכא
רבנ עמון ואמר ליה בדנן
אמר יפתח לא נסיב ישראל
ית ארע מואב בית ארע ד
רבנ עמון יארי במסקרון
ממצרים ואול ישראל
במדרבא עד ימא דסוף
ואתא לרקס וישלח
ישראל אינרין לות מלכא
דארום למימר אעבר בען
בארעך ולא קביל מלכא
דארום ואף למלכא ד
דמואב שלח ולא קביל ויתב
ישראל ברקם

ויוסף עור פתח
וישלח מלאכים אל מלך בט
עמון ויאמר לוכה אמר יפתח
לא לקח ישראל את ארץ
מואב ואת ארץ בט עמון כי
בעלותם כמצרים וילך
ישראל מצד בר ער ים סוף
ויבא קד שיה וישלח ישראל
מלאכים אל מלך ארום
לאמר אעברה נא בארעך
ולא שמע מלך ארום וגם א
מלך מואב שלח ולא אבה
וישב ישראל בקרש

צמד כד חיתם ויחזו צמד וקלכו המסעות הקס מדר ואלס

עד שאלו ים סוף ש כן כתב וישע ביחזי ויחזו עלים סוף ומא עלים סוף וקס כדר עברו קים ויחזו קים ויחזו עברו
קלכו כזה המדר דע ישראל לא עברו קים לרחטו כי כחלק שכתבו ממנה לים סוף בלתי חלק עמון
יצאו כי קנה ככתבו ממדר חיתם לים סוף ומים סוף יצאו למדר חיתם עמון ואת אחרי שאלו קושרו לעט
קים לרחטו אמר ככתבו בו וקס יצאו אל המקו שהיו בו מתחלה לא עש כן קשי אל קריו עזם גדולתו שיעברו
ישראל צמד קים צמד ויטבע מצרי צמד ולחורד קים קלכו המסעות הקס אחר שיעברו ומא ויחזו עלים
סוף ועד עתה צמד ים סוף קלכו המסעות הקס עד עת קלכו רחוק מן קים וצמד עתה קלכו חזן על שפ ים סוף
לפי חזן גרסה עד ים סוף כדרו ארץ ארום כדרו ארץ כדרו ומאס נסע א מדר סין ומא קס
ויצא קדש קדר המסעות וכתב קדש לא לכתו וקוץ קדש כי מאס שאלו המלכות כמע שכתו וישלח ים מלכות וע

הרשון מקור חלם נשאל נשאל חוד וקב כפעל עבר שאל
פתח וקנה חמ יאשע ויקם בלן כעור מלך מוואנילס
בשראל אלן כעור שפרשן שם כ המלחמה קיתק שאלן לבלעם
לקללותם וקנה האל לא כלום עם ישראל בעור ארעונם מלח
מוואנילס חן לא כלום חן בוזת עד קיום ג מואות שש אקארן

עדין ארסן

אכל ארסן שקיה
ממוואנילס שאל
קיה לקם לעורר
עלך שקרי מסיוחן
כעור שאלן ממלך
מוואנילס ג מואות שש
שכעור את ארסן
עמי יקוש עד יפתח
מכאן יא למוד שמת
קשופים קשוכים
עד קנה חס שט ק
קשעור שאלן חמה
נעטן עתך ימי ק
קשופים חס לאו שטן
באר עולם יקושע
פרש את ישראל כן

ואנכי לא חטאתי לך
ואתה עשה אתה עתה
להלחם בי ישפט יהוה
השפט היום בין בני
ישראל ובין בני עמון
ולא שמע מלך בני
עמון אל דברי יפתח
אשר שלח אלו
ותהי על יפתח
רוח יהוה ויעבר את
גלעד ואת מנשה
ויעבר את מצפה
גלעד וממצפה גלעד
עבר בני עמון

שנה ואין לא מקור חמני כלמוד עתה חן קנז מן שנה
ואט קשעור שאלן רשענים בכללם אחריו חקוד בן
גרא שמונים שנה ויח שנה שאלעמוד עגלן עתכן קרי
קמח שטם דבורק מן שנה ושט שטעור יתן עתכס קרי

קפח אחריו ז שטם שאלעמוד מדין ומן שאלגדשן וג שאל חמלך קרי רלח שטם אחריו כ שאלעמוד כ שאל
יחיר אלן שאלעמוד שנה יא שטם ויח שאל בני עמון קודם שכל יפתח קרי שאל מואות עם שש שטם שאלעמוד
ותהי על יפתח רוח יי וי ושרת על יפתח רוח גבורה מן קדם יי עבר בני עמון פ אל בני עמון

רלבג

ואמנו שחפן שחפן
מנלך בן כעור מלך
מוואנילס רעם ישראל על זה וכן
כלום עם קיותם יאשעם עמון
באשטן ובכחותה ובכחות ער ובכחות
ובכל קערים ארס

ואנא לא חטית לך
ואת עבד עמי בישא
לאנחא קרבא ב
ידיו ורעביר דינא
יומא הרין בין בני
ישראל ובין בני עמון
ולא קביל מלכא
רבני עמון לפתחמי
יפתח ושלח לו תיה
ושרת על יפתח
רוח גבורה מן קדם
יו ויעברית גלעד וית
מנשה ויעברית מצפא
גלעד וממצפא ר
גלעד עבר בני עמון

עלידי ארסן וקנה
נעמד זק עד שאל
מאיות שנה שאל
קס ח מקם לקלס
עם ישראל על זק
וחס קיה דין לקם
על ארסן קזאת
מרועלן קעל
אותה מידם כל
זה קזמן קארד
וקנה לא שמוע
מלך בני עמון א
דברי יפתח ורז
על כל שטם
לקלס בשראל
חו עתה שר
עפתח רוח גבורה מואות יי ועבר על בני
עמון במקום שקיו חספים וכלום עם וקנה
אותם מנה גדולה מואו כעור שזכר באופן שכל
ככש בני עמון מפת בני ישראל

שאל חמלך קרי רלח שטם אחריו כ שאלעמוד כ שאל
יחיר אלן שאלעמוד שנה יא שטם ויח שאל בני עמון קודם שכל יפתח קרי שאל מואות עם שש שטם שאלעמוד
ותהי על יפתח רוח יי וי ושרת על יפתח רוח גבורה מן קדם יי עבר בני עמון פ אל בני עמון

רִלְבֹּנ וְחָזַן לַעֲלֹד קִלְעֹב
קָלָן אֶת־חֹזֶר יוֹדִיץ
כִּמּוֹש אֶלְהֶיךָ אֶת־עֵדֶשׁ יְלָא יִבְלַכְמוֹש
אֶלְהֵיכֶם לְהַכֵּם מִיַּד סִיחֹן כְּחֹמֶר
אֵי לָךְ מִיּוֹחַב אֲבֹדֶת עַם כִּמּוֹש וְגו' "

וּמִסֵּר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְתֵּן
סִיחֹן וַיִּתֵּן כָּל עַמּוּיָּהּ בְּיָדֶךָ
דִּישָׁא לִמְחֹנֶן וַיִּלְרֵנוּ
יִשְׂרָאֵל יְתֵּן כָּל אֶרֶץ אֲמֹרָאָה
יְתֵּן בְּאֶרֶץ הַהִיא וַיִּלְרֵנוּ יְתֵּן
כָּל תְּחוֹם אֶרֶץ אֲמֹרָאָה
מֵאֲרֻנָּא וְעַד יִבְקָאוֹמָן מ
מִדְּבָרָא וְעַד יִרְנָא וּבָעֵן יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּרְדֵּךְ יְתֵּן א
אֲמֹרָאָה מִן קִדְּם עַמּוּיָּהּ ה
יִשְׂרָאֵל לֹא תִמְדֵּם לְמִדְתֵּיהּ
הָלֹא יִתְּרִיחַ סֶנֶךְ בְּמוֹשׁ
בְּעַתְדָךְ יִתֵּן תְּחִסְקוּיָתְךָ כָּל
דְּתִרְדֵּךְ יְיָ אֱלֹהֵי מִן קִדְּמָא
יִתֵּן עֲרֵתוֹ וּבָעֵן הַטֵּב טְבֵאת
מִלֵּקְכָּר צְמֹר מִלְכָּא דְּמוֹאֵב
הַמִּדְּבָרָן עַם יִשְׂרָאֵל אִם
קִדְּמָא אֵינִי כְּהוּן כִּדְּיִתְּכֶם
יִשְׂרָאֵל בְּחִשְׁבוֹן וּבְכַפְרִינָה
וּבְעַדְעוֹר וּבְכַפְרִינָה וּבְכָל
קְרוֹיָא דְּעַל תְּחוֹמֵי אֲרֻנָּן וְתֵלֶת
מֵאָה שְׁנֵי וּמֵה דִּין לֹא ש
שׁוֹבְתִין בְּעַדְנָא הָרִיזָא

רד"ק

רד"ק קלל את אשר יורישך כמנא אלהיך. וקנא קנא
 קיה אלהי מנא ברכה זה אמן ל אלהי אלהי
 קהרן שהיתה ממנא ומנא ממנא לקחה ממנא אלהי
 כמנא אלהי וכן קיה בנא המנא אלהי לך ממנא אלהי
 כמנא ואלך קנא אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי

וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
סִיחֹן וְאֶת כָּל עַמּוֹ בֵּי־יִשְׂרָאֵל
וּבְסוּיֵר שְׂיִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־
אֶרֶץ הָאֱמֹרִי וְיֹשֵׁב הָאֶרֶץ
הַהִיא וַיִּירָשׁוּ אֶת כָּל גְּבוּל הַ
הָאֱמֹרִי מֵאֲרֹנוֹן וְעַד הַיַּבְקוֹמִן
חֲמֵד בָּרוּךְ וְעַד הַיַּרְדֵּן וְעַתְקָה
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ
אֶת הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאֶת הַתִּירְשָׁנִי הָלֵא אֶת אֲשֶׁר
יֹרִישׁ כְּמוֹשׁ אֶלְחִיךְ אוֹתוֹ
תִּירְשׁוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר הוֹרִישׁ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אוֹרֵנוּ
נִירְשׁוּ עִתָּה הַמּוֹכֵטוֹב אֶתָּה
מִכָּל בֶּן צַפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב
הַרְבֵּב עַם יִשְׂרָאֵל אִם נֶלְחַם
נֶלְחַם בָּם בְּשִׁבְתֵּי יִשְׂרָאֵל בִּי
כַחשָׁבוֹן וּבְכִנּוּתָהּ וּבְעִרְעָרָהּ
וּבְכִנּוּתֶיהָ וּבְכָל הָעָרִים אֲשֶׁר
עַל יְדֵי אֲרֹנוֹן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
וּמִדּוֹעַלָּה הִצִּילָם בְּעִתָּהּ הִיא

יורישך כמנוח א
 אלהיך איתו תירש
 מלח יוכל הוא להציל
 הארץ מיד האמרי
 ויהי אלהים ע
 בארץ מלך ע
 האמרי מפטט א
 איתו מרש וכבר
 ירשן הארץ הקיח
 בארץ עמך צדק
 כהרעם להרדך
 וכן כל אשר הוא
 דבק עם מפטת הוא
 לשון צדק וצולת
 לשון ירושק

ועתה קמונו
 מנו
 חנה מלכ-ע
 חזקת עטו א
 ונמקצת
 סמרים מרדויקים
 מלשחזוקת נ
 זמלך "הרצות
 עטן מרדנה
 חס כלום כלום

ברמי' מישר ברמי'ן
ויבא חין למעמ'ן
ח' רמון מעמ'ן

כנ"י

רָלָבִן וַסֵּפֶר שֶׁכָּבַד כָּדָר יִפְתָּח כָּדָר אֵלֶּה שֶׁאִם יִתֵּן זֵדוֹ אֶת־בֶּט עִמּוֹן יִקִּיחַ
 אֵלֶּה אֲשֶׁר יֵצֵא מִזִּמְתּוֹ בְּשׁוֹט בְּשׁוֹט מִבֶּט עִמּוֹן וַיַּעֲלֵם עוֹלָה חָס הָיָה
 רָאוי לֹאֵל וְהָיָה מִיּוֹצֵא מִדֹּלֶת זִמְתּוֹ יִקִּיחַ בְּכֹכֶרָא בַּעַל חַיִּים וְאִם הָיָה מִמֵּינִן הָאֵדָם
 יִקִּיחַ אֵלֶּה וַיִּקִּיחַ מִיּוֹחַד לַעֲבֹדֶת הָאֵל לְבָד וְאִם יִקִּיחַ זָכָר לֹא יִצְרֹךְ שִׁיקִיחַ פְּרוֹשׁ
 מִן הָאֵשֶׁת כִּבְדָּר יִקִּיחַ מִיּוֹחַד לַעֲבֹדֶת הָאֵל בְּזוֹלָתָהּ הָאוֹפֵן כִּמוֹ שֶׁנֶּחֱמָל בְּכֹכֶרָא
 וְכֵלָיו וַיִּמְצָא כֹהֵן זָקֵן

בְּנֵי עֲמֹן לְהַלְהֵם בָּם

22

לְקַדְמוֹתֶיהָ ב

בְּתוֹפִין וּבְחִינֵין גַּלְחֹרֶתִיא יְחִידֵאלִית
 לִיחֵמִינָה בְּרֵאוּ בְּרֵתִי וְהוֹהֵבֵד חוּא
 יִתְחַבֵּבֵעִית לְבוֹשֹׁהוּא מְרוּי בְּרֵתִי
 אֲכָרְעָא אֲכָרְעֵתִי וְאַתְרוּיָת בְּעֵבְרִי
 וְאַנָּא פִתְחִית פּוּמִי בְּנֵדֶר קְדָם יְיָ וְלֹא
 אֲכֹל לְמִיתָבָא מֵרֵת לִיחֵא אֲפִתְחֵת
 פּוּמִךְ בְּנֵדֶר קְדָם יְיָ עֵבְדֵי לִי כְּמֵה
 דְּנִפְק מִפּוּמִךְ בְּתֵר דְּעֵבְדֵי יְיָ לְ
 פִּירְעֻנֹתָא מִבְּעִלֵי דְכֶכֶךְ מִבְּעִי עֲמֹן

3 19

שם כלל
המחבר

הד"ק

וַיִּלֶךְ יִפְתָּח נָדָר לַיהוָה וַיֹּאמֶר
אִם־נָתַן תִּתֵּן אֶת־בְּנִי עִמּוֹן
בְּדִיּוּתָהּ הִיא וְיֵצֵא אִשְׁרִי יֵצֵא
מִדֹּלֶתִי בֵּיתִי לִקְרֹאתִי בְּשׁוֹבִי
בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עִמּוֹן וְהָיָה
לַיהוָה וְהָעֲלִיתִהוּ עֹלָה

וְהוֹדִיעַ רַבּוֹתֵינוּ וְאַחַס קִבְּלָהּ הָיָה אֲנִי עֲלֵינוּ לְקַבֵּל

רלבג ידמה שמה לפי יפתח שית מחזן אל
דחתה אדם בן ואלו חש וישנה שם
אך קמעתן לה שנים חדשים הלך בהם עם רשתיה
לכבות על בעליה על קהרים ובה קומן קטורה
בית הקורא ואלו קיתה רוחה חפץ חשק שם זולת
אדעת ימים בשנה שקיה חק ישראל שתלכנה
בית ישראל לתות לבה יפתח על בעליה וקיה
קיתה פרושק מאיש כל ימיה וראוי שתעין במה
יפתח שלש מאות שנה עברו מעת שכבשו הארץ
קיה עד קתלת שנות יפתח ובעין עם זה במה
בבטן קתית שקיה בתם שנה לכתוב ישראל
מארץ מצרים וזה ממנה שיחייב אל קיה מעת
צמיחת יפתח כי אם קמ' שנה ואם קרנו בזר
במח' בן יוהר וזה שכשקבץ שנות יפתח ואבנן
ואילן ועבדון יקיו לא ואם נקבץ עם זה שבו קשענו
בד פלשתים שקיו מ' שנה עם שנות שמעון שקם כ'
שנה ושנות עלי ושנות שמעון ואש' שקם י' שנה
ושנות דוד ואלמה עד בטן קתית שקם מ' שנה יקיו
קפ' שנים ואם אמרנו ששנות קשענו בד פלשת'
ככלו בשנות שמעון ועל עדין יקיו כוספים ז' שנים
ועד כי יתכן שכבר קתחילה קשענו קודם קריון
שמעון אחר שכבר חמ' קמלך וקורא יחל להושיע
את ישראל מיד פלשתים וידמה שחמ' ביהר זה כי
ישר קיו בד פלשתים צם בימי יפתח ובימי קשופמי
קבאים אחריו אלל אלל קיו פלשתים עדין מושלים
בשאר אל אך קיו מערבין עליהם במלחמותיהם
ולזה ספר קודם צמיחת יפתח שכבר מכרם קש'
בד פלשתים ובימיהם קיה קריון שמעון וקתחיל
קשענו להיות פלשתים מושלים בשר סבב צמיח
ממשלת שמעון ולזה אמרו ישר לשמעון קלל ידעת

כי מושלים בן פלשתים ועב' קנה יקיו סכ' שנים
כוספות ואלל שחמ' כי חל קז' שנים קיו קברים
מקב' מאות שנה שחמ' יפתח וקנה חמ' על קירונ
ג' מאות שנה כלל חשאלו שנים קחסרות מנור
וקנה ימנל זה מעשים על האופן שפרשן בשכמח
שיקושע וקוקטס פרשו ישראל' שנה עד שנות
קשענו ופרשו דברק וברק את ישראל' שנה עד
שנות קשענו ופרשו חמ' מלך את ישראל' שנים
ותלע אחריו כ' שנה ויחיר כ' שנה ויח' שנות
קשענו קרי רב' שנים וכשנכר אללם מ' שנה
מעתיצות מצרים עד כשנת הארץ קיה וקמון
שנה מצמיחת יפתח עד בטן קתית קיה כלל תפ' ש'
ואם נפל ספק מעת קיה פל' מיכה ועמ' פלג
בגבעה שסופר שם שקיו בעת אלל קיה מושל
בשאר אלל איש קישר בעשנו יפתח ולזה יחש שקיה
בן שמעון וכן על זמן בלתי קבר עמ' בן ישראל
בזולת שופט קנה עמר זה קספק בשחמ' שנות קיה
בשנות קשענו שזכרנו אלל קיה שופט חס קודם
עתיאל בן קנז או קודם צמיחת קוד' או קודם
צמיחת זולתם מן קשופמיים בשנות קשענו אלל
קיה בשאר אלל מושל וכבר נאמר בזה עד בעה
בהעפוללם ואלל שחמ' שחמ' שחמ' יפתח
שלל מאות שנה קיה חמ' בלל שום קירונ אד
ככלע קתית משנות שמעון בשנות עלי שקיה
בסוף קיה יושב שמעון בארץ פלשתים ויירכב
שח' קיה שופט על ונחשט אהור' ק'
קשנים בשנות שמעון כי קורא קיה שופט
אותם חס קיה עמר אללם וקנה כנמר עד זה
בהעפוללם שם בעה ונח' קיה שקייסו בן מנח' קור'
אלל קדברים

דדק

והאמר וירדתי ימך מעטן אריר ציחי וירד ורוד בעטן אחד ורדס כמקו וקכסן לפרסו
כמשמעו קמנפסש קי קי יפת קי גבוקה על קרי קס אן אעפ של קי קי גבוקה
על קרי אומן וירדתי כנגד קעמק אשר בן קמנפס וקקריס וכן ויעל איתס עמק עכור וירד קסלע כמו
שפרסן וייתא וייתנגד על טוריח ורש' פרש וירדתי לשון ילק ודומיע כלל ילק וירד ככס קמנפס
ככס עד שפט משהבר ונדרש וירדתי על קקריס אלן לפט סנהדרין אולי ימצאו פתח למדך ויהי
ויעש לך את כדורו אשר

והאמר אל אביה ויעשה לי	ואמרת לאבוא אעבד לי	וכרשעק לך בית
הרבר הזה הרפה ממני שנים	פתגמא דין שבוקמני ת	וקכסס קס וקית
חדשים ואלכה וירדתי על	תרתי ירחין ואיהך ואתנניך	סס פרושק מנכס אדס
ההרים ואבכה על בתולי אנכי	על טורי אואבכה על	ומדרס קעלס וקיק חק
ורעיתי ויאמר לבי וישלח	בתולי אנא וחברותי ואמר	טשרחל ומש וקבי חק
אותה שני חדשים ותלך היא	אחילי ושלחית תרין ירחין	לשון נכס רל קלכס
ורעותיה ותכך על בתוליה	ואולתה היא וחברתה ובכת	צות שר חל קית חק
על ההרים ויהי מקץ שנים	על בתולה על טורי א	ככל שש וימך וקבי חק
חדשים ותשב אל אביה ויעש	והיה מסף תרין ירחין ותכת	טשרחל גורו שלח
לה את נדרו אשר נדר והיא	לאבוא אעבד לחית א	יעשק אדס כן וכן ת
לא ידעה איש ויהי חק כישרא	נדריה דנדר והיא לא ידעה	קתל גורק טשרחל
	גבר והותל גוריה בישראל	כדיל ללח לחקא גבר
	חוספ בדיל דלא לאסקא	וג' ומנכסן זר ק
	גברית בריה וית בריתה לעלתא במאד עבד יפתח גלעדא וליא	קמחלקת בדברי רל
	שאיל לפינחס כהנא ואילו שאיל לפינחס כהנא פריקיתח ברמין	וכי מדר קיק ר יוחסן
		ור' שמעון בן לקיש ר

יוחסן אמן דמיס קיק חייב ריש לקיש אמן אפי דמיס חיסן חייב דתטסן אמן על כהמק סמחא ועל בעלת מוס
קרי חל עלך לך אמן כלס קרי חל לעלך ימכרו ויבא דמיס עלך ולך קיק סס פנחס שיתר לך את מדרו
כל שואמן לך דמיס יקיק פסור חל אמן פנחס קוא חרדך ליבא חל ויפתח חל חטראס קצטיא וחלך
חל בן דין אבדק קעטק ושמקס כעשו יפתח מית ככילת קאיכריס סכוכס בשחין שכל ויקבר
בערי גלעד פנחס כתלקה ממנן רוח אקדש שכל בדברי קימיוס ופנחס בן אלעזר כנגד קיק עליס קוא
עליס חין כעכסן חל קיק עליס לפמס יא עמו עכסו חל קיק עמו רחין מד בריקס ט מק ששק
יפתח כעשית ששק וקאי קיק סנר סנדרו קיק כדכס ואכס פכית פ חל חל חול לשוככות גר רעס
כדכרו ט חסנה גר סנדרו קיק כדכס חסנה פכית חס חל חל עשק לך כחש יצח מעפך

המתרגם אותם דבק עם גלעד ולא עם אפרים וכן תרגם ארי אמרו משני צדדי דאפרים מה ירען חשיבין
 דבית גלעד בנו בית אפרים ובנו בית מנשה ומקם שאמר פלטי אפרים כל הפחותים שבאפרים קיו מעברת
 אותם כך וקיו אומרים זה לזה גלעד עתך אפרים ועתך מנשה כלו אותם תכנסו עתך אפרים להרגם ואי זה
 אפרים שבו ויכנסו עתך מנשה לעשר מריבות עמם ויכחיקו קזה וקיה כי יאמרו פלטי אפרים מעברת
 וקמלחמה קזיתלם קיתלם לקם לבנו גלעד אלם עם האנשים קרקים וקפחותים שבאפרים וקם קראים פלטי

אפרים וקם אשר קיו
 צריכים לעבור מעט
 קצת מנות שקיו רוע
 מעבר קירדן שקיה
 סם מערב לבנו א
 אפרים כמו שאין ע
 עתדים לבנו נפס
 שמואל נפסוק
 עבר אפרים
 וקפחותים קס
 קרועים ברוב וזה
 שקרין זה לזה
 גלעד כמו שאמרו
 פלטים בעלחמה
 קתחוק וקיו לחשי
 פלטים וקרגר
 קזה קיה לעש ע
 עמות שקיו נשנו
 אפרים בשתר

וילכד גלעד את
 מעברות הירדן
 לאפרים ויהיה כי
 יאמרו פלטי אפרים
 אעברה ויאמרו לו
 אנשי גלעד האפרת
 אתה ויאמר לא
 ויאמרו לו אמר נא
 שבלתי יאמר סבלת
 ולא יבין לדבר כן ו
 ויאחזו אותו וישחטוהו
 אל מעברות הירדן
 ויפל בעת ההיא מ
 מאפרים ארבעים
 ושנים אלף

וילכד גלעד וגו' קיו אומרים במקום המעברות
 האפרתית אותה קראו אפרתית אשר משנה
 אפרים וקראו אפרתית אשר מעברת לקם אפרתית כמו ודוד

רלבנו

וספר אחר זה
 שכבר קבע
 מערוב אפרים
 שאמרו לשרוף
 בית עמם עליו
 נאש על אשר
 לא קראם בזאת
 קמלחמה יתח
 מה שאמרו לקם
 לעלו חסד על
 קמנה אשר
 עשה לקם שם
 נשנו נכס
 וכלם עש
 אויבים וקנז

ואחרי דבית גלעד
 מניית ירדנא על דבית
 אפרים והיו בר אמר
 חד ממשיבא דבית
 אפרים אעבר
 ואמרין ליה אינשי
 גלעד אפרתני את
 ואמר לא ואמרין ליה
 אימר בען שכולת
 ואמר סכולת ולא
 מתקין למללא כן
 ואחרין ליה ונכסין
 ליה במנות ירדנא
 ואיתקטלו בערנה
 והיא מדבית אפרים
 ארבעין וחמין אלפין

לא שיהל לפתח לפיכס נאופן שפיקס ירובעל
 או אולי לא קיה יכול עלה וקיה זה סבה ער
 שסעל מאפרים מנחלם

בן איש אפרתית ויאמרו אמונו לא שטלת כל שטלתה שר הזה מעבר ונפסו שקיו מעסי אותם בזו קמלה כן
 קיו מעסי אותם בכל מלה שיאבה שין והאפרתית קיו קרין שין ולקח קבצו אחד מן המעל וימלך לקח
 מלת שכלת לפי שקיתל שטלת קבצו במקום שקיו עברין ובט אפרים שקיו מעמנמן בשונם ביותה קשין
 שכלם יסין לדבר כן אולי קויר ארץ קיה גרם לקם כמו אנשי צרפת שאיכין מעמנמן לקרוח קשין כן וקורי אותה

ד"ק

מימיס ימימיה ונב לתבות אביתיהם כלומר כי משכן לשון קולות אלה נבית ישראל לתבות
 לה כלומר לקיץ עליה ולבבותיה על גלגלה וכתבנו לאלה ותרעם ויקיץ קמולך ואלה יו פ
 לתבות אלה ונחמה ארבעת ימים בשנה כמעט ועל קיץ קמולך מימיה ימימיה רלג מעמי
 בשנה כי כל השנה היתה מתגדרת במו קישים קפרושים קטורים בנתיס וקחוק קזק עשו עמה כל ימי
 חייה ונמא ורבי חוק ישראל לנשן נקנה רלגת נבית ישראל היתה לקבל שש" ויצעק איש אפרים

ויעני

צטע

ויעני את

קידון קלכו

לנשן עבר

קידון אל

קנלעד

ויקבץ

יפתח את

אנשי נלעד

ונג פלמי

אפרים

אתם כלומר

כמו פלמי

אפרים

אתם שאתם

מחולקים

ענין אפרים

ונתן מנא

ואין אתם

קאנטיס

לכנס ולש

שקיו אנשי

אפרים מחדשים אותם לפי

קיו אנשי נלעד

מנטיס אותם כשקיו

מנטיס עבריים

נלעד

מזמן לזמן אולבנת ישראל

לא לאה לבת יפתח גלעד

ארבעה יומין בשתא

ואת כנעני איש אפרים ועבר

ליצונו ואמר ליפתח מדין

עברתא לאנחא קרבא בבני

עמון ולנא לא קריתא למיזל

עמך ביתך נוקד עלך בערתי

ואמר יפתח להון איש דין

הייתי אנא ועמי ובע עמון

לחדא ובעית מבון ורלג

פריקתון ית מדיהון וחולת

ארי ליתך פריקוס סרית נפשי

בעל גבל אתקטלא ועברית

לות בני עמון ומכריון בדי

ולמה סליקתון לות יומא דין

לאנחא קרבא בני וכנש יפתח

ית כל אינשי גלעד ואגיד

קרבא עם דבית אפרים ומח

אינשי גלעד ית דבית אפרים

ארי אמרו משיבא דביר

אפרים מה אתון חשיבין דבית גלעד

בנו בית אפרים בנו בית מנשה

מימיס ימימה הלכנה בנות ישראל

לתנות לבת יפתח גלעד ארבעת

ימים בשנה ויצעק איש

אפרים ויעבר צפונה ויאמרו

ליפתח מדוע עברת להלחם בבני

עמון ולנו לא קראת ללכת עמך

ביתך נשרף עליך באש ויאמר

יפתח אליהם איש ריבחיית אנ

ועמי ובני עמון מאד ואצעק אתכם

ולא הושיעיתם אותי מידם ואראח

כי אינך מושיע ואשימה נפשי נכפי

ואעברת אל בני עמון ויתנם יהוה

בידי ולמה עלייתם אליהיום הזה

להלחם בני ויקבץ יפתח את כל

אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו

אנשי גלעד את אפרים כי אמרו

פליטי אפרים אתם גלעד ברנוך

אפרים ברנוך מנשה

אפרים מה אתון חשיבין דבית גלעד

בנו בית אפרים בנו בית מנשה

בנו בית אפרים בנו בית מנשה

בנו בית אפרים בנו בית מנשה

בנו בית אפרים בנו בית מנשה

בנו בית אפרים בנו בית מנשה

בנו בית אפרים בנו בית מנשה

בנו בית אפרים בנו בית מנשה

בנו בית אפרים בנו בית מנשה

בנו בית אפרים בנו בית מנשה

בנו בית אפרים בנו בית מנשה

רלב

ואחריו שפט את ישראל אילן קזולעט ואחריו
 שפט את ישראל עבדון בן קל"ש עד ספר שכנר
 קוסיט בע ישראל לעשות קרעב בעת יאקוב וזק שנה ג'
 שקיו פלשתים מושלים ארבעים שנה וזק קמספר קתני
 סתני מיתת ממשלת שמסון כמו שזכרנו
 "אמנם"

רדק

ויק"ר רוכבים על שבעים
 עזרים קמספר קזק גב'
 למדיע קנלחת אר קבטס ובעט בטס
 גדולים אנשים רוכבים על עזרים כלומר
 מרוב עשרם וגדולתם למ קיו נריטן
 להתעסק בעלמסר

ובעבדק אלם רוכבים
 על עזרים ועמנה
 שופט ישראל ובעדרי
 רטו זל טעב וראק
 בטס לבטך שלם על
 ישראל אמר ל ימושע
 בן לוי טון שבעט לבטך
 שלם על ישראל דלם
 אתה לך חלצה ויטס
 ל שמואל בר נחמט אמר
 טון שבעט לבטך
 שלם על דייט שלם דלם
 אתה למטעי קדייטס
 על חלוק קירושק חס
 יקוב נחמיס חקד
 שאלע נשיקט קונו
 שקבטס חלקו ירושתס
 ואיכן נריטן לדיין
 ויוסיפו ארבעס
 שנה

ומיתאילון רבית זבולן א
 ואתקבר באילון בארע זבולן
 וכן בתרזהית ישראל
 עבדון בר הלל רמפרעתון
 והו' ליה ארבעין בנין ותלתין
 בני בנין רבינן על שבעין
 עליו ור' ית ישראל חמס
 שנין ומית עבדון בר הלל
 רמפרעתון ואתקבר ב
 בפרעתון בארע שבעט א
 אפרים בטורא דבירת
 עמלק ואוסיפו
 בני ישראל למיעבד רביש
 קדם יומסרניון ית ביה
 פלשתאי ארבעין שנין
 והוה נבראחד
 מצורעה מורעיתרן ושמיח
 מנוח ואתתה עקרה
 לית לה ולדי

ומיתאילון הזבולע ויקבר
 באילון בארע זבולן
 וישפט אחריו את ישראל
 עבדון בן הלל הפרעתני ויהי
 לו ארבעים בנים ושלושים בני
 בנים רכבים על שבעים עזרים
 וישפט את ישראל שמונה
 שנים ומית עבדון בן הלל
 הפרעתני ויקבר בפרעתון
 בארע אפרים בחר העמלקי
 ויוסיפו בני ישראל
 לעשות הרע בעני יהוה ויתנס
 יהוה ביד פלשתים ארבעים
 שנה
 והי' איש אחד מצרעה
 ממשפחת דנו וישמו מנוח
 ואשתו עקרה ולא ילדה

מחשטון ימי קשופט
 קס אלע קמנ שנה ויהי ממשפחת קדט צור קיחם כמו שנט קמנשי וממשפחת כמנו שנט וכן ויקרב
 את ממשפחת קדק עקרה ולח ילדק תוספת ציור וכן ויהי שרי עקרה חין לה ולד" אימיק דשמסון
 שמה כלל פטית אחתה נשיק ילדק אחר שילדק לשמסון למאי נפקא מינה לתשובת קמניטן

ד"ק

וישפט בערי גלעד דרש קדרש בזה שקופה נשחין
כבר וקיק מאל איברים איברים מעשר לעד וכל
עיר שקיק מאל אברו סם קיק נקבר וזה קיק לעד שקבר
ולא נשאל על כדו ונדרך קפסמט פ' בערי גלעד נאחת מערי
גלעד וכמוהו בשנים תחתן ב' קיום נאחת משנים ועל עיר
בן איתנות בן אחת

קחתות

וישפט אבנן
מנחתאס

אמרו רזל אבנן
זה טעו וקבראס

בעטט אמרו זה
בעטט ספור

כחט שואי בטו
ונכחו וסמוך לו

דבר מנחם למנחם
סלח יתבאק אדם

לח בעשר ולח
בבטס אבנן

עשק סעדות
טן בטו ונכחו

ונכלן לו זמן
מנחם לפ שקיק

עקר וקיק אומ
כודעל עקריה

נמאי פרע לו וזירע
נחיו וקיק למנחם בן קיים וקיק שופט ישראל

כרדק קסס בעל בטומות
קיתק אכלס זה ולח דרך קפסמט ספר קחת שואי בטו ונכחו

וסכלס קשקס נחיו ונחמת קיו טר דבר סוף שזכרס קנעל נאחת קנעל ולמעלה גדולה להיות שופט יא

ר"ל ב

וספר אחר זה סכבר
מתי פתח ונקבר

בערי גלעד וקס קרען בזה סכבר
נקבר נאחת מערי גלעד וקסבון אכלס

ט יפתח מסמט סלח קשקיר אחריו בן
אונתיקיק נקבר

בס סמו עיר
סיקברו עצמוותו

כל ערי גלעד
קנעפ וקנע פה

כדי שיקיק לו זכר
נאותן קמקומות

שקטל מיד בט
עמון וקס זכר

סכבר שפט אחריו
אחישראל אבנן

מנחתאס ולח
סנעו כל מעטט

שקיק שופט ישראל
וקיק מנחתאס

ולח נמאי שופט
זולת אבנן שיקיק

מנחתאס אמרו
רבותי סל

אבנן זה טעו
וסכבן מויד

ואחריו שפט

וישפט יפתח ארת

ישראל שש שנים

וימת יפתח הגלעדי

ויקבר בערי גלעד

וישפט אחריו

את ישראל אבנן בבית

לחם ויהי לו שלשים

בנים ושלשים בנות

ישלח החוץ וישלשים

בנות הבא לבנו מן

החוץ וישפט את

ישראל שבע שנים

וימת אבנן ויקבר

בבית לחם

וישפט אחריו את

ישראל אילון הזבול

וישפט את ישראל

עשר שנים

ורן יפתחית ישראל

שית שגן ומית יפתח

גלעד אה ואתקבר

בקירוי גלעד

ורן בתרזה ית ישראל

אבנן מרבית לחם

והוה ליחלתן בנן

ותלתן בנן שלח ל

לברא ותלתן בנן

אעיל לבנוהימן ב

ברא ורן ית ישראל

שבע שגן ומית

אבנן ואתקבר בבית

לחם ורן

בתרזה ית ישראל

אילון מרבית זבול

ורן ית ישראל עשר

שגן

וספר קהנאס קגדולא שקיתקלע בבט ונכחו
וסכלס קשקס נחיו ונחמת קיו טר דבר סוף שזכרס קנעל נאחת קנעל ולמעלה גדולה להיות שופט יא

בבוא יתכנו שני יסיר את בן מלחרי וצא
 נמצא בביתו שמש על זה ולא נאמן עליו שמש
 ברעב עשיתי וקיה קבור ית מלחיו בכל אשר
 יפנה וכן אמר קהת ב מיה קור כלמ לקיחה
 אזה מנצות פלשתים מיה קיה ורעון קבור ית
 קיה בזה ברחי חזל קיה מנציר אורתן ומנציר
 לרת ישראל ורעפכ סבה קיחה מלח קיה לקחת
 אזה מנצות פלשתים לקחם בזה ב ישראל שצותה
 קדור לא קיו ירחים קחם כל כך שישעם תשועה
 סלימה מיד פלשתים ב כל ימי שמעון קיו מנצות
 פלשתים ב ישראל ב מה שאמר קהת ויתם יי
 ביד פלשתים ארבעים שנה עשרים של שמעון
 בכללם על כרחך לפי שמעון קחם ולא רצו
 ישראל לאמנים בזה ב אם שמעון לבדו ולפכך
 לא קיחה לפלשתים מעט לפלשתים ב ישראל מנצ
 שמעון ב לא קיה ברשותם וקור לבדו קיה עשה
 ברעב בפלשתים ועם פלשתים קיה שוכן בעד
 שקיה מדיע לקח ומירחם אורת גר קיו
 כמנצת מנצותם ב ישראל לפי שנקשו פלשתים
 מנצת יקודק שאלך לפי עשם מסרובו לקח
 וכן עדיד דברים בגיית קאריה ורעב וכן קיות
 אזה שמעון למרעבו קח סבה לקחם מ
 מנצותם ית קחל אשר לו ערכו קעלעל וקסנות
 ומלחיה קחל אכל עש קיחה עשו לפי שאמר
 ויתר בעש שמעון ואמר לחצו אורתה קחלם קיה
 ישראל בעש ידמה ב חשק זה לפי שזכר בלחיות
 אשר לקח לפי חיות אלקן שח וירא שם אזה זוש
 ויטח אלה ויתעב ויחבא אזה בנחל שורק ושמה
 דללה ואזל אמר רבה במירי אין עין ברעשולא
 בני ששמו רוחות פ ואין לב רוח אופ לבח

ושעל תרין סרסורי דחמא וקח קפיד כות
 קרואונה קמנה שקיחה רען קאי כמו שכתב
 מיה קיח תחנה קור מנצת מנצותם נראה
 ב עתה כותה קיחה לפי שזכר יחזק
 מנצותם ואחר כך גברק עליו קיחה בריות
 אורת וישרק בעשו וקפיד כות
 קרואונה ככותה קמנצת קמנצת אשר קתערב
 זה ולפי כעש וקרו עשו פלשתים מרד כנר
 מרד ונדברי רבותין זל
 אמר לבו רבא לבח אל תחכו בשר על פשר
 קיד איכא דאמרי מנצותם ויחכא דאמרי
 מנצותם קלקל שדק ואל תלכו לחורי בית
 כמנצת עשה שקטור מנצותם ולא חיוק אל
 דלח פחא חריע חל איכא פחא חריע
 לתלן זה ואל תשט במטה הרמית איכא
 דאמרי דלח תשט במנצות ויחכא דאמרי
 דלח תנצ בלח קרית שמע ויחכא דאמרי
 חרימית מנצת מנצותם מנצותם דרעפח ואל סכח
 לעשות וכן אמרו רבותין זל תפרכין שמעון
 בעשו מרד דכתיב ויאמר שמעון קח
 אורתה קחלם קיה ישראל בעש לפי שזכר פלשתים
 ארת עשו שח ויחזקו פלשתים ויקרו ארת עשו
 וג איכא וקח עת ויחזקו ואמר לא ידעם מיה
 קיח תחנה קור מנצת מנצותם ב חזל מנצת
 עת ישראל חזל ורעפכ עורקו קחם וקח
 עמית עשו מנצותם
 ארת עת יין ושכר כהרעמו חמר ירת ועתק
 ונדברי רב זל מנצת ושכר יורד קח עג
 קפיד ברע יין זה מנצת שכר זה קי

רדק

ועתה ואל תשת קונו מורה ט
המורי נא רל כנ ומחזק כנו
הקויר קיה נשמר מנומח ומניין ושכר כן
ענה חותה לקויה נשמרת מכל הדברים ק
החסורים לכויר לקויה קדושה מן קנשן ומש
ואל תחל כל

טמא חזק שחנ
המורי נא פ
המורי נא צד
מנומח מנו
ואל ופ כל
טמא של תחל
דברים טמאים
או פ ואל תחל
כל טמא דברים
החסורים לכויר
כנו כל אשר יצא

מנומח קין מחרטט ועד זנב משרת טמא
כנו ששדוקו רל מני ואל תחל כל טמא
אד יחזק דב רל חמי דברים קסורים לכויר
אד ית כל מוסח ולדעתו ולפרושן נהמרי
נא שמעון נא נמח למתים אד מנחן כדרול
כ קבלה בדם כ שמעון נמח למתים
ולדריקס ואל תשת יין ושכר פ המורי נא
וממט זה פירשן כל טמא דברי קסורים לכויר
ויא לתמוה קיחך מי שעה עלו קטרא יר
לקויה קדושה מן קנשן איך נמח בנור
פלשתים קערלס וקטרא בזה ט קשים

רלבג

אמנם קודם זה מכרס קאי נד פלשתים
מקודם עתה פתח ונמי קשופים אשר
אחריו שזכרנו פלשתים מכרים לשראל ולזק צד
קיעד לשת ממוח שקיח תגר ותלד כן וקנא יחל להושיע
את ישראל מיד פלשתים או אול לא קיתה כליל פלשתים
על ישראל בני ק

וירא מלאך יהוה א
האשה ויאמר אליה
הנה נא את עקרה
ולא ילדת והריות
וילדת בן ועתה ה
השמרינא ואל ו
תשתיין וישכר ואל
תאכלי כל טמא

קשופים קקס אכל
יעד שט עטמס יקד
וקנא שכר יקו
ישראל תמרה יד
פלשתים נשמעון יחל
להושיעם מקדם
ולפ שקיח גלי ק
וידוע לפט מי ש
שאינו קיח קעלס
שעתה שמעון מ
לדוק אחר

קשים ולקויה בדם יתחזק קאי מלדק ומנשן ומקדיון
למנע מזה ולזה רצה שקיח כויר אלהים ט קמנע מ
משתיתין מנעל מאל לזה קעטן כמנע כל קרואה
סומא בקבלה יזיר עצמו מן קיין ולזה קסנה בעש
מנע חמו בעת קויה קרה מנמח משתיית קיין וקטרי
ומקדיר חותה מאלת כל טמא קדושה על קדושה
קטרי קיעד ט זה מינה שייסירם לקניע בקדושה ויקח
עד קנה לחכו אל שקיח פרוש מקבל קעלס ומקדיונות
קמטרי

אשר לקח טמא ובעזה ובעל שורק נייר חותן והשיבן לדת ישראל כ חללה מנומח ישראל ומנושיע
להתחזק בפלשתים ועבר על לאו דלס תתחזק כס אשר קנא חמור מאל ומנח אית קדס לדי כח

ד"ק

ויעבר מנחם אל י"י ויאמר ונ' למער קינלר כשיקיה יולד וקולו תעור כמנו והסנה חינו אונל
 ונכה נמלת קינלר קו' עס קדנש וכן אשר יולד לעקב ויהמנהר קאזה ונ' אשר נל שום אל
 כזק קיוס וכן י"י שומל דיט ויקם וילך מנחם אחרי אשתו בדברי דול אמר רענמן מנחם עס קארץ קי
 שז ויקם וילך מנחם אחרי אשתו מעקף לה רענמן בר יצחק אלן מענה גט אלשעכט ויקם וילך אחריה
 קט נמי דאחריה אחריה מנחם אלן אחר דכריה ענה קכא נמי אחר דכריה ואחר ענה אמר רב
 אשי ולמנחם דקאמר רב

נחמן מנחם עס קארץ
 קי קט כט רענמי
 לא קר' דכט ויקם
 רעק ונערוותק ונ'
 ותלכט אחרי קאיש
 אחרי קאיש ולן למט
 קאיש אמר ר' יוחנן
 אחרי ארי ולן אחרי
 אשק אחרי אשק ולן
 אחורי שית עז אחורי
 שית עז ולן אחורי שית
 קכסות נשעה שקכטור
 מנהללן דתנא לר' י
 יקלך קדס אחרי
 אשק כדדך וקט קי
 אשתו כדמנחם עס
 קנש יסלנס לנדדן
 וכל קעכר אחרי אשק
 כקד חין עקל לעס
 קנא תר' קמנחמעות
 לאש מנדו לנדא חו מנדק
 לנדו נשטל אקסחכלג

ואמר ליהא את מעדיא
 ותלדן ברובלן לא תשתין
 חמר חדת ועתיק ולא תכלין
 כל מסאבארי נזירא דין
 יהא רביא מן בטנא עד יום
 מותיה וצלי מנוח קדם
 ויאמר בבטן י"י נביאה דין
 דשלחתא יית' כען עור
 לותנא וילפינא מה מעבד
 לרביא דאתלדי ושמיע
 קדם י"י צלותיה דמנוח
 ואתא מלאכא דין עור לות
 איתתא ויהא יתבא בחקלא
 ובנוח בעלה ליתעמה א
 ואחיה אתתא ורהטת
 וחיה אתלבעלה ואמרת ליה
 הא אתחזי לי נברא דאתא
 יומא דייב לות יוקם ואול מנוח
 בתר אתתיה ואתא לות
 נברא ואמר ליה האתנברא
 דמללתא עס אתתא ואמר
 אנא

ויהאמר ליה חנך הרה וילדתבן
 ועתה אל תשתי יין ושכר וא
 תאכל יכל טמאה כי נזיר
 אלהים יהיה הנער מן הבטן
 עד יום מותו ויעתר
 מנוח אל יהוה ויאמר כי אדל
 אישה אלהים אשר שלחת
 יבא נא עור אלינו וירנו מה
 נעשה לנער היולד וישמע
 האלהים בקול מנוח ויבא
 כלאך האלהים עור אהאשה
 והיא יושבת בשדה ומנוח
 אישה אין עמה ויהמר ו
 האשה ותרן ותגר לאישה
 ותאמר אליו הנה נראתא לי
 האיש אשר בא ביום אליו
 ויקם וילך מנוח אחרי אשתו
 ויבא אל האיש ויאמר לו
 האתה האיש אשר דברת
 אל האשה ויאמר אני

אש גדול נחמ' כמק רטס ע' שקיבל תורה מקד
 סיט לא ינקא מדינה של גנים שני' יד לנד לא ינקא רע'

דִּדְק

ט קק קרק תקי קרק וילדתבן
מורכבמן וילדתוילדתוואמן ט
לשון פעלת וזעף שאינה עדין וילדת לפי שאין
קרק שקורא תור כמו פעלתאין גלשון פעלת
בלדקוואין ט לשון ופעלת לפי שעתידה ללדת יא
יקי וילדתמן

קדומה

למרוכב

ומורקלן יעלה

על ראשו מורה

קורא קתער

ונקרא כן עף

שורה ומשלק

קשער מן ט ירק

יירקוכן ת

ומכפר וקורא

יחל ט קשופים

קשר קין לפט

לן נר קמו

בפשתים ורז

דרש קמן ר

קחבר קטל

קורא קחל קוחל

שטעטע ק

אֲרִי־הָאֵת מַעֲדִיא
וְתִלְדִּין בְּרֹמֶסֶפֶר לֹא־
יַעֲבֹד־עַל־ רִישִׁיה
אֲרִי־נִידָא דִּינִי יִהְיֶה
רַב־אֶמֶן בְּמִנָּה וְהוּא
יִשְׂרָאֵל מִכְּרָק יִרְתֵּי
יִשְׂרָאֵל מִדָּא דִּי
דְּפִלִּישְׁתָּא וְאַתְרֵיהּ
אִיתְתָּא וְאַמְרֵיהּ
לְבַעֲלָהּ לְמִימְרֵי נְבִיאָהּ
דִּינִי אֲתָא לִוְתִּי וְחֻוּיָּהּ
בְּחֻזְמִל אֲבָא דִּינִי
חֲסִין לְחִדָּא וְלֹא
שְׂאִילָתָהּ אִי מִדִּין
הוּא וְיִתְּ שְׁמִיהּ לֹא־
חֻוּלִי

קברקס לחצמאך דענז חס תשקור לולטע
ולכדי וואז כלחמו ישראל תחלה בפשתים אז
אין יחל קושיעל פישל קושיעס תשועה
סלימה ותבא קאשק ותחמר
לחשקונ ונערארזו

כנערה מלאך יא קיס פרא מלאך פ ט קמונ בט יאס קושעס ט קמלאך עף וערתה ערה מלאך

רִלְבַּג

ולזאת קסבה גלטה שלן יעלה
מורה על ראשו להורות על קדושתו
ט זה כל ממה שירחיק ממנו קדושתו בעטן ק
קמשל לפי מה שאפשר ועס שזה קעטן מעט
לעטן קגורה רלגדול קשער אלן שראוי שאל
יעלס ממנו קקס

קדש ט

קספ מפת קזירז

קשאל יחייבה גדול

קשער לפי קטבע

וזק שכבר קמלא

שתקף שגלן קר

כחו ממנו ואל קיה

זק כן חס קיתר

קגורה מעמיעת

קגדול קשער ט

קדשס שיש בגדול

קשער בגדור

קורא מעד עננו

קאידים קעשטיס

קנף שקיר

קנרס שיתקוק

קקס קשער וזק

ט קשער כשקטע

אל תכלית לחי גדל

ואז יעצרו קאידים קעשטיס קקס תך קנף ויתגבר

קאדומה כנף ויתקדש מוקרנו בגד קומי שזה דרכו

לן תפור קגורה בגלח קשער ט חס אלן זמן רב ומעט

מעט

מקט

רד"ק

ויאמר פלג' בעלם קא' וקיו' לנחש יאס קית' קאל' כרית' קיק' כמסק' עברי' ופרשו' מכוסי' ובעלם' של' תוכל' לדעת' תמיד' משה' חיי' יודע' למה' נשתנה' וית' וקו' מפרש' וכן' תרג' ט' יפלי' ארי' יפריש' זעט' מוסר' ומובדל' מדעת' אונת' ויקח' ויעל' על' קטר' מבטן' קסעל' ומה' שקעל' מכוח' של' ענה' ל' נשת' חיסור' קצמות' שכל' זמן' שקי' אהל' מוע' נשיל' נחסרו' קצמות' ארז' קור' חת' שעה' קית' ט' קנה' קמלך' אלו' אס' העש' של' ל' תעלם' ומפלי' לעשות' קמלך' קיק' מפלי' לעשות' כוזבת' קאס' מן' קטר' ואל' קדי' וקמלך' וכש' קאס' קיק' גדול' וקעל' לב' בעל' מלך' ו' כל' נשתל' מעשה' בלב' ויהי' בעלות' קלב' בט' ולא' יסף' עוד' של' כרית' לקס' עוד' פעם' אחרת' ומע' אז' ידע' מכוח' דבן' עס' ויעל' מלך' ו' בלב' קמוצ' ולא' יסף' עוד' כלמ' כשר' אש' תל' מעש' ידע' ט' מלך' ו' קי' ויש' לפרש' דבן' עס' ולא' יסף' ויקי' ט' ולא' יסף' לקר' על' קמר' קיק' בעצמה' כלמ' על' בלב' קמוצ' ולא' כרית' לקס' עוד' אז' ידע' מכוח' ט' מלך' ו' קי' שקל' מעשה' ולא' ראו' עוד' כמר' קיק' לקר' אל' מכוח' נח' וכן' לקר' נשיל' כמו' שבו' בשלמה' קען' העני'

רלב"ג

וקנה' על' קמלך' בלב' קמוצ' כמו' קעמ' צמה' שעש' לנדש' מעט' קאס' שכל' קנש' וקמלך' קלך' מעש' אז' מלך' ו' ואל' לזית' קסנ' לזרע' קבט' לזית' קמוצ' אז' לא' קי' מל' מעט' מלך' כנח' ט' דבר' ו' יקר' אז' ולקוסי' לקס' קאמנ' כדבר' קעלם' מקס' מן' קו' ואמר' ליה' מלאב' דיע' למה' דא' את' שאר' לשמיה' ווא' מפרש' ונכיל' מנוח' ית' גר' אבר' עיוות' תקדובת' ואסיק' על' טגרא' קרם' יע' ומפרש' למיעבד' ומנוח' ואת' תיה' חזן' ויהי' במיסק' של' הובת' א' מעלו' מדבח' לעית' שמי' אוסליק' מלאב' דיע' בשל' הובת' מדבח' ומנוח' ואת' תיה' חזן' ונפלו' על' אפיה' חזן' על' א' ארע' אול' אוסף' עוד' מלאב' דיע' לאת' הווא' למנוח' ולאת' תיה' בבן' ידע' מנוח' ארי' מלאב' דיע' הווא'

ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמיהו הוא פלאי ויקח מנוח את גרי העזים ואת המנוחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים ויהי בעלזרת הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלחב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה ולא יסף עוד מלאך יהוה להראו אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא

והוא כלו נשתל מעשה בלב ויהי בעלות קלב בט ולא יסף עוד של כרית לקס עוד פעם אחרת ומע אז ידע מכוח דבן עס ויעל מלך ו בלב קמוצ ולא יסף עוד כלמ כשר אש תל מעש ידע ט מלך ו קי ויש לפרש דבן עס ולא יסף ויקי ט ולא יסף לקר על קמר קיק בעצמה כלמ על בלב קמוצ ולא כרית לקס עוד אז ידע מכוח ט מלך ו קי שקל מעשה ולא ראו עוד כמר קיק לקר אל מכוח נח וכן לקר נשיל כמו שבו בשלמה קען העני

ר"ד מנה יקיה משפט
קבער כהרע

ויאמר לא אוכל בלחמך
במחלך קלס
טולל מלחמך ואס תעשה

עלה כל זקני עזים
שיתקו חומי שהעשה
לפני חמ לא אוכל
ממנו ואס תרצ לשון
ממנו ענה העשה
וצאמר לא לפי שחיות
קדור קיו עשים קרע
בעיני וקיו מעלים
עלות לא קים אחריס
ט לא ידע טעמו דען
עס בעצרה לא חוקך
ויאמר מי שמך ולא
קמך מנה שמך כעשה
קלסן שלח לחמך מי
אלה על עמך קי מ
מכרר וקסס קימקע
לפי לא יחמר על קסס
מני אלה מנה שמך מנה
שמו ואס חמט לפי
שקיה רוחח חמט ק
חין למלך עף וקסס
כמוקעס קס לא ידע

רלבג

וקצק קמלך שדל מנוח
ט חין מערך קמלך שדל
קמלך מנה קמלך וקסס
לחמך מעדי קעזים כעו
כדי לשכוח בל מנוח
שדל קמלך וקסס
שדל קמלך

ואמר מנוח בען יתקיימן
פתגמך מה יהא דחוי
לרביא ומה נעמד ליה
ואמר מלאכא דיי למנוח
מכל דאמר לאיתתא
תסתמר מכל דיפוק מנפלא
דחמרא לא תכול וחמר
חרת עיניק לא תשת וכל
מסאכלא תכול כל
דפקדנה תטר ואמר מנוח
למלאכא דיי נחוד כעניחך
ונעבד קדמך נדיא בר עזי
ואמר מלאכא דיי למנוח
אס תרדינני לא איכול ב
בלחמך ואס תעבד עלתא
קדס יתסקינה ארי לא
ידע מנוח ארי מלאכא דיי
הוא ואמר מנוח למלאכא
דיי מן שמך ארי יתקיימן
פתגמך ועקדינך

ויאמר מנוח עתה יבוא
דברך מה יהיה משפט הער
ומעשה ויאמר מלאך יהיה
מנוח מכל אשר אמרת אל
האשה תשמר מכל אשר יצא
מגפן חין לא תאכל ויין ושכר
א תשתוכל טמאה א תאכל
כל אשר צויתנה תשמר ויאמר
מנוח אל מלאך יהוה נעצרה
נא אותך ומעשה לפנך גדי עזים
ויאמר מלאך יהוה אל מנוח
אס תעצרה לא אכל בלחמך
ואס תעשה עולה ליהוה
תעלנה כי לא ידע מנוח כי
מלאך יהוה הוא ויאמר מנוח
אל מלאך יהוה מי שמך כי
יבא דברך וכבר נדך

מנוח שקיה רוחח עד שעלה
אלה שקיה בעט מנוח כח גדול וככר
שדל קמלך וקסס קמלך וקסס
שדל קמלך וקסס קמלך וקסס
שדל קמלך וקסס קמלך וקסס

דרכ

ותחל רוחי לפעמו ית ושריאת רוח נגדך מן קדם יי לתקנותי כלל נגדך וקח שיק ל
במחנה דן קחלו וקח המקום אשר חן שם במדן בשקלנו ללכוד את לש וקח המקום שכן
נרעה וכן אשתאול ושא קחל לנחמ מית יי אול מיקל שם שום דבר עם חויתם ונחם
וקתעב לאספרו ויקיפ לפעמו לחזק מבטן כפעל וקתפעל ממנו שקח קסרר
בכח ושרית האברים כמו כפעמית ולא אדבר והפעם רוחו ויתפעס רוחו וכבר כעצתו ט פרושים

אחרים נספר
מכלל נשרש פעם
אכל זקת יא
קכנן נשע
ורא' זל פרא
לנז נקד
לפעמים

ותחל רוח יהוה ל
לפעמו במחנה דן
בין צרעה ובין
אשתאול

ושריאת רוח נגדך
מן קדם יי
לתקנותי במשפחת
דן בין צרעה ובין
אשתאול

רלבנ

ותחל רוח יי
לפעמו רי
שכבר קחל רוח
נגדך שקיתו ט
מית קש לפעמו

וזא שפעם קיח אשתאול חס עם פלשתים ופעם
אשתאול מנע מזה כפעמו זא שמר איר
ואלך וקתחם למעל תחש

זל כפ לפעמו מעטן פעמו שקיתו רוח דקד
מקשקשת לפמו כזוב רוח יי חנר רחל אית
קיום חל כחיתו של יעקב חת עם שח יקידן נחש על
דרך שפטן על אורח וגו' דרש אומ
בפ קנן דכוסה ארבעים יום קדם יצרת קוולר ע

קל יוצאת ואומרת בתולות לפלע חס כן מה קועל באמרים לשלם ימכור אדם כל מה שיש לו וישא בר
הלמיד חכמים ועוד עטן שדוך אברהם לנחק שאמנ ל לתקח אשה לבט מנפות ככעט אשר אכז יוצ
בארע ואס קח מן השמים מה קועל זפל ר יוסף בר שבע זל כדברים אחרים ואין חילוק בטקס
וכך רוצה לומר לשלם ישתל אדם בכל יכלתו ויהיה כוונתו לשא בתלמיד חכם שכתו על קבוצת
המונה וקבוצה ולבסוף יקח מה שיהיה מן השמים ולא יתכוין לקח בתכניתו או בתעשירים לשם ממון או
לשם נגדך וזרוע או לשם יופי על כל פנים כועת זו יענה ויכסער ולא תשלם מלחמתו בכונן כמו שאמרו
רבותינו זל כל קושא אשה שאינה קונעת לו אלקו כופתו וקבץ רוצע וכו' כלומר יקח כרצע לשלם לעגדך
קאק עוד כראק לומר כהשתדלות העל הרבה בכל עטן ועטן ואס ישתל לקחת בת
הלמיד חכמים ונת מונח יקח ואס ירצה לקחת אשה פגמה וחלה כעטת או גיה גם את כל יקח חמס
שאמרו רבותינו זל כפלות לפלע רוצה לומר בת פלע רחוק לפלע וקח עוד כגדו חס יקבלה וישתל
בה ואש מעבר לים יכול קח אשתדלנה ויקחש וקו שאמנ אברהם לתקח אשה לבט מנפות ככעט
ואמנ קיח אשה אשר קושח יי לנן אדום וכן בשמשון

וירד שמשון הפעם
א ין

שאלות

ד"ל ב וקנה קני יראי' . **ד"ק** ותלמד וגו' . ובעת לא קשמיטפן ובעת קזאלא קימ
מקמנות מנחם . משימטפן בשורה כזו אם ראויין אכן למוות . ותלר

והקרא את שמו שמעון כמעט היו קורין אותו עתן קבבני על
שמו וקרא שמו שמעון לפי שאין מוכח מי שמך כי יצא דבדך וכבדך
כל' יקרא הבן על שמך שאמרת שיוכל לך ואין לו קמלאך למה זה תשאל
ואשר בראותם מלאך יא' לפני אשר זכרנו
בגדשן

וַיֹּאמֶר מְנוּחַ לֹא תִתֶּנָּה מִמֶּנִּי
נִמּוּתִי אֲדִי מִלֵּאכָא דִּינָא
חֲזִינָא וְאַמְרַתְלִיה אִיתְתִּיהּ
אֲלוֹרְעוּא קְדָם יְיָ דְנִמּוּת
לֹא קָבִיל מִנָּה עֲלֵתָּהּ
וּמִנְחָתָא וּלֹא אֶחֱזִינָא יְתִי
בְּלֵאלִין וּבְעֵדֵין פֻּון לֹא
אֶשְׁמַע עֲנָא בְּחֵדָא וְיִלְדֵת
אֶתְתָּא בְּרוּקֵתִית שְׁמִיהּ
שְׁמִישוֹן וּדְבָא רַבִּי
וּבְרַבִּיהּ

מִנֶּגַע עַל כָּל הַשֶּׁשׁ אֵף שֶׁמִּשְׁנֵי מִנֵּי בְדוּדוֹ חֵמֶר ל' יוֹחֵם שֶׁמִּשְׁנֵי חֵמֶר נִשְׁתַּדְּלָהּ הִיא שֶׁנֶּחֱמָה עָלֶיהָ אֶת הַחֵמֶר
בְּלֵעַם חֵמֶר בְּחֵמֶת רִגְלוֹ הִיא שֶׁנֶּחֱמָה וְיָלַךְ שֶׁנֶּחֱמָה חֵמֶר בְּכֵסֶם מִשְׁנֵי דוּבָהּ שֶׁל מִשְׁנֵי וְלִקְוֹ בְּכֵסֶם
שֶׁמִּשְׁנֵי בְּכֵסֶם שֶׁנֶּחֱמָה חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר
וְהַשֶּׁשׁ עַל בְּרִיטָה וְהַכֵּךְ עָלָהּ וְהַנֶּחֱמָה חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר
בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר
רִאשׁוֹ וְכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר
בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר
פִּדְלָהּ חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר
חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר
וְהַנֶּחֱמָה חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר
חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר בְּכֵסֶם חֵמֶר

דִּרְדָּק

וירד שמשון תמונה
וכתב בקודק קנה

חמיק עשה תמונה חר אלעז יקודק
שנהעלה נה בקרית עליה שמשון
שנהגנה נה בקרית ירדקל שמואל

בר נחמט חמ' שח

תפנות קיחיתב עליה

והחתב ירדק ומקס

חמקרו חרד תמונה קנחי

דחת מקחי נסאד

עליה ודחת מקחי

נח ירדק כען יודעל

נח ברדקדקד

ואביו תמונה עליה

להתגדותם

כהנח תסקופ' וכן

התגס עליה דברים

תסקופ' מילן וכן

וקחלים חנה לדו לשון

עלה וסנה" כתר

חרין' סמיכו' כסמכות

גדי עזיס וכטר גדול

מנער וקחריק גדול

מנהכטר וקל' גדול

מנהכריק וקל' גדול

מנהכ' וכל' זמן שמוק'

גטר' כוספ' וירד

לקרית' חול

קיק קנח קולך כדדך

לפ' חנו' וחמו' מרדק וקכטר

רִלְבַּג

וקחכ' למנח' תמונה מנ' שנים כרי שיוכל לכותב

לנח נח' לקחת חס' מנ' שנים כ' כזה קחופ' חס'

שיש' מנ' קנ' וקנ' חמרו' זל' קנ' נירק תחל' כ' חל' למי' קנ'

שופט' ישר'ל' שיתחל' נב' קנ' ערל'ס ויקי' ענר' על' מנ' שקז' ירד

קת'ר' מנ' תח' נ' כ' ק' א' שקי' כז'ר' חל'ס'

ונחת שמשון לתמונה והוא

אית'ת'א בת'מנת'מבנת

פל'שת'א יוס'ליק וחול'אבוהי

ולאמ'יהואמר את'ת'א חוית'

בת'מנת'מבנת פלישת'א

ובען סבו בען ית'ה'לי לאית'ה'

ואמר ליה אבוהי ואמ'יה

הלית' בבנת'אחך ובכל' עמי

אית'ת'א דאת'אזיל למיס'ב

אית'ת'א מפל'שת'א ערל'א

ואמר שמשון לאבוהי ית'ה'

סב' לי ארי' היא כשיר'ר

בעני' ואבוהי ואמ'יה לאידען

ארי' מן קדם' י' הוא ארי'

תוסקפ'א הוא בעל' לאת'גרא'ה'

בפל'שת'א יוב'ענ'א ה'ה'א

פל'שת'א י'שלטין ב'שר'אלו

ונחת שמשון ואבוהי ה'

ואמ'יה לתמונה ואת'ה' ער'

בר'מית'מנת' והא' ארי'א

בר' ארי'ן ע'ה'יס לקד'מות'יה'

וירד שמשון תמונה וירא

אשה בת'מנת'ה מבנור' פ

פל'שת'ים ויעל' ויגד' לאביו

ולאמו ויאמר אשה ראית'

בת'מנת'ה מבנות' פל'שת'ים

ועת'ה קחו אות'ה' לי לאשה'

ויאמר לו אביו ואמו ר'אין

בבנות' אחיך ובכל' עמי אשה

כי את'ה' הולך לקחת' אשה'

מפל'שת'ים הערלים ויאמר

שמשון אל אביו אות'ה' קח

לוי כי היא ישרה בעיני ואביו

ואביו לא ידע' כי מיהוה היא

בית'אנה הוא מבקש מ

מפל'שת'ים ובעת' ה'ה'א

פל'שת'ים משל'ם ב'ישר'א'

וירד שמשון ואביו ואמו

תמונה ויבאו ער' בר'מית'מנת'ה'

והנה כפיר אריות שאגל קרא'ה'

לפ' חנו' וחמו' מרדק וקכטר נח לקרית' וחמו' וחמו' נח' נח' קנ'ר' לחנו' וחמו' חת' חס' עסק'

רדק

ויאמרו צורס ינא קדסא לפע
 שקיעת קמנה שעדין קיה לפס שקות
 שום עד קערב קדסא קסמא כמון קאומר לחדס
 וקדא' כספת כמון קא' קחדק וקדומים ל וקסעס
 ארס נא קסמא שום קסעס קרס קחדק קין
 מוהנן ל שגס

קרימס סכר
 שמו שער
 קימס לפי דק
 למדק קרס נא
 קסמא קרס
 בעלש על דק
 מנלכל שקדו
 קדכ צאש וכן
 קרס רשע על
 דק מנל וקמס
 קומן צברי לשם
 ותרע לל בדקתן
 נאית ורצלח
 עלו דוק

ויאמרו צורס ינא קדסא לפע
 שקיעת קמנה שעדין קיה לפס שקות
 שום עד קערב קדסא קסמא כמון קאומר לחדס
 וקדא' כספת כמון קא' קחדק וקדומים ל וקסעס
 ארס נא קסמא שום קסעס קרס קחדק קין
 מוהנן ל שגס

ותבד עליו שבעת
 הימים אשר חיר
 להם משתח ויהי
 ביום השביעי ויגד
 להם חציקתו
 ותגד החירה לבג
 עמה ויאמרו לו אנשי
 העיר ביום השביעי
 בטרם יבא החרסה
 מה מתוך כדבש
 ומה עז מאריו אמר
 להם לולא חרשתם
 בעולתי לא מצאתם
 חירתי וצלה עליו
 רוח יהוה וירד א
 אשקליו ויך מהם
 שלשים איש ויקח
 את חליצותם ויתן
 חליפות למגדו ה
 חירה ויחר אפו ועל
 בית אבירו

רלבג

ויגד להם חציקתו
 קרען כזה שמרוב קשתדלתי
 בזק עמו קלח איתו וקצקתו עד שאל יכור
 למל שאל יגד לקחידק או יקח קצקתו בעטן
 קמסנל סכסיק תכע איתו קיתו מוסע
 ממנו בעת שקיק

ובבת עלוהי שבעת
 יומין דהוא להון מ
 משתחא ויהי ביום
 שבעא ויהי להארי
 דחיקתו וחורא
 חורית אלבני עמה
 ואמרו ליה אנשי ח
 קרתא ביום שבעא
 עד לא מעל שמשא
 מה חלי מדובשא
 ומה תקף מאריו
 ואמר להון אילו לא
 פון בדקתן באיתתי
 לא אשבחתון חורתי
 ושרת עלוהי רוח
 נבורה מן קדס
 ונחת לאשקלון
 וקטל מנהון תלתין
 נבראונסי בית דהון
 ויהבית איצטלו
 לדחויאו חוריתא
 ותקף רוחו וסליק
 לבית אבירו
 תכע איתו וקצקתו עד שאל יכור
 למל שאל יגד לקחידק או יקח קצקתו בעטן
 קמסנל סכסיק תכע איתו קיתו מוסע
 ממנו בעת שקיק

רדק

ויאמר קדיש יריעת שלמשתן שארם שוכנבן בלילה או מתעסק בן ביום וית' פלדסין
והרגו בשני קריטין בערין פלדסין ויהי ביום קשטש יום שבת ולא שבע למשתת
וקיה יום רשע למי קחופה וט' והבך עליו ימים קשלות שבעת ימים מיום שבת עד סוף ימי
קמשתה קיתה טובה בכל יום וטענתו שיגד לה קחידק וילבוס קשטש כמשמע שבעת ימי קמשתה
וקס כשראו שלם יכלו קנגד קחידק בשלש ימים קראשום כאצו מקנגדק וקחידק עד יום קשטש ובוס
קשטש קמרו לחשת

שמעון פת ית' קישך
וט' והבך עליו שבעת
ימים קיה מעצמיה
בכה עליו כל שבעת
ימי קמשתה ולא רצה
קנגד לה ובוס קשטש
קחקקו לט' שומרו
כסוף קוקד קנגד לה
קלרשן קיור מעמדת
כגשח כנקרה
קספרים וט' קפסוק
קלרש קותפו קרחס
לכו ושתקחו מעמדת
ואס' לא בעטר מרה
קרחס לכו שחמנו ר
רוחיס שטרט לקחת
מעמדת על ידי קחידק
וית' קלמסכנות קריתון
לכו קלמס תרגם קלמ
כמו קלמס

ואמר להון שמשון אחוד
בען לבון חוריתא אס
חואה תחון יתח' לי שבע
ימי משתא ותשכחון
ואתן לבון תלתין פלדסין
ותלתין איצטלון ה
דלבושא ואס' לא
תוכלון לחואה לי ותתטון
אתון לי תלתין פלדסין
ותלתין איצטלון ר
דלבושא ואמרו ליה חור
חידתך ונשמענה ואמר
להון מאכלא נפק מכלא
ומתקיפא נפק חוליא ולא
יכלו לחואה חוריתא
תלתא יומין והוה ביום
שבעא ואמרו לאיתת
שמשון שדילי ירד ב
בעליך ויחוי לנא ירד
חוריתא דלמא נוקר
יתך וית' בית אבך בערדא הלמסכנות
קריתון לנא הלכא ובכת אתת שמשון עלוה
ואמרת לחור שנאתני ולא רחמתי חוריתא
חידתא לבני עמי ולילא חויתא ואמר לה ה
לאבא ולאמא לא חויתא וליך אי כדן איחוי

ויאמר להם שמשון אחודה
נאלכם חידה אסדהר תגידו
אותה לי שבעת ימי המשתה
ומצאתם ונתת לי לכם שלשים
סדינים ושלשים חלפות בגדים
ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם
אתם לי שלשים סדינים
ושלשים חלפות בגדים ויאמרו
לו חורח חידתך ונשמענה ויאמר
להם מהאכל יצא מאכל ומען
יצא מתוק ולא יכלו להגיד
החידה שלשתימים ויהי ביום
השביעי ויאמרו לאשת שמשון
פתי את אישך ויגד לנו את החידה
פן נשרף אותך ואת בית אביך
באש הלירשנו קראתם לנו הלא
ותבך אשת שמשון עליו א
ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני
החידה חדת לבני עמי ולילא
החידת ויאמר לה חנה לאבי
ולאמילא חידת וליך אמר

דֶּרֶךְ

וילך שועלים למקד שועלים
לשקועל מעקב לחזור
לחזוריו לפי קיה דנק קלפד עין שט
קזכזכז כליחזר קיה חזור לחזוריו ולא
קיה כפרד מנחזרו ומיעך כך קלפד דנק

עין וילעל כן קיה
זה קולך לפמו וזה
קולך לפמו וקלפד
כופל מנחזקס
ורט זל פ מנח
שט שועלים קר
איט בר עגרא קר
קייא בר אבא חמ
שמעון יבאן שועל
סחורין לחזוריו
ויפרע מנחזקס
סחורו נחזקס
וקיאשטעטא חמ
לחזקס ויפן זכ
פ ויפן אלקזכז
ויפן מבמנ
קפעל סקא ח
שקודות ויבער
ועד כרס
זית עד כרס ועד
זיתס קל קבער
וכות ועד כרמין

ועד זיתא וילכרס סמוך לזית ויקרא כרס
זית קזיתס קנמוש טחד קרע כמו שנקרא
כרס גב קנמוש טחד קרע וכן
אדל כרס זית אקרי כרס סתמא לן אקרי

רֶלְבָן

ורצה לתת לו לשיסון אחותה הקטנה אשר קיה
מונה ממנה וקתפעל מנה שמעון ורצה
לנקס מנחזקס ואמץ שקא חמ יעקב עינס רען ולא
יכול לנכות על זכר כדן קיה ללקרעלס על מה שטעו
כנגדו מנה קתפעל וקס קתחכס שמעון לקרעלס כזר
קאופן וקאן שכבר
לכד אלס מעאור
שועלים וקח
לפדיסוס סמזכ
אלזכ מנחזקס
וקד עין קזכז
לפד ח וקאן ען
דקט קאז בקלת
ולחזור תכועת
קשועלים קיה בער
זאז ככל מקוס
שיעברו מרס
עברס ממנו וכז
קאופן קבער
שמעון נקמור
פלשתס מנחז
ועד קמק ועד
כרס זית זר
קדק שקאן נמוע
זיתס כרמון כרס
כלחחור תכועת
קשועל כרס בער

ואול שמשון ואחר
תלת מאה רעלין
ונסיב בעוריא וקטר
דנבא בריש דנבא
ושוי בעורא חר
בין תרין דנבא ב
במציעין ואדריק
אישתא בבועוריא
ושלח בקמרת פ
פלשתא ואדריק
מנחזקס ועד קמין
ועד כרמין ועד
זיתא ואמרו פלשתא
מן עברא ואמרו
שמשון וחתנה דתמנ
ארי נסיבית איתתיה
ויהבה לחבריה ו
וסליקו פלשתא
ואוקירו יתתיה ו
אבוהא בעורא

כרס קאז קודס עברס מקס וכאז ידע פלשת סשמעון
עשק זה מנח מנה שטעק כנגדו אבאשתו ורע לנקס מנחז
אשתו ומנחשתו ולא קתפעל כנגד שמעון סכבר קתבאר
לס ס כדן עשק מנה שטעק ויאמר לס

שזקד כחזיר אלל כשידור קול בעצמו שכל איש או אשה כי יפליא לנדור כדור כזיר וגו' אבל שמעון קדברים
 שאמר במלך בפי קין אסורים לו שם יין והגלות לבד לפי קיה מכה בפלגתים ומפשיטם אחד כן שכל ויד
 ויקח ולול קבלתם קיימן יכולים למי כי קיה מכה בפלגתים כדן או בזולתה ולח קיה כוגעצם כמפשיטם כלח
 קחמור שקיה משלך חותה עליהם וקורב חותם זה או לפי קיה כוגעצם טרם מותם קיה משלך ידו
 מקם כי לחימות אדם הכף המכה ודעפ שקורב מכת מותג ויקח חת חלפותם טרם מותם או לפי אחד
 מותם זה לפלגת אחד לפשיטם או ככל למי כי קיה כזקד מלכממא למת אלל במקום מענה וקמלממא
 בפלגתים מענה קיהת לקלס זקם ולקושיע ישר מידם ומי קיה ככל כמון שבת כי מי קיה וקב קבלו רזל
 כי כזיר מלממא למת מענה מדעת לחנו ולחמו ולחיו ולחיות וגו' מרבו ולחיות כדמפ עהלמוד חלפותם
 מלכממא שכל מקם כל כגדיקם וכלזים וכדמיקם עהן חלפות למנדי קחידה נכקדיים אעפ
 שכל זכרם או חלפות לבד כי קיה לקם חזר שזמרמא לקחוס מממא

רל"ג

וכאשר ראה אשה
 כי עונה שמעון
 קחזירק לבינה
 ונתנה לאשה לאחד
 מן קחברים אשר
 רעב לו שמעון בז
 ימי קמשיק
 ואחר זק טמי
 קצר קמים קיה
 שזשמעון לפקוד
 חת חשעו כגדי
 עזים וחסלגטא
 אליה וקנע לו ח
 חתה ט ענה
 למרעבו לאשה
 לחשט שזכר
 שזקורע לעת

והיה אשת שמעון
 למרעבו אשר רעה לו
 ויהי מימים בימי
 קציר חטים ופקד ש
 שמעון את אשתו כגדי
 עזים ויאמר אבאה אל
 אשתי ההדרה ולא נתנו
 אביח לבוא ויאמר אביה
 אמר אמרת כי שנה
 שנאתה ואתננה למרעב
 הלא אדוהה וקטנה טובה
 כמנה תהי נאלך תחתיה
 ויאמר להם שמעון נקיתי
 הפעם מפלשתים כי ע
 עשר אנעמם רעה

והיה איתר
 שמעון
 לחבריה דהיה
 שושבינה
 והיה לזמן יומין
 בימי חצו חטין
 ואדבר שמעון
 ית אתיה
 כגדי בר עזי
 ואמר איער
 לות אתר
 לאידרון בית
 משכבא ולא שנקיה אביה למיעל
 ואמר אביה מימר אמרית אר
 מיסנא סנתה ויהבתה לחברך הלא
 אחתה וערתה טבתה מנה תהוי
 בען לך חלופה ואמר להון שמעון
 זכאי אנא זימנא דרא מפלשת
 אר אעביר אנא עמהון בישא

ר"ד ותו

למרעבו אשר רעב
 ות לחבריה דקוק
 סושבינה לעתה
 רעה לו אלק חות
 שמעון לרע
 ויאמר נקיתי
 הפעם קפס
 קולת חט נקימקם
 כי כדן חט עשק
 עמם רע

לפשיטם חתה קקמט

רד"ק

וירדו וגו' כאשר עשיתי
דע עשיתי ודע עשיתי
לפי זמן כאשר יתקנום נאדם כן יתקן
ט"ו ויאמרו לך שחסור נאסרך
כל שאלו נהרגו חסרך אל

רלב"ג

וקנה חסרו בט יקודק חתשנאון נשמי
עבותי קדשים לתעבד פלשתיס קוץ נא עד
למי שקין שם פלשתיס רבים ותכלה עליו רוח גבורה מלח יי' וטו
קעבותים אשר על זרעיתו חזל גבורתו כפשתים אשר בערו
נאש נאוסן סנדמק ל כאלו נמסו חסוריו מעל ידיו ט לן כנכרך
לכח יורגש לנעק

ט חסור נאסרך
ויעלה מן קאלע
ט מקום בט
יקודק גטרה מן
קאלע רמון שחמ
לפועל וירדו אל
סעף סלע עשמיס
ותצלח עליו
רוח
י' רוח גבורה מן
קדס יי' חסוריו
קדרינו כפשתים
אשר בערו נאש
ה' כתיב דארכ
טק נארכ

וירדו שלשת אלפים
איש מיהודה אל
סעף סלע עשמיס
ויאמרו לשמשון ח
הלא ידעת כי משלים
בנו פלשתים וברו
זאת עשית לנו ויאמרו
להם באשר עשו לי
בן עשיתי להם
ויאמרו לו לאסרך
ירדנו לתתך ביד
פלשתים ויאמרו להם
שמשון השבע לי פן תפגעו בי אתם
ויאמרו לו לאמר לא כי אסרנאסרך
ונתנוך בידם ומהמת לא נמיתך ויאסרוהו
בשנים עבתים חדשים ויעלהו מן ה
הסלע הוא בא עד לחי ופלשתים
חריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה
ותחיינה העבתים אשר על זרעותיו
כפשתים אשר בערו באש וימסו
אסוריו מעל ידיו

ונחתו תלת אלפין
גברא מדבית יהודה
לשקף ביה עשמיס
ואמרו לשמשון ח
הלא ידעת אר
שליטין בנא ח
פלשתא ומה דא
עבדת לנא ואמר
להון כמא דעברו
ליבן עבדית להון
ואמרו ליה ל
למיסרך נחתנא
למיסרך בידא
דפלשתא ואמר
להון שמשון קיימו לי
דלמא תשלטון בי

אתון ויאמרו ליה למימר לא ארי מיסר
גסרינך ונמסרינך בידיהון ומקטל לנא
נקטלינך ואסרוהו בתרתין גרילן חרתו
ואסקוהו מן כפא הוא אתא עד לחי
ופלשתא יביבו לקדמותיה ושרת עלוה
רוח גבורא מן קדס יי' והוא גרילת דעל
דרעיה בבית נא דארכ ביה נורא
ואתפסקו אסוריהו מעל ידיו

קעבותים וחפשי
עס זק שקין שח
קדברים יקד' לל
שקף קאלע על
דרך קמופרי
קעבותות קקס
נאמס נאוסר
כפשתים אשר
בערו נאש ורוח
קגבורה שרתה
עליו קיתר
נחריעו בלמי חז
אלף איש כרמי
קקמור שמונא

רד"ק

ויאמר נע' אם תפסון כזאת שמעו רגלן אתם בכך לתת חסות על זה
לזה ויש פתרון אם תפסון כזאת אם מתחלה כשגזלו את חסות עשיתם
ואת אשר פתם אותה ואת בית חסותה היה טוב אבל עתה שלא חסותם מתחלה עד ש
שקשית את דימאם לא חסד לעדין אלא אם נקמית בכס פעם אחת ואח"כ חסד
ויד' אותם שוק על ירך פרשין עם רגליו רוכבם אם אינו נשען על רכבו כי אם על

שוק רגלו

תחושון בברזל

קהלני במרכב

ויסלפרש

שוק על ירך על

קמפלים נפוס

כליג' ס' לא

קסך אחד מנהם

פשו אלו ולא שער

איש בפשו אלו

כלם נפשו מפשו

וקצת אותם נפוסם

וספס שוק על

יד ס' קנש ספל

על פשו שוקו על

ירכו מתקפצת

נמשק אל עשמים

ננקרת קרע

עמס' ומצרי

תחת פשו ק

קמפלים ממשק פארק' ויעלו פלשתים

נע' ויפשו בלחי ויתפזרו בלחי עלגס

בופ' על דבר לחי קממור קרר' המוקם לחי ופי'

ויפשו לשון שמיח' כמו וקנש נפוש' על פט קאדמק' ויאמרו

עבדים אנו לכם לאסור את שמעון עלינו שתאסרונו

רלבג

ויאמר להם

שמעון

קראו את שמו

כזאת להוסיף

לעשות בסגדי קנש

אם נקמית בכס

מעט קראו

ואחר חסד מנהרע

לכם אך עתה

שענתם לעשור

כסדי קנש ית' ע

עשק עמכם רעה

וקצת אותם שמעון

שוק על ירך מכם

גדולה ר' לשוק אצל

ידך ודמק' קרגלים

לשוק וקפריש' -

קדובים נפוסים

לכך כ' קשוק קור

למטק מקייד'

ואחר ידך שמעון

ויש' נמשק סלע

עמס' מפט

פלשתים שקיו אנר' ויפשו בלחי רל שקתפזרו

וקתפשו נפוס קקור מעט וקנש נפוש' -

איש יקודה למק' עליהם עלינו קלח

וקמקדוקו לנ' וירדו

ויאמר להם שמעון

אם תעשו כזאת

אם נקמית בכס ואחר

אחר ל' ויד' אותם שוק

על ירך מכה גדולה

וירד וישב בסעף

סלע עיטם

ויעלו פלשתים ויחנו

ביהודה וינבשו

בלחי ויאמרו איש

יהודה למה עליהם

עלינו ויאמרו לאסור

את שמעון עלינו

לעשות לו באשר

עשה לנו

ואמר להו' שמעון

אם תעבדו ברה"א

אלהין ב' איתפרע

מנכון ובר' בן

אתמנע ומח' יתהו

פרשין עם רגליו

מח' סג' ונח' -

ויתב' שקי' ב' ע

עיטם וסליקו

פלשת' וישרו כהודה

ואתרטישו על לחי

ואמרו איש יהודה

למה סליקתו עלנא

ואמרו למיסר ית

שמעון סליקנא ל

למיעבד ליח במא

דעבד לנא

פלשתים ויעלו פלשתים

נע' ויפשו בלחי ויתפזרו בלחי עלגס

בופ' על דבר לחי קממור קרר' המוקם לחי ופי'

ויפשו לשון שמיח' כמו וקנש נפוש' על פט קאדמק' ויאמרו

עבדים אנו לכם לאסור את שמעון עלינו שתאסרונו

קממק שקסן תקופה נעזקה ועשויה כמכתש" וכדברי
 רבן זלמן ר' יצחק דבר ר' חיי נחמה לדבר סוממא
 לפי ענין חיי בדבר סמל' ובקסחא אחרית מנחת
 פומסא דבועא ולא ידעתי מקהא" עין קקורא'
 פהרג' ענין דאיתקיעת בבלותיק דשמאון פ' מען
 שני על ידי נעקת קקורא אל הא"

קמכתש אשר בלחי יחזקאל שקיקאן סלע דומה
 למכתש במקום שקיקאן סמו' לחי ועל המופת בקס
 אותה קס' ויצאו ממנו מים ויסתכלהו כדזה
 קנס קרא סמו' עין קקורא אשר בלחי קרען כזה
 שסס קיקאן עין קסס אל קקורא ל שקורא שמאון
 לקורא ל מקס מים"

רדק

וישפט את ישראל
 בימי פלשתים עשרים
 שנה וילך
 שמשון עותה וירא
 שם אשה זונה ויבא
 אליה לעזותים לאמר
 בא שמשון הנרה
 ויסבוי ארבו לו כל
 הלילה בשער העיר
 ויתחרשו כל הלילה
 לאמר עד אור
 הבקר והרגנוהו

וישפט את ישראל
 עיני פלשתים
 עשרים שנים פ
 פלשתים עינים
 שקין פלשתים
 מושלים בהם וקורא
 קושיעם מקס
 אטפאל קית
 תשועתם שלמה
 תמא ר' מאיר
 אומן שמאון תחלה
 קלקול בעזרה
 דכתי' וירד שמאון
 עזרה וע' לקס

בעזה דכתי' ויאחזקו פלשתים ויעקרו ארבע עשר
 ויורדו ארבע עזרה וע' וקכתי' וירד שמאון תמעת
 תחלת קולו מיקת בעזה קח' וילך שמאון עזרת
 וע' אזה זונה איתחא פונדקית' וכבר כתבו
 דעת המהרג' בעטן רחב קוז' לעזתים למי
 לחשי עזה קוגד למי וכן קח' קתרג'
 לעזתים איתחא למימר ויתחשו הרג' ושתק כל אלה כלימ' פשו עינים כדש' כדי אלן ישמר מקס שמאון"

רלב

ורבן ית' ישראל בומי
 פלשתאי עשרין
 שנים ואול
 שמשון לעזת וחזא
 תמן איתרגא
 פונדקיתא וער
 לותה לעזתאי
 איתחא למימר
 אתא שמשון הלכא
 ואסדרו ב' מינו ליה
 בכל ליליא במעלנא
 דתרע קרתא ושתקו
 כל ליליא למימר עד
 ניהור עפרא
 ונקטלינהו

וקנס זכר סכנר
 שמשון את ישראל
 עיני פלשתים
 עשרים שנים וקמ'
 עיני פלשתים
 לקורות שנים ש
 שמאון בכללם קין
 פלשתים מושלים
 כשראל אלן שקור
 קושיעם מינדס
 תשועתים
 אחר זק ספר
 שני שמאון עזרה

וראק שס אזה פונדקיתא ונח' לכתב ללן שס
 וקנס קוגד לכת עזה שני שמאון שס וירדו ר'
 כל קלנא בשער קער רל שקס סגרו קשע'
 וירדו ל כל קלנא כזה קאופן לקרע כדק' למשס
 שקח' תחיתרס'

לעזתים איתחא למימר ויתחשו הרג' ושתק כל אלה כלימ' פשו עינים כדש' כדי אלן ישמר מקס שמאון"

רד"ק

וימצא סריק למה וראיתו בספר רפואות שקורין ללחם
היוצא מן המכה סריק וכן מכה סריק וכן יקראו
בערב לדבר קלם סרי וית' במית' ואם קצת' שמוש' ב' בלמות' -
מודברי רב' זל' אם קית' שדה ממונ' מותר' פ' למה" ויאמר -
חמור חמורית' לנצרי' צור רב' וית' בלע' דחמור

ארמית' כון דגרי' דגרי' כמון חמור' שלם
משקל' כז' קעט' חמור' משקל' אחד משקל' שחור
יחור' וחמור' מן ח חמור' משקל' אחד
משקל' קדש קדש וחמורית' מן חמור' משקל' אחד
משקל' דגרי' חמור' ויהי' רמת' לחי' תרג' ושלך ורמ' ולפי' שהשלך קלמי
שם קראו רמת' לחי' ויבקע' חמור' חמור' ית' כפ' דנלע' ירחק
לדעת' קתרג' ט סלע' קיק יחור' קלמי וקיק קסלע'

ואשכח לו' דחמור' בטינת' ואו' שיט' ירה' ה ונס' בחוק' טל' בה' אר' גבר' ואמר' שמשון בלוע' דחמור' ארמית' דגור' דגור' בלוע' דחמור' קטלית' אר' גבר' ויהי' בשי' צות' למלא' ורמ' לו' מן ירה' וקרא' לאתר' הוא רמת' לחי' ויהי' לחד' וצלי' קדם' ית' ואמר' את' עבד' על יד' דעבד' ית' פורקנא' רבא דרין ובען' אמות' בצחות' ואת' מסר' ביד' דערליא' ובען' ית' בפ' דלוע' ונפק' מינה' מיא' ושת' ותבת' רוח' וחי' על בן איתקרי' שמה' עינא דאת' היבת' בעלות' דשמשון' הא' היא' קימא בלחי' עד יומא' דרין

וימצא לחי' חמור' טריה' וישלח ידו ויקחה' ויד' בה' אר' איש' ויאמר' ו שמשון בלחי' חמור' חמור' חמור' בלחי' חמור' הבית' אר' איש' ויהי' ככלות' לדבר וישלך' הלחי' מידו ויקרא' למקום הוא רמת' לחי' ויצמא מאד ויקרא' אל יהוה ויאמר' אתה נתת ביד' עבדך את התשועה הגדולה הזאת ועתה אמות' בצמא ונפלת' ביד' הערלים ויבקע' אלהים את חמכת' אשר בלחי' ויצאו ממנו מים וישתות' ושרו' ויהי' ער בן קרא' שמה' עין הקורא אשר בלחי' עד היום הזה

רלב"ג ואמ' שמשון בלחי' קחמו' חדשת' צור וצורין מקדו' ואמ' חמור - חמורית' לזוג' שם חמור' על צד קצות' ויקרא' למקום קדו' רמת' לחי' ט ג

נעשית' שם גורק סלמ' בלמעשת לחי' חמור' עס - חמור' קדו' קדו' שחל' קיק קמל' קיק שמו' לחי' ויד' חמור' קיק מקום גורק ולזוג' ק קראו רמת' לחי'

וישלך' הלחי' מידו ויקרא' למקום הוא רמת' לחי' ויצמא מאד ויקרא' אל יהוה ויאמר' אתה נתת ביד' עבדך את התשועה הגדולה הזאת ועתה אמות' בצמא ונפלת' ביד' הערלים ויבקע' אלהים את חמכת' אשר בלחי' ויצאו ממנו מים וישתות' ושרו' ויהי' ער בן קרא' שמה' עין הקורא אשר בלחי' עד היום הזה

עאי' כמון מופש' לפ' קראו מופש' ונכסח' לחי' מופש' ית' כצ' דנלע' ורמ'

רדק

וְתֹאמַר דָּלִילָה אֶל־
שֹׁמֵשׁ הַצִּדָּה נָא
לִי בִמְהֵרָה נָדוּל
וּבִמְהֵרָה תֵּאסֹר לִי
לְעִנְיֹתִי וַיֹּאמֶר
אֵלֶיהָ שֹׁמֵשׁ אִם
יֹאסְרוּנִי בְּשִׁבְעָה
יָתִירִים לַחִים אֲשֶׁר
לֹא חָרְבוּ וְחִלִּירֵי
וְחִיִּיתִי כְּאַחַד הָאֲדָמִים
וַיַּעַל לָהּ סָרֹג פְּלִשְׁתִּים

שִׁבְעָה יָתִירִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא חָרְבוּ
וְתֹאסְרוּהוּ בָהֶם וְהָאֲרָב יֵשֶׁבֶלָה בְּחֹדֶר
וְתֹאמַר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שֹׁמֵשׁ
וַיִּתֵּן אֶת הַיָּתִירִים בְּאֶשֶׁר יִתֵּן פְּרִי־לֵל
חֲנֻכָּתָהּ וְהָיָה אִשׁ וְלֹא נִדְּעָהּ א
וְתֹאמַר דָּלִילָה אֶל שֹׁמֵשׁ חֲנָה חֲתָלָה
כִּי וְתִדְבֹר אֵלַי כּוֹבִים עָתָה תִּצְדָּח נָא לִי
בִמְהֵרָה תֵּאסֹר וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם אֲסוּר
יֹאסְרוּנִי בְּעֶבְתֵּי חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא ג
נַעֲשֶׂה בָהֶם מִלֹּאכָה וְחִלִּיתִי וְחִיִּירֵי ב
כְּאַחַד הָאֲדָמִים וְתִתֵּן דָּלִילָה עֲבוֹתֵיהֶם
חֲדָשִׁים וְתֹאסְרוּהוּ בָהֶם וְתֹאמַר אֵלָיו
פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שֹׁמֵשׁ וְהָאֲרָב יֵשֶׁב
בְּחֹדֶר וְתִתֵּן מֵעַל זִרְעֹתָיו בְּחוּטֵי

וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שֹׁמֵשׁ וְנָא יָתִירִים
לַחִים חֲבִלִּים דְּקִים מִשְׁכָּתִים
לַחִים וְחִלִּיתִי וְחִלִּיתִי
וְהָאֲרָב נִקְרִיתָ אִשׁ כֵּל שִׁיעָק נִפְיִיתָ
קָדוּשׁ אֵלֶיךָ יִסְלַם טָקָא
אֵלֶיךָ מִעַתָּה כִּדְרִיךְ וְלֹא תִּפְתָּח
קָא שְׁתַּרְנֵם דְּאִרְחָךְ מִדְּרִיכֵךְ וְלֹא מִדְּרִיכֵךְ
וְלֹא מִדְּרִיכֵךְ לְמִתְחַזֵּק בְּכִתְּפוֹ אֶתְּנָה
עֲבוֹתֵי חֲבִלִּים דְּקִים כְּלָמֵךְ
יָתִירִים עֲשׂוּיִים מִשְׁלֵשׁ שָׁקִים חֲזָקִים

וְאִמְרָתָהּ דָּלִילָה ל
לְשֹׁמֵשׁ חֲדָשִׁים
לִי בִמְהֵרָה חִלִּיתִי וְחִלִּיתִי
וּבִמְהֵרָה תֵּאסֹר
לְעִנְיֹתִי וַיֹּאמֶר לָהּ
שֹׁמֵשׁ אִם יֹאסְרוּנִי
בְּשִׁבְעָה יָתִירִים
רְמִיכָן דְּלֹא יִבְשׁוּ
וְאִחְלוּשָׁא הָיָה בְּחֹדֶר
מִבְּנֵי אִינְשָׁא וְאִסְקוּ
לָהּ טוֹרֵג פְּלִשְׁתִּים
שִׁבְעָה יָתִירִים רְמִיכָן
דְּלֹא יִבְשׁוּ א
וְאִסְרָתִּיהָ בְּהוֹן וּבְמִנָּה יִתְכַלֵּה ב
בְּאִירֹן בֵּית מִשְׁכָּבָא וְאִמְרָתָה לִי
פְּלִשְׁתִּים אֵתְּנָה עָלֶיךָ שֹׁמֵשׁ וְפִסְק
יִתְּנָהּ כְּמִאֲדָמָה פִּסְק חוּטֵי
דְּכִתְּנָהּ דְּאִרְחָךְ מִדְּרִיכֵךְ אֵתְּנָה
חִלִּיתִי וְאִמְרָתָהּ דָּלִילָה לְשֹׁמֵשׁ חֲדָשִׁים
שְׁקָרָתָהּ בְּיוֹמָהּ לִלְתָּא עֲמִיכָרָהּ בְּעֵן
חֲדָשִׁים לִי בִמְהֵרָה תֵּאסֹר וַיֹּאמֶר לָהּ
אִם מִיִּסְר יֹאסְרוּנִי בְּחֹדֶר חֲדָשִׁים דְּלֹא
אֵתְּנָה עֲבוֹתֵיךְ עֲבִידָתָא וְאִחְלוּשָׁא
וְאִי הָיָה בְּחֹדֶר מִן בְּנֵי אִינְשָׁא וְנִסְיָרָה
דְּלִילָה דְּרִילָן חֲדָתָהּ וְאִסְרָתִּיהָ בְּהוֹן
וְאִמְרָתָהּ לִי פְּלִשְׁתִּים אֵתְּנָה עָלֶיךָ
שֹׁמֵשׁ וּבְמִנָּה יִתְכַלֵּה בְּחֹדֶר
מִשְׁכָּבָא וְפִסְקוֹ מֵעַל זִרְעוֹתָיו ב
בְּחוּטֵי

הד"ק

והשכנאמאון וגו' וחסד ויעקב עם הדריק פ' ויסע
עמם ועם הדריקם לן נמצא ממנו מופעל קליונא
ט' חס בדד' וכן ויבט אית דיתד קורב עם דיתד' און יקין אלה קשטם
פועלים יוצאים וקחורים פועלים שומדים' וארזתמא' ר' שמעון
קחמיד בן כהנא של שמאון ששים אמה שז ויקח אית דלית וגו' ותנא

ר"ל ב' וחס שכנאמאון
עד קצ' קליל ואז
קס ואזו בדלתו שער קשר ובשת
קמזוזו וקסיע עסק דריק ושמסטל
כהנא וקעלף אורתם על ראש קהר
אזר עלמט חכרון

אין דלית עיר
פחותה מנשים
אמה' ויהי
אחרי כן
ויאזב אהר
וגו' ושמא דלנא
המא' אומ' אל
לן כקרא שמר
דלנא דאורי
לקדו איהו דלנא
דלנא לט דלנא
כח דלנא
מעמיו דלנא
לט דלנא ותר
דלנא ט קנד לפ
איתב לט דלנא
כח דלנא ותנא
איתב עממל פות
ראשו ויסר כח
מעמיו דלנא

וישבב שמשון עד פלגת
ליליאוקם בפלגות
ליליאואחד ברשי ח
תרע קרתא ובתדון
סיפא ונמלינו' עם
עברא ושו' על בתפוחי
ואסקינון לרש טורא
דעל אפי' חכרון
והיה בתר בן ורחם
איתתא בנחלה שורק
ושמח דלילה' וסליקו
לותח טורג פלישתאי
ואמרו לה שדילי יתיה
והיה במה חיליה סג' ו
ובמה כולל לית ונכרניה
לעניניה ואנחנא נתן
לך גבר אלה ומארה
סלעין דבסא

וישבב שמשון עד
חצי הלילה ויקם
בחצי הלילה ויאזו
בדלתות שער
העיר ובשתו כ
המזוזות ויסעם
עם הדריק וישם
על כתפיו ויעלם
אל ראשה הר א
אשר על כנף ח
חכרון ויהי
אחרי כן ויארה

אשה בנחל שורק ושמה דלילה
ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו
לה פתני אותו וראי במה כחו גדול
ובמה נוכל לו ואסרנוהו לענותו
ואנחנו נתן לך איש אף ומארה בסא

מעמיו נסתלקה שמה ממנו דעתו וקולל ידע
כיה סר מעמיו ויעלו
ויאמרו לן וגו'
קין בנס אחד אלף קיתה שאל ממנו ינס אחד ואחר ימים עשר חקרת איתו ומציקה איתו בדנריק כמון
סכנוב ויקיט קציקה לן בדנריק כל קימים

ואנחנא נתן לך איש אף ומארה בסא
ואחר אלה שמאון

רדק

ותאמר מנחם קוֹטֵט רחמי
עם קמטת ית' עם חֲסֵד
נעזיתו ל' עס קיהר נאדג ללחונקוֹטת
רחשו עם קיריעה ויקיו ארונס נמק שיס ארונ
נמסכטזיחזל לקוֹט

קיהר שלח יתגלגל עמוד
קען שמקמל ט קארונ
ויעמוד נחוקשלח יוכל
לזוז ורש' חג קמטת
ען אגרדי מושך ט חת
קוטקטת ותרדא
ויתלצו רפה קלמד
וריו לנדנש ויתלצו
ויתקצר ספשו למוֹת
חלל נשון קיין
דבר שקיהר שומטת
בר מתחזק נשעת ית
השמיש ועד ארז
מחי ויתלצו ח' יחזק
ח' חמי נשעת נמר
נחק נשמק מתחזק

ואמר דלילה לשמשון
עד הבא שקרת ב' ו
ומלילת עמי כרבין חזי
בען לי במה תתאסר
ואמר לה אם תשתן ית
שבעני לתישי עם
אכסנא במשתית
ונקשת בסכתא ואמרת
ליה פלשתא אתו עלך
שמשון ויתעד משינתו
ונטל ית אכסנ דרדי וית
משתיתא ואמרת ליה
איכרין תמר רחומתך
ולבך לית עמידנ תלת
זמנ שקרת ב' ולמ
חיותא לי במה חירך
סגיוהו בר אעקרת
ליה בפתמהא כל יומא ודחיקתיה ועקת נפשיה
למימתוהי לית כל לבית ואמר לה מספר
לא עדא על רישי ארי נורא דין אנא מבטנא
דאימא אם אגלח ויערי מניחילי ואחלוש
ואהוי כחר מבני אינשא וחזת דלילה ארי חזי
לה ית כל לביה ושלחת וקרת לטורג פלשתאי
למימר סקו זימנא הדרא ארי חזי לית כל לבית
וסליקו לותחטורג פלשתאי ואסיקו בספא
בידיהו

רלבג

וקח נחל ויחזק קטקמו נדכרים
אחד שקלחא איתו עסכט קית מענטע
ממנו בעת שקי יעדו תקע כ' רזלנוק קדרק ספשו
למוֹת

ותאמר דלילה א' שמשון עד
הנה חתלתבי ותרבר איכובים
הגדה לי במה תאסר ויאמר
אליה אם תארגי ארס שבע
מחלפות ראשי עם המסכרת
ותתקע ביתך ותאמר אליו
פלשתים עליך שמשון ויקן
משנתו ויסע את היתר הארג
ואת המסכרת ותאמר אליו איך
תאמר אהבתך ולבך אין את
זה של שפעמים חתלתבי ולא
הגדת לי במה כחך גדול ויהי כי
הציקה לו ברבריה כל הימים
ותאלצו ותקעד נפשו לכות
ויגד לה את כל לבו ויאמר לה
מורה לא עלה על ראשי כי נזיר
אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי
וסר ממני כחי וחליתי והיית כל
האדם ותרא דלילה כי חזק לה
את כל לבו ותשלח ותקרא לסרג
פלשתים לאמר עלו הפעם כי חזק
לה את כל לבו ועלו אליה סרג
פלשתים ועלו הכסף בידם

רדק

ויאמר שמעון וצדוק וקמניש כן פתל ושרש ימש וקרי וקמניש שרש מוש וקעטן אחד כמו יסב
ומנב ועטין עטין קסרה אל קדבר כמו אל ימש עמוד קעטן אל ימש מעטך קחלקשקס עטין
קסרה אלן שאל פטלס עמדיס וזה פטל יוצא ואל עטין רחוק מפת שקס דנקיס עס מם וזה עטין קידור
מפת שקור דנק עס את שקור כמו אל צמקומות ואת קעמנודיס כמו ואל וצמקו ואת צת יי את קור
ויחרים זולקן וימל את עטין מנש וכן ה' וקמניש ומוש ומשש בעטין אחד ומנאקו בפטל קלגשר

נא וקמניש וימש ח
קסד ימשו קסד
ולזה קסד יקיק חר
כמניש ויקרא
זכר
נא ימל רנא
שמעון לפס קקנ
זכר לי עשרים ש
שפטות את ישראל
ולא חמדות לצדק
מקס קעבר לי מקל
מקניס למקס
קס חת משה
עט ושבר ען
קסמ קמל לשל
קמל וכן פרע ל
שכ קמ משה קן
קס חת משה
עט כל ול קס
חת משה עט
אקס מקס ובר
חמל פמורטא

ויאמר שמעון אל
הנער המחזיק בידו
הניחה אותו והימשנו
את העמדים אשר
הביתכון עליהם
ואישען עליהם והבית
מלא אנשים ודעשים
ושמה כל סרני פל
פלשתים ועל הג
בשלשת אלפים איש
ואשה הראים ב
בשחוק שמשי
ויקרא שמעון אל
יהוה ויאמר אנני יהוה
זכרני נא וחזקני נא אך
הפעם הזה האלהים
ואקבחה נקם ארתי
משתי עני מפלשתים

ויאמר שמעון ל
לעולימא דמתקין
בירח שבוק מני א
ואמשנית עמודיא
רביתא מתקן עליהן
ואסתמד עליהן
וביתא מלא נבריא
ונשיא ותמן כל טורע
פלשתא ועל אנרא
בתליתא אלפין נבר
ואתתא רחון בחוכא
דשמעון ויצלי ש
שמעון קדם יי ו
ואמר יי אלהים
יעל דובר קדמך
ותקפני בען ברם
זמנא דרא יי א
ואתפרע פורענות
חדא מתרתין עני
דנקדו פלשתא

רלבנ

וקמ סנב
שמעון עס
קנער קמחזיק
אות שיתא
למש קעמנודיס
אזר קצת כטון
עלקס כר
שעטן עלקס
וקרא
לש שחוק קר
בפעס קור
למקס מנא
שקרו שמו ח
זמנא דרא
לנע

זכר שמעון

עלס הן לי שבר עט חת בשלס קזה ושבר עט חת קחרת תהא שמורק לי ומתקנע לעטנ לבא ורשותתו
משה על קכוכה כל חת בגל כפת חת שקור כע רפה לבד ממלת שתי נשים שקרא דנש ואשי מורה
קוראים אותה בלוי גופה חתים לביות קאון נ

יט ח

בנחשתם כתרם שלשן רחשימי מוחן מלכז כנדק נראק ש מנכז קרעות קקס בזמן קקוץ למית
ריקים בנית קאורים לפיות מנהמרנמן מקמחיה קאורים שקיו בנחשתם וחקן לקס מלכז קקרר
לנהפרנש שס אלנז במחיה בריקים וכן חמ בחרק עד ככור קשפח קכר קריקים וחקן עד ככור
קשט אשר בנית קנור ימק ש קכל אחד וקשטוי מוקמס קיו בנית קסוקר ודל קדר רחוק בזק שט קר
יוקסן קיזטזיז אלנז וזאת כתל קכ ויקי מוחן וכתל תמחן לחחר קשת מלמד שכל ק מנחל ל קשת קשתתעט
מממן חמ רב פפח קייסן דאמרי אינשי קמיק דשת קמרי חמרי פוקח גרידק דטנל ואל יוקסן כל קמוז
קשת מוזה עלנז שכל חס כפתה לט על קשקו וכתל תמחן לחחר קשת חמ רב פפח קייסן דאמרי אינשי
חיו ביקרי וקיתתק ש טעט וזק קדר רחן קול ש מיק תועלתה לקס בזק וקלן סר מממן ככו ויתל ערדך
פשוט וקוק מוחן בנית ריחיק

רדק

ושרי שער רישיח
לצמחא בתר דאתגלחי
וטורני פלשתאי
אתבגישו לדבחרבה
רב לרגון טעותהון א
ולחרואאמרו מסר
דחלתנא בירנאית ש
שמשון בעל דבכנאיוהון
ית העמא ושבחו ירד
טעותהון אריאמרו מסר
דחלתנא בירנאית בעל
דבכנאיות מרירי
ארענא ודאסניית ק
קמילנא והוה בד שפר
לבהון ואמרו קרו
לשמשון ויחיד לנאקרו
לשמשון מבית אסירנא
וחיד קרמיהון ואקמו
ירמיה בין עמרינא
והעמדי טקשנ
כון שצמח ראש
זק כז קשת ככו
חלנו בעזר קחל
ולשמח מקור
שקלנחא חת
קס חללנו לשון
רעס אטפ שקח
כלזיזל טטוב ככתל וקרי ככוט קטמח קאורי
כתל כור וקרי ככוט וקטמח ח זק טעלנחא תיאר

רלבנ

ויחל שער ראשו
לצמח באשורגלחי
וסרני
פלשתים נאספו
לזבח זבח גדול
לרגון אלהיהם י
ולשמחה ויאמרו
נתן אלהינו בידנו
את שמשון איבנו
ויראו אתו העם
ויחללו את אלהיהם
כי אמרו נתן אלהינו
בידנו את איבנו ואת מחריב
ארענו ואשר חרבח את חללנו
ויהי ביטוב לבם ויאמרו קראו ל
לשמשון וישחק לנו ויקראו
לשמשון מבית חאסידים וישחק
לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים

תקיים אמות הקדש ויבנו למשכן אשר קיין
 גדולה שפחות קדושתו וזאת קדושתו
 שם אלה כל לבס נעזרו מלתקש' לר' זכמ
 אייתקם' חישב' קול' לודיע שאין ראוי לרדוף
 קלעים' ח' אין נשער עזרת' קל
 תראה מה שקרא לוקט גלעד ארדע ית' בעבר
 אחיו שקין קדושתם ונראו מקדשתם בנחת
 ולפוף קעמן כמכרם אלו שיקים מושל עליהם
 הישלישי קול' לודיע שאין לך שיעשך דבר
 מה לתקן ויבנו שיעשך דבריו ויבנו
 נחפזן שינעל ויבנו לך עשות קדושת' וזה
 רצה יפתח שישימו זקם גלעד יא' עד שיהם על
 הנזקים כדי שיתברר לו שלא יקתלו ב' אחד נכח
 בט' עמון כ' גלו ב' דברים נפלאים כאלו יק' יא'
 ס' הרביעי קול' לודיע שאין ראוי להלחם
 עם האנשים אם לא קיתקם
 סנה ראוייה תח' על זה ועל זה ספר שאלו יפתח
 מה שאלו לבט' עמון וקיה משינו מלך בט' עמון
 תח' כ' נפשת הקדש ששאו לישראל בלחץ קהין
 שהחזיקו זה קול' רוצה להלחם עמם ונפוף קעמן
 תבאר שאלו קיתקם ס' סנה ראוייה תעצמו לזר'
 ואין יפתח ששפט קד' ביותקם כ' על קיה
 עשה לו מלך בט' עמון ונפוף מזה שבר נכח
 יפתח וקד' בט' עמון מזה ר' מלך' הרביעי
 קול' לודיע שאין לך שיעשך עמש
 בחרו ונבחרו שני בדי שאלו תשיגו קדושת' על זה
 קול' תראה כ' יפתח מקר' למדור מדר' ל' בולר'
 קדושתו וקדושתו קדושת' קיה קול' דא' שיתעב
 תח' אם קיה שתנ' בט' מלך' שית' לקדושתו
 שיקדש ל' דבר אחד וולת' ול' ימנע ממש' מרי

בין השני קול' לודיע שאין לך שיעשך
 מ' מקדש' שידור' למדור מדר' מ' מ' מ' מ'
 כדי למרסם בל' האנשים כ' כל קדושת' מלך' ולו
 זכר כ' יפתח מדר' ל' אם יתן בט' עמון שדו'
 הישביעי קול' לודיע שאין שדר' ל' ית' ית'
 שיקיימו ויחט' שיכבד' למלך קל
 תראה כ' יפתח בעבר שפכ' ית' קדושת' לקיים
 את מדר' חט' שקיה קדושת' לו שכלית קדש' וקד'
 יא' שאל' שאל' חיד' ל' שאל' יפתח על מדר' כ'
 כדר קיה שפכ' קיים וקול' קיה יודע פ' קדושת'
 בל' ימנע ויחט' שאל' שאל' קיה יודע יפתח שיש
 למדרים קיתר ג' ל' ידע זה קול' אחד מלך' גלעד
 כ' כדר שפכ' כל' ב' מוס' קיים ועז' את קדושת'
 ימים רבים וקד' קח' ח' ל' ל' קיתר את קדושת'
 אלו כ' שאל' קדושת' קיתר למדר' קדושת' מיתקם
 כדר' ויחט' שאל' כ' ב' קיים זה קדושת' פרסם
 קד' שפכ' קד' קיה בל' ראוי שיתקם יפתח
 על זה קדושת' ל' מ' מה שאל' הישביעי קול'
 לודיע שאין ראוי להלחם שיקל' למשח
 בראויה שקד' עמון פועל טוב שאל' קדושת'
 ב' ב' יתקדו קדושת' קדושת' קדושת' קדושת' קדושת'
 זה קדושת' קדושת' קול' תראה כ' בט' אמרים ר' ית'
 מקדש' על יפתח שאל' קדושת' ל' ל' עמו
 וקד' ל' מ' זה קדושת' קדושת' הרביעי
 קול' לודיע שאין ראוי להלחם שיקל' בל' ית'
 מ' קדושת' קדושת' קדושת' קדושת' קדושת' קדושת'
 קול' תראה כ' בט' אמרים שקיה ל' ל' קדושת'
 שאל' ל' ע' יפתח ויבנו ל' קדושת' על זה שישחם
 ל' ל' קדושת' ר' תחת מוס' שפכ' ל' מ' ל' ל'
 מקדש' קדושת' מ' שאל' ב' קדושת' קדושת' קדושת'

ד"ק

וילפת ויחזו' אבנר
בלעז' וכן ויחדד קחיש
וילפת פ' נחז' בזרועות אשה וכן ילפת
ארחות דרכ' שקול' עמ' קהט' וקשיק'
וירדו' וקול' שפ' את ישראל וקרי'
אמן למעלה

וישפט את ישראל
אלה אמן למעלה
וישפט אחר
קדשונה שבעשית
ל' בשן קדש
כאלו קו' מית' ט'
ל' כעשית ל' אחר
בן השופט' אצל
קחש' מפת' ונח'
קיה' ל' השופט'
אלו צמיות ועשו
כשמת אמן וקול'
שפט את ישראל
כמו שאמן כל
שופט ושופט'

ישט ד' ש'
למה אמן שט'
פעמים ט' שפט'
את ישראל פעמים
שט' אר' אחא
מלמד אר' ו'
פלשתים ירחים

מנחם פשרים שט' אחר מותו כמו שקין ירחים
מנחם פשרי שט' צמיו' ויקי' אר' מנחם פשרים

ר"ל בנ

ונחז' שמשון למות עם פלשתים כדי שינקס
מקס וקח' קמק שמשון שט' עמודי קדש' אשר
קדשתכו' עליהם וכבר נסמך עליהם א' צמיו' ונחז' צמיו' ונחז'
וקמק אותם נכח בדרך שפט' קדש' על קדש' ועל כ'
קמס עד שכבר קמית צמיות רכס מלמד קמית צמיו'

ואחד שמשון ירד
תרין עמודי מצעאי
דביתא מתקן עליהן
ואסתמיד עליהן חד
במינה וחד א'
בשמאליו ואמר
שמשון חמית נפשי
עם פלשתאי ונגר'
בחילא ונפל ביתא
על טורנא ועל כל
עמא דעמיה ורחו'
קטילא דקטל ב'
במותיה סגאין מ'
מקטל בחיורו'
ונחתו אחוהי וכל'
ביתא ביה ונטלו יתיה
וסליקו וקברו יתיה
בין צרעה ובין אשתאול
בקברא דמנוח אביו
והוא דבית ישראל
עשרין שנין

וילפת שמשון את
שני עמודי החור א'
אשר הבית נבון ע'
עליהם ויסמך עליהם
אחד בימיו ואחר
בשמאלו ויאמר
שמשון חמית נפשי
עם פלשתאי ונכח
ויפל הבית על הסרנס
ועל כל העם אשר
בו ויהיו המתים אשר
חמית במותו רבים
מאשר חמית בחייו
וירדו אחיו וכל בית
אביו וישאו אותו
ויעלו ויקברו אותו בין
צרעה ובין אשתאול
בקבר מנוח אביו
והוא שפט את
ישראל עשרים שנה

וקח' זכר אחר זה
פעם שטת שקול'
שפט את ישראל
פעמים שט'
למרות ט' קומן ש'
שיט' נחז' פלשת'
נכל' נחז' קדש'
והתיעלות

קמיות מנוח קמס
קן אל' הא'
לפרסם מנח'
שטל' נחז' ישראל הכה'
שקושים לעבוד
את אביו קמית
אשר קמס קמס
ט' ישראל עד
שנש קמית
רעט וידוע פ'
פלשתים נכח עמון
את ישראל וקדש'
קמס נחז' קמס
קחוק יחז' שט' עד
שט' אל' נכל'
לשט' נחז'

၁၆၅

להם קתננות עם פלשתים צמח שקים מעשר
 צמח' כי הם קראו עצמם שורים לפלשתים לחם
 צדק ולזה ידע להם שלא מלבם היה עשה שמעון
 קרע להם' רב' הוא להודיע שם השמות קש'
 עד שכתב שאיש אחד חסוד וזולת כר'
 מלחמה כנח וקמית רש' כי אין לה מעצר להושיע
 כר' הוא צמח' רב' הוא להודיע שם צמח
 ומשפ' על כל קמחם מזה כנח
 מזה ולזה זכר כי לקח שמעון בעטו כי לבתו חס'
 שמו קרע להם' רב' הוא להודיע מזה
 שמה קש' לקחת כנח צמח כר'
 קתננות מניחם לאלהים נחלת שמעון צדק חס'
 קיתת כנח קתננות פתח קש' וזה כנח קש'
 לשמעון כנח אגבר להקם מהם וכפסו לא חס' כי
 הוא היה ראוי לכך מזה קתננות כר' יס'
 קתננות קתננות ולזה שאל שמונת נפשו עם פלשתים
 לפי שאל היה ראוי לו אז לעשות לו נח יותר גדול מזה
 וקש' קש' ראוי ג' לזה מפט שקי מניחם זכר
 קתננות לאלהים

אפרים — ושמע מיכאל ודן ראובן
שכר קיה זה שמיש הקדומים של קיה שם
אפט וקיה זה שמי הקדומים שם קדס עתה
בן קדס שם קדס קדס שם קדס שם קדס
אחריקם וקדס לזה שמי איפסר לנשקיה
זה קדס שם שמי שם שם שם שם שם

דָּרֶק נִידָה
 אִישׁ מִדֶּרֶךְ אֲפָרַיִם וְיִשְׁשׁוּ
 מִיְבֵהוּ
 מִקֵּד אֲפָרַיִם עֵתְרָאִי
 אֶעֱפֹאנֶתָם שָׂרֵי
 פְרָשִׁיּוֹת קֹלֶץ נִסְוֹף קִסֵּף אֶל מִיכָה וְשֶׁלֹּשׁ בְּנֵי
 עֲתָנִיִּל קִדְּמוֹתָיִם קִיָּה עֲתָנִיִּל בֶּן קִנָּן אֲנִי וְיִשְׁמֹן
 לִבְנֵי עֲתָנִיִּל חֵת קִפְסָל כָּל יְמֵי קִיּוֹת עֵת אֲלֵהֶם נִשְׁלַח
 לְמַדָּן שְׂכָל יְמֵי מַעֲכָן שִׁלָּה קִיָּה קִפְסָל מִיכָה וְשֶׁלֹּשׁ נָחִין
 עַל יָמֵם אֲשֶׁר וְשֶׁלֹּשׁ לֵן נִסְוֹף אֶל עֲתָנִיִּל כִּכְרִי לְמַדָּן אֲשֶׁר לֵן
 עֲשֹׂא אֶת־רֹשֶׁלֶם וְקִיָּה כִּכְרָה אֶחָד יְקוֹשֶׁעַ מִיָּד קִדְּמוֹתָיִם

המלך בלבד המצוה ומופת שמעון קמוץ אסור
מעל ידיו ונבקע המכתש אשר בלוי ויבא ממנו
מים להטיל שמעון מהצמח קחוק שקיה לוי רב
בא להודיע שכבר תקנה השבית המלך
ולזה חשב מנחם שימיות כשהגיע מלך השם וכן
זכר זה גדעון וקיה זה כן כשהגיע השל אשר
לכח מצאות הרוח ודמה שיחייב שידבק
וישאר בעוף מכתש לא ילך לו עזר אלפי הוי
בא לפרסם קיום יעזרי השם ולזה קרעו ללפס
בגדורו שעה שמעון מדבר כשר האריות ולקח
החזה שלחן עומד שקיה סנה לפסל חלום
רבים מפלשתים ולזה הסנה חזר מניא קייר
כדי שיפיל חלום רבים מפלשת כמו שיעד שאח
יחלבושית את ישראל מיד פלשתים לא שקיה מצאת
קאי שיתבאר בצבות פלשתים הערלים ולזה ספר
גבאז מה שדע שמעון לפלשתים בחייו ובמותו
ודבר גטרית עד שלול שגלה סודו ללילה לא קיה
מפל שר פלשתים עם חיותו בצרעם יחיד מר
גטרית בלוי קייר קאי שאם קיה שקיה כשה
לבו נשים וקרי שקיה לו גטר כפלתי יקיר
שמעון מהפלשתים הוי בא להודיע שאין
ראוי לבנות סודו נס
קאל הרחוק כי הכף שגלה שמעון סודו לא שיה גלה
אותו לחשי קשר וכן קעטן צמה שגלה סודו
ללילה שקיה סנה לפסל שר פלשתים שמשך מוח
מהרעמה שזכר כבר בזק קסטר דהוי בא
לגור שאין ראוי לדבק בצבות קערלים
נס אחר קהנירסם כן לפסל לחזור לרעם קאל
הרחיק מה שקרה לשמעון מפסל דבק בלוי קשים
עם שאח מנחם שאם לא קיה דבק נס וקיר

דִּרְקָה

דר"ק ויחמר אשר לקחך פ' הכסף אשר לקחונגבב מעמד ויש לו דומה כ' חס
אזה עצרה פ' עצרה ממנו ואת אלת וק' לתכל' מי שלקח אותי וגם
אמרת בלזוז יקיה כ' וכ' קנה הכסף אתי אט מודה ב' שהוא בדי כ' אט לקחתו
ותחמר אמר ברוך בט' לא' וישב את אלה ומזה הכסף לאמו המ' להחזירו לה
ונמק' שהוא שם קרי קוף לראותך והוא באלו השיט' לה' ותחמר

אִמּוֹ וְחִמּוֹרָהּ לֵאמֹר
שֶׁהִנֵּה חֲנוּת לִי
הִנֵּה הַקִּדְשֵׁי לִי
מִיָּדִי לִבִּי שֶׁ
קָבַלְתִּי עָלַי מִסֵּד
מִיָּדִי לְדָךְ לַעֲשׂוֹת
פֶּסַח מִמִּסְכָּה כְּלוּמָר
שֶׁהַנֶּפֶשׁ מִמֶּנּוּ פֶּסַח
וּמִמִּסְכָּה וְעַתָּה הִנֵּה
לִי וּמִיָּד אֲשִׁיבֶנּוּ לָךְ
וְיִשְׁכַּחְתָּ קִסְפָּךְ
לְאִמּוֹ וְלֹא רֹץ מִיָּד
לְפָשְׁתְּלָם לַעֲשׂוֹת
קֶפֶס לְוָהִיבִים סֶפֶר
אֲחִירָתִי לְאִמּוֹ וְתִקַּח
לְאִמּוֹ וְלְאִמּוֹ לְקִיָּה
מֵעֵת וְלֵךְ

וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֵלָּהּ
וּמֵאַהֲ הַכֶּסֶף אֲשֶׁר
לָקַח לְךָ וְאַתָּה לִירֵת
וְגַם אִמְרַת בְּאוֹנֵה הַנָּה
הַכֶּסֶף אֵתִי אֵנִי לִקְחָתִי
וְתֹאמַר אִמּוֹ בְּרוּךְ בְּנִי
לִיהוָה וַיֵּשֶׁב אֶת אֵלָּהּ
וּמֵאַהֲ הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ
וְתֹאמַר אִמּוֹ הַקֹּדֶשׁ
הַקֹּדֶשׁ אֶת הַכֶּסֶף
לִיהוָה מִיָּדִי לְבְנִי
לַעֲשׂוֹת פֶּסֶל וּמִסְכָּה
וְעַתָּה אֵשִׁיבֵנִי לְךָ

וַאֲמַר לְאַמִּיחַ אֵלַי
וּמֵאֵה סִלְעִין דְּכֶסֶף
דְּאַתְנָסִיב לִיד וְאַתְ
אוּמִיתוּאף אֲמַרְתְּ
קְדָמִי הָא כֶּסֶף עָמִי
אֲנָא נִסְכְּתִיה וְאֲמַרְתְּ
אֲמִיחַ בְּרִיד בְּרִיקְדָם
יִנּוּ וְאַתְּ כִּית אֶלֹמֵא
סִלְעִין דְּכֶסֶף לְאַמִּיחַ
וְאֲמַרְתְּ אֲמִיחַ ל
אֶקְדָּשָׁא אֶקְדִּישִׁית
יִתְכֶּסֶף אֶקְדָּשׁ יִמֵּן
יְדֵי לְבָרִי לְמִיעְבָּר
עֲלֹס וּמִתְכָּא וּבְעֵן
אַתְּ כְּנִיחַ לְדִי

דלכונ

והנה ספר שכבר
 איננו מבינה לאמו
 חלק ומאקסלנצין
 כסף אשר לקח לך
 וחתקלית כל מי
 שלקחו חס לך
 ישיבוןך וגו'
 חמרת זה בלזמ
 ולזה הוכרחתי
 להגיד לך שזה
 לקחתו וקנא חת
 והשיב הכסף לאמו
 ויאמר לו אינו הקדש
 הקדשתי הכסף
 לך מידי רב
 לעשות פסל ומסכה
 אשר היו ערורי
 שיטעו בהקדשים
 אז ויחשבו שיקים
 בהם כח להגיד ק

העשרות מצד עשרים כח קדמיות וידמור
 של זאת קדמה שאוס תחלה לן לשם עז וכן קשיב
 קכסך וקוץ קשיב אורו שטת לחמו ופשתה ממנו
 פסל ומסכה וקיה בטי מניטתו כדי שיגד לו ק
 העשרות! פ מן שפתה

ויתתבו לצורך לעשות פסל ומסכה והמלותים כסף קיו
שבר הערף ובהשע מלות כסף עשה הפסל והמסכה
ונדרזל ויעשו פסל ומסכה אמרו מפס מה לא מן
את מיכה מפס שפתו מעייה לעוברי דרכים אך ועבר
הם צדקו וקרה חס גלים אך יוח' זה פסל אל מיכה תמ'

ר' נתן אונג' מערב לשלח ג' מילין היו והיה עשן של מערכה ועשן של מידה
מעורבין זה בזה בקשו מלחם השבת לרחוץ אמן להם הנה' הטיח לו שפתו מעותיה לעובדי דרכים אר' יוח' מנחם
ר' יוסי בן קבריאל גדולה לעומתו שהריחיקה ג' משפחות מים ש' על דבר אשר לא קדמו אחרים בלחם ובמים
ר' יוחנן דיד יק' אמן מקרבת את הרמקיס ומרחקת את הקרובים ומנעלמת שטים מן קרשעים ומנשר' שבת

מנה שהתנצל מעבריו הקודמים וכבר נתברר
במה שאמר זה שאני שיהיה כל זה הספור במה
שבין מניית יקוסע ושבין עתה אלבן קנז' ואחשוב
שנמצא זה הספור לשמאן שהיה מעבד דן לספר
מנה שחירע על החטא לשבט דן על דבר פלמיכה
שהתמיד זמן ארוך מאוד וכבר אמרו קצת
המפרשים שהיה זה בשבט הסכמות משאר אלף
ומאה כסף שבו בסיפור שמעון ולילה למספר
אלף ומאה כסף שבו בסיפור מיכה ויכול לומר
לפי זה המאמר עוד שכבר הייתה הסכמה
אחרת בענין אלו הכתובים והוא שמכל אחד מהם
נמצא דע לזן ככסף לילה היה שבו אל שכל
שמעון בד פלשים וקרו עיניו ונמצא לו קמיות
בשבע וכסף מיכה היה שבו שבעה דן בפל
קרו וכן ארוך " וקש ספר שכבר אמר "

יקוּשַׁע וְבֵט יִשְׂרָאֵל וּבְכָל־לֵס מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶחָד וְאַחֶרֶךְ וְאֶת־קִיטוֹסֵי יוֹשֵׁב־יְרוּשָׁלַם לֹא יִכְרֹוּ בַּם
 יְקוֹדֶקֶת־הַקִּיטוֹס וְיֹשְׁבֵי־קִיטוֹסֵי חֵת בֵּט יְקוֹדֶקֶת בִּירוּשָׁלַם וְעַמֹּן קָבַץ כִּי לִקְחוּ בֵּט יְקוֹדֶקֶת יְרוּשָׁלַם צִימֵי
 יְקוּשַׁע לְבַד יִנְעֹד־תַּצִּין שָׁלֹחַ כִּכְבָּשָׁה עַד שִׁמְלֶךְ דָּוִד וּבְכִרְחָה כִּי לֹא וַיִּשְׁעֵב יְרוּשָׁלַם מִיִּשְׂרָאֵל כִּי כָּ
 אֶף עַל־פִּי שִׁכְבָּשָׁה לֹפֶי שְׂקִיָּה קִיטוֹסֵי עַדִּיין שֶׁם וְקֹלִיו וְנִעְדְּרוּ כִּשְׁעֵבְדוֹ כִּרְכֵּי יִטוֹס קִיָּה עַרְבֵי וְדוֹמִיָּה
 מִפְּחַת־קִיטוֹסֵי קִיָּה דְרָכִים לֹא מִפְּחַת־יְרוּשָׁלַם שְׂקִיָּה בֵּט יִשְׂרָאֵל וְחָס לֵלֹךְ בָּא שֶׁם בַּעַר קִיטוֹסֵי רַחֲמֵי פ
 שִׁנְעִים תִּחְלָה וְחָמֵן לֹא כִעֲדוּ לִכְבֹּשׁ וּפְסוּדָה חֲלָעַר קִיטוֹסֵי קִזְזִית וּלְלֹךְ בֵּט וְחָמֵן לֹא חֲדוּשׁוֹ לֹא נִכּוֹר אֶל־
 עַד כִּכְרִי וְחָמֵן בְּדִרְשׁ כִּי נִשְׁמַךְ זֶה קִעְטֵן לִעְטֵן שִׁמְשׁוֹן מִפֶּטֶשׁ שְׂקִיָּה חֲלָה וּמִחֲלָה כִּסָּף בְּדִבֵּר
 שִׁמְשׁוֹן לְרַעֲבָה וְחֲלָה וּמִחֲלָה כִּסָּף שֶׁלֹּאִים מִיִּכְבָּבִים כֵּן לְרַעֲבָה וּפְסוּדָה חֲלָעֵי כֵּן דִּבֵּר שִׁלְגָה בְּגִבְעָה כִּי
 בִּשְׁעֵן פֶּסֶל מִיִּכְבָּב נִהְרַע כִּמְהָ חֲלָעִים בִּישְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה בְּעִמְמֵן וְלֹלֶה זֶה לֹא קִיָּה מִתַּעֲס מִיִּשְׂרָאֵל
 כִּי בְרִיךְ קִיָּה כִּלְחֻמִּים עִם בְּעִמְמֵן לִבְעַר קִרְעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְיִחְמַד לְחֻמּוֹ

רד"ק

ויקרא וכו' מנחת לחם יקודק' בית לחם אחר קרא לפי סמך
 בית לחם זה יקודק בכל מקום ומש' ממשפחת יקודק קורא
 תוספת ב' אור ופ' בית לחם אמן שקרא משבט יקודק' וקבער קורא לי קרא
 ואין יאמן עליו ממשפחת יקודק וקראונו ב' אמן ממשפחת יקודק יראו
 קיבן מיקום קבער קרס למשפחת קרס ומק' שבתו כל אלה נט מוכר חט
 נלמד וקרא שגבויאיר

בטבתאמר בעטור
 קמרים שקין לזיר נזר
 קנלער חמ' בן ורז
 נראס בן נראס בן
 משקרבט קרא ולפ
 שמשק ממשק ממשק שמשק
 מיקודק חמ' עליו מ
 ממשפחת יקודק לפי
 הלוי קמ' כשאין עליו
 ויקבער בן נראס בן
 ממשק הלוי מן ממשק
 שן קמ' וקמ' למינס
 סכר ממשק קיקולכטור
 ממשק הלוי עליו קמ' כל
 שמשק ממשק כאלו קרא
 בן ממשק לח' בן ממשק
 וקרא נר שס ב' בית לחם
 קרא נר וקמ' שקרא לי
 וקרא לויס ערים לשבת

ויהי נער מבית לחם
 יהודה ממשפחת יהודה והוא
 לו והוא נר שם וילך האיש
 מהעיר מבית לחם יהודה
 לגור באשר ימצא ויבא חר
 אפרים עד בית מיכה לעשות
 דרכיו ואמר לו מיכה מאין
 תבוא ואמר אליו לו אנכי
 מבית לחם יהודה ואנכי הולך
 לגור באשר אמצא ויאמר
 לו מיכה שבה עמך והיה לך
 לאכול ואתן לך
 עשרתבסס לימים וערך
 בנדים וביהמ' וילך הלוי

רלב"ג

עוד ספר שם
 קרא נער ממשק
 שנקרא בית לחם יקודק וקרא
 קמקס קבוא ממשפחת
 יקודק וקרא לו וקרא נר שם

ויהי עלימא מבית
 לחם דבית יהודה מורעית
 יהודה והוא לינאה והוא אר
 תמן ואל נברא מקרתיה
 מבית לחם דבית יהודה
 למדר באתר די שבתא
 לטורא דבית אפרים
 בתמיכה למעבר ארחה
 ואמר ליה מיכה מן
 אתי ואמר ליה לואה אנא
 מבית לחם דבית יהודה ואנא
 אויל למדר באתר דאשכח
 ואמר ליה מיכה תבעמ' והני
 לי לאכול ואתן לך
 עשר סלעין דכסף לזמן עידן
 וזוג לבושין ופרנסותך ואול
 לינאה

זה קבער קבער בית לחם עלנדרס ממשפחת וקמ' לח' ממשק שם נר ממשפחת וינא ממשק לגור נזר
 ימנא שם ממשפחת וילך עד בית מיכה לעשות דרכו כלו נר עד בית מיכה ולח' לטוב שיעמוד
 שם חלל לעשות דרכו ממשק וילך ויאמר נזר חמ' ממשפחת קמקס ויאמר
 כסף למינס לשבת ערך בנדים ית' וזוג לבושין ללס ערך קמ' בנדים לשבת
 חר' למי קמ' וחר' למי קמ' ומזונותך וילך קמ' קל' לנדרס ממשק ולמק' שבת

על כתיב קבעל ושגבה עלה זרון מרחקת את הקדוש מעצון ומחל ומקדחת קדוה מיתהרו דחל
 יוח נכר קדחן לו ויחל לחס זכו מעט במו וישט בלשת קדוה שגומעפח סופרי יושע יעבץ תרענ
 סוכת קמה קמ' וג' ושת קתס ובע קית חותן משק מעלמות עשס מן קרשעל ממיכה מהרק שכת על
 מתי קבעל דעת ויקי קמה יושעס על קולחן וג' ושגבה עלה זרון דחמ' רבי קודק חמ' רב חלמלח קלח
 יעבן לרוד ככרות לחס לח נהרגה סוכער קבעס ולח נשרד דחמ' קדומי ולח נהרגה סוכל ושלשת כש

קדוה נחל
 חוק

רדק

ואת בית בספא
 לאמיה וגם בית אמיה
 מאתן סילעין רבסף
 ויהבתי לקנאה
 ועבריה עלם ומתבא
 והיה בבית מיכיה
 וגברא מיכה ליה בית
 טעותא ועבר אפור
 ודמאין וקריב ירד
 קרבן רדל מבנוה
 והיה ליה לבדון
 בזמא האנון ליר
 מלכא בישראל גבר
 רבשד בענוה ויעבריה

לקיס סת מענות
 ויחל כל לקיס
 קחמו נמיכה חול
 קן מחלד שקול
 קדש כל ימי קיות
 סת קלקיס נשילק
 ועסקו סת שקי
 ועסק אשפד
 ותרעס עד זות
 סת קלקיס סת
 מענות ותרעס
 קטד ותרעס
 קטד ורמחין

וימלח שקבירלו קרבותו על יד אחד מבנו
 כלו קבנו לעבודת קפסל ומיכהו להיות כון
 לפטו כל חינוך דבר שקחדס ככנס ממש
 גדולת קד מלוי ידים וכן ומלחתי קדון ויד
 כש" בימים" חיש קישר בעשנו יעסק חן
 לפי שמשק מיכה קפסל לח קיה מי
 שמחה סדו ס חין מלך ושפט בימים קהס

רלבג

וישב את הבסף לאמו
 ותקח אמו מאתם
 בסף ותתנהו לצרף
 ויעשהו פסל ומסכה
 ויהי בבית מיכיה
 והאיש מיכה לו בית
 אלהים ויעש אפור
 ותרעס וימלא אתיד
 אחד מבנו וירד לו
 לכהן בימים ההם אין
 מלך בישראל איש
 הישר בעינו ויעשרה

וכבר עסק לו
 מיכה סת מיוחד
 לזה קפס וקמסל
 ועסק מקס חפד
 ותרעס וקדא
 חות סת קלקיס
 לחסנו סטענו
 תשרק סס ומלח
 יד ח מכונו להיות
 לכהן לשאור
 לו קעטדות חין
 מלך נשרל וג'
 וסיפר זק כ חול

קיה זק סנה להעשות קפסל ולוקדחיו שחמ' שזה קיה
 חחר קמלך שקיה מוכע חותס מוזק חס קוח חיו וקדא
 יקוסעלפ מיק שחחאוב שקודיר ישר על זק כדיל בער
 עז כגס על שקיה ככר מכל חשר לפטו מקשופטים
 לח בערו בימיו קבעלס וקעטדות עד שחל שמוחל
 וכערס' כמו שמספר בספר שמוחל וזה חרך לעל פסל
 מיכה עד מות על כמו שיכל חחר זה ולזה ידמה שקיה
 זה קעטן חחר מות יקוסעל קודס ממסלת עהמלחן קכו
 ויחל על זק עד סכר זכר זה קפסל ששכ קדס קיה מוכל על חלל לשכת בימי קהס וזה קיה חחר מות
 יקא ס חן קשתלע קשמי לקחס כל ח כגטל כמו שנהגד כדאס זק קס שחל ישרל מי יעלל לוחלח
 לקחס ככעט

אחר הכלל לא יקשה לפרט יקרא חסר או יתיר
וקראוהו שכן שמשון ועל דיו כלל שופט ימים
רבים שכתוב משד בשלש קטמס קאלה
קסמוותס שחין מלך ישראל וקנה עליו בן חמש
וח' שנים בשעמונה שופט שקרי בן השנים וח'
היה בשמירא שפס חת ישראל ארבעים שנה ולצד
יתכן למי שכתבו שנותיו של שמשון בשמותיו של על
ש' לא יתכן שקרי שמשון שופט שמיני עליו וקורא בן
חמשים שנה ויותר והיה מנציח ישראל ומזקקתם
וינפס הקבלה שקבלו היתר שבעל פה שקרי על קבל
בנפישם ושמואל קבל מעליו וכן נציח אחר נציח
אח' הפסק היה בן שמשון לעל שלח היה שופט
לשארלובימים קהם שלח היה קהם מלך שופט
היו עשין כל איש ואיש קישר בעצמו ועשה מעשה
פסלו ובטלן הקימו לקם חיותו קפסל ובטל במעין
הרע בדבר השלג שכלל ספלה לו כלמלת מרע
כפי קראו לקם בחרן כיון שאין נספר ירדושע
ויצא גבול בטלן מקם כלל פחות ממנה שראו
לקם כיון שפרסן ימ' שאף כחן יל שקיה מעשה
זה בעלות שופטים מיד ופי' בעלן בעלן הנחלקת
לו בעד שני ישראל לא נכלל לו נחלק קראויה ראו
וקצמרו לנחש נחל

שקרי שנים קרעו שיתלמלו בנה קשת כיון שכתו
שנה קרעו שיתלמלו וקנה לפי חסון זה יתרים
על מלך וארבעים השע שמש' קנה חסון דריטן
על כלמסם להקן קחטנות חפ' לדברי בעלסדר
עלם השע שמש' קן יתרים לחסון וקנה עשרים
שנה שמונה לשמואל לא נמצא בכתו ועד ש' חיס' כ'
שנה לשמואל ש' שום שגל קיזרון מתעל וקנה
קיזרון היה בשדה פלשתים שבעה חדשים ועל
צית שמש' ומצית שמש' לקרית יערים ויקי סס
עשרים שנה עד שקעלו ממש דוד אחר שאלך
שבע שנים בחרון קנה חסון מקדש שמש'
נשאריו יח' שנה לשמואל ונש' לשלח וכלם נשמש
לשמואל שאל' במלך שאלו היה שופט שמואל ש'
וישפט שמואל חת ישראל כל ימי חייו היה משמית על
עד שמואל דוד יב' שנה קנה נשאריו עדן שית שמש'
וקנה שמש' נקח מקדש מלכות שנה שאין יתכן
ש' לא נשאריו אלא עס שמש' על וקורא חסון ור'
עמלתימי שפטו נמצא ש' קחטון חסון מדוקדק
ועד ראינו ש' בחי על היה שמואל שופט חת ישראל
שנ' ויקי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל
לקרית פלשתים למלחמה וחיונ' ויח' קתלכתי
לפמכס מנערי עד קיום קזק ודרך קתעב לרדוק

ושלחו בני דן מזרעיהם
חמש אגברין מקצתהון גברי
חילא מזרעהו ומאשתאול לאלל
ית ארעא ולמברקה ואמרו להון אמילו
ברקוית ארעא ואתו לטורא רבית
אפרים עד בית מיכה ובתו תמן

וישלחו בני דן ממשפחתם
חמשה אנשים מקצותם אנשים בני
חיל מזרעהו ומאשתאול לרגל אר
חארין ולחקרה ויאמרו אלהם לב
חקרו את חארין ויבאו חר אפרים עד
בית מיכה וילינו שם

ר"ק ויחל קלני עזרצו לשבתעמו' וכבר פדעטו' ויאמר" ע קיה ל קלני כלו סימן מוצחא
 ל זה שזודמן ל משנה קצמטס להיות כהן ל' בימים קהס גס זה הפסוק
 מוסיח ל קיה עמי עהמאל ע אופט קיה זכ' ימי האופט ל קיו עשים איש קישר בעשו
 כמו שאמ' וקו איעס מיד אויב קהס כל ימי האופט וגו' וכתב וקיה צמות האופט יאונן וקאחית מלכותס וגו'
 מראה ע' עמי האופט ל קיו עשים איש קישר בעשו וגו' לשבת קעמטס קאלה בדבר מיכה ובדבר ע' דן
 ובדבר שלג אמ'

ר"ל כג

וַיֹּאֲלֵהוּ לִשְׁבַת־אֶת־
הָאִישׁ וַיְהִי הַנֶּעַד לֹו
כְּאַחַד מִבְּנָיו וַיִּמְלֹא
מִיִּכָּה אֶת־חֲלוּי וַיְהִי־
לוֹ הַנֶּעַד לִכְהֵן וַיְהִי
בְּבֵית מִיכָה וַיֹּאמְרוּ־
מִיכָה עֲתָה יֵדְעָתִי כִי־
יֵשֵׁב יְהוֹה לִי כִי־הָיָה
לִי חֲלוּי לִכְהֵן בְּיָמַי
הֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל
וּבְיָמֵינוּ הֵם שֹׁבְטֵי הָאֲדָמָה
הַזֹּאת מִבְּקֵשׁ לֹו נִחְלָה
לִשְׁבַת כִּי לֹא נִפְלָה לֹו
עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּתְּוֹךְ־
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּנִחְלָה׃

וַעֲבֹל לִוְיָאֵה לְמִיתָב
עַס־נִכְרָא וְהוּהָ ה
לִוְיָאֵה לִיחַ כְּתֹר־
מִבְנוֹהִי וְקִרְיַב מִיכָה
יֵת קֶרֶבֶן לִוְיָאֵה וְהוּהָ
לִיחַ עֲלִימָא לְבָהֶן
וְהוּהָ בְּבֵית מִיכָה־
וְאִמְרַ מִיכָה בְּעֵן יִדְעָא
אֲרִי אוֹטִיבִי לִי אֲרִי
הוּהָ לִלְוֵאֵה לְבָהֶן
בְּזֻמָּא הָאֲנֹן לִירֵד
מִלְבָּא בִישְׂרָאֵל
וּבְזֻמָּא הָאֲנֹן שְׁבֻטָא
רְבִית־דָּן בְּעֵן לְהֹן
אַחְסָנָא לְמִיתָב אֲרִי
לֹא אֶתְפְּלַגְתָּ לְהֹן עַד
יֻמָּא דְהוּא אֲבָנוּ שְׁבֻטָא
דִּישְׂרָאֵל בְּאַחְסָנָא־

חֵן מֶלֶךְ בְּיָדָיו
 וְחֵן קַעֲטָטָס הָיוּ
 בֶּן שִׁמְשׁוֹן וְעַל
 שִׁדְיָה אֶפְסָי יִשְׂרָאֵל
 וְהָיָה הַזֶּמֶן בְּמַקְסָם
 כְּמוֹ שִׁדְיָה אֶלֶף
 הָיָה לְהַסֵּס אֶפְסָי
 לְיִשְׂרָאֵל וְהָיוּ עֲשֵׂי
 אִישׁ קִיּוֹר בְּעֵצוֹ
 וְאִם נֶאֱמַר בְּלֶצֶד
 הָיָה זֶמֶן בְּמַקְסָם
 כְּדִבְרֵי בְעַל סֵדֶר
 עוֹלָם שִׁדְיָה בְּפֶתַח
 מִצְרָאִם שִׁמְשׁוֹן אֶלֶף
 מִלִּיּוֹת שָׁנָה מִיּוֹם
 שֶׁבָּנוּ יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ
 סִיחֹן שִׁדְיָה בְּשֶׁת
 הָאֲרָבָעִים לְצִדָּה
 בְּיִשְׂרָאֵל מִלְּחָרָץ

מזכרים וקנה מיפתח עד שגבה קבית קמץ שנה שקרי אומץ קבעו ויהי נאמונים שנה וארבע מאות שנה
לנחית בט ישראל מירצ מזכרים וגו' קנה שלש מאות עד יפתח מעשרת הארבעים ומאה וארבעים מיפתח
עד שגבה קמץ שנה קנה לנחית מזכרים תרעס מן שקיו במדבר ואנחנו מוצאים אלו קמץ אשר
מיפתח לבטן קבית נמוץ האופאים והמלחים כי אבדן שפט את ישראל אחרי יפתח? שמים ואילן שמים
עבדון ח' שמים ואמאון כ' שנה ועל מ' שנה ואמאון כ' שנה ודוד ארבעים שנה ואמאון כ' שנה

רדק

וילמד • נח יד דרכים כח קנה גלי כ זה
אין טימא • ויש פתחין על דרך קלן יד
יכל למסך כל • סופתאלי פמס ותרע חתקין יד ארסון
וילכו • ויכלו לשא קאל לשם קסוכר נספ יקאעזשט שנות
קיוני • קעס אד נקדנ יאענל נסח זכר עס נלשון

רלבג

וקנה נח קמרגלס לשד
לש ומענא קעס אד נח
שקס וטסח לן קיו ירסס מנעלמנר
ולזק לן קיו שומרים נשער קענר לשמור
קענר אלא יכשו נח קויתס ולא קיר
נארן קקיא מכלל

נפוכון וחלית
פסד מודעאננ
קעס קזק • כמפס
מנומסס קמנוט
קיו קויתס לנרן
יכל וקיו שקמיס
ס לן קיו לשאר
לנחס עמקס • ס
לן קיו מנרן נכפ
כמו שכו ויקי גנול
קממט מנדון ונ
יכל כזולן וירכע
פל מדון שקאל כמו

וילכו חמשותף אנשים
ובאו לישה ויראו
את חמס אשר בקרבה
ישבת לבטח במשפט
צידנים שקט ובטח
ואין מבלים דבר
בארץ יורש עזר
ורחוקים חמה צידנים
ודבר אין להם עם
אדם

ואלו חמשה גברין
ואתו לליש וחיו ית
צמא רבנות יתבין
לרוחצן כהלכר
צידונאי רשקטין
ושרן לרוחצן ולית
רמנוק פיתגמא
בארץ אירוחין וערין
ורחיקין אנן • ס
מצידונאי ופתגם לית
לרוע עם אינשי

דבר שקיק יורש
קמנוט קאל קמנוט
שקול מכלס
ענכחת קומוטא
ומלת ענר קאד
מעטן זה יענר
נעמיו ויקי קרען
נזק אלא קית
קמנאלה קוזת
נזק מנאגל נכ
וזק מנמק שימנע
קמנשיג קאד

עד צידון חל מדון לן קיו מנרן כנען לפ קיו שקמין
אלן קיו קס פסד מישר • ותרע כולכע נדוול דשקמין
ונ • ויין מכלס דבר נארן כלן • אין קס שכמס שיוקס
יכלמנוס נשוס דבר כמו לן קכלמנוס זכן תלית רכזיק
ולפ קס שקמס וטסחיס ואינס ירסס ואינס נשומרים
ולפ קס ממיס לכנשט לפ שקס טמחיס אינס שומרים
קענר ויין קס כלן וין • יורש ענר • תל ירוחין וערין כלן
יורשי קמנוכ קיו קממס ולא קיו קס חזק נמנוכ ולפ

מלמסר עצמן לכנען בענר שמירת קגיס
שקס אינס לן ולרע ורסוי ענר שקס רחוקיס
מננומסס שיעורוס כשירע דבר קמנמק
ולזק קאל מנואר שטרס שרענע קידיער
לנדוט תשאל לבמדן קורשת קענר קקו וקנ
לש קאל לשם קנז נפ יקאעזשט קענר שכו חמ
גכ שס שכו קראו שס קענר דן כס דין קיכקס
כע שכו קנז קננקס •

ששט ענר קיא מנוכ מן זה יענר נעמיו ומלת ויין עומדת נמקס

שס ויין יורש ענר ס לן קיו נקס מנלך ולא יורש מנוכ • ורחוקיס קמק מננומסס כלן אלא יוכלו לעורס
ודבר אין קס עס אדס שחין קס שוס ברית עס אדס לעורס אס יצמרכו כמו שכו נכפון קעמיו ויין
מנלכ רחוק קיא מנדון ודבר אין קס עס אדס • וכלל קדכרים ידע קמרגלס מנכ קענר שכו
נשד כזשיס סידיס יד יד יד ענמס שרע לשד נארן וקיו שחלן עמן קארן •

נח קרס

רד"ק קמה עס צית מינש סמוך רלכג

וספר שכבר קיק שצט קדע מינש
נאלק לשנת צה ואלחו מרגל לער לש
לרגל קארן שכלקבערלס ועברו דרך
צית מינש וקטרו קנער קלוי וסאלע
ל קתנליק דרכס וקנע צו

לצית מי קבאך קלס יס צל
המיקות רבותלח מורעאל משה איה שצט אל תקב קלס
ומי עס פה לאדס ומק זה צדך ויאמרו לשאל צאלקיס
לפ מינש צה לל קיק זה קאפוד אל לשם עז עשו

כדמות אפוד וקתרעס

מכריס עש כשעס
שואלן צהס לדער
קענדותלח קיקלנקיי
צוק אד קס קיו חשכס
כדכר וק קיק קאלק
צערעס קקסלפ חמרו
לשאל צל צאלקיס וכות
שכען צמינר ריקל
צאלקיס זה אינ צמינר
קדש קול ונדל שחמרו
כל צאלקיס קאמור צמינ
חולחן מעמד שחמ
קדש כל ימי קיו צה
קאלקיס צשילק אד צה

זה קול חולחן וקדש

אנון עס בית מיכה ואנון
אשתמודעוית קל
עולימאל ואיוורן לתמן
ואמרו ליה מן אתך הבא
ומה את עבד באומה לך
ברין ואמר להון ברין
וכרין עבד לי מיכר
ואנרגו וחייליח לכהן
ואמרו ליה שאל בען
במימר אדיונע התעלח
ארחנא דאנחנא גולן
עלח ואמר להון בהנא
איוילו לשלם אתקין יע
ארתתון דתתבון בתי

חמה עס בית מיכה והמרה
הכירו את קול הצער הלוי
ויסורו שש ויאמרו לו מיהניאך
הלס ומה אתה עשה בזה
ומה לך פה ויאמר אלהם כוזאת
וכזה עשה לי מיכה וישכרני
ואחי לו לכהן ויאמרו לו שאל
נא באלהים ונדעה התעלח
דרכנו אשר אנחנו הלכים
עליה ויאמר להם הבהן לבו
לשלוס נכח יהוה דרככם
אשר תלכו בתי

קדבר חללן ספק ומספק אינ צמינר ואח תמקע עלם ענה אלהים צדכס אד יאמרו עליו שקול חולחן
ר חלעוד שחמ צמינר יס מקס חולחן יס מקס קדש קדש צללף למר חולחנותס צוד קל קדש חולחן
שקול צללף למר וקול קדש כל ימי קיו צה קאלקיס צשילק וקנע לל קכס עמו יונתן בן עזיאל ויס זה
צאלקיס חול חמרו ל שישאל ל צערעס קקס צ קלוי חמל קס צ מינרס קס קענדות צחמור וער צה
לדכריו ועמן קתרעס חומריס שקול כל נחש עשו לדעת חלקי קשע וספמו צ עלדרך קמולות וקס
קוברי סמיס ויא צ יס כח צחמי קמולות לעשות צורק צשעידועת ודכר קצרק קקיס קנע צה
שקתרעס דכרו חון וקנע חין קפסוק רחיק צ רלבעל קתרעס וקכס ר חכרסן עזרא זלבת שקקדו
אלו קול צ קתרעס קס עלצרת צה אדס וקס עשוים לקבל כח עלומס וקעד שקתרעס כן קתרעס
שמיס מיכלבת שקול צמק עד שחשט חומרי קצת שקול דוד

ר"ק

ואלה כלו ימיה שחזר ויחזר ויקחו את פסל האפוד וכבר חזר לקחו את פסל ואת האפוד מסע
 מלחמה בקרבן שחזר להם מנה חרם עשירים חזר ויחזר ויקחו ונע וימיה שחזר פסל האפוד סמך קפול
 לאפוד לפי שיש פסל בלח אפוד וזה היה עם אפוד ויפנו וישימו קטף ב' חלונ' מנחות חיש קנען כל מלחמה
 עם נשיקם ומתם ומקניהם קלכנו כינו טמאים שלכדו את העשר ואת קטנדק כענונו עש
 קדש וכבר כענונו כל קדומים לו נספר מכלל ופ' קטנדק קלכנו וקמטלסלן וית' קטנו כהרעס כנוס

שקור גב' כול קטן קהל
 כלים וכסף וזהב ושאר
 כמטלסלן וימ' קטנדק
 משאיות שכל דב' שכל
 עולות שחיסן יכול לרזן
 אם ירדנו כע' אדם
 אחרים נקרא כטנדק
 המה"ז נזקנו נאסע
 וכן מה לך ש
 נזקת נאסע חרם
 ואשך נאסע קאסיס
 כלשון נזק לפי ש
 קזעק נאסע קעס

ויעלו חמשת האנשים
 ההלכים לרגל את הארץ
 באו שמה לקחוא את הפסל
 ואת האפוד ואת התרפים
 ואת המסכה והכהן נצב
 פתח השער וישש מאות
 האיש החגור בלי מלחמה
 ואלה באו בית מיכה ויקחו
 את פסל האפוד ואת
 התרפים ואת המסכה
 ויאמר אליהם הכהן מה
 אתם עשים ויאמרו לו החדש שיש ירך על
 פ'ך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן חטוב חיותך
 כהן לבית איש אחר או חיותך כהן לשבט ו
 למשפחה בישראל וייטב לכהן ויקח את
 האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב
 העם ויפנו וילכו וישימו את הטף ואת המקנה
 ואת הכבוד להפניהם המה הרחיקו מבית מיכה
 והאנשים אשר בביתם אשר עם בית מיכה
 נזעקו וירבו את בני דן

וסליקו חמשה נברא דאולו
 לאללא ית ארעא עלו לתמן
 ונסבו ית צלמיא וית איפודא
 וית דמאין וית מתבא וכהנא
 קאים במעלנא דתרעא ושית
 מאה נברא דמורו במע קרבא
 ואילן עלו לבית מיכה ונסבו
 ית צלם איפרא וית דמאין וית
 מתבא ואמר להון כהנא מה
 אתון עבדין ואמרו ליה שתוק
 שו ירך על פומך ואיתא
 עמנא והוי לנו לאב ולכהן
 חטוב חיותך כהן לבית נברא
 חדא ודתהי כהן לשיבט
 ולרע בישראל וישפר לבא
 דכהנא ונסבית איפודא וית
 דמאין וית צלמא ועלבנו עמא
 ואתפגאנו ואלו שויאו ירת
 טפלא וית בערא וית קננא
 קדמיהון אנן ארחיקו מבית
 מיכה ונברא דככתא דעס
 בית מיכה את בנישו ואדביקו
 ית בני דן

רד"ק

מה אדם אומר: כל מה אדם משיג דבר מה מנצחם במקום שכל אדם מנצח מה קדם
חזק או רפה מה נשורק בפנים ויאמרו קמה ונעלה עטן וירוז כמנו קם עטור קם
הקחו קדנר בזריות ולא תעשו אלה תענו ית
למה תגדלו כל דבר אשר נצרך כל דבר אשר נצרך בשם אדם ונמצאו כי אין אדם מנצח
כל דבר

ואתו לות אחיהון לצרעה
לאשתאול ואמרו להון אחיהון מה
אתון ואמרו קמו ונסק עליהון ארץ
חוינאית ארעא והא טבא לחינא
ואתון שתקין לא תתירשלו למויל
למיעל למרתית ארעא כמיתכון
תעלון לות עמא דשרן לרורעין
וארעא פתית דין ארמיסרה
מדיכון אתראר לית תמן חוסרן כל
מדיסר די בארעא ונטלו מתמן מ
מודעיתרן מצרעה ומאשתאול
שית מאנה גברין מדיין במאנא קובאי
וסליקו ושרו בקרית יערים בארעא
דבית יהודה על כן קרו לאתרנא
הוא משדיתרן עד יום הדין האהיא
אהורי קרית יערים ויעברו כחמן
לשרא דבית אפרים ואתו עד בית מיכה
ואת כורח משא נכדיא דאולו לאללא
ית ארעא ליש ואמרו לאחיהון ה
הדיעתון ארי אית בביתא האילין
אפודא דמאין וצלם ומתבא ובעדעו
מה תעבדון וזרנו לתמן ועלו למרת
עלימא לנאח לבית מיכה ושאינו
ליח לשלם וישית מאנה גברין מדיין
במאנא קרביהון קימין במעל נאדיתרע
דמיסבם כנע דין

ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאול ויאמרו
להם אחיהם מה אתם ויאמרו קומה ונעלה
עליהם כי ראינו את הארץ והנה טובה
מאד ואתם מחשים אל תעצלו ללכת
לכא לרשת את הארץ כבואכם תבואו
אל עם בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה
אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור
כל דבר אשר בארץ ויסעו משם מ
משפחת הרני מצרעה ומאשתאול שיש
מאות איש חגור כלי מלחמה ויעלו ויהנו
בקרית יערים ביהודה על כן קראו למקום
הוא כחנה דין עד היום הזה הנה אחרי
קרית יערים ויעברו משם הר אפרים ויבאו
עד בית מיכה ויענו חמשת האנשים
ההלכים לדגל את הארץ ליש ויאמרו לא
אחיהם הירעו כיש בביתם האלה אפוד
ותרפים ופסל ומסכה ועתה רעו מה תעשו
ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי בית
מיכה וישאלו לו שלום וישש מאור
איש חגור כלי מלחמה נצבים פניהם
השער אשר מבני דין

רדק

שופטים

רלב

קס קנה קיתק סנהס לשמים ואעפ"כ קיו חומאים לא טכ בנתנא העשון
 אתי חלפי כסף ואלפי זקב כלמז אתי אעפ"כ שתהיה סנהס לעגדות ונאגד
 וקמה לקחו את אשר עשה מיכה ונ' ויטו אותם לפי מדת עבדין עז וקיא
 מנלמא יא מדק גדולה מוז קוי לך יא מדק נאנ נסת קממס

רדק

ויקמו להם ונ'
 בן מנשה קמז
 תליק מפת כגדו
 של מנח כהנ סן
 לשנות את קמס
 וכבר כנע
 סעמו למעלה עד
 יוס גלות קארץ
 ימ' זמני סמרי
 בגלות משונה
 ומדך קסברא
 כדאק סעד יוס
 גלות קארץ קוא
 יוס שגל קארון
 ועליו נאמר ויסע
 מנשן שילק ונ'
 ואינן ויהן לש

ואין מציל ברחוקה
 היא מצידון ורבר אין
 לחס עם אדם ורוא
 בעמק אשר לית רחוב
 ויבנו את חציר וישבו
 בה ויקראו שם העיר
 דן בשם דן אביהם
 אשר יולד לישראל
 ואולם ליש שם חציר
 לראשנה ויקימולהם
 בעדן את הפסל
 ויחונתן בן גרשם בן
 כנשה הוא ובניו היו
 כהנים לשבט הדני
 עד יוס גלות הארץ

עזו והפאדע סד דר ויסגר לחרב עמו ויא ויכעסומו
 בצמותם ובפסילתם יקטלוקו וזא נאמ' על פסל מיכה
 וקפסוק קיחר שחמ' כלן גכ מוסח שחמ' כל ימי
 קיות בית האלים בשילק' ידמה ס עד יוס גלות קארץ
 וימי קיות בית האלים בשילק' זמן אחד קוא' וסמואל
 אעפ"כ שדיק שופס לא מיחא בפסל קוא' ס כל ימי על

ולית דמשיב אר'
 רחיקין אינן מצידונאי
 ופתנס לית להון עם
 אינש ואינן במישר
 דלכית רחוב ובנו ית
 קרתא ויתבו בהי
 וקרו שמה דקרתא
 דן בשום דן אבוהון
 דאתיליד לישראל
 וברם ליש שום
 קרתא מלקרמין
 ואקימו להון בעדן
 ית צלמא ויהונתן בר
 גרשום בר מנשה
 הוא ובנו היו כוברים
 לשבטא דבעדן עד
 יוס גלות יתביא רא

רלב

ואינן בן קמז
 וקרא שמה דן
 כס דן אעפ"כ
 וקנה קימז את
 פסל מיכ כנע
 ששולו ויקועק
 בן גרשום בן
 מנשה הוא ובנו
 קיו כמס לשם
 קדמ כנ' קמל
 קקוא עד יוס
 גלות קארץ וקוא
 קנער קלי ס
 קקוא מנע
 מיכה וקמס יוס
 גלות קארץ לא
 יתכן שיאמר על

יוס גלות זמני מדקיד סכב עברו כמק מוכינ'
 סערו עז' מן קארץ כמז סמואל וסאל ודוד
 ורעס וולתס אחריקס' ואלס חמ' עד יוס גלות
 קארץ ס יתכן שגלתה קארץ קקיא כשעשו קדע
 וסאל כעמ' יא עד שקקיס קמס לש' מוסיע
 וסמ' לחרס' ויתכן שגלתה קארץ קקיא זמני

כ א

ד"ק

ויקראו וגו' ויסם פמקם ברג קמין וקצת פ' ויסנו בערן פמקם אל קקוראים אליהם ויאמרו פן יפגע בכם עמל פגע קקור כמון ויפגעו וימיתו ותי' ישלמן בכון וכן

ויפגעו ושלם זק"מרי נפש אנשים בעממם שיש בנדרתו ואספת נפסך איה תהיה גרם שתמות כלם אם תשמע קולך ותסיף עוד לנדר בנדר קוק וקול מעמך קמ אופיך אל אבותך יעסך רוחם יאסף קקור וקדומים להם ודמה שרע נאש יא למנוק למק שרע איה וקם רוחם לשבת נה וקם יקושע אל

כל מערים קעמדותע הלא שרפס רק מער לנדר וקוק זקלש שקיתק ראש קממלכות לקנול קשאים וקנה אלו למר שרע קשר ויתכן למנו ס כסכסוכו בע ק בער פתאום כסכסוכו סס לא קין מרגשים ולא כמרים מקם וסמואש בער לקנולקפס ולא יקוק להם פמל לקנולממק טן קאש וקמממק שעסלהם בע דן או אפס ס קיתק מלר נוליס ולפ שרעק ואעפ קס קממקמס

וקדו לכע דן ואסחרו אפיהון ואמרו למיכה מה לך ארי אתבנישתא ואמרית רחלת רעברית נסיבתון ורברתוןית בהנא ואולתון ומה לי עור ומה דין אתון אמרין לי מה לך ואמרו ליה בער לא תשמע קלך עממא דלמא יאליטון כבון גברין מריי נפשינ ותסיף נפשיך ונפשי אינש בורגדי ואולו בערן ל לארחתהון וחור מיכה ארי תקיפן אנון מיניה ואתפגותב לביתיה ואנן נסיכו יתדעבר מיכה ודברו יתבהנא רותה ליה ואתו על לישע עמאר שקטין ושרן לרחצן ומחו יתרון לפיתנס דחדב ויתקרתא אקידו כנורא

ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך בנינו עקתו ח ויאמר את אל ה' אשר עשית לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו לי מה לך ויאמרו לו בני דן א תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים מרינפש ואספתה נפשיך ונפשי בתיך וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה ביה חוקים הכה ממנו ויפן וישב ביתו והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עס שקט ונמח ויבו אותם לפי חרב ואת הער שרפו באש

ר"לכ

וספר סמרי א ענרס ענרו טת מיכה ק קממלס ולקחו קפמל א וקממכ וקאפס וקתרפס מכות מיכה ופמ קענר קלוי ולקחו קעמס וקיקלמ זלכין לכל אר דוקיוס פמקאער שס מלון איש מער כל קלממקממכ דן וכר אית מיכה ס חוקים קס ממנו קעקס וסלגית וקס נלו על לש וקמיושק לש קרנולת קער שרע נאש וידמק שרע קער נאש כדו שירא יושט שאר קעממור

לפיתנס דחדב ויתקרתא אקידו כנורא

לח קיה מתפרש שדרכו כל כך לבטל עלי ועל גב
 קהרש כמו שדרכה במוסר כמו ונמות עלי וגלה
 קהרן וגלה מישראל רשם ונפלו בחרב רשם בלחיות
 פסל זה שאמר עד יום גלות הארץ כי רחוק הוא שיקה
 קפסל עד יום גלות הארץ לפי גלות בטגד ובע
 ראובן שיהיה גלות הארץ ויחך קיה דוד מלך ישראל
 ולא יעזרו וגם אלמה בן ולא בערו חין קדשה
 סובלת להאמין זה

יטן מלך כמען שברחו להם שברחו ועברו מ
 מעבר לידן כמו שאמרו דבורה וברק ודן למע
 יער חמות ויחך שיהיה הוא מנחם שיום גלה
 הארץ קיה קודם מות עלי וזה קפסל קהרן לח
 עקיים להם כי אם כל ימי קיוה בלח קהרן
 בשילה ולא יתכן שיהיו להם כהן קפסל אחר שמו
 קפסל ולא קוח מנחם שיהיה כהן יום גלה
 הארץ קהרן קודם זה כי ידמה שחזר זה קיו להם
 כהנים אחרים לזה קפסל אשר לח קיו מנחם זה

כמען קלוי וזה מחויב מהאשון שאמר עד יום גלות הארץ קהרן קודם זה קיו להם כהנים אחרים
 וקנה אמרו דל זה קנה קלוי קיה בן בן אלמנה וקיה חושש אפי' לחדם לעבוד עז' ולא יצטרך לבריות
 ואין קעטן בן אביראני לעבוד עבודה שיהיה זרק לו" וידמה שזה קהרן קיה אחר ואשר כזכר בעטן דוד
 קיה אחר כי כהן זכר מ קוח ובעו קיו כהנים כל שאחר מות קוקס שם כהן אחר מנחם ואפשר שחזר
 לח יחוייב מזה שמות יקועה ויהיה אמרו קוח ובעו קהרן קיו יחד כהנים עמו לח בזה אחר זה ויהיה זר
 קהרן קוח אשר כזכר בעטן דוד שאמרו זל

רדק

ותנח עליו
 פלגש אחר
 קסדא לעם
 אל ימל אדם
 חמק יתק
 עקד שית
 שקרי פלגש
 כנכש קסל
 עלה בעלה
 חמק יתק
 ונפלו עליה
 רכסית מנחם

ושויא להון ית עלם
 מיכה דעבד כל ימין
 רדק קאים ביר
 מקדש אדני בשילה
 והנה בומיא
 האנין ומלכא ליר
 בישראל והנה גבר
 ליואה דר בספיטורא
 דבית אפרים ונסכיה
 אתתא לחינתא מבית
 לחס דבית יהודה ובסר
 עלוה לחינתה ואולת
 מלותה לות אבוהא
 לבית לחס יהודה והת
 תמן ימין ארבעה ירחין

וישימו להם את פסל
 מיכה אשר עשה בלימי
 היות בית האלהים
 בשילה ויהי בימים
 ההם ומלך אין בישראל
 ויהי איש לויגר בדרכי
 הר אפרים ויקח לו אשה
 פלגש מבית לחס יהודה
 ותזנה עליו פלגש וותלך
 מאתו א בית אביה בית
 לחס יהודה והיה שם
 ימים ארבעה חדשים

רלבג
 וספר עד כי
 צמנים קהרן
 שאל קיה מלך
 בשרא שונח
 את קחוטאים
 קיה חושש לויגר
 ברכתי אפר
 ולקח לו אשה
 פלגש מבית
 לחס יהודה
 וזנה עליו
 פלגש זר

רדק

ולא חנה וגו' חמורים חמשים חמין חמשים
למודיעם מעמם היו בלחם ויין ומקטור
והחמורים החמשים הוא שישען אותם האדם או ירכב
על חמם הם עם יטוס סמוך לטוס כמו שפ' עסנית
מיונה סמוך לנתי מוכן רד מחד ירד למד מערב
ויאמר אשר לא

רלבג

וקנה זלו עד כח יטוס
וקיח ירושלים וקיוס ירד מחד
נשירד קשמא ולא רצה קיח קלי לפור שם
קיק שם קיטסי ונשבעת קדיח ונזה חמ
לא נשור אלשר נכרי אשר לא נעבט ישר קנה
וזק לחות ט לא נשור

מנחם ישרא
קמה חמ קמה על
קערים וחטפ' אל
זכר אל חת' ל
לא בזאת ולצד
בחרת אשר לא
מנחם ישר קמה
עד גבעה גבעה
בטמן ויאמר לך
ונקדנה כמו לכה
קטנו נח' וכמוקו
לך כתרקה דדברי
קימי וכן חל למלך
קפועל וסוף כנלע

ולא אנה האיש ללון
ויקם וילך ויבא עד
נבחיבוס היא א
ירושלם ועמו צמר
חמרים חבושים
ופילגשו עמיהם עם
יבוס והיוסרד מאד
ולאמר הנער ארנו
לכה נא ונסורח אל
עיר היבוס והוא את
וגלין בה ויאמר אליו
ארנו לא נסור אל
עיר נכרי אשר לא
מבעי ישראל המה ועברנו
עד גבעה ויאמר לנערו לך ונקדנה
באחד המקומות לנו בגבעה אנדרמה
ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל
הגבעה אשר לבנימין ויסרו שם לבוא
ללון בגבעה ויבאו וישב ברחבה עיר
ואין איש מאסף אותם הביתח ללון

ולא אנה נברא למבת
וקם ואלו אתא עד
לקבליבוס היא ירוש
ועמיה ונחמרין ע
חשיקין ולחניה א
עמיה אנן עם יבוס
ויזמא מאך לחד
ואמר עולמא לרבוניה
איתא בען וניזור
לקרת ארבוסא ירדא
ונבית בה ויאמר ליה
רבוניה לא נזור לקרית
בעי עממא דלא מבעי
ישראל אינן ניתמטי
עד גבעתא ויאמר
לעולימיה איתאונקד
בחד מן אתריא ונבית
בגבעתא או ברמתא
ועברו ואלו עלת לחון
שמשא בסטר גבעתא
דלשיבט בנימין וזרו לחמן

עדין בט יקודק את
ירושלם ולא נכבש
גב' בני יקושע
וחטפ' שכבר קנה
יקוש את מלך ירושלים
לא מנחם שכבש
קעיר עד שכל שש
יקוד חמיו וכלחם
ירושלם וכלכו
אותה כמו שכבר
בראש זק קספר
וקנה קיק זק קעטן
מקטלג קודס
שכלחמו שש יקוד
ירושלם ולזה גב'
יתבאר שחמרי מות
יקושע היו אלה
קספרי כמו שזכרנו
וחלם נכתנו בזק
קמקו לפנש חרמי

למיעל למבת בגבעתא ואתא ויתב ברחובא
דקרתא ולית אנש דכנש לחון לביתא למבת

ד"ק

וימי שנים וגו' סעד לבך פתחם דפתחם וישבו קולן ולכן קללם וישבם עד שנות
 קיום נפות קשמם לנד מערצ ט קיו נקרא כל זמן קיות קשמם על קארץ ויקם דפה קיום
 לערוב דפון קשמם קול לערער דפה קומו ונורו ונברית וחוקן קול נחץ קיום וכמו שאלו כחית קשמם
 נגברית ללכחית קשמם עד זמן קול נגברית וקול חץ קיו ט מקצב עד חץ קיום מיתאור קולך ונור
 ומיתחוקן מוחץ קיו ועד קערצ קולך ורפה קשה חיות קיום קללם קול חיות קיום ט שנים קולך קש
 וקש וכללם חוש

ר"לכנ

ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו ש
 שלשתימים ויאלו וישתו וילינו שם ויהי
 ביום הרביעי וישבו בברך ויקם ללכת ויאמר
 אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פתחם
 ואחר תלכו וישבו ויאכלו שניהם יחדו
 וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הוא
 נא ולין ויטב לבך ויקם האיש ללכת ויפער בו
 חתנו וישבו וילין שם וישבם בברך ביום החמישי ללכת ויאמר
 אבי הנערה סעד נא לבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם ויקם האיש
 ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו
 אבי הנערה הנה נא רפה היום לערוב ליני
 נא הנה חנוה היום לין פה ויטב לבך והשב
 מתסמחר לרובכם ואלכת לאחריך

וידמה שזה קול
 קול קיר נכד
 מלך ולזה קשרל
 לכדו חץ קער
 וקיק מרחק מלך
 ט כנר קשק עלו
 פרידת עד שכל
 עכס שס עד
 קיום קחמישי ורץ
 לעכס עד קיום
 קשילן יטול וקס
 קישקלי ללכ
 פס פילגשו חעפ
 שכל דפה קיום
 לערוב

ואתקף ביה חמוהי אבוהי דעלימתא
 ויתעב עמיה תלתא יומין ואכלו
 ושתאו ובתותמן ויהי ביום רביעא
 רביעא ואקרימו בצפרא וקם למיל
 ואמר אבוהא דעולמתא לחתנה
 סעד לבך פתח דלחמא ובתר כותילין ואסחרו ואכלו
 תרויהון כחדא ושתאו ואמר אבוהא
 דעולמתא לחתנה שרי בען וכרת וישפר
 לבך וקם נברא למיל ואתקף ביה חמוהי
 ובתותמן ואקרימו בצפרא ביום חמישא
 למיל ואמר אבוהא דעולמתא סעד בען
 לבך ואיתעב בעד מתפניומא ויאכלו תרויהון
 וקם נברא למיל הוא ולחנתה ועולמיה
 ואמר לית חמוהי אבוהא דעולמתא
 הא בען פגא יומא למערב בתובען הבא
 לחור יומא דין וכרת הבא וישפר
 לבך ותקדמן סחר לארחתכון
 ויתקד לקיריך

למשכבשאלו איות
וְלֹא הָיוּ רוּחִים
לְהַרְגֵּם כִּמוֹ שֶׁסֵּפֶר
אֵינֶיךָ דִּמּוּ לְהַרְגֵּם
שֶׁדַּעְתָּ הֵיכָל לְהַרְגֵּם
קוֹדֶם שִׁינָקָה
לִכְבֹּל הַקִּיץ אוֹ
כִּי הָיָה הַכַּעֲר
בְּשֹׁן הַרִיבָה
וְלֹא יִיחָזְקוּ הָאִישׁ
הַזֶּה עַל
כִּדְמָה לְהַלְעֵמֵנו
וְיִדְעוּ אֵינֶיךָ אֶתְּ
שִׁמְרָתְךָ לֹא אִנִּי
הָאֲנִשִּׁים לְשִׁמּוֹעַ לִי
כִּי אֲרָא הַשְׁלֵב
הַשְּׂקוּנָה וְהַדָּם
עַל הַבֶּדֶק בְּעֵלֹת
כִּי בִּי וְקִרְבִּי בְּכֶה

תכונת בטחונת
שרע לקחת האיש קלוי למשכב זכור
והחזיק האיש בשלשון וקושיא
לחס קחון וידמה שכבר קיתה יתם
מאלד ולזה נהפייסו

אֲנֹחַ מוֹטִיבְנֵי־יָת
לְבָרוֹן וְהֵם
אֵינֶשִׁי קִרְתָּא
נִבְרִי בְנֵי א
רְשִׁיעָא אֲקִיפּוּ
יָת בֵּיתָא דְרוֹקִין
לְמִיתְבֵּר רֶשָׁא
וְאִמְרוּ לְנִבְרָא
מְרִיהֲרֵבִיתָ
סְבֵאל לְמִימְרָ
אֲפִיקֵית נִבְרָא

רַעַל לְבַתְּךָ וַיִּדְעֵנִי וַיִּנָּפֶק לִוְתָּהוֹן
 גִּבְרָא מְרִיחַ רִבְתָּא וְאַמְרַ לְהוֹן בְּכַעַ
 בְּעֵן אַחֵי לֹא תִבְאֵשׁוּן בְּעֵן בְּתֵר רַעַל
 גִּבְרָא הֲדִין לְבִיתִי לֹא תַעֲבִדוּן יֵת
 קִלְנָא הֲדִין הָא בְּרַתִּי בְּתוּלָה
 וְלַחֲיֵנִתִּי אֶפִּיק בְּעֵן יֵתָּהוֹן וְעֵנִי יֵתָּהוֹן
 וְעִבְדוּ לְהוֹן רִתְקִין בְּעֵנִיכֹון וְלִגְבְּרָא
 הֲדִין לֹא תַעֲבִדוּן עֵיסקָ קִלְנָא הֲדִין
 וְלֹא אֲבוּ גִבְרִיא לְקַבְּלָהּ מִיֵּנָח
 וְאַתְקִיף גִּבְרָא בְּלַחֲיֵנִתִּי וַיִּנָּפֶק
 לִוְתָּהוֹן לְבָרָא וַיִּדְעֵנִי וַיֵּתָּהוֹן וַיִּתְּלַעְבֹּד
 בְּחֵל לִילִיא עַד צַפְרָא וּשְׁלֹחָהּ
 כְּמִיסקָ צַפְרָא

ר"ק

במ ימית אוריעב קנצמ קית לנמין כנצנ
אחרת קית אר צה ער וכן אמ כנצמ אר
לנמין ויא' ב במ ימית אמ ב צוקרשס קיו וקויו עליו
מנשיקם ויאמר ואת תיא אר קולך קורא שלה וסלה קית
ערו ב מקר אפרים קיק כמון אמן גר ברעתי קר אפר וסלה

קיק אפרים אן פ' ואת
בת יא אר קולך אר
אלו קית ערו שלה אמ
ב קיק קולך סלקתפלל
אן לנמין וכן ידמה דעת
קמיתרם שהרם לנת
מקדש אר יא אר קול
וא' כד יא אפרים אר
בית בלגמ' וגם
ולכער עס ענדך ל
ולאמך אמ על פלגו
ולכער יא קרנ' למס ויין
ותל ענדך אר נטיך
יא אר ירע למס ולשעת
ענן ויתל ענן דעס
ענדך אמ ענדך על
קאש ופלגו כל קנער
אר ענן וכסן קור
ויטלתי וקרי וכל ויא
קור וקור מפעל קמל
ארע כלל רלען למס
תבן ומסמין ומסמין
עקרא כלל כמסמין כלל
קמין יא כלל אר יגער
אר על כלל

ר"לכנ

וקנ ספר אל כנצמ
כמין קנצמ מרוע
תכונתם אל קיק אר מנצ קער
מאקף אונת קנצמ ללן עד אר אר
א מנצ אפר קיקגר אר וקור קנצמ
לנצמ

והא נברא סבא אתא
מן עבדתהמן חקלא
ברמשא ונברא מטורא
דבית אפרים והוא דר
בנצמא ואינשי אחרא בני
שבטא דבני בנימן וקל
ענוה וחוה ית נברא אר
ברחוב קרתא ואמר נברא
סבא לאן אתא וימן את
אתא ואמר ליה עברין אנה
מבית לחם דבית יהודה עד
סיפ' טורא דבית אפר מתמן
אנא ואנא אר עד בית לחם
דבית יהודה ולבית מקדשא
דילאנא אר ולית אינש
דבניש ית לבית ואף תבנא
אף כיסתא אית להמרנא
ואף לחם וחמר אית רל
ולאמתך ולעולימא דעס
עברך לית חוסרן כל מדעם
ואמר נברא סבא שלם לך
לחור כל חוסרנך עלי לחור
ברחובא לאתבת ואעליח
לבית חורמא כיסרנא
לחמריא ואסרנא דגליון
ואכלו ושתאו

וחנה איש זקן בא מן מעשהו
מן השדה בערבוה איש מהר
אפרים והוא נר בנבעה ואנשי
המקום בני מיניו ישא עינו
וירא את האיש האר
ברחוב העיר ויאמר האיש
הזקן אנה הלך ומאין תבוא
ויאמר איו עברים אנהנו מבית
לחם יהודה עד ירדתי הר
אפרים משם אנכי ואלך עד
בית לחם יהודה ואת בית יהודה
אני הלך ואין איש מאסף אותי
הביתה וגם תבן גם מספוא
יש לחמורינו וגם לחם ויין יש
ליו לאמתך ולנער עם עבדך
אין מחסור כל דבר ויאמר
האיש הזקן שלום לך רק כל
מחסורך עלי רק ברחובאל
תלך ויביאהו לביתו ויכול
לחמוריו וירחצו דגליהם
ויאכלו וישתו

רדק

ויתעצבו פנות כל העם כדרכו ראשי קדם קתעצבו עש
קקל שקיק קקלל מלות חלק איש ויתעצבו קראשים
בקלל אשכול לחקור איכה נחיתה קרע וקפסיק נחיתם וישמעו כל נחיתם
לחודיעת קס שמע נחיתקצצ ולח קרעו בדבר לח לפתקס לבער
קרעק וקס שאלו חך נחיתה ופ ויתעצבו פנות קעס עמורו בקלל חמורו
בע ישראל נדברו איכה

נחיתה קרע קוזית
הנה כלס בעישרא
לח קריח קוז
ויקם עליה בערל
עליה בערל
ועטן קערלכמו שבע
ולקחמו חשים פ שר
חשים שיקין למחא
וקמחא שיקין למחא
לרבע יקין לקחת נדק
לעס קולכס למחמק
כלו שיעל בערל
חלקים בכל מחא וכל
חלקי בערל נדק יעל
קערל עלקס יקין נדק
לשעת חלקים קולכס
למחמק כל ידע כנה
יתעצבו פס

ויתעצבו פנות כל העם כל
שבטי ישראל בקהל עם
האלהים ארבע מאות אלף
איש רגלי שלח חרב
וישמעו בני בנימן כי עלו בני
ישראל חמץפה ואמרו בני
ישראל לדברו איכה נחיתה
הרעה הזאת ויעתאיש חלו
איש האשה הנרעה ויאמר
חבצתה אשר לבנימן באתי
אני ופילגש ללון ויקמו עלי
בני הנבעה ויסבו עלי את
הבית לילה אותם רמו להרג
ואת פלגשי ענו ותמת ואחו
בפילגשי ואנהחה ואשלח
בכל שדה נחלת ישראל כי

עשו זמה ונבלה בישראל הנה כלכם בני ישראל
הבו לכם דבר ועצה הלס ויקס כל העם כאיש אחד
לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו
ועתה זה הדבר אשר נעשה לנבעה עליה בנורל

רלבג

ואל חות דמו
לכונן לדעת
שקול יתר עצמו להרבה ולח
יתגבזו קחמח קנדול קמעו
תכלית קנות רל מעצב ובור

ואיתעצבו רישי כל עמא כל
שבטי ישראל בקהל עמא
די ארבע מאה אלפין גבר
רגלי שלפי סיפאי ושמעו
בני בנימן ארי סליקו בני יש
למצפיא ואמרו בני ישראל
מלילו איכרנות בישתא
הדא ואתי כנברא ליוארה
בעל אדאיתתא קטילתא
ואמר לגבעתא דלשבת
בנימן עליתאנא ולחניתי
למבת וקמו עלי יתבי
גבעתא ואקיפו עליית ביתא
כליליא לי חשיבו למקטל
וית לחינת עניוהא ומיתת
ואחדית כל חניתי והדמתח
ושלחתח בכל תחום
אחסנת ארעא דישראל ארי
עברו ענת חטאין ודלא כשר
בישרא חאכל בן בני ישראל
הבו לכון פתנס ועצה חלבא
וקס כל עמא כנברא חר
למימר לאניויל גבר ה
למשכניה ולא נור גבר
לכיתיה ובען בן פתנמא דנעבר לגבעתא נחיתמני עליה בער בא

דִּרְקָ וְהָיָה שִׁמּוֹן לְכַסְּתָּהּ עַל זִמְתָּהּ שִׁמּוֹן
 לְכַסְּתָּהּ עַל זִמְתָּהּ שִׁמּוֹן
 קִזְזָהּ וַיֵּצֵא וְנָח אֶל יְהוָה קִמְצָהּ בְּמִקְוֵה
 שִׁתְּקָבֵט כִּי יִשְׂרָאֵל אֵין רוּחַ שֶׁ
 שָׁכְנָה שׂוֹרֵק בְּמִן שֶׁאֵין אֱלֹהִים נִצְבֵּי עֵדֶת
 אֵין קִטְעֵם כִּמּוֹ
 שֶׁפֶר נִסְפֵי יִקְוָעַע
 כִּי נִנְגְּתָה קִי
 מִנְּחָם וְשִׁתְּתָהּ
 וְהָיָה כִּי וְעַד
 לְיִשְׂרָאֵל כִּי
 מִעֲדִים עַל דָּבָר
 וְאֵתֵת אֵתֵת
 לְמִינֵי עֲפָרַיִם
 וְנִפְלַת בְּתִרְעֵבִית
 גְּבֵרָא דְרִבּוּנִיָּה
 תִּמְנָעַר דִּינְהָרִי
 וְקָם רִבּוּנֵהּ
 בְּעֶפְרָא וּפְתָרֵהּ
 דִּשְׁבִּיתָא וְנִפְקָ לְמִיּוֹל לְאֹרְחֵיהּ וְהָא
 אֵתֵתֵת לְחִינְתִּיהָ רְמִיָּא בְּתִרְעָה בִּיתָא
 וִידִהָ מִחֲתָן עַל סִיפָא וְאִמֵּר
 קוּמִי וְנִיּוֹל וְלֹא מִיִּתְּבָה וְנִכְבְּהָ עַל
 חֲמִידָא וְקָם גְּבֵרָא וְאִוֹל לְאֹתֵרִיהּ וְאֵתֵתֵת
 לְבִיתִיהּ וְנִסִּיבִית סִבְנָא וְאִרְקִיף
 בְּלִינְתִּיהּ וְהִדְמָה לְאִיבְרָהָ דִּתְרִי
 עֵשֶׂר אִיבְרִין וְשִׁלְחָהּ בְּכָל תַּחֲוִים
 אֶרְעֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה כִּי דִּחִי לְהָא מֵר
 לֹא הוֹתֵת וְלֹא אֵתֵתֵת בְּהִדְמָה
 לְמִיּוֹמָדֵס לִיקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְעָא
 דְּמִצְרַיִם עַד יוֹמָא דִּדְיָן שׁוּר לִיבְכוּן
 עַל־אֵתֵתֵת עֵצוֹ מִלִּיל וְנִפְקָו כֹּל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֵתֵתֵת כְּנִישְׁתָּהּ אֶבְרָא
 דִּדְלִמְדָן וְעַד בָּאָר שְׁבַע וְאֶרְעֵגֵל עַד
 לְקָרָם יְיָ לְמִצְפֵּי

דִּלְבָּנָ וּמִדְּרוֹב קִמְצָה קִשְׁיָה אֵתֵתֵת קִחֵלֵשׁ קִנְפָּלָה
 עַד שִׁמְתָהּ פֶּתַח קִנְיָתָהּ אֵתֵתֵת אֵתֵתֵת אֵתֵתֵת
 אֵין וְהָיָה קִחֵשׁ קִלִּי קִתְּפָה מִנְּחָה קִתְּפָה קִתְּפָה
 עַד טִיָּא אֵתֵתֵת וְנִשְׁסֵם אֵתֵתֵת לְכַסְּתָּהּ קִנְיָתָהּ
 לְאֵתֵתֵת לְכַסְּתָּהּ מִקְוֵה קִתְּפָה קִתְּפָה קִתְּפָה
 לְכַסְּתָּהּ וְהָיָה
 וְתָבֹא הָאִשָּׁה לְפָנֶיהָ
 הַבָּקָר וְתִפְלֵת פֶּתַח בֵּיתָהּ
 הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲדֹנֶיהָ שֵׁם
 עַד הָאֹרֶךְ וְיָקָם אֲדֹנֶיהָ
 בְּבָקָר וּפְתָחֵת לְתוֹתֵתֵת
 וַיֵּצֵא לְלֶכֶת לְדֶרֶכָּהּ וְהָיָה
 הָאִשָּׁה פִּלְגֵּשׁוֹ נִפְלָתָה
 פֶּתַח הַבַּיִת וְיָדִיהָ עַל
 הַסֶּף וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ קוּמִי
 וְלֶכֶת וְאֵין עֲנָהּ וַיִּקְרָה עַל הַחֲמוֹר וַיִּקָּם
 הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ לְמִקְוֵה וַיֵּבֵא אֶל בֵּיתוֹ וַיִּקָּח
 אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיִּהְיֶה בְּפִלְגֵּשׁוֹ וַיִּנְחֲרוּ
 לְעֵצְמִיהָ לְשָׁנִים עֶשְׂרִי נְתָחִים וַיִּשְׁלַחוּ
 בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְהָיָה כֹּל הָרָא וְהָאִישׁ
 לֹא נִהְיָתָה וְלֹא נִרְאָתָה כֹּזֵאת לְמִיּוֹם עֲלֹתָ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 שִׁמּוֹן לְכַסְּתָּהּ עֵצוֹ וְדָבָר וַיֵּצֵא כֹּל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהָיָה הָעֵדָה כְּאִישׁ אֶחָד לְכַסְּתָּהּ
 וְעַד בָּאָר שְׁבַע וְאֶרְעֵגֵל עַד
 יְהוָה הַמִּצְפֵּה

רדק

ויהתפקדו קל וקפץ קמוצה וקיק משפט קקוף לקדוש כמשפט ק
קדהפעל לקיות עיני דעסק לבד מעמים נמצאו קלים וכן ואיש ישר

מהתפקדו וכן ויהתפקד קפס עשרים ושש אלף ונמסלתם נמצא שכל עשרים ויחמשה
אלף ומאה ושש מאות עשר אלף קרמון נמצאו אלף חמשים ונמסרם רדיו
עשרים ושש אלף ושבע מאות מיושט קבבעה ואלף קאלף חמשים אלף מנחמן

קיק לקס ויתכן
לפרש אותן
אלף נפל
נמלחמור
קראשיות שקיו
כנפס ושאלם
קי איפער אלף
מנע נמלחמור
קראשיות
מנעמן ומנענ
לח נעש אלף
מנענ כנפס
נמנען לפס ישר
נמנען קומם
אותן קאלף נפו
לחן רוממיות
וישטסס קו שמא
קאלף נמנען
לעדים ונפל
למנען כשטנע
ישראל לערי נע
נמנען לקחיים

ויהתפקדו כל בני בנימין
ביום ההוא מהערים
עשרים ושישה אלף
איש שלף הרב לבד
מישבי הגבעה ה
התפקדו שבע מאות
איש בחור מבלי העם
הזה שבע מאות
איש בחור אמר יד
ימנו כל זה קולע
באבן אל השערה
ולא יחטא ואיש
ישראל התפקדו לבד
מבנימין ארבע מאות
אלף איש שלף הרב
כל זה איש מלחמה

ואתמנאו בני בנימין
ביום ההוא
מקדויה עשרין
ושתי אלפין גברא
שלפס יפא בר
מיתבי גבעה
אתמנאו שבע מאה
גברא עולים מבלי
עמא הרין שבע מאה
גבר עולים גברא
נמיר בדיה דימנא
כל אלין דשרן א
אבנא בקילע
ומרמן בבנת שער
ולא משגון ואיש
ישרא אתמנאו בר
מדינת בנימין ארבע
מאה אלפין גברא
שלפס יפא כל אלין
גברי עברי קרבא

רלבג

וכראות נע נעמן
שרטן ישראל לקחם
נע יצאו נע נעמן
למלחמה עם נע
ישראל וקיקמספרם
נ אלף אלף חרב
ושבע מאות איש
נמנען קיק כל חרב
מנען אמר יד ימנען
קו נקיים נע נע
לנע נע קקלע
עד שכל רדיו
קולעם אל ק
קשער קחך עם
נע נקיים ונע
יחסיאן אל יכנס
וק קיק דבר נפל
מנען ואיש
ישראל התפקדו
לבד מנעמן ארבע
מאות אלף איש
אלף חרב

ויעל שית אל שש

מכלל קמר יד ימנען נמנען ימנען

נע נע קיק חסומה כמון ואל תחמר על נע נע
אל קשערה אל קשערה ואל יחסיאן ואל ישר יד ומנען כנע שער ואל יחסיאן
לח קו שולמין
מאות איש קלע

רד"ק

ויאסף חברים כלם קין חברים בזק קדנר ונאספו כלם כלום אחד
לקנח לדבר קננה קוזית ולקנחם מקנעשים חותק" וישלחו
בכל שני בטימן רל משפחות בטימן כי המשפחה נקראת שני

ושני נקרא משפחה כמו שכתו ויקראת משפחת יקורק ועוד קראו צאומני
מכל משפחות שני בטימן והמשפחה קדנול נקראת שני ושני בטימן קין ט
משפחות גדולות

שקיו צני חנות
וקס בלע ונכר
ואשל גרין וסעמן
אחיו רחא מפיס
וקפיס וחד' וקין
גטרי וכל משפח
קיקנע שני
ואמרנו חנמן
משפחות כלמק
כנגד עשרק שני
ושאלנו שנינו
לח קיק ככללם

ועד בר עשרה
גברין למאה לכל
שבטיא דישראל
ומאה לאלפא
ואלפא לרבוא
למיסכ וודין
לעמא למיעבר
לאיתור ודון ל
לנבעתא רבית
בנימן ככל קלנא
ראית עבד
בישראל ואיתכניש
כל אינשי ישראל

לקרתא בנברא חד שוין
וישלחו שבטיא דישראל גברין ככל
שבטי בנימן למימר מה בישתא
הראדהות בכון וכען איתות נבריא
בני רשיעא דיבנבעתא ונקטילינו
ונפליעביר בישתא מן ישראל ולא
אבו בני בנימן לקבלא למימר אחיהון
בני ישראל ואיתכנישו בני בנימן מן
קרויא לגיבעתא למיפק לאנחיא
קרבא עם בני ישראל

רלבנ

וקנה קתפלו מחד
ישר מוזק קטטן ורע
לבער קרע מקרע
כמשפטי קתורק

ולמען יוכלו להעט
סס עד בערסאלמו
עשירית קמחנה
לקחת צדק לעם
וקנה שלמו תמל
ככלגטל בטימן
ובכל משפחותיו
סיתפו קחניס
קחמאס קחל טד
בטישראל קמניס
ולבער קרע מקרע
ישראל ולא חט בטי
בטימן לשמו ענקל
אחיקס וקורק זק
טי יד כלס קיתר
במעלוק

ולקחנו עשרה אנשים
למאה לכל שבטי ישראל
ומאה לאלהוא ולרבנה
לקחת צדקה לעם לעשות
לביאם לנבע בנימן ככל
הנבלה אשר עשרה
בישראל ויאסף כל איש
ישראל אל העיר באיש
אחד חברים

וישלחו שבטי ישראל
אנשים בכל שבטי
בנימן לאמר מה הרעה
הזאת אשר נהיתה בכם
ועתה תנו את האנשים

בני בליעל אשר נבעה ונמיתם ונבערה
דעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע
בקול אחיהם בני ישראל ויאספו בני
בנימן מן הערים הנבעתה לעצרת
למלחמה עם בני ישראל

בני
ק

דרכ

ויסאו שתאלצו קמחא דעמא על שילא חמץ כ שם קיה קארון וקראו שתאלצו כמון
ואת בית יי אצ קולך כ לך מנצח שקדו אתה קארון לשתאל שקול לזושאלה קראשוס
גם כן לשילא כו כמון שחמץ ויעל בית אל וישאלו באלים וגו וידר שאלתם קמון וקמון על קנבער
לאלים וקמטם שקוטר פמס אחרת ויטאו בית אל קודיע כ בפמס קארונה שט בכל לבם ללויטמון ויעל
שעלית אלמים וכל זק בשילא קיה ונעדר להם בפמס קארית ויתכן לכרש גם כן שקדו אתה קארון לשתאלצו בית
אל סמון לשילא קארון כו

שאו כמון קעטן בשיל
אשר מנעטם לשת א
וקדמוהם שם להתמלל
שם ויעטם קארית כרך
ויתעלה כוטר יעקב
סכך קארית אלמים שם
וכן כוטר פמס כמון
ואל עשו זה לפ שקדו
איתו אצו כן אצו וקאר
כמו לפלג כנבער
ולפ כו לשתאלצו
שאלר שם כמון שתק
פמס יעקב כמון ע
שם אל שחין כרזה
משמעת דמון
שקדו אתה קארון שם אצו
קפסוק אצו וישאלו כו
אצו כו וס קארון כרית
קאלים כמון קמס
כרזה כ שם קיה קארון
כקשעלם שקדו
אצו שם ונשילא קיה
קארון כמון קרז
וקרנו שם תפל ופמס

ויעלו בני ישראל לויבכו לפע
יהוה עד הערב וישאלו ביהוה
לאמר האוסיף לגשר ל
למלחמה עם בני בנימן אחי
ויאמר יהוה עליו אליו
ויקדו בני ישראל אל
בני בנימן ביום השני ויצא ב
בנימן לקראתם מן הנבער
ביום השני וישחיתו בבני י
ישראל עוד שמנת עשר אל
איש ארצה כל אלה שלפי
הרב ויעלו כל בני ישראל
וכל העם ויבאו בית אל ויבכו
וישבו שם לפע יהוה ויעזבו
ביום ההוא עד הערב ויעלו
עלותו שלמים לפע יהוה
וישאלו בני ישראל ביהוה
ושם ארון ברית האלהים
במים ההם

וסליקו בני ישראל וכו
קדס יי עד רמשא ושאילו
במימרא דיי למיכר ה
האוסיף למיקרב לאנהא
קרבא עם בני בנימן אחי
ואמר יי סקו עליהון
וקרבו בני ישראל
לית בני בנימן ביום ההוא
ונפקו דבית בנימן ל
לקדמותהון מן גבעת
ביום ההוא ויבאו ויחילו בבני
ישראל עוד תמנע עטר
אלפין גברא קטילין מן
לארעא כל אלן שלפי
ספא וסליקו כל בני ישראל
וכל עמא ואתו לבית אל וכו
ויתבו תמן קדס יי ויגמו
ביום ההוא עד רמשא
ואסיקו עליון ונכסו קדשין
קדס יי וישאלו בני ישראל
במימרא דיי ותמן ארון
קדמא דיי בומיא האנון

וישאלו כו ישראל כו

גם כן שקיה עמס מתמלל גם כן ענקס ומנעטם קארית

רד"ק מ

יעלה לך עמלק
אכלה שחם ל
לשחורם לנח
חס לנח ונח ארז
שחם נחם ש
מחר אהפך נדך
קשמו וקשמו
דבריקס ויצאו
וישחיתו
שחם אהפך ש
זה קשם קיק לש
נשן פסל מיכאל
שקיק כנר שמים
קס כמו שפרשן
וקס קשן ודבר
פסל ולן קשן
לפסל מיכאל וקיק
לס קשן ולעלות
עלן לפסל מיכאל
קפסל מיכאל כמו
שפרשן וזה קרע
ולפסל מיכאל
קזחל מיכאל קשן
ככודילן מיכאל
ככוד נשן ודס
מיכאל
ויצאו שחם

וקמו וסליקו לבית אל
וישאלו במימרא דין
ואמר בני ישראל מן
יסק לנא בקדמת
לאנחא קרבא עם בני
בנימן ואמר יחור
בקדמתא וקמו בני
ישראל בצפרא ושרו
על גבעתא ונפק אנש
ישראל לאנחא קרבא
עם דבית בנימן וסדרו
עמהון אנש ישראל
לאנחא קרבא על
גבעתא ונפקו בני
בנימן גבעתא
וחבלו מישראל בזמא
הוא עשרין ותריין א
אלפין גברא קטילין
דמן לארעא ואתקף
עמא אינש ישראל
ואסיפו לסדרא
קרבא בתרא דסדרו
תמן בזמא קדמא

ויקמו ויעלו בית אל
וישאלו באלהים
ויאמרו בני ישראל
מי יעלה לנו
בתחלה למלחמה
עם בני בנימן ויאמר
יהוה יהודה בתחלה
ויקמו בני ישראל
בבקרו ויחנו על ה
הגבעה ויצא איש
ישראל למלחמה
עם בנימן ויערכו
אתם איש ישראל
מלחמה הגבעה
ויצאו בני בנימן מן
הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא
שנים ועשרים אלף איש ארצו
ויתחזק העם איש ישראל ויספו ל
לעך מלחמה במקום אשר ערכו
שם ביום הראשון

ויעלו שחם קיק ארז קאלים לשחם נחם לנחם כן
אל עזר בן אהרן שקיק כהן גדול ארז וידמה שקראו שם שחם שחם אר
קבצו שחם קאלים שם שם נכבד ימים רבים וקנה קיק שם מכונה כמו שחם
מכונה זה שחם שחם שחם ידעו שחם שחם ארז וידמה מכונה נח
לשחם ונכבד שם עד מות עזר ארז יקיק קרען שחם קאלים וקנה אי אפס
שחם נחם שחם
לעזר שחם קיק
קיקה כהן גדול כהן
כמו שחם נחם
יקבצו וישאלו מי
יעלה בתחלה למלח
ולן קשמו שחם
שחם קיק רחם
לס לשחם אר
יכחון אר יכחון וקס
יכחון שחם
יכחון לעלות על קס
לנחם ולזק קרע
לס מן שקר
מפסלן שחם ל
כחון לן כפס
קראשון ולז
כפס קשם

וַיִּשְׁפָּט קִשְׁלֹנָה שָׁם כָּד קֹחַ וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר שָׁלַח מִן יִשְׂרָאֵל לֹא הִכְנִיעַ עִמָּלֹק
 לְהַחֲסֹב טָקִיָּה קִכְּזָן מִכּוּיָן בְּשִׁמּוֹת שָׁקֵם קִחוּרִי וְקִחוּרִי לְשִׁמּוֹת כָּל חֲזִיתוֹת יְהוּדָה וְעַד יוֹד מִלּוֹי וְעַד מִשְׁמֵעָן
 וְלִמְנָח מִלּוֹי וְהָיָה מִכְּבָרְקָם אֹחַ שְׁחִירָה פֶּעַם אַחֶרֶת לְבָגַד שִׁמּוֹ קֹחַ מִיְּהוּדָה וְהִכָּה כָּאֲשֶׁר חֲזִיתוֹת מִיְּהוּדָה
 אֲלֻמֵּי קִכְּזָן עָדִין לֹא יָדְעוּ דוֹרָן שֶׁ מִן חֲזִיתוֹת אֲשֶׁר סָדְרוּ מִקֵּץ יְהוּדָה אֶפְסָ לְעֹשֶׂן מִקֵּץ קוֹי קֹד עֲלֵה
 אֲבָל קִי שֶׁ שִׁמּוֹת חֲזִיתוֹת שִׁמּוֹת קִדְשׁ וְקִרְאִים תַּעֲמִים מִכָּחַם יְקִיָּה לְבָבָהּ וְתַעֲמִים בְּדִישֵׁת שִׁמּוֹ חֲזִיתוֹ
 שְׁחִירִי לְשִׁמּוֹ שֶׁ כָּאֲשֶׁר כִּיָּן בְּשִׁמּוֹ קִחוּרִי וְקִחוּרִי חוּצָה מִיֵּד וּמִכּוּיָן בְּשִׁמּוֹת דְּתַעֲמִים וְעַד שֶׁ חֲזִיתוֹ מִיְּהוּדָה
 לְשִׁמּוֹ וְיָחַל בְּלֹט שְׁחִירָה יְהוּדָה יְעֲלֶה וְחֲזִית מִדְּרָגָה מִמִּדְּרָגַת רֹחַ קִדְשׁ וְהָיָה לְמִטָּה מִן הַכְּבוֹדָה וְלִמְנָח
 מִנְּתָקוֹל שִׁמְעִימָשִׁין בֶּה בְּתִית שֶׁ לְחִיר שְׁחִירָה קִכְּזָן וְפִסְקוֹ אֹרִים וְתַעֲמִים וְכֵן אֲמָרוּ כָּל כֶּהֱן שְׁחִי
 מִדְּבַר בְּרוּחַ קִדְשׁ וְכֹ וְשִׁמְעִי שֶׁ שְׁחִירָה קִי כִּי כִּיָּן בְּשִׁמּוֹ שְׁחִירָה וְהָיָה כִּיָּן שְׁחִירָה וְהָיָה כִּיָּן שְׁחִירָה וְהָיָה כִּיָּן שְׁחִירָה
 אֲבָרְקָם יִצְחָק וְיִצְחָק קִי כִּיָּן בְּשִׁמּוֹ וְהָיָה כִּיָּן שְׁחִירָה וְהָיָה כִּיָּן שְׁחִירָה וְהָיָה כִּיָּן שְׁחִירָה וְהָיָה כִּיָּן שְׁחִירָה
 כִּיָּן יָחַד וְשִׁמְעִי בֶן אֲלֵעָזָר בֶּן אֲהֵרָן וְנָע לְשִׁמּוֹ יִמְיָנוֹ בֶּה אֲדָם כִּי לֹא חֲזִיתוֹ שִׁמְעִי קִי לְשִׁי שִׁי
 מִשְׁחִיתוֹ עַד חֲזִיתוֹ קִיָּן יוֹתֵר מִשְׁלָשׁ מִחֲזִיתוֹ לְפִי יִחְסוּ עַם אֲהֵרָן וְיִחְיֶה וְיִזְכֹּר רַבִּי קֹחַ לְבָבָהּ וְהָיָה עַל שְׁחִירָה
 בְּשִׁמּוֹ וְיָחַד קִיָּן לֹא חֲזִיתוֹ שְׁחִירָה וְיָחַד בְּרִיתוֹ קִיָּן וְהָיָה חֲזִיתוֹ שְׁחִירָה וְהָיָה חֲזִיתוֹ שְׁחִירָה וְהָיָה חֲזִיתוֹ שְׁחִירָה
 אֲמָרוּ שֶׁ שִׁמְעִי אֲלֵעָזָר וּמִקְצֵתָם אֲמָרוּ שֶׁ אֲלֵעָזָר מִכְּבֶה בְּיָמֵינוּ קִיָּה וְיִשְׁלַח שִׁמְעִי לֹא בְּדִבְרֵי קִיָּים

רדק

וישם ישראל ארבים

וישם ישראל במען על

רלב

הַעֲבָדוֹת מִן הַשָּׂדֶה שֶׁלֹּא
 כּוֹסֵר עוֹלָם מִכְּזָן
 הַפְּעֻלָּה וְהַפְּעֻלָּה
 הַתִּקְוָה אֹתוֹ וְקוֹחַ
 עֵטָן קִדְשָׁהּ
 וְהַשָּׂדֶה וְיִאמְרוּ
 וְהַשָּׂדֶה וְהַשָּׂדֶה
 דְּבִישָׁהּ לְהַפְרִית
 קִדְשָׁהּ וְהַשָּׂדֶה וְהַשָּׂדֶה
 בְּנִיבָהּ מִכָּל

אֶל הַגִּבְעָה סָבִיב
 וַיַּעֲלֵה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּנֵי בְנֵימִן בְּיוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרֹכּוּ אֶל
 הַגִּבְעָה כַּפֶּעַם כַּפֶּעַם
 וַיַּצֵּאוּ בְּנֵי בְנֵימִן לֵ
 לְקִרְאֵת הָעָם הַנִּתְקָן
 מִן הָעִיר וַיַּחֲלֹל הַכּוֹת
 מִהָעָם חֲלָלִים כַּפֶּעַם
 כַּפֶּעַם בְּמִסְלֹת אִשָּׁר
 אֲחֵת עֲלֵה בֵּית אֱלֹהֵי אֲחֵת עֲלֵה הַבְּשָׂרָה
 בְּשֵׁל שִׁים אִישׁ בִּישְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי בְנֵימִן
 נִפְסִים הֵם לִפְנֵינוּ בְּבִרְאֵי שְׁנֵה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲמָרוּ נִנְּוֹסָה וְנִתְקַנְנוּ מִן הָעִיר הַמִּסְלֹת

וְשִׁמְעִי יִשְׂרָאֵל בְּמִעַן עַל
 גִּבְעַת אֲסָחוֹר סָחוֹרִי
 וְסָלִיקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֹתְבֵנִי בְּמִעַן בְּיוֹמָא
 חֲלִיתָא וְסָדְרוּ קִרְבָּא
 עַל גִּבְעַת אֲבֹמִן בְּזִמְנָא
 וְנִפְקוּ בְּנֵי בְנֵימִן לֵ
 לְקִרְמִית עֲמִי
 אֲתַעֲבִדוּ מִן קִרְמִית
 וְיִשְׂרָאֵל לְקִטְלָא
 מִעֲמָא קִטְלִין בּוֹמִן
 בּוֹמִן בְּכִיבֵשׁ אֲוִרָחַת
 חֲרָא סָלָקָא לְבֵית אֱלֹהֵי אֲחֵת עֲלֵה
 בְּחִקְלָא כְּתִלְתִּין וְנִבְרָא בִישְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
 בְּנֵי בְנֵימִן תְּבִירִין אֲנִינוּ קִרְמִית בְּקִרְמִית
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמָרוּ נִפְּוֹךְ וְנִגְדִּירֵנוּ מִן
 קִרְמִית לְכִיבֵשׁ

וְהָיָה עֲשֹׂן בֶּה
 יִשְׂרָאֵל בְּכִיבֵשׁ
 לְשֹׁם אֲוִרָחַת אֶל
 קִנְיָהּ כִּיָּן
 שְׁעוֹ שְׁכָנוֹ חֵת
 קִשֵּׁר וְקִרְמִית יִשְׂרָאֵל
 חֵת עֲצָמִים כִּיָּן
 וְנִסְלָקָם לְפִי
 בְּמִינְכֵדִי לְעִקָּם
 מִן קִשֵּׁר
 חֲרָא סָלָקָא לְבֵית אֱלֹהֵי אֲחֵת עֲלֵה
 בְּחִקְלָא כְּתִלְתִּין וְנִבְרָא בִישְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
 בְּנֵי בְנֵימִן תְּבִירִין אֲנִינוּ קִרְמִית בְּקִרְמִית
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמָרוּ נִפְּוֹךְ וְנִגְדִּירֵנוּ מִן
 קִרְמִית לְכִיבֵשׁ

רד"ק

רד"ק ושמעונו שמעוד לפנינו בעיני קהם. כי קנא היה כג' בעיני קהם וכן היו שואלים בארץ ותרומה
וקיום הזה שמעוד לפני קהרן וקאורים וקתרומים עמו. לאמר האוסף עוד וגו' אם אחדל ידמך
כי בשאלות הראשונות לא שאלתי קראשונות לא בארו שאלותם וגם קראשונות לא היתה מעט אחר
וקהל היתה כזה מלת קהם כדי שיעלו ויכנסו כי היה להם לשאלתם יעלו ויכלילו ועתה קוסיפו לבאר
השאלה ואמרו אם אחדל כלומר אם לא אכלה אחדל וקשיבו לי מעט אחר כי מחר יהיה בידך ומעט השאלה
באורים ותרומה כך

קיה פמו שבת
 רז"ה תר"כ
 שולן קשאל פמו
 כלש קשאל
 וקשאל פמו כלש
 שבת וקשאל
 אגמ קאל דוק
 אגמ קאל דוק
 קשאל וקשאל
 אגמ דוק

וּפִינְחִסְכֵּךְ אֶעֱזֹר בְּךָ
אֶדְרֹךְ קִדְמוֹהִי
בְיוֹמֵי הָאֲנוּן לְמִימֶךָ
הָאוֹסֶף עוֹד לְמִיפֶךָ
לֹאֲנֹחַ קִרְבֵּא עִם
בְּנֵי בְעֵמָן אֲחֵי אִם
אֵת מַעֲוֹאֲמֶךָ יִסְקוּ
אֲרִי כֶחֱדָה אֲמַסְרִינֶן
בִּדְרִי

וּפִינַחֶם בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־
אֲהֹרֹן עָמַד לִפְנֵי בָּיִמִים
הֵם לֵאמֹר הָאוֹסֶף
עוֹד לִיצֵאתָ לַמִּלְחָמָה
עִם בְּנֵי בְנֵי־מִן אֲחִי אִם־
אֲחֵר לוֹ אֵמַר יְהִי עָלָיו
כִּי־מָחָר אֲתַנֵּנוּ כִּדְרֵי

ר"ל בנ

וְאֵלֶּם בַּמַּעַס
קִשְׁלֵשִׁית שֶׁאֵלֶּ
כְּבוֹנָן וְאֵמֶר
קִחוּסִף עֹד לְצִחַת
לְמַלְחָמָה עִם בַּעַ
בַּמִּנָּן אֲחֵי אִם
אֶחָד לְוָקִיָּה זֶה עַל
שְׁאֵלַת קִטְעֵן אִם

אמר יי' עלה וקבלה ר' יעקב אומר חזן צדיק למן
 פה חזן יי' אל עלה וקבלה וחזן אחרון בקול שז
 ואחריו ואלו מקדוקו בלבו משום שז' על פני יצא
 אל כדרך שאמר חזן בתפלה שז' וחסד קיח

יקדם רעמזה יחדלו כי קדבר קולו כנחירתם לא על
קודעת קעעדות כמו שקיה קעטן נשתי קשאלו
קראשיות קשאלו באלמים וקיתה לו קתשובה שלימה
ולאן עלו כי מחר קתפן בדרך

מקדבת על לבה ואין שואלן בדברי כל ואם שאלתן ממה זרין לאלה

[illegible]

ד"ק

וקאורצונו וימנע קארצ'ימנען פראש פערל שומד וזייתנגד כחוצו
 כלל עמנעך אל קבנעש ויש לפראש כנשימוע פועל יוצא ופ' שמעכו
 נאסר וקרישכ' וזמנעך קיונל' ודמוער' זמן זק קתפו טמקס ט' כשיכנסו
 קארצ' בער שאלמו חש בער' ומעזרת קעשן יקיק סימן לשדאל
 שכבר לכדו קער' וזמן שיראו קעשן יקורו פמקס כלל כמין לכות זכס' ופ'

רלכג

וזכר חיד קיתש
 קתחטלה בעטן
 קארצ' למנעד
 שקבטל חיש ישרא
 למקד לפשוט אל
 קבנעש ולכור
 קער לט קרצ
 וזמן זק לעלור
 קעשן מן קער
 לעזיל חת כמין
 כדיותעט על
 כלל קער קשמנ'

ובמנא אורי
 ואיתנגד ער
 גיברגה
 ואיתנגד במנא
 ומחאית בר
 קרתא לפיתגם
 דרר' וזמנא
 חוזה מתקן ה
 לאיש ישראל
 עם במנא דיסגון

והארבה חישו ויפשוטו
 הגבעה וימשך הארבוך
 את כל העיר לפי חורב
 והמוער היה לאיש ישראל
 עם הארבה רב להעלותם
 משאת העשן מן העיר
 ויהפך איש ישראל
 במלחמה ובנימין החל
 להכות חללים באיש
 ישראל בשלשים איש
 אמרו אך נגוף נגף רוא
 לפגנו במלחמה הראשונה
 וחמשאתה חלה לעלות
 מן העיר עמוד עשן ויפן
 בנימין אחדיו והנה עלה
 כליל העיר השמימה
 ואיש ישראל הפך ויבהל
 איש בנימין כי ראה כי
 נערה על יוהר עדה

בנשית קעשן מ
 עמוד קעשן שחור
 נשאל למעלה
 וזמן שחמר
 עמוד קעשן חור
 שחמר וקמשר
 קחלק קור תוספת
 זיכור ויהפך
 חיש
 ישראל בעלחמק
 עכש חור לתחל
 קדברים ואנר
 ומפרש כ' חלק
 שכתב למעלה
 כנר ככל וזמן
 ככל וימנע חיש
 ישראל קסד שרף
 לבט כמין
 זמנמנ' כד
 שיעקו מן קער'
 והמשאת כלל
 קער
 שרפת קער כלל
 על קעשן קערפ
 קשמנ' ואיש

לאכבא יטור דתנמן קרתא
 ואתחור איש ישראל בקרבא
 ודבת בנימין שראו לקטלא קטולין
 באיש ישראל כחלתין גברא ארי
 אכרו ברם מתבר תברין אינו
 קדמנא בקרבא קדמאה וזכנא
 שרי לאסקא מן קרתא יטור דתנמן
 ואיתפניאו דבת בנימין לאחוריהון
 והא סליק תנא דקרתא ליצר
 ש'א ואיש ישראל איתחור
 ואיתבהל איש בנימין ארי רוא
 ארי קריבת דתת להון בישתא

יפן פשו ערף' זכס' ידאל קסד פטו חלכט כמין לכות
 כ' ח

רדק

וכל איש ישראל קמו ממקומם קמו על
הכלל ממקומם על הפרט נבעל תמר
במישר יריחו מנח פ' יוצא וקרא פעל עמר יניח
ידן אל פיקו פעל יוצא" ופ' מנח נמשך כמנוח
מנח" ממערכת נבער רש"י זל מקום נד ערוכה וגלים

אל נבעת בטימן
מקום הרף של
שקיה מזה להכנע
מנח כמו לראות
את ערות קרן
ור דוד קמחי זל
ממערכת נבעת
ממישר נבעת
ויל מעטן ערות
על יאור ומתערק
כאורח רעם שקוף
עטן לחות ואות
מקום קיק סמוך
לגבעה וקיר
מקום דשאים

ויראו וג'
מקום
לנטימן לרדוף
חקריקס וקין
פסס בטורה
למטקס כרי ש
שיעקן מן קשר
או עתה להם מקום
לנרדוף לגבעה
וקין בטקס אל

קארב שיצאו לקריתם ושיטבו אל קשר

רלבג

וקארב שקיק בעיניו וק'
אשר קרא מערב ט'
ישפט כל קמינות אשר שם וקלחיות ולח' ר'
איתו בטמין לפשוט אז אל הגבעה ולהכ
קשר לפ' חרב' וקשר קין קארבט עשר

אפיס איש מקינה
גנוריס ששאר אל
ואחר שבו ישראל
וקרחיקן בטמין
מן קשר קמו
וערכו מלחמה ט'
בטמין נמקן
שקיק שמו בער
תמר וזה קטע
קוצץ אורב ישראל
ממקומם לפשוט
הגבעה ולהכין
קשר לפ' חרב' כ'
קיק סימן בטקס
וטן קארב שכל
יניעם לבעל תמר
יקום קארב
ממקומם לפשוט
אל הגבעה
וקנה כזה קאוס
ספר בטלור
שקחיתו במישל
בטמין כה' חלק
ומקח קיש ואחר
זכר קפרטים

וזכר איך קיתק קהתן לה בטמן קארב

רדק

ויקח כל נגד עשרים וחמשה אלף איש וקמץהם ספר עד למעלה קמץ
כאן לפי שקורין פרט וסמך על קמץהם קראשון שזכר ויפנו" ש
מאות איש ולא היתה נכס חשק כן קמץהם נכסו אלן קשש מלכות
חשק במלכותה לפי לא נשארק משנה בממון חשק כהכל קדנ מלבד קשש מלכות ששנו
אלס לעקרמון ואיש ישרלנו ויכוס לפי קרנ מעור מותס מעור חשש

רלבנ

וקנלן זכר
בפרמסס חס
כף אלף חש ולא
קשש למקרה
קעדטס ער
קחשטן כ לפי
זכר בפרמסס ס
חס בקלפטס
וידמק שיקו חס
יותר על
קחלטס בכל
קדנ וקדנ מקסר
מקכשקקנ כל
יקו מלח חש
וסמר ששארנו
בממון שש מ
מלכות חש ונסו
אלס לע רמון
וככר נזכר
תחל שמשמר
בממון ע
עשרים ושק
אלף שולף קדנ
ושבע מלכות
וידמק שקחלף
קששאים מער במלכות קראשנות

והוא כל דאיתקטלו
מדבית בעמן עשרין
וחמשה אלפין נברא
שלפי סיפא בזמנא
הוא ית כל אילן
נבריעברי קרבא
ואיתפלגאוואפכו ל
למדברא לבק רמון
שיתמאה נברא
ויתבו בבק רמון י
ארבעה ירחין ואיש
ישראל תבו לור
בע בממון ומחונון ל
לפתגם דהורב
מקרויהון נבריענעד
בעיראער כל
דאשתבחאף כל
קרויא דאשתבחא
אוקירו בעורא

ויהי כל הנפלים
מבנימן עשרים
וחמשה אלף איש
שלף חרב בזמנהוא
אתכל אלה אנשי
חיל ויפגו וינסו ח
המדברה אלסלע
הרמן שיש מאותאיש
וישבו בסלע רמון
ארבעה חדשים
ואיש ישראל שבו
אל בע בעמן ויכוס
לפי חרב מעיר מתם
עד בהבה ערכל ח
חנמצאגם כל הערים
הנמצאות שלחו ב
באש

כולל חשש ונשים
וסף רוצה למר
קחשים בער
וקמץהם נשדק קכל
קדנ ויש פותרין
מותס מלשון מותס
כלומר קדמו כל
יושני קערים ועד
קמץהם וקחשים
וקמץ בכל מותס
קס שקמנות לשון
כליק קח" עד כל
קמץהם כל קמץהם
שפתחו חיותכל
קמץהם קדנ נס
כל קערי קמץהם
קמץהם קס שאל
נכסו נכס נכס
ישראל לדנו קעס
שקו קודקס קעס
וקעריס שאל
נכסו נכס
במלכות שט חלוק ואלן חות נכס

רד"ק

[illegible]

קדריטא בדר
 מלדון מקרה קיט
 איתכר זה קמקף
 קדמון חררי בן
 ערונ וכן רשע
 מועד ירדניק ועל
 קדרך קזה עמרים אל
 רודחל חשו לתפס
 בלשן עמר עמר
 קדית קקפה קדריטא
 קררים חריו רדיפה
 עמקיס זה לזה דדוף
 יחדיו מנחן קדריטא
 קרמס קאימנאופ
 מנמנקה קדריטא וכן
 ית מנמנקה קדריטא
 יא ערשו נמקס
 מנמנקה קדריטא כף
 מנמנקה קדריטא כף

וַיִּפְּנוּ לָפָנַי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־
דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר וְהַמְלָחְמָה
הִיא בִּיקְתָּהּ וְאִשְׁרֵי מַהְעֲדִים
מִשְׁחִיתִים אוֹתָם כְּתוּבֵי כְתוּרֵי
אֶת־כְּנַעַן הִרְדִּיפָהּ מִנוּחָה
הִרְדִּיכָהּ עַד־נֶחֱל הַגְּבֻעָה
מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ וַיִּפְּלוּ מִכְּנַעַן
שְׁמֹנֶה־עֶשְׂרֵי אֶלֶף אִישׁ אֶת־
כָּל־אֱלֹהֵי־אֲנָשִׁי חִילוּ וַיִּפְּנוּ
וַיִּנְסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל־סֹלֶעַ ח
הַדֶּמֶק וַיַּעֲלֵהוּ בַּמִּסְלֹוֹת
הַמִּשְׁוֹאֲלִים אִישׁ וַיִּדְּבִקוּ
אֶחָדֵיהֶם עַד־נֶרְעוֹס וַיָּסוּ מִמֶּנּוּ
אֶל־פְּנֵי־אִישׁ

וְאִתְּפִלֵּא קִרְם אִינֶשׁ א
יִשְׂרָאֵל לְאֹרַח מִדְּבָרָא
וְעַד דִּי קִרְבָּא אֲרִיבִקוּנָן
וְאִינֶשׁ בְּמֵאֲלָמוֹ מִקְדִּיחוֹן
קָטְלִין כְּהוֹן מִיבָא וּמִיבָא
מִלְטִילוֹ יִתְדִבֵּת בְּנִימָן
רַדְפוֹתֵן מִבֵּית נִידֵרֵיוֹן
מִדְּרוֹטוֹן עַד לִקְבֵּל וְגַעְתָּא
מִמִּדְנָה שְׁמִשְׁאֵי וְהִקְטִילוּ
מִדְּבֵת בְּנִימָן תַּמְנֵת עֶשְׂרִי
אַלְפִין וְגַבְרָא יִתְכֵּל אֵלִין
עַבְדֵּי קִרְבָּא וְאַרְזֵפִלֵּא
וְאַפְכוּ לְמִדְּבָרָא לְכִיזְרָמוֹן
וְאַטְמִרוּ בְּכִשְׂיָא חֲמִשָּׁא
אַלְפִין גַּבְרָא וְאַרְבִּיקוּ כ
בְּתִרְיָהוֹן עַד טַעֲמוֹ וְקָטְלוּ
מִיְהוֹן תִּרְיָן אֵלֶּפֶן גַּבְרָא

[illegible]

רדק

וינחמו שטן להנחם עליו ולחשוב מן שנת מלכותו ויהפך קעס קלודין
להנחם וקול עטן וזכר וקשקש כמון פקדון וראו מן הלך מעמנו וזה קדנר וע' יודעת
מאכזר וקידך כדעזק יתכן למן כקעטרוס למט קרון מישל קמק קרון קיח בעלה כמון שטן
בנשי מדין שקעטרוס למט קען וקעטלה פטה מוריקות כמון שקען רזל וישרדך חקרת זכרו רזל בדנר
קעטלה ודנרין כזק דתמא אמר רבנא שקושינן על שחיתא יין בעלה ריקה כדף בעלה אין ריקה כדף

וקס אמרו שזק קשיין
עשו לנשי יבש גלעד ולא
שקעטרוס למט קען
כמון שטן לנשי מדין
ועשו כמון כזק מר
שטן כען לרען להם
לפטי יא אמר
וכעטרוס למט קען
אמר רבנא כריק
דל עקן שטן לרען להם
עקן ולא לפרענות
להם מהן קט צמדן
כמון אמר רבנא
לרען להם שטן להם
לרען ולא לפרענות
אבל לא מנות מעולם
אפילו לפרענות

וישמו כל קעטק

וינחמו בני ישראל אל אל בנימן
אחיו ויאמרו גרע חיוס שבט
אחר מישראל מה געשר
להם לנו תרים לנשים ואנחנו
נשבנו ביהוה לבלתי תת
להם מבנותינו לנשים ויאמרו
מי אחר משבטי ישראל
אשר לא עלה אל יהוה
המצפה והנה לא בא איש
המצפה מיבש גלעד אל
הקדש ויתפך העם והנה
אין שם איש מיושב יבש
גלעד וישלחו שם העדרה
שנים עשר אלף איש מבני
חזקל ויצאו אותם לאמר לכו
והביתם את יבשיבש גלעד
לפי חרבות הנשים והטף וזה
הדבר אשר תעשו כל זכר
ובל אשר ירע תמשכב זכר תחרימו

ואיתנהמו בני ישראל על
דבת בנימן אחיהן ואמרו
אתמנע ימא דין שיכנא דר
מישראל מה מעבד לריון
לדא ישתארו לנשין ואנחנו
קיימנא במימרא דיש בריל
דלא למתן להון מבנותא
לנשין ואמרו מן חר
משבטי ישראל דלא
סליק לקדם יין למצפה
והאלא אתא איש
למשריתא מיבש גלעד
לקהלא ואתמנא עמא ורוא
לית תמן איש מיתבי יבש
גלעד וישלחו תמן בני ישראל
חזקל עשר אלף וברא מזרין
חילא ופקידו תרון למיכר
אזילו ותמרון יתביבש
גלעד לפיתגם דחרבות נשיא
וטפלא ודין פתגמא
דתעבדון כל דבורא וכל
איתתא דיבעת משכב
דבורא תנמרון

רד"ק

רד"ק
 ואיש יסד אלוה' לא יתן כח עמו חותם כמו מכודים של ייתחמו
 עוד על קבלת הדין אשר עשו כולם עשו דע אחר של ויתבא דע
 בטעמים ויאמרו' לפקד עמך חסדך כמו ולא ספק ממנו איש' וידעו ויבן
 הם זה המאמר בתיאור שלה למה בן מנחם והלל דיק
 מנחם המנחם ואם הוא קעיר קנדה בתיאורם הם דיק מנחם שבע יעקב אבינו כמו
 שאין עתה לפר

נפתר שמואל

[illegible]

וַאֲנִישׁ יִשְׂרָאֵל קִים
בְּמִצְפֵּי־אֶלְמֶרֶס
מִיֵּנָא לֹא יִתֵּן בְּרִיתָהּ
לְדֶבֶת בְּנִמָן לְאֹתוֹ
וְאֵתָא עֲמָל לְבֵית אֵל
וַיִּתְּבוּ תַּמְעָד רַמְשָׁא
קֶדֶם יִמּוֹא רִימוֹ קִלְחוֹן
וּבְכוּ בְּכִיסְגָּא וְאַמְרוּ
לְמַהּ יִשְׂרָאֵל דִּישְׂרָאֵל
הוֹתֵדָא בִּישְׂרָאֵל
לְמִישְׁנֵי יוֹמָא דִּין
מִישְׂרָאֵל שְׂבֻטָא דִּרִי
וְהוּהוּ בְּיוֹמָא דְבִתְרֵיהּ
וְאַקְרִימוּ עֲמָל וּבְנוּ
תַּמָּן מִדְּבִתָּא וְאַסִּיקוּ
עֲלוֹן וַיִּכְבַּת קוֹדֶשִׁין
וְאַמְרוּ בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל מִן
דְּלֹא סִלִּיק בְּקִלְלָא
מִבֵּל שְׂבֻטָא דִּישְׂרָאֵל
קֶדֶם יִשְׂרָאֵל שְׂבֻטָא
רַבְתָּא הוֹת לְדִלָּא סִלִּיק
לְקֶדֶם יִשְׂרָאֵל לְמִצְפֵּי־
אֶלְמֶרֶס

וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע
בְּמִצְפָּה לֵאמֹר אִישׁ
מִמֶּנִּי לֹא יִתֵּן כְּתוֹל
לְבִנְיָמִן לְאִשְׁתּוֹ וּיְבֵא
הָעַם בֵּית אֵל וּיֵשְׁבוּ
שָׁמַעַד הָעָרֹב לִפְנֵי
הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁאַקוּ לֵס
וַיִּבְכוּ בָבִי נְדָוָה
וַיֹּאמְרוּ לִמָּה יִתְדוּר
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִיטָה
זֶאת בְּיִשְׂרָאֵל לְהַפְקֹד
הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל שִׁבְט
אֶדְיָוִיָּה מִמַּחֲרַת
וַיִּשְׁכְּמוּ הָעָם וַיִּבְנוּ
שָׁם מִזְבֵּחַ וַיַּעֲלוּ

עֲלֵת יִשְׁלֹמִים וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִי אִשָּׁר לֹא עָלָה נִקְהָל מִבֶּל שְׁבָטֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל יְדוּחָם הַשְׁבוּעָה
הַזֹּאת הִתְחַלֵּא אִשָּׁר לֹא עָלָה אֶל
יְדוּחָם עֲפֹה לֹאמַר מֹות יוֹמְרֵת

הל"ב

שד זכר אלה מ
 ישרא־ל נסע
 נמנע למד של
 יתן אלה נמנע עת
 לבטמן למד
 וכדחות כ נפק
 שבו אחד מי ארת
 חרה לבס מלד
 וקם נפוש מנח
 חד ציר
 קולקים ורוע
 עולות ושלמים
 ונפולגרוש ית
 יא על זה קלקול
 שבו על ידם חול
 מדרו אלה יתן יא
 ית בטמן שדס
 יעפוז קעטן ת
 לבדד דאס

רד"ק

וינחמו שם עליהם ולחשונם מן שנת פלטה נגד עמלק ויהפך קעס קלדין
לדגש וקוף עטן זכר וקשמה כמון פקדון ורחו מי קלך מעמלן וזה קדנר וע' יודעת
מנעכר וקוף קודע זק' יתכן למי ש קעטרוס למי קדנרן מי ש קמק קדנרן קיח
בנשי מדין שקעטרוס למי קעץ וקעטלה פטה מוריקות כמון שקבלו רזל וישרדן חזרת זכרו רזל בדנר
קעטלה ודנרין בזה דהמח' אמר רבנא קדושין על שם חזיתא יין כעלה ריקה כדף כעלה חין ריקה כדף

וקס אמרו שם זה קשיון
על נפשי ינעלעד ולא
שקעטרוס למי קעץ
כמון ששולש מדין
ועשו כמך בזה מדין
שעל כעץ לרען קס
לפני י' אמרו
ונעברו למי קעץ
אמר רבנא בריה
דל עקן שם לרען קס
טתון ולא לפרעו
קס טתון קט צמדן
נמי אמרו
לרען קס שם קס
לרען ולא לפרעו
אבל לאמנות קעולס
אמרו לפרעו

וישמו כל העדה

וינחמו בני ישראל אל אל בנימן
אחיו ויאמרו גדרע היום שבט
אחד מישראל מה נעשה
להם לנו תרים לנשים ואנחנו
נשבנו ביהוה לבית תת
להם מבנותינו לנשים ויאמרו
מי אחד משבטי ישראל
אשר לא עלה אל יהודה
המצפה והנה לא בא איש
המצפה מיבש גלעד אל
הקהל ויתפקד העם והנה
אין שם איש מיושב יבש
גלעד וישלחו שם העדר
שנים עשר אלף איש מבני
החיל ויצאו אותם לאמר לבו
והביתם את יושבי יבש גלעד
לפי חרבו הנשים והטף וזה
הדבר אשר תעשו כל זכר
ובל אשר יהי ידעתם שבב זכר תחרימו

ואיתנהמו בני ישראל אל
דבית בנימן אחיהון ואמרו
אתמנע ימאדן שיכנא אדן
מישראל מה נעבד ליהון
לדאישתארו לנשין ואנחנו
קיימנא במימרא דיהוה בריל
דלא למתן להון מבנותא
לנשין ואמרו מן חר
משבטי ישראל דלא
סליק לקדם יין למצפה
והא לא אתא איש
למשריתא מיבש גלעד
לקהל ואתמנעו עמא והא
לית תמן איש מיתב יבש
גלעד וישלחו תמן בני שתא
חרי עשר אלף נברא מורו
חילא ופקדוניהון למיכר
איוולותיהון ית יתבי יבש
גלעד לפתגום דחרבו נשיא
וטפלא ודן פתגמא
דתעבדון כל דבורא וכל
איתתא דיעת משבטי
דכורא תגמרון

רד"ק

וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן לָאִיִּתָּן בְּיָד עַתָּה חֹתֶם כִּמּוֹ מִכְרִים שֶׁל יִתְחַתֵּם וְכֵן
עַד עַל הַגְּבֻלָּה הַזֹּאת אֵשֶׁר עָשׂוּ בְכֶם עֲשׂוּ רַע חִדָּר שֶׁלֹּא נִתְּנוּ בְּרִשְׁתֵּי
אֲבוֹתֵינוּ לְפַקֵּד עַמּוּן חֲסִדוֹן כִּמּוֹ וְלֹא סִפְקָד מִמּוֹן אִישׁ וְיִדְּיוֹ וְיִצְנוֹ
חֵם זֶה הַמִּנְהָג שֶׁתִּתְּחַלֵּשׁ לָנוּ בְּנוֹ מִתְּחִלָּה וְהַלֵּן קִיָּה שֶׁ
וְאִם הָיָה קוֹעֵר הַקִּבְרֵי שֶׁתִּתְּחַלֵּשׁ שֶׁסִּיָּה מִזֶּה שֶׁנִּתְּנוּ יִשְׁכַּח אֲבוֹתֵינוּ כִּמּוֹ
לְפָנֶיךָ

[illegible]

וַאֲנִישׁ יִשְׂרָאֵל קִיָּם
בְּמַצְפֵּי־אֶלְמֶרֶס
מִיֵּנָא לֹא יִתֵּן בְּרִתָּהּ
לְדָבָת בְּעַמּוֹן לְאֶתוּ
וְאֶת־עַמָּא לְבֵית אֵל
וְיִתְּבוֹתָמֶן עַד רַמְשָׁא
קֶדֶם יִשְׂרָאֵל מִן קִלְחוֹן
וּבְכֹן בְּכִסְנֵי אִזְאֶמְרו
לְמַהֲיֵי אֶת־דִּישְׂרָא
הֻתְרָא בִּישְׂרָאֵל
לְמִישְׁנֵי יוֹמָא רִדִּין
מִישְׂרָא שְׁבַטָא רְדִי
וְהוּהִי בְּזִמְנָא דְבִתְרֵיהּ
וְאַקְדִּים עַמָּא וּבְנוֹ
תָּמָן מַדְבַּחָא וְאַסִּיקוּ
עֲלוֹן וְנִכְסְתָּ קוֹדֶשִׁין
וְאַמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן
דְּלֹא סִלִּיק בְּקֶהֱלָא
מִכָּל שְׁבַטֵי אֲדִישְׂרָא
קֶדְשֵׁי אֱלֹהֵי שְׁבוּעָא
רַבְתָּא הֻתְלָא לְדֹלָא סִלִּיק
לְקֶדֶם יִשְׂרָאֵל לְמַצְפֵּי־
אֶלְמֶרֶס אִירֶקְטִילִי

וַיֹּאשִׁי שִׁירָא לְנִשְׁבַּע
בְּמִצְפָּה לֵאמֹר אִישׁ
מִמֶּנִּי לֹא יִתֵּן כְּתוֹ ל
לְבָנִי מִן לֵאשָׁה וַיָּבֹא
הָעַם בֵּית אֵל וַיֵּשְׁבוּ
שָׁמַעַד הָעָרִב לִפְנֵי
הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁאוּ קוֹלָם
וַיִּבְכּוּ בָכָה גְדוֹלָה
וַיֹּאמְרוּ לַמֶּלֶךְ יְהוֹרָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִתְּתֶה
זֶאת בְּיִשְׂרָאֵל לְהַפְקֹד
הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁבֶט
אֶדְרִי וַיְהִי מִמַּחֲרַת
וַיֵּשְׁבוּ מִיְּהָעַם וַיִּבְנוּ
שָׁם מִזְבֵּחַ וַיַּעֲלוּ
עֹלֹת יִשְׁלָמִים וַיֹּאמְרוּ
מִי אֲשֶׁר לֹא עָלָה נֶגֶב
יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה מִי
הִדּוּלָה הִתְּתֶה לֵאשָׁה
וַיְהִי הַמִּצְפָּה לֵאמֹר

הל"ב

שד זכר אלה מ
 יצא אל נפשו
 נפשו לאמר אל
 יתן אלה ממנו עו
 לבטמן לאמר
 וכדחותי כי נפק
 שני אחד מיצא
 חרקהם מיד
 וקם פוש מנח
 קדש צדק
 קולקים ורוע
 עולות ושלמים
 ונפשו לרוח ית
 יא על זה הקלון
 שבו עליהם חול
 מדרו אלה יתן יא
 ית בטמן שד
 יעשוזה קעטן ת
 לבגד קדש

עֲלֵת יִשְׁלָמִים וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִי אֲשֶׁר לֹא עָלָה נִקְהָל מִבְּלִשְׁבָּטִי
יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה מִן הַשְּׁבוּעָה
הַזֹּאת הֲיִתְחַלֵּל אֲשֶׁר לֹא עָלָה אֶל
יְהוָה הַמִּצֵּפָה לֵאמֹר מִוֹת יוֹמְרֵי

וַיִּקְרָא קְדֹשׁ יְהוָה וְגו' אֲדָר מִפְּעֻמָּה לְבֵית אֵל מְזֻרָה קִשְׁמָה לְמִסְלָה בְּמִזְרָה אֵל
בְּנִפְעָם אֲלֵבֵית אֵל בְּדִרְוִימָה אֵל לְבָטֶם וּבְמִזְרָה אֵל מִסְלָה קִשְׁמָה מִבֵּית אֵל שְׂכֵמָה בְּמִזְרָה
וְאֵת תִּפְמָה מִמָּה טָרָךְ לְכִלְוָה כִּי שִׁילָה יְדוּעָה קִיבָלָם סִימָן
כִּי קִרְבָּה קִיבָלָם מִיָּמִינִים יִנְיָמָה וּפִירוֹשָׁן מִשְׁנָה לְשֵׁנָה
מִזְרָן מִזְרָע לְמִזְרָע וּלְפִשָׁר כִּי מִתְּכִיז לְפִתְחָה קִיבָלָם יִדְּוֹ

וַאֲנָחֵנוּ לֹא נוּכַל לִהְיוֹת לָהֶם
נָשִׁים מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי נִשְׁבְּעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲרוּרֹה
נָתַן אִשָּׁה לְבָנִי וַיֹּאמְרוּ
הִנֵּה הַגִּידוּהָ בְּשִׁלּוֹ מִיָּמִים
יְמִימָהּ אֲשֶׁר מִצְוָנָהּ לְבֵית
לְמֹדֵרָחָהּ הַשֶּׁשֶׁשׁ לְ
לְמַסְלָהָ הָעֶלְיָה מִבֵּית אָרֶךְ
שְׁכֵמָהּ וּמַעֲבָל לְבוֹנָהּ וַיֵּצֵא
אֶת בְּנֵי בָנִים לֵאמֹר לָכֵן
וְאַרְבָּתֶם בְּכָרְמִים

וְאֵתְנָא לֹא עִבּוּל לְמִיתָן
לְהוֹן מִשִּׁין מִבְּנִתָּא אֲרִי
קִימִיבֵנִי יִשְׂרָאֵל לְמִימְרִי לוֹט
גְּבַר דִּיתָן אֶתְנָא לְדִבְרֵי
בְּנִימָן וְאִמְרוּ הָאֲתָנָא קְדָם
יָמֵי בִשְׁלֹו מִזְמָן מוֹעֵד לְכוּ עַד
דְּמִיפִינוּנָא לְבֵיתֵי אֵל מִדְּנֵת
שִׁמְשָׁא לְבִבְשָׁא דְסֻלִּיק
לְבֵיתֵי אֵל לִשְׁבֵּים וּמִדְּרוּמָא
לְלִבְוִתָּא וּפְקִידֵי יָרֵי
בְּגִבְבֵּימָן לְמִימְרֵי אִיזִילוּ
וְרִנְבִמְנִין בְּכִרְמֵי אֵי

מִנְסוֹת לַסּוֹת שָׁקִים וּמִן
שִׁמְחָה אֶל בְּנוֹת
הַכְּתָנִים שָׁקִים וּמִן
יִשְׂרָאֵל וּבָחוֹת וּלְעִיר
בְּכָרִים כְּדִבְרֵי רְבוֹת
זֶל אִמְרָה שְׁבָלָה קִיּוֹ יִמֵּי
סוֹת לַעֲרָא לְחִמְשָׁה
עַד בָּרֵךְ וְכֹסֶם
הַכְּתָנִים וְגו' יִס
הַכְּתָנִים יִס מִחִילָם
וּלְחִיָּה וְיִס שְׁתֵּנָה
לְחִיָּה יִחְרֹק לַעֲרָא
יִשְׁעָה בָּרִים שְׁתֵּנָה
בְּשָׁמִים לְחִיָּה בָּרֵךְ
מִחִילָה לְחִיָּה
אֶל עִירָה לְחִיָּה
לְחִיָּה לְחִיָּה

בשמים תהייה לגים אך למעפות מנקה חשבון תהייה לגים דבר זה לא יקרא אלא בזמן קדש
אמר יוחנן יום שחורבם שבו בטימן לבן בקל שכל נחיש ישרל שבע שבעה לחמר חיש מעבול לא ירח
שבו בטימן לשלח מחד דרוש מעבול ולא מעבול וקמחול קזה שחיה לבית ישראל קירח חן
לעבר בלוי קמקום חסר מעפוע לבית אלנו ולפודיע חות מנקום זכר אל קסימטן וכרמי שילביו מוריס
לזה קמקום וקנה קמקום יוסח ש קמחול חן לעבר קיה כמו שכתוב וקיה חס יצאו בנות שילב לחור
במחולות וגו' וחמרו שיארגו ככרמים וקיה ש יצאו אבותם

ד"ק

ויאמרו כל העדה ואלה המעשרים שלכם וזה הפסוק מוסר כבוד אל
הנזכר בענין הזה הוא שלם שקרי נמקם שבו מנחם וכו' לפי
ואמרו מני אשר לא עלה שם קיו עדין ומשם אלו לקריס אנשי יצג גלעד" חדר
בארץ כנען לא מנחת מעם לספור הזה כי ידוע הוא כי שלם נאמן כנען וישב
ולא מנחו להם כן כמו שקיו כי הם קיו שם מאות וקטירות לא קיו אל ארבע מאות
ופי ולא מנחו ולא

קס"ק" והעם
מס
כפעל מנחם
שמעם קו"א
קמון

ויאמרו

ירושלם פלסק
מלת קשט נשאר
ריקמת קטן ענה
שילדו נכס
ויחזיקו נמלנס
קמלק קשקרת
ולא ימחק שט מ
מישראל ירוק
פלסק נדיק שתקיק
ירושלם לבטמן ולא
ימחק שט מישראל
ומעם ירושת כי
ירושלם קיח מיעקב
אזכר לפיות מנחמוי
סמס עד ע"ס
והמח נעור ויקיו נט
יעקב שטס ע"ס

ואשכחתי יבש גלעד
ארבע מאה עלימן בתולין
דלא ידע אנבר למשבב
דכורא ואיתא יתרון
למשריתא לשילן
דבארעא דכנען ושלחו
בכנישתא ומלילועם
בנבנמן דבבארעא וקרו
להון מלך דשלם ותבו
בנבנמן בעדנא דהיא
ויהב להון נשין דקלמו
מנשי יבש גלעד ולא
ספיקא להון בן ועמ
איתנחמו על דבית בנמן
ארי עבד ית תרעתא
בשבתא דישרא ואמרו
סבבנישתא מה מעבד
לראשתא דנשין ארי
פסקת מדבית בנמן
איתתא ואמרו ידות
שוכתא לדבית בנמן ולא
יתמי שבתא מישראל

וימצאו מנשי יבש
יבש גלעד ארבע
מאות נעדרה ב
בתולה אשר לא
ידעה איש ל
למשבב זכר
ויבאו אותם אל
המנהג שלה

אשר בארמכנען פ

וישלחו כל העדה וידברו אל בני
בנמן אשר בסלערמון ויקראו
להם שלום וישב בנמן בער
ההיא ויתנו להם הנשים אשר
היו מנשי יבש גלעד ולא מצאו
להם בן והעס נדם לבנמן כי
עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל
ויאמרו זקני העדה כמה נעשה
לנותנים לנשים כי נשמד
מבנמן אשה ויאמרו וישתפליטה
לבנמן ולא ימחה שבט מישראל

ד"לכ

וקנה קיק קשר
בעט ישראלי
קנדע שט חדר
מישראל וקתחכו
למעט נשים ל
לכותרים וקדע
נכס כליושט יש
גלעד כן נחן אל
קמחם לנקשר
ראשי קמס ו
וקשירו כ
קעולות לזויר
לנשים לבט בטמן

[illegible]

נספר כי מעט—

הד"ר

שמים קהם אין
 מלך ישראל וגו'
 קמם לשוט זה ש
 עדין לא היה מלך
 ישראל ולא שפט
 בזה ומשיב אותם
 לשוב עד שיהיה
 שמואל קמם
 שמשכר תולדות
 וטעם שכתב קמם
 יחד זה שכתב
 שיהיה על שם שמואל

וַיַּעֲשׂוּ בָּנָי בְּנֵימִן
וְיִשָּׂא

לְמִסְפָּרֶם מִן
הַמַּחֲלֹת אֲשֶׁר
נִלְוִוּ לָם וַיָּשׁוּבוּ
אֶל־נֹחַ לָתֵם וַיְבִנוּ אֶת־
הָעִיר וַיֵּשְׁבוּ
בָהֶם וַיִּתְּחֵלְם מִשֵּׁם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲתָ
הָהִיא אִישׁ לִשְׁכֵנוֹ
וּלְמִשְׁפָּחָתוֹ וַיֵּצְאוּ
מִשָּׁם אִישׁ ל
לְנַחֲלָתוֹ בַּיָּמִים
הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּ
יִשְׂרָאֵל כַּעֲמֹן יַעֲשֶׂה

חוק

חֶמֶק

סבוס פאָקיס פראַראַשוּפּט'ס
ש'ס מאַת וּשמוֹנה עשר וּסימן
יח' וחציו וידעו וירועו
וסרדיו ארבעה עשר

וַיִּזְכְּרוּ בְּנֵי
וַעֲמִים נָשִׁין
לְמַעַנְהוֹן מִן הַנְּעִי
דְּאַנְסוּוֹאוֹלוֹ וְתָבוֹ
לְאַרְסַתְהוֹן וְכָנוּ
יַת קְרוֹיָא וְיִתְכָבוֹ
כְּהוֹן וְהִלְיָכוּ כְתָמָן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְנָא
הָיָא נָבֵר לְשִׁיבְטִיָּה
וְלִזְרַעִיתָהּ וּנְפָקוּ
מִתָּמָן נָבֵר
לְאַחְסַנְתָּהּ בְּיוֹמָא
הָאֵינָן לִית מְלָכָא
בְּיִשְׂרָאֵל נָבֵר דְּכַשָּׁר
בְּעִנְיָהּ יַעֲבִירָהּ

קלם נט
ישראל ים
לכיו ולנשפות
ואל למלת ונט
נמקנב שט
למלת ונט
עריקס ונט
נכס

ואולם
קדושת אור
קציעות מנחם
קספורים רוס
אלה הראשון
באז
לכדיעמה שקרה
מן קסבה למינה
מסת נמי ירו
מדרש קדוקעד
שמונת סגן ק
הפולקווי לחבר
מינה ושת

הַשֵּׁם הַגָּדוֹל לְמִדּוֹת

רד"ק לריב אנון ללכת עליהם למלחמה
ואמרו להם חסדן אותם גויאמנו
עליהם מ' חנים יורדים מן השמים
כמו מן השמים כל' מקושים האלה
החסדן אתה חסדן אתה חסדן
אם חסדן חסדן חסדן חסדן חסדן חסדן

אֶתֵּן לָךְ צִדְקָה
 כִּי לֹא לִקְחָם לִבִּי
 צִדְקָה קִדְּשִׁים
 נָשִׂים בְּעֹלָמָהּ
 קִנְיָנָה לִפְנֵי
 אֲנֹכִי שִׁקְיוֹ
 לְבָרִים שֶׁלֹּא
 יִמְנָקָה שֶׁנֶּשֶׁה וְאִם
 תִּקְדְּמוּ שֶׁתַּעֲבִדוּ
 עַל קִדְּשִׁי
 שֶׁקִּדְּמִנִי אִם
 שִׁתֵּן עָלַי לִבִּי
 לֹא אֶהְיֶה עִתִּים לְבָרִים
 אֶת צִדְקָתִי
 שֶׁלֹּא אֶשְׁמוּ בִּזְיוֹן
 כִּי לֹא לִקְחָם אֶתֵּן
 וְאֶתֵּן לְךָ כִּי

וְתִחוּזוֹהָ אִם יִפְקֹן
 צִדְקָה שִׁלּוֹ לִמְיָהּ
 בְּחַנְיָה וְתִפְקֹן מִן
 בְּרַמְיָה וְתִחַטֵּף לָכֵן
 גִּבּוֹר אֶתֵּתֶה מִבְּנֵי
 שִׁלּוֹ וְתִהְיוּ לְאָרֶץ
 שֶׁבְּכַסְבִּי וְיִהְיֶה אֶרֶץ
 יִתֵּן אֶבְרָתָהּ אֶל
 אֲחִיהֶן לְמִבְּנֵי קִדְּשִׁי
 וְעַמִּי לְהוֹן חֲנִינִי לְהוֹן
 אֶרֶץ לֹא סָפְקָנָה לְכַתֵּן
 לְהוֹן גִּבּוֹר אֶתֵּתֶה
 בְּקִרְבָּא אֶרֶץ לִירֵת
 אֶתֵּן יִהְיוּ לְרִיזִין
 בְּעֵצֵן פֹּה תִחוּבִין

קדמו שבו בטימן לבו צדקה ולשון אשה
 נשאר השמים כי נמצאו היתר בלשון הקדש
 שהם נשבעו ואמרו חיש מנצחון לך יתן שבו
 לבטימן ודרשו מנצחון לך מנצחון חזק מקדורות
 קדשים חריקים קיו יכולין לשון אשה ועוד
 דרשו חלוקה עולה בטימן מנצחונים לך קיה
 קדשים חזק לעקב ונולדו מנצחון יצאו
 חזק על בטימן שבו מנצחון חזק

ר"ל ב וְלֹא שֶׁלֹא נִמְצָא לָהֶם בַּיָּמִים קִדְּשׁוֹן וְשִׁמְשׁוֹן
צִמְחָה שֶׁלֹא הָיוּ שֶׁסִּימָן נִלְמַד
שֶׁהָיָה לָהֶם דְּרֹךְ לִקְדוּשָׁה
מִן הַמִּצְוֹת לְמִצְוֹת הַנֶּאֱמָרִים אֲשֶׁר
בְּשִׁמְשׁוֹן לָהֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ יְרוּשָׁת פְּלִמָּה לְבִטְחָן

וראיתם והנה אם
 יצאו בנות שילי ל
 לחול במחולות
 ויצאתם מן הברמים
 וחטפתם לכם איש
 אשתו מבנות שילי
 והלכתם ארץ בעמי
 והיה בייבאו אבותם
 או אחיהם לרוב אינו
 ואמרנו אליהם חנונו
 אותם כי לא לקחנו
 איש אשתו במלחמה
 כי לא אתם נתתם
 להם בעת תאשמו

נשים בזאת כדי שלא יעבור על שבעות. וידמה
שזאת השבעה לא הייתה רק לזנות הנשים לא לזנים—
אחרים וימנעו מזה. להם איש עתה לא עתה אחר יקו
להם צוה יושב יושב גלעד" חזון אמת."

ד' לעמוד מלכס' מנצחין ולתצמחו עדן חייסן חן לקרב

קדם שיתר עצמו להם
באין לבודיעות נט

בטימן ואכזריותם שהם פס אדמולל בפלג כל
הגלל לא קהתלו להחללה ולשקתה חלל שחור
בשאר באופן שיתר מהחולשה עם זה שבו עליה
באכזריות באופן שהזיקה בשמים עד שמועד
לא מות מזה ולזה נכסר מלכזריותם שאין איש
מקם מלכזר קאי שחלל קביל עם שאין לו מחסור כל
דבר ולזה לא יצטרך שיקומו מלכזר להם לפימה
שקנה להם ועם מה שאין להם שאין קולך לכתוב
כזה קהתראוי שיכחש אל איש שחלל קביל
לכבוד קדם

השנים עשר

באין לבודיע

שראוי להם שיקדשו על שאלו ישמיע קולו כדי שאלו
מסיק לעצמו רע על רע עד קיונו בנקים יוכל
לכונן טו וזה יוכל להשמיע קולו להקדשקמה
ולזה ספר שיתקן קאי עד שבו אל טעו וזה
קהתל להקם מכת הגבעה על קהתל שטאו

הישראל עשר

באין לבודיע שראוי להם שירצה להטעם קחשים
לעשות דבר מה שיטעם זה בחמה כדי שיעצ
לענקקא ולזה ראוי שירצה להם בשמחה קדבר
אשר יטעם לזה כשיקיק חפצו לו זה ולו יספיק לו
ספר קדברים קהם להם כי יתבר יחמיץ קחשים
במה שירצה ממה שחמיץ במה שיסופר להם ולו
ירצה בשמחה ולזה ספר שאלו קאי עמו
שגלגל לכל שמוי ישראל ולזה רצה לאלו קהתל להם
לדבר בכתב עם זה מעד להם מלך לקבל לזה לרוב

קדושתאשר קיה בזה קעטן ולזה קסבל
לגלות להם מה זה ועל מה זה עד שהיו דבריו להם
פסם בפסם

הארבעה עשר

באין לבודיע שראוי

לבער קחמים מן קארץ כדי שאלו ילמדו קחשים
ממעשים קחמים כשחמון בדבר יפותנו קחשים
בקלות וקאי עטקמפל ולזה ספר שכל קהתל
בטי ישראל על זה קהתל קהתל קהתל וזה עשר
לבער קחמים בזה קחמון שבו בזה קספור

החמישה עשר

באין לבודיע שראוי להם שאלו יחזק יד יחד כשיקו
קחמים לשמורם משיעצ להם קעטל קדרי להם
חלל ראוי לו שאלו יכיר להם קחמון יחד סורס מדרש
קהתל קלם תראה מה שקדרי לבט
בטימן בעצמם לחזיקם קחמים שכל עזר וכל
עזר ויחדו כל

הישישה עשר

באין לבודיע

שראוי להם שישראל עצה על דבר מה שיבאר דבריו
הכלית קבילור עד שיתבאר לו בשלימות חזק
יתקבץ בדבר שישראל עליו עצה ומעט יקיק ער
ראוי ילחם בו דרכו ולזה ספר מה שקדרי מקדרי
לשאר חלל שאלו בחללים חזק יעשו קמלחמה מופת
שאלו חקדו בזה מחדק ראוי כי קיה להם לשחולחם
יטבחו לו יכוננו ואם קודיע להם שיכוננו קיו נשמרי
אז ממהלחמה ולזה קסבל קיה ראוי שישראל ומעט
ילחמו בבט בטימן ויהם קשש בדרם וקם לן שאלו
חלל מי יעלה בחלל ולו שאלו מעט יעלו עליו הם
למלחמה ויכוננו

השני

קוח לפודיע שאין לכלחמים

איראן מיראשית העטן חס
יתכן להם לנכח שכנגדם ואם לא יתכן להם זה אין
ראוי שיתחילו בעלמא ולזה ספר שבט דין
קמרגלים וקם ראוב כבד תפוצ קענד קהי
בלי ולזה התעוררו לבא למלחמה עליהם

השלישי

קוח לפודיע שאין ראוי

לחדם לריצת מי
שתקוף ממנו כש יקיה עם זה שכנגדו מרספ
שלא יירא מחד מהמות ולזה ובר כי כשראה מירא
שחוקים בב דין ממנו עם מה שספרו להם שגם
מריכפס פס ושגליתו

הרביעי

קוח לפרס מה ששקע

בבט דין מהחמא זה הזמן הארוך אשר ספר וכל
היה זה התנלותינה לשמאון שהיה מהשג קוח
חס נשקע במדק המושג קהיח רל ללבתח

החמישי

קוח לפודיע ש

שאין
פילגש למשך לעטן המושג קלח תראה מה שקרק
מקדע מהפילגש קוחת שקח קהיח קלי שגשג
בעתה כמקדע רבותי משרח ולזה קסבה ובר
רועת כותב בבטימן אשר בגביה בעטק המושג
ומה שקרק להם בעבור זה מההחיה והכלון

השישי

קוח לפודיע שאין ראוי

לחדם להתגב בקמורין
ענד טית ולקטיל חמנה יתרה שם קלח תראה מה
שכנשך מקדע מהקמיות שהקניט קהיח קלי פ
פילגש שקיה זה סבה שברח מהמנושג חר
חשק וכלי שגבבית לא קירע לה זה קרע ול
לגדל בעטורק

השביעי

קוח לפודיע גם כן שאין לפזה של תטה מקח
ללבת מזה חל ראי לה לסטל רגיו ויעבדע
ותטה אלכל אשר יחפון קלח תראה מה שגמ
מקדע לשרח למסמ של סבלה קפילגש דבר
קקמורין קהם מבעלה כי זה קיה כזה אלשג
א בתיחיה ושמך מזה מה שגל בזה קספ

השמיני

קוח לפודיע שאין ראוי לחדם לעכב קלעת קאורי
מנחית בעטור תשוקתו לבבדס חבל רא
כשיראה רעם שמיס לפליס רעם ולזה ס
מה שקרק מקדע בעטור מה שגככ
קענדק חת קהיח קלי כי זה קיה סבה חל
בגבעה וקרק מזה מקדע מה שגל בזה קספ

התשיעי

קוח לפודיע שאין ראוי לפולח דרכים
כללה למה שקרק בזה מקסכפ ולזה ספר
רע ללבת חר ערוב קהיח ולל כי ירוש
למסי קיו לנס ברושאלס מנד כי קיוס רד מחד

העשירי

קוח לפודיע כי כשיגל קדח להתבע למע
קמנשג קהיח וקחשק מתערין רח
קודם לחילוק וזעם שמיס חר
חילוק קדע זה קהיח פילגש להם

קיהנ' זה קדשון ואולם נשאלה קאלית קדש
 בזה וזה חמור קדשון שד לזאת למחמה עם
 בט' במין חזי חס חזל' לזה קיה קדשון בזה
 שישאלו חס יחלו מזה לנצרי שכבר נח' להם
 קמענה מלחמה' בזה שאלות קדשון
 מורה קדשון קאלית שיעלו חלו' אך שאלו חס
 יחלו ענה וימתינו עד עת חזר' וזה בזה להם
 קדשונה נשאלות קדשית להם כי מחר יתנס' לך
 ישראל ואולם קדשית קדשית מעטן קדש
 בדבר קדשית כבר זכרנו בעטן מלחמת קדש
 ומשם קדש
 קדש קדשית

סוף ישראל עם מלחמה במין בזה
 קדש חזק קדש קדשית על כל קדש קדש
 לבטח וקדש קדש קדש קדש קדש

במלחמה דרך לתת להם נשים מישראל
 שיעברו על קדשית ששכשע במלחמה וזה עתה להם
 ענה שאלו חס חזר' מלחמה וזה קדשון בזה
 יח' גלעד וזה נח' בזה יח' גלעד קדשית
 קדשית במלחמה וידמה שאלו יח' עז כל זכ
 ואולם בט' במין מפת קדשון כל מלחמה בזה
 ידי קדשית דבר קדש' שיענו זה קדש קדש
 בזה שאלו קדשית

קדש קדשית קדש
 קדש בזה קדשית וזה סוף קדשית
 מישראל קדשית מפת זה מקדש שאלו קדשית
 שיעברו ישראל בכל עטן שיעקו זה קדש בזה
 שאלו ימחה שמו מישראל

קדש קדש קדש